

קונטרס

אזכריהו ואערכה

לעיניך

(תהלים נ' כא)

התרמית הכשרותית בהיקף הגדול ביותר
שידעה היהדות החרדית בהיסטוריה

הצצה ליומנם של העסקנים שטיפלו בשערוריה
בהכוונת הרבנים הגאונים שליט"א

הקונטרס מכיל חמישים מחדלים חמורים של ההכשר, ומבוסס על שיחות רבות שנערכו עם
מומחי השער הגדולים בעולם ועם בעלי מפעלים העומדים תחת ההכשר

הדברים מתפרסמים לאחר ישיבות ארוכות עם ראשי מערכת הכשרות
אשר לא הגיבו כלום על הנתונים מהרידים ועל חמישים המחדלים של

ה'הכשר' המזויף

כסליו תשע"ט

הקונטרס נכתב על ידי חבורת אברכים שביררה הדק היטב במשך זמן רב את הדברים שיהיו בתכלית הדקדוק והאמת, הן מתוך בדיקה במסמכים, והן מתוך שיחות טלפון עם כל הגורמים מבית ומחוץ, כולל עם המשגיח עצמו והרבנים האחראים בהנהלת ההכשר מטעם בד"ץ "חניכי הישיבות בני ברק".

הונח דגש מיוחד על ידי צוות העורכים בלימוד הסוגיא עפ"י הלכה מתוך השו"ע ונושאי כליו בשו"ע יו"ד סי' קט"ו וסי' קי"ח וסי' קי"ט וסי' קכ"ט ושאר ההלכות הנוגעות לנידון דידן.

יודגש כי כל הדברים מגובים על פי הקלטות ומסמכים, וחלק מהמסמכים אכן הובאו בסוף הקונטרס, אך עפ"י הוראת הרבנים הגאונים אין אנו מפרסמים לעת עתה את ההקלטות, ובאם יהיה צורך הדברים יוצאו לכלל הציבור!!

רבנים בלבד המעוניינים לשמוע עוד פרטים ולהיווכח באמינות הדברים שבקונטרס ניתן להתקשר בין 22:00 ל-22:30 בערב למס' 0527110992

לקבלת הקונטרס במייל, או לבירור פרטים נוספים,
a6016272@gmail.com ניתן לפנות אלינו דרך האימייל

אוֹכִיחַךְ וְאֶעֱרָכָה לְעֵינֶיךָ

בפתח דבר

הננו להגיש לפניכם בזה תמצית הביורור אשר נתברר לנו במשך כחצי שנה לאחר מאות שיחות עם סוחרי השער בארץ ובחו"ל, ועם גורמים בכירים מטעם ההכשר היחידי הניתן כיום לשער אדם, [החל במשגיח וכלה ברבנים הממונים מטעם ה'הכשרי'], אשר העמידו תקלה נוראה בפני רבבות ואלפים מכלל ישראל מלחבוש פאה כשרה ללא חשש איסור עבודה זרה.

כידוע בשנת תשס"ד הורו גדולי ישראל בראשות מרן הגר"ש אלישיב זצ"ל ויבדלחט"א מרנן פוסקי הדור הגר"י קרליץ והגר"מ שטרנבוך שליט"א שכל שער שמקורו מבתי עבודה זרה שבהודו אסור בהנאה. (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 28, 29, 30). מרן הגר"ש הלוי ואזנר זצ"ל כתב אף הוא במכתב כי אין להשתמש בשער מהודו, והוסיף בזה"ל "ומי יודע אם גם זה גרם להרבה מקרים גופניים ונפשיים בבתי ישראל", עכ"ל, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 27).

בזמנו יצאה הוראה ברורה ממרן הגר"ש זצ"ל, כי סתם פאה אסורה בהנאה מספק שמא מקור שערותיה הוא מבתי העבודה זרה שבהודו, ורק אם יש בירור גמור על מקור השערות וידוע בהחלט שהמקור הוא טהור, יש להתיר את השימוש בפאה, ובעקבות הוראה זו נכנסו בזמנו כמה מערכות כשרות לעובי הקורה בכדי להעמיד מערכת כשרות להעמיד פיקוח על מקור השער בכדי לוודא כי מקור השער אינו מגיע מבתי העבודה זרה שבמדינת הודו. אולם למעשה, רוב מערכות הכשרות פרשו מיד לאחר תקופה קצרה מחמת קשיים טכניים בהעמדת הכשרות, הן מפני שהגזיזה נעשית בכפרים מרוחקים זה מזה וכו' וקשה מאוד להעמיד פיקוח על הגזיזה עצמה ואכמ"ל, והן מפני שראו ששוק השער מוצף ברמאויות שונות, אמנם כשרות אחת ויחידה נשארה עד היום, ועל פיה סומכים כיום כל בית ישראל בלית ברירה, והיא הכשרות מטעם "בד"ץ חניכי הישיבות" שמעניקים כשרות על פי בדיקה חד פעמית הנעשית כמה פעמים בשנה – ובלא לראות כלל את גזיזת ומקור השער, והיות שנתוודענו למחדלים החמורים הקיימים בהכשר הני"ל, וידענו נאמנה שציבור גדול נכשל בזה רק מחמת חוסר ידיעתם, אמרנו כי לא עת לחשות וסידרנו את הדברים על גבי הכתב.

והאמת היא שעצם העובדה ששער אדם צריך הכשר, כבר נשכח ונדוש עד שכבר נדמה שציבור גדול מהחרדים על דבר ה' אינם שמים אל לב שיש לבדוק ולוודא קודם רכישת שער אדם [לצורך שימוש לפאה או לתוספות שער וכדומה] שאין שום חשש איסור עבודה זרה בשער הנרכש, והרי אם על שאר מוצרים שהחשש בהם רחוק יותר רגילים אנו להקפיד על הכשרים מהודרים, על אחת כמה וכמה בנידון דידן שמדובר על איסור דאורייתא שהמכשול בו מצוי מאוד היות שרוב השער האנושי הנסחר בעולם מקורו מהודו, וצריך בו השגחה מהודרת כדת וכדין להינצל מאיסור חמור דהנאה מתקרובת עבודה זרה.

והנה בחודש תמוז תשע"ז כבר נדרשו גדולי הרבנים שליט"א מכל החוגים לדון אם עפ"י הלכה ניתן לסמוך על מערכת הכשרות הניתנת כיום על שער אדם, ובמכתב מיוחד תחת הכותרת "להסיר מכשול עבודה זרה ממחננו", כתבו הרבנים בזה הלשון: "נדרשנו לאשר שאלונו בדבר פאות נכריות אשר יש עליהם איזה שהוא הכשר שאין בהם שער מתקרובת עבודה זרה, האם ניתן לסמוך עליהם"?; בתשובה לשאלה זו כתבו הרבנים, "כמובן שאי אפשר לסמוך על המפעלים, היבואנים והסוחרים האומרים שהם בעצמם גזזו את השער במקומם, וחיבים ע"פ הלכה שיהיה פיקוח צמוד של משגיחים יהודים יראי שמים משעת גזיזתו ועד הסוף ועל כן דעתינו דעת תורה שכל ההכשרים שניתנו בזה אין בהם ממש ואין לסמוך עליהם ושומר נפשו ירחק מהם". על

המכתב חתמו הגאונים הגדולים: **רבי חיים מאיר הלוי ואזנר, רבי שריאל רוזנברג, רבי עזריאל אויערבאך, רבי שמעון בעדני, רבי יהודה סילמן, רבי משה מרדכי קארפ.** (ראה במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 1).

יתכן שלא היה צורך להאריך כל כך בקונטרס נרחב כזה, שהרי בעוד שבשאר המוצרים ישנם הרבה כשרויות הן בארץ והן בחו"ל, הרי שבנידון דידן לא קמה אף מערכת כשרות רצינית ומבוססת להיכנס לעובי הקורה להעניק כשרות על כשרות השער, ואין זה אלא עדות ברורה על המצב הידוע היטב לראשי מערכות הכשרות שלא ניתן לסמוך על שיטת הבדיקה המפוקפקת של ה'הכשר' דידן, וכדי לבנות מערך כשרות אמיתית על שער החל משעת גזיזה זהו דבר שכמעט בלתי ניתן לעשותו, [וצריך לזה עמל והשקעה של שנים על ידי הקמת צוות של עשרות משגיחים הפרוסים בכל רחבי העולם לאורך כל תהליך הייצור, ולא על ידי משגיח אחד בלבד], ואכמ"ל, וידוע שבזמנו ניסו כמה גופי כשרויות כמו הרב רובין והרב לנדא להקים מערך כשרות על מקור השערות, ולבסוף ירדו מהעניין כי ראו שאין אפשרות לעשות השגחה אמיתית.

האמת נאמר ולא נכחד, כי בתחילה כשכבר יצא קלא דלא פסיק על מחדלי ההכשר, התקשינו להאמין לעוצמת הטענות והמחדלים שנשמעו מפה לאוזן, אולם לאחר שערכנו מחקר יסודי ומקיף מפייהם של הסוחרים ומפיו של המשגיח עצמו, התבררה האמת המצערת והתחוורה לפנינו כשמלה, וכפי שאנו מגישים לפניכם היום בקונטרס זה את תורף תוכן הבירור שנערך במשך כמה חודשים, ואין ספק כי אילו הציבור הרחב היה מתוודע לעומק המכשלה ולאופן ההתנהלות של ההכשר הניתן כיום על שער אדם, היה הציבור מזדעזע כפשוטו.

והנה לאחר שהתוודענו לעוצמת מחדלי הכשרות – ולגודל העוולה הזועקת עד לב השמים ומלהיצנות מהאיסור אשר כבר אסרו קמאי ובראשם מרן הגריש"א זצ"ל, נפגשנו עם רבנים מטעם מערכת הכשרות, וישבנו איתם קרוב לעשר שעות! והצגנו לפנייהם את הטענות האמורות בקונטרס זה, אולם למעשה עד עתה לא קיבלנו שום מענה ושום תשובה על תוכן דברי הטענות האמורות בקונטרס זה, [וגם כאשר נתבקשו ראשי מערכת הכשרות להגיע לבתייהם של גדולי הדור להשיב על הטענות הכואבות, מצאו להם דרך לחמוק מחובת האחרייות המוטלת עליהם], ולכן אמרנו כי לא עת לחשות, והצגנו הדברים בקונטרס מסודר באופן שכל הרוצה יוכל להיווכח באמיתת הדברים.

וידענו כי אותם המתעקשים להישאר בשלהם, יוכלו להתעקש בדרכים איוולתיות ולתלות כי כל הנכתב בקונטרס נובע מתוך אינטרסים או מניעים אחרים וכהנה וכהנה, אולם בדברינו לא טרחנו 'לשכנע' את מי שרוצה לחשוב אחרת, אלא עיקר מטרתנו הוא להגיש את המציאות הפשוטה לפני כל דורש אמת, וישרים דרכי ה', צדיקים ילכו בם ופושעים ייכשלו בם.

ולתמיהת אותם השואלים היאך יתכן שמערכת העומדת בראשות ת"ח וצדיק נוהגת ברשלנות מזעזעת שכזאת, נזכיר בזאת מה ששמענו בעצמינו מפיו של משגיח מערכת הכשרות, כי לדידה אינו מובן בכלל מדוע יש איסור בשער המגיע מהמקדשים שבהודו, אלא שמכיון שמרן הגריש"א זצ"ל אסר את השער נוהגים בזה לאיסור "אף שלפי השו"ע זה צריך להיות מותר" (עפ"ל), והמשגיח הוסיף לצדד שאולי הגרי"ש לא התכוון לאסור אלא רק התכוון להימנע לכתחילה משום דמאיס... (עניין שלעצמו הוא שקר גס ונגד מה שכתב הגרי"ש עצמו בתשובותיו בהלכה בכתב ידו), וכמדומה שבה טמון יסוד התשובה לכל פליאת השואלים, כי אכן כשהיחס לניד"ד כדבר שאינו זוקק הכשר, אז גם ה'הכשר' נראה בהתאם. [וכפי שרגילים מערכות הכשרות להעניק

אוֹכִיחַךְ וְאֶעֱרָכֶה לְעֵינֶיךָ

כשרות למוצרי ניקיון כאקונומיקה וכדומה בלא שום פיקוח כיון שבלא"ה אין צריך בזה פיקוח אלא לצרכי שיווק מסחרי בלבד].

וכדברים הללו כתב מרן הגר"מ שטרנבוך שליט"א בתשובות והנהגות ח"ה סי' רס"א – בעניין ההכשר הנוכחי הניתן כיום על הפיאות משער טבעי, וז"ל שם: "קיבלתי דבריו, שכותב שכיום אפשר להשיג פאות עם הכשר שאינם מהודו, והנה צריך לברר שההכשר מעולה, וראיתי מאמר על טיב ההכשר שנתנו רבנים גדולים על הפאות, ומוכיח שם בבירור שאין בהכשר זה ממש, היות וסמכו על מה שהציגו בפניהם מסמכים של הזמנות הסחורה וכדו', המפורט בהם מהיכן מגיעה הסחורה, על אף שאפשר בנקל לזייף או להעלים מהם חלק מהמסמכים. ואני מוסיף, שהלוא דעתו של הרב המכשיר שאפילו בשערות הודו ממש אינו אסור מעיקר הדין, ולפיכך, לדעתו שאין זה אלא כעין איסור קל דמנהג, די לו לסמוך על איזה בירור. אבל לדין דס"ל כדעת רוב גדולי הדור שזה אסור באיסור חמור דע"ז, צריך בירור מעולה שאין בזה חשש איסור חמור דע"ז, ושומר נפשו יזהר שלא להניח ללבוש במקום חשש דע"ז. [אמנם, גם במידה ויברר שההכשר מעולה, מ"מ, מצוים היום בשוק, הרבה פאות ארוכות ומסולסלות שיש עליהם הכשר, ואין לך פריצות גדולה מזו, ומציגים את ההכשר כאילו הוא כולל גם את צורת הפאה. וכשאסרו הפאות מחשש ע"ז, כל בנות ישראל פרקו מעליהן את הפאות ולבשו מטפחות צנועות, או פיאות משער סינטטי, עד שהתחילו לסמוך על רב אחד שהתיר, ואז הגיעו לשוק כל סוגי הפאות עם הכשר ר"ל, ומצוה לפרסם ולהכריז, שחלק ניכר מהפאות שבהכשר הם בכלל פריצות מצד צורתן, וחייבין לבערם!], עכ"ל.

בשולי הדברים ראינו חובה לנפשינו להתייחס לטענה הנשמעת לאחרונה מכמה גורמים שכביכול כל הנעשה בהכשר זה מאושר על פי הוראות מרן הגרי"ש זצ"ל ולכן אין לפקפק על ההכשר כלל. מבירור קצר שביררנו אצל המשגיח עצמו ואף אצל רבני מערכת הכשרות ואף אצל הרה"ג ר' חיים כץ מבאי בית מרן הגרי"ש זצ"ל שהיה מעורב בהקמת ההכשר, נאמר לנו בבירור שמרן הגרי"ש זצ"ל לא היה מעורב בפרטי ההכשר, ורק הורה קו כללי להעמיד הכשר ולא נכנס לפרטי צורת בדיקת ההכשר, וכל הניסיונות להיתלות בעניין זה בשמו של מרן הגרי"ש, א, בשקר יסודם.

שוב מצאנו בקונטרס "תל תלפיות" אשר יצא לאור על ידי בעלי ההכשר, שם מעידים בעלי ההכשר על הוראת מרן פוסק הדור הגרי"ש זצ"ל להעמיד את ההכשר באופן שהפיקוח יהיה צמוד ולא רק באופן של 'יוצא ונכנס', (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 6 ב'), ולמרבה החרפה הוראה זו לא קוימה מעולם! וכפי שמעיד המשגיח עצמו שהוא עורך ביקורים במפעלים רק כמה פעמים בשנה בלבד, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 5) וכדי ביזיון וקצף.

והנה שמענו מכמה טוענים מדוע נטפלנו להתעסק במחדלי כשרות זו, והרי לצערינו ישנם בדורינו עוד כשרויות שישנם עליהם טענות. אולם מלבד עצם הדבר שאכן המצב של כשרות זו רדודה ביותר יותר משאר כשרויות בעולם – עד שלא ניתן בשופו"א לכנותה בשם 'כשרות' וכמו שיתבאר לאורך הקונטרס, הרי שחילוק גדול קיים בין כשרות זו לשאר כשרויות, שכן בשאר מערכות הכשרות אין שום אדם חייב ליהנות ממערכת הכשרות פלונית או אלמונית, אלא הדבר תלוי ברצונו ויכול הוא בהחלט לקנות מהכשרים המהודרים המקובלים על כל בית ישראל, אולם בנידון דידן אין עוד כשרות אחרת, וה'היתר' היחיד הגורם לבית ישראל לעבור על איסור

הנאה מתקרובת עבודה זרה, הוא ה'הכשר' דידן, ומה גם – והוא העיקר, שההכשר הזה נכנס לבתיהם של משפחות טובות בישראל המקפידות על קלה כבחמורה ובשאר מוצרים אינם סומכים על כשרויות ברמה כזאת, ומאידיך הנהלת ההכשר זורה חול בעיני הציבור בפרסומיהם באומרם שההכשר הזה מהודר בתכלית ההידור, ולכן אמרנו כי לא עת לחשות וכי עלינו לפרסם הדבר בכל בית ישראל למען ידעו מה המצב האמיתי המתרחש כיום, ואין ספק כי אצל רוב המשפחות היראים המקפידים להיזהר בכל המוצרים שלא להכניס לבתיהם הכשרים מפוקפקים, יעשה הקונטרס רושם רב כשיראו ויתפלאו להיווכח במציאות העגומה שלפנינו.

הקונטרס נכתב ע"י חבורת אברכים השקועים בלימוד יומם ולילה בסוגיות הש"ס, ולצורך נחיצות העניין – ובהתייעצות עם גדולי התורה קבעו זמן לעצמם לברר עניין החמור הזה הנוגע לציבור כולו, כדי להציל רבים ממכשול, ובכדי לזרז את העסקנים להיכנס לעובי הקורה להעמיד פתרונות חילופיים למציאת מקור אחר לשער כשר עפ"י הלכה לייצור הפאות.

במהלך כל הברור הונח דגש מיוחד לבדוק שהכל יהיה תואם עפ"י הלכה בכללים המבוארים בשו"ע יו"ד סי' קט"ו קי"ח קכ"ט ועוד, והכל נכתב והוברר בדרך הלימוד הישבתית כמקובל, וכפי הניכר גם מסגנון כתיבת הקונטרס.

סידרנו הדברים באופן של חמישים טענות, וחילקנו הקונטרס לשלושה שערים שונים, השער הראשון באו בו ט"ו הוכחות מוצקות הבנויות זה על גבי זה להוכיח כי בדיקת הריח והמישוש אין לה מקום כלל, השער השני באו בו ל"ה הוכחות על התנהלות ההכשר באופן כללי, והשער שלישי [שנכתב על ידי צוות מיוחד של מקצוענים בתחום, אך לעת עתה לא עבר ההגהה נוספת ע"י העורך הראשי] באו בו חלקים מהמאגר הנרחב של תמלולי השיחות שנערכו עם ראשי המפעלים והייצרנים העומדים תחת מערכת ה'כשרות'.

נפרסם כפינו אל ק-ל שבשמים בתפילה שהדברים ישפיעו את פעולתם על ליבות הקוראים להישמר מאיסור הנאה מתקרובת עבודה זרה, ויתקיים בנו המקרא "הסירו את אלוקי הנכר אשר בקרבכם, הטהרו והחליפו שמלותיכם", והלוואי ויימצא במהרה פיתרון הגון להעמדת כשרות הפאות על תילם באופן שלא יימצא בהם איסור עבודה זרה, ונזכה ע"ז שיסורו מאתנו "הרבה מקרים גופניים ונפשיים בבתי ישראל", [כלשונו של מרן הגר"ש וואזנר זצ"ל על חרון אף ה' הנגרם מהשימוש בשער המגיע מבתי עבודה זרה שבהודו], וישיב ה' חרון אפו מעמו ומארצו ומנחלתו, ונזכה במהרה לגאולה השלמה בביאת משיח צדקינו בקרוב, אמן.

מערכת "אוֹכִיחַךְ וְאֶעֱרָכֶךָ לְעֵינֶיךָ"

שנת ה' אלפים תשע"ט לפ"ק

אוכיחך ואַעֲרָכָה לְעֵינֶיךָ

תוכן ענינים

7

3

בפתח דבר

9

שער ראשון

10

הבדיקה עפ"י ריח ומישוש

11

הטענה הראשונה: בדיקת הריח והמישוש איננה מועילה כלפי השערות המעורבות

12

הטענה השנייה: בדיקת הריח והמישוש איננה מועילה כלפי שער עבודה וזה המגיע ממדינות אחרות

12

הטענה השלישית: שטיפת השער מנטרלת את הריח לדברי בעלי המפעלים – או מקשה את הבדיקה לדברי המשגיח

13

הטענה הרביעית: לא יצאנו בזה מ"גדר דבר שאין אנו בקיאים בו"

13

הטענה החמישית: המציאות היא שישנם שיטות לנטרול ריח שער הודי

14

הטענה השישית: בעלי המפעל עצמם טוענים שאינם יודעים להבחין על פי הוש הריח

14

הטענה השביעית: היות שהבדיקה היא עניין של תחושה, הם לא מירתתו מיניה

15

הטענה השמינית: השער נפתח במשך תהליך הייבוש – כך שגם לדברי המשגיח אפשר לנטרל את הריח

15

הטענה התשיעית: קלות דעת לסמוך על בדיקה שלא הוכחה מעולם על פי מומחים – ומנגד לדעת עשרות סוחרים

15

הטענה העשירית: הוכחות ברורות על אפסיות בדיקת הריח

15

הטענה האחת עשרה: שער מעובד במפעלים בסין

16

הטענה השתים עשרה: שיטות רבות בלתי אחראיות לקבוע על השער כי איננו מעובד

17

הטענה השלש עשרה: כמעט כל השער עובר עיבודים מסויימים

17

הטענה הארבע עשרה: אין דרך לפקח על הסוחרים שלא יקנו שער מעובד

17

הטענה החמש עשרה: אין מקום לתת הכשר לפאניות הקנות פאות מוכנות

19

שער שני

19

תחקיר מקיף על התנהלות ההכשר

19

ועל מידת היפיקוח הנעשית במפעלים

20

טענה הראשונה: בירור על אופן ההשגחה הדליל והמפוקפק במפעלים בסין

21

הטענה השנייה: מעיקר הדין לא מועיל יוצא וננס' בנידון דידן אלא צריך גוי עושה וישראל רואהו

22

הטענה השלישית: הביקורים במפעלים מתוכננים מראש וכמעט אין 'ביקורי פתע'

22

הטענה הרביעית: המפעלים מצהירים שהם בוחרים איזה שער להראות למשגיח ואינם חוששים כלל מהמשגיח

23

הטענה החמישית: המפעלים שתחת ההכשר מחזיקים גם שער לא כשר

23

הטענה השישית: אין בדיקה בכלים

23

הטענה השביעית: אין השגחה על תהליך הייצור כגון השרייה בבריכות וסירוק השער

23

הטענה השמינית: אין דרך לודא שהפיאות של היהודים מיוצרים מהליין הכשר

23

הטענה התשיעית: נתינת הכשר על שער של המפעלים בסין ללא שום מודע מהו מקור השער

24

הטענה העשירית: ההשגחה הדלילה אצל ספקי השער ויצרני הפיאות בלא ביקורי פתע

26

הטענה האחת עשרה: אין בדיקה על כל הזמנה של סחורה

27

הטענה השנים עשר: משלוחי הסחורה ללא שום פלומבה

27

הטענה השלש עשרה: לא מועיל בניד"ד בדיקה מדגמית

28

הטענה הארבע עשר: גם לבדיקה מדגמית יש שיעור וגבול מסוים

28

הטענה החמישה עשר: הסתמכות על נאמנות הסוחרים בלא פיקוח והסתמכות על חילונים ועל סוחרים המצהירים שלדעתם אין בכך איסור

29

הטענה השש עשרה: המשגיח בודק רק חלק מהסחורה או רק בשלבים מסויימים של הייצור

אוֹכֵי־תֶּה וְאַעֲרָכָה לְעֵינַיִךְ

8

29	הטענה השבע עשרה: המשגיח מעניק כשרות לכל התנות מכאן ולהבא מכוח קנייה חד פעמית בהכשר
29	הטענה השמונה עשרה: הנות מסוימת שתחת ההשגחה נתפסה בעליל כמוכרת שער הודי, ועד היום לא הוסר מהם ההשגחה!
30	הטענה התשע עשרה: אופן נתינת הכשרות לפני י"ד שנה
30	הטענה העשרים: רובא דרובא של ההשגחה בכל המפעלים נעשית ע"י משגיח אחד בלבד – שרוב עיסוקו הוא בעניינים אחרים
31	הטענה העשרים ואחת: שערוריית ייצור הסקין ללא שום השגחה כלל
31	הטענה העשרים ושנים: בדיקה על פי חשבוניות הנמצאות בידי בעלי המפעלים
32	הטענה העשרים ושלוש: הסתמכות על שיחות טלפוניות המתאמים עמדות בין הפיאניות לספקי השער
32	הטענה העשרים ושלוש: הסתמכות על הוכחה מפוקפקת מצבע הגומיות
32	הטענה העשרים וארבע: שערוריית המפעל בספרד המקבל הכשר 'עם כאבי בטן'
32	הטענה העשרים וחמש: היתר מפוקפק של שער בהיר – נגר הצהרתו של המשגיח שהוא נוהג לאסור בזה
33	הטענה העשרים ושיש: היתר מפוקפק בשער ממדינת וויטנאם
34	הטענה העשרים ושבע: שערוריית ברזיל
35	הטענה העשרים ושמונה: המשגיח משוכנע שאין כאן שום נדון של איסור אלא רק חומרא בעלמא
35	הטענה העשרים ותשע: מבח שהוציא טריפה מתחת ידו
35	הטענה השלושים: המשגיח עצמו סוחר שער
36	הטענה השלושים ואחת: קניית שער בהודו
36	הטענה השלושים ושנים: נאמנות המשגיח
36	הטענה השלושים ושלוש: מחדל מידע חמור במערכת הכשרות
37	הטענה השלושים וארבע: התנהלות מנהלי ההכשר בוריית חול בעיני הציבור ובסגירת כשרויות אחרות
37	הטענה השלושים וחמש: נתינת הכשר לחנויות דהיום – המוכרות פאות האסורות בלבישה לדעת כל הפוסקים
39	נספח בעניין רוב השערות בעולם
40	נספח בעניין רוב השער במפעלים בסין
42	נספח אודות הפרחת טענת ההיתר בשער בלתי מעובד
44	נספח אודות טענת בירור על פי בדיקת המישוש

קומץ מזערי מתוך חלק מהראיונות שערכנו עם מפעלים בחו"ל, סוחרים שיער ופאניות

47	חלק א'
48	חלק ב'
49	חלק ג'
50	חלק ד'
53	חלק ה'
57	חלק ו'
62	חלק ז'
65	חלק ח'
68	חלק ט'
69	חלק י'
69	חלק יא'
70	חלק יב'

שער

ראשון

השער הראשון באו בו ט"ו הוכחות מוצקות הבנויות זה על גבי זה

המוכחות כי בדיקת הריח והמישוש אין לה מקום כלל

הבדיקה עפ"י ריח ומישוש

בפתח דבר - הסבר קצר על תהליך מכירת השער

כדי להבין את תהליך ה'השגחה' על השער המיועד לפיאות, ראוי להקדים תחילה ולבאר מהו תהליך המכירה של השער המקומי, [לפי גירסת הסוחרים הטוענים שהשער הוא מקומי ולא מהודו], וכדלהלן:

גזית השער נעשית על ידי הספרים (גויים) מקומיים שבמקרה הטוב מצליחים להשיג קילו או 2 קילו לחודש, [כל קילו שער מגיע מראשם של לכל הפחות 10 נשים]. הגוזזים הנ"ל מוכרים את שערותיהם לסוחרים המקומיים הגדולים שמשווקים את השער בכמויות גדולות, והסוחרים המקומיים הללו מוכרים את השער לספקים היהודים שתחת הכשר, או למפעלים של גויים במדינות שונות.

תהליך ההכשר מתחיל מהשלב שהשער מגיע לידיים של הספקים היהודים המאושרים בלבד, אך בכל השלבים המוקדמים לזה, [דהיינו הגוזזים, הסוחרים, המפעלים] שבכולם השער עובר תחת ידיים של גויים, אין שום השגחה ושום מידע על הנעשה שם.

יודגש כי בכל השלבים הנ"ל, [גוזזים, סוחרים, מפעלים], יש סחר של מכירת וקניית שער. דהיינו הגוזזים עצמם מלבד היותם גוזזים, הם גם קונים שער פעמים רבות – [וכפי ששמענו מכמה מקורות], והסוחרים והמפעלים הם בוודאי קונים ומוכרים שער. לכן אין לנו שום אפשרות לדעת אם הם קונים גם שער הודי, ויתרה מכך, קרוב לוודאי להניח שהם קונים גם שער הודי מאחר שזהו רוב השער העולמי, [וכפי שיבואר לקמן, וע"י בנספח שבסוף שער ב' - בעניין "רוב השער העולמי"].

ועכ"פ אין זה נפק"מ לדון מה קורה אצל הגוזזים והסוחרים הנ"ל, מאחר שבין כך ובין כך אין שום השגחה על הנעשה שם, כך שלא נוכל להכשיר את השער הנמצא בידיהם עפ"י אומדנות בעלמא כל זמן שאין אצלם "יוצא ונכנס" כדת וכדין.

טענת המשגיח על צורת ההשגחה

הנתונים הללו ברורים ומוסכמים אף על המשגיח עצמו. לדברי המשגיח, אכן אמת הדבר שאין שום מידע על הנעשה בשלבים הראשוניים, ומקור השער אינו נבדק כלל, אך מ"מ ניתנת השגחה על כך שהשער אינו מהודו, וזהו על ידי בדיקה מכוח חוש הריח והמישוש, ומהרגע שהשער נבדק אצל הספק היהודי שתחת הכשר – והוכרח על פי חוש הריח והמישוש, שהשער שתחת ידו איננו שער הודי, הותר השער לשיווק תחת הכשר.

וזה לשונו של המשגיח בתשובה (מוקלטת תח"י) שהשיב לשאלות שהוצגו לפניו לאחרונה: ש. רציתי לשאול, אני מחפשת פאה איכותית ומאוד כשרה. ת. אני יכול להגיד לך מבחינתנו, מה שיש הכשר יש הכשר, ויש פאות לא רק שאנחנו יודעים שזה לא מהודו, רק אנחנו יודעים את מקור השיער, את מבינה את ההבדל? ש. מה ההבדל? ת. זה שאנחנו נותנים הכשר, זה שאנחנו מודעים שזה לא מהודו, אבל יש כאלה שלא רק שאנחנו יודעים שזה לא מהודו, אנחנו יודעים בדיוק מהיכן השיער מגיע. ש. אני לא יודעת איך עושים את הכשרות אבל אם יש הבדל בין השערות. ת. יש הבדל, יש הבדל. בקיצור את שואלת אם יש פאות שלדעתי הן ברמה כשרותית יותר גבוהה, דהיינו יש לנו ידיעה יותר טובה, כן יש לנו כאלה דברים, כן.⁸

גירסתו של המשגיח על חוש הריח

ועתה נבוא לבאר את אופן דרכי ההשגחה לפי טענת המשגיח:

לדברי המשגיח, לשער ההודי יש ריח מובהק, ולדבריו כל מי שרגיל קצת בשער וראה כמה פעמים שער הודי ושאר שאינו הודי, יבחין מיד עפ"י חוש הריח, מהו שער ההודי ומה אינו שער הודי. [לדבריו סיבת הריח באה ע"י המאכלים המסוימים

⁸ אנב, מה שהמשגיח טוען שלכל הפחות ישנם מקומות בודדים שהוא יודע בדיוק את מקור השער, יעוי' לקמן בשער השני הטענה השלושים ושלוש שהוכח שזה אינו.

אוֹכִיחַךְ וְאַעֲרֶכְהָ לְעֵינֶיךָ

של הוודים, והם מפרישים אח"כ זיעה עם ריח שנולד מהמאכלים הללו, והזיעה הנ"ל נדבקת על השער, ועי"ז נדבק בה הריח]. ולכן לפי דבריו – ניתן לבדוק ולזהות עפ"י חוש הריח את השער אם הוא מהודו או לא, ואם אין לו ריח של שער הודי, יש להתירו ולהכשירו.

בשיחות שנערכו עם המשגיח, נמצאו סתירות במשנתו בעניין, שכן כשנשאל ע"י הרבנים (בהקלטה הנמצאת תח"י) אם זהו סימן מובהק ואם זה דבר שאנו בקיאים בו, השיב שזהו סימן מובהק, והחילוק בין הריחות ברור ומורגש ורק צריך ניסיון בזה, והוסיף שבערך לאחר עשרה פעמים של התעסקות בשער, כבר יוכל כל אחד להבחין על פי השער, ואין כאן 'תורה' שלמה, אולם מאידך בהזדמנות אחרת טען [בהקלטה הנמצאת תח"י] שזיהוי השיער עפ"י הריח הוא 'תורה' שלמה ולומדים אותה במשך שנים.

מידת אמינות הבדיקה עפ"י חוש המישוש

בנוסף, המשגיח בודק גם עפ"י חוש המישוש, באומרו שהשער ההודי ניתן להבחין בו עפ"י המישוש והמגע, כי סוג השער ההודי הוא סוג אחר וניתן להבחין בזאת על פי המישוש.

כשנשאל המשגיח אם חוש המישוש הוא דבר מוחלט וברור, השיב שאכן אין זה דבר ברור, ועיקר הסתמכותו היא על הריח שהוא דבר ברור, וכצירוף לזה משתמש אף בחוש המישוש כסייעתא.

ואכן ביררנו את הדבר אצל מספר מעבדות גדולות בעולם, ובראשם עם "התאחדות המעבדות לזיהוי פלילי באמריקה" המתמחים בתחום השער, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 1, א'), ושאלנו אם ניתן לזהות על פי מישוש של שער מאיזה מדינה היא האשה שממנה נגזר הקוקו. התשובה הייתה ברורה שאי אפשר לסמוך על חוש המישוש כדי לזהות שער כדבר וודאי ומוחלט, ואין זה אלא כהשערה ולא דברים ברורים ומוחלטים.

ובנוסף, בשיחה שערכנו עם הסוחרת צ.ב היא אמרה לנו שהמשגיח עצמו בא להתלמד אצלה בתחילת דרכו את דרכי האיבחון בשער, והיא הסבירה לו שעפ"י המישוש ישנם דרכים להכיר רק על שער קיצוני זה מזה, כמו הרוסי מהסיני, אבל השער ההודי יש בו הרבה שנראה "אירופאי" לכל דבר, ואי אפשר להבחין בו על פי המישוש.

וכאן המקום להדגיש שלטענת המשגיח כל היכולת שלו לזהות עפ"י חוש הריח הוא רק בשער בלתי מעובד, אבל 'שער מעובד' אי אפשר לזהותו עפ"י חוש הריח מכיון שהעיבוד מסיר את הריח ומשנה את צורת השער. ונמצא בידינו, שלא נשאר אלא חוש הריח בלבד ובשער בלתי מעובד בלבד, כאשר לטענת המשגיח כל שער שאינו מעובד שאין לו ריח של שער הודי, ניתן להכריע עליו שאין מקורו מהודו.

ולהלן נרחיב בדברים הללו, ונציג את ההוכחות הפשוטות שאין שום 'התחלה' של הוכחה מהבדיקות הנ"ל, וכ"ש שלא להתיר איסור חמור של עבודה זרה, והצגנו כאן את ההוכחות בדרך של 'בניין', שלב אחר שלב, מהקל אל הכבד, וכפי שתחזינה עיניכם מישרים בס"ד.

הטענה הראשונה: בדיקת הריח והמישוש איננה מועילה כלפי השערות המעורבות

שחלקם העידו שעושים כן בעצמם עבור יופי השער – או כדי להרוויח את מחיר השער – שעל ידי שמעריבים שער לא איכותי בתוך שער איכותי, מוכרים את הלא איכותי במחיר האיכותי.

ומעתה הלא זהו לבד טעם למנוע את הבדיקה עפ"י ריח, שהרי לא ניתן לבדוק על ידי ריח שלא התערב כאן בתוך הקוקו חלק משער הודי, מאחר שגם אם לא ניכר בו ריח של שער הודי, מ"מ אפשר שמעורב בו במיעוטו שער הודי,

תחילת דבר, קודם שנבוא לדון על נאמנות הבדיקה עפ"י הריח והמישוש, נקדים להציג מה שעלה בידינו מבירור שנערך ע"י בדיקת מעבדה, (תוצאות בדיקת המעבדה הובאו במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 2 א), שמצוי בשערות הנמכרות בשוק עירוב שערות ממיינים שונים בתוך קוקו אחד, [הדבר ניכר עפ"י חיתוך רוחב, היות שלכל אדם יש סוג מסוים של צורת עובי השערה – עגול או אליפסה וכדומה, ואם יש שני סוגים עגול ואליפסה באותו קוקו, בהכרח שזהו משני בני אדם], וכן שמענו מסוחרים רבים

וכפי ששמענו מכמה סוחרים, שהריח של שער מסוג אחד מתבטל כשהוא מתערב בשער מסוג אחר².

ע"ז עד ע"א משום הירוש', דבתקובות לא אמרין ביטול ברוב משום לא ידבק בידך מאומה מן החרס'.
ובלא"ה לא שייך כאן ביטול כיון דהתקובות עשו בכונה תחילה בכדי לייפות את הפאה, ואינו בטל אלא חשיבותו עומדת לו בכך שמייפה את הפאה בתקובותו.

² ואין לומר דיבטל השיער המועט ההודי ברוב שיער כשר, דהא איתא בראשון

הטענה השנייה: בדיקת הריח והמישוש איננה מועילה כלפי שער עבודה זרה המגיע ממדינות אחרות

לרוב העולם, דזה אינו מכמה טעמים, ראשית - שהרי כבר פסק מרן הגריש"א זצ"ל שנידון זה נחשב כקבוע דלא אזלינן בזה בתר רוב, [ועיי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 32], [ולאחרונה כתב בזה הגרמ"מ קארפ שליט"א לבאר עוד כמה טעמים מ"ט לא אזלינן בתר רוב, עיי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 31], והשני - דגם אי נימא דאזלינן הכא בתר רוב, מ"מ הלא לפי עדות סוחרים רבים ידועי שם בעולם, רוב המוחץ של השער בעולם הוא מהודו, והשער שנגזז בכפרים הוא מיעוטא דמיעוטא ביחס לשער ההודי, [יעוי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 33, 34], וא"כ מעולם לא הוברר שהשערות ממיליוני בני אדם מחזיקי שיטת ההינדו משאר המדינות אשר שערותיהם אינו בעל אופי הודי, הוא מועט ביחס לשער שנגזז בעולם בכפרים מקומיים.

ישנם יותר משלושים מיליון אנשים!! בשאר מדינות העולם האדוקים בדת ההינדו, [עיי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך מס' 2, ובמסמך 22, 23, 24], ולפי המופיע ברשומות גם הם גוזזים שערותיהם לעבודה זרה [בעיקר בטקס של גזיות הילדים, וכמובא באתריהם] ואין להם הטבע של שער ההודי, וא"כ מדוע לא נחוש לשערותיהם.

וכעת אף באה לידינו הקלטה משיחה שנערכה עם טמפל בדרום אמריקה! אשר לדבריהם הם עושים גזיות ילדים בדרום אמריקה ושולחים את השער למקדש ה'טירופאטי' שבהודו, והרי שחלק משער עבודה זרה מגיע ממדינות אחרות שאין להם הטבע של שער הודי.

ואין לומר דאין לחוש לשערותיהם כיון שהם מיעוט ביחס

הטענה השלישית: שטיפת השער מנטרלת את הריח לדברי בעלי המפעלים – או מקשה את הבדיקה לדברי המשגיח

כנגדם טוען המשגיח שאין שום אפשרות בעולם לנטרל לגמרי ריח של שער הודי – כל זמן שהשער אינו מעובד. לטענתו, שטיפה איננה מועילה לנטרל את ריח השער ההודי, משום שגם אם הריח יסור לזמן מה ע"י שמפו ומרכך וכדומה, מ"מ הוא ישוב ויתעורר אח"כ לכשיפוג ריח השמפו והמרכך.

[א] השער המיועד לשיווק ולמכירה, עובר שטיפה חזקה לפני השיווק בכדי לייפות אותו, ושמענו מהרבה סוחרים שהשער עובר שטיפות חזקות כבר בידיים הראשונות שלו – אצל גוזזי השער המקומיים, כי אין דומה שער שטוף לשער שאינו שטוף, וסוחריו השער העמלים הרבה לייפות את שחורתם, שוטפים הרבה את שערותיהם בכדי לייפותם.

אך כמובן קשה לקבל את דבריו כנגד טענת בעלי המפעלים הבקיאים בתחום במשך שנים רבות – הטוענים בתוקף שהם מסירים את הריח לגמרי על ידי שטיפה – בתוספת חומרים שונים, וגם מן הסברא קשה לקבל את טענת המשגיח, כי מי פתי יאמין לזה שבלתי ניתן להסיר ריח הנדבק בשערות, ולא שמענו כזאת מעולם, [ואם כי בשטיפה קלה במים בלבד יתכן שלא יסור הריח, אבל בוודאי שבהסרת השער לזמן ממושך בחומרים שונים יסור הריח], ובפרט שלדברי המשגיח הרי הריח מגיע כתוצאה מהזיעה הנדבקת על השערות, ובוודאי שאפשר לשטוף זיעה הדבוקה בשערות.

כמו כן הוברר שכל השער ההודי נשטף פעמים רבות לפני שיווקו למכירה, [עיי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 3], וכפי שסיפר לנו השליח שנשלח ע"י גדולי ישראל להודו ה"ה מר אמיר דרומי הי"ו, שהוא עצמו ראה בהודו כמה כפרים שכל העיסוק שלהם מהבוקר עד הלילה הוא לנקות את כמויות הענק של השער ההודי בשטיפות שונות, וכן שאלנו בעצמינו כמה בעלי מפעל בהודו – המשווקים את השער ההודי לעולם, האם הם שוטפים את השער להסרת הריח, והם השיבו שעושים שטיפות רבות עד שהריח יסור, [מפעל אחד אמר שהם מנקים את השער 9 פעמים, השני אמר שהוא מנקה 15 פעמים], וכל זה אף מתועד באתרי החברות בהודו [עיי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 4] המתעדים את כל אורך תהליך עשיית השער, החל משטיפתו עד שיווקו לשוק.

[ב] ומה עוד, שמאחר שכבר הוברר בידינו בבירור, שבעלי המפעלים משקיעים מאמצים לנטרל את הריח מהשער ההודי, [וכפי שסיפרו לנו בעלי המפעלים בהודו, וכפי שאף סיפר לנו המשגיח עצמו, יעוי' לקמן מש"כ בזה], א"כ

אוֹכִיחַךְ וְאֶעְרַכֶּךָ לְעֵינֶיךָ

מערכת הכשרות עובר שטיפות רבות, שוב אי אפשר לסמוך על בדיקה זו, שהרי השטיפות מסירות את הריח לגמרי, [או מקשות על הבדיקה לפי גירסתו הראשונה של המשגיח].

[ודע שלאחרונה החל המשגיח להחליף את גירסתו, ולטעון שהוא אכן בודק את השער לפני שטיפתו, וכפי שהגיע לידינו הקלטה משיחת טלפון שנערכה עמו, כאשר הוא נשאל בזה"ל "זה לא רחוך לפני שאתה בודק? אתה יכול לראות את השיער?" והשיב בזה"ל "אני רואה את זה לפני שזה רחוך", עכ"ל, ולאחר זמן מה הוסיף שקר על שקר, ושינה את גירסתו בשלישית וטען שאינו מאשר בכלל לייבא שער שטוף, וכלשונו בהודעת מערכת הכשרות: **מכיון שחלק מהשיער מגיע משם כשהוא מסודר ונקי**, אנחנו לא מאשרים להביא משם שער", ודע שכל זה שקר גמור, כי לא יתכן לייבא שער שאיננו נקי, ולא יתכן לראות את השער לפני רחיצתו, שכן אין שום שער המשווק לשוק לפני הרחיצה כדי ליפותו וכפי שאמרו לנו הסוחרים וכפי המובן גם לכל בר דעת.

מאחר שאין לנו שמץ של מושג בפיתוח השיטות השונות של בעלי המפעלים, אי"כ על סמך מה נוכל לבסס את הקביעה שהמפעלים הגדולים אשר משקיעים משאבים וכוחות עצומים בשיבוש סחורתם לא הצליחו למצוא שיטה לנטרול ריח? ואדרבה, רחוק מן הדעת להניח שבאמצעים המתקדמים של ימינו לא קיים שום שיטה להסרת ריחות חריפים מהשערות.

ג) ומלבד זאת, הרי גם המשגיח מודה שהשיטה מורידה את רמת הזיהוי של הריח וכפי שאמר לנו מפורש בשיחה שערכנו עמו, (ההקלטה נמצאת תח"י), ובשיחה נוספת שערכנו לאחרונה עם המשגיח, הודה המשגיח ברגע של גילוי לב שהוא יכול לבדוק רק שער שלא נשטף מעולם, וזה לשונו בשיחת טלפון (המוקלטת תח"י): "שיער כשהוא גולמי, לפני שמנקים אותו, לפני שצובעים אותו, לפני שמטפלים בו, אפשר לזהות אותו מה המקור שלו", ע"כ, וא"כ מאחר שהוברר בפנינו כי כל השער ההודי עובר שטיפות רבות, וגם הוברר לפנינו כי כל השער המשווק תחת

הטענה הרביעית: לא יצאנו בזה מ"גדר דבר שאין אנו בקיאים בו"

והטיפולים וכבר נכנס בו נפטלין, ואין אתנו בקי לזהות בכה"ג, אפילו אם נסמוך על אפו של המשגיח שהוא המיוחד להריח הכל].

ואכן בשיחה נוספת שערכנו עם המשגיח, [הנמצאת בהקלטה שתח"י] אמר לנו המשגיח כי הבדיקה עפ"י חוש הריח היא חכמה ומלאכה שלוקח זמן רב ללמוד אותה, וכן אמר לנו שהוא היחיד המומחה כל כך שיוודע באופן ברור לבדוק ולהתעלות מעל כל המכשולים שבדרך, וכן בשיחות שערכנו עם סוחרים הרגילים בשערות הרבה שנים, אמרו לנו הסוחרים שהם לא יודעים להבחין על פי הריח!! וא"כ נמצא שגם לדברי המשגיח שהוא מיוחד בזה בדורינו, הרי עכ"פ לא יצאנו בזה מכלל "דבר שאין אנו בקיאים בו" שאין לסמוך על זה וכמבואר בפוסקים בכ"ד.

המשגיח סיפר לנו שהמפעלים בסין מניחים נפטלין בתוך השער כדי לטשטש את הריח, [והמבין יבין שאם נתגלה לו חומר הנפטלין, הם עושים אמצעים נוספים של טשטוש], אך לדבריו הוא מומחה גדול, והוא מצליח להתעלות מעל כל ניסיונות הטשטוש וזהות את ריח השערות מהודו, כולל שער שמוכנס בו נפטלין או חומרים אחרים מטשטשי הריח, עכ"ד.

והנה תחילת דבר, בוודאי רחוק להאמין ולקבל דבר זה שהוא יכול להתעלות מעל כל הניסיונות של בעלי המפעלים לטשטש אותו, [ומה גם שדבר זה לא הוכח מעולם, ואיך נסמוך על זה באיסור דאורייתא], אמנם לו יהי כדבריו, מ"מ לא יצאנו כאן בזה מגדר "דבר שאין אנו בקיאים בו", אשר גם בדברים המוזכרים בגמ' כתבו הפוסקים שאין אנו סומכים על זה, [שהרי השער כבר עבר את כל השטיפות

הטענה החמישית: המציאות היא שישנם שיטות לנטרול ריח שער הודי

על ידי חפיפות וכדומה, והם השיבו שאכן יש ריח מקומי בשער, אך הם מסירות לגמרי את הריח של השער על ידי חפיפות, והתפלאו מאוד על צורת הבדיקה של המשגיח.

[והצד השווה בין כל הפיאניות והספקים שתחת ההכשר, שכולם אמרו ש"המשגיח אומר שהוא יודע להבחין", והדגישו שהם לא יודעים, וכמדומה שזה לבד עושה חוכא ואיטלולא מכל הבדיקה, שכן מי פתי יאמין שהמשגיח

א] לאחר בירור מקיף – הן אצל סוחרים והן אצל כימאים והן אצל בעלי ניסיון המתמחים בעניין, נאמר לנו בבירור, [ויודגש שהקלטות השיחות הנ"ל נמצאות תח"י], שאפשר לנטרל לגמרי ריח של שער הודי על ידי חומרים שונים, וכפי שיבואר.

בתחילה שאלנו כמה פיאניות אם הם מכירים את הריח המקומי של השער שהם קונים אותו והאם אפשר להסירו

מבין בזה יותר מכל הסוחרים הוותיקים].

מתמצא בשער, אך לפי חכמת הכימיה יש אפשרות פשוטה להסיר ריח.

ה] וכמו כן שוחחנו גם עם בעלי מפעל בסין [שתחת ההכשר!]. וכן בעלי מפעלים שונים בהודו, וכולם אמרו לנו שיש להם חומרים מיוחדים להסרת הריח של השער ההודי!! ושאלנו אם הריח חוזר לאחר זמן, והם השיבו שהריח סר לגמרי ואינו חוזר לעולם!!

ו] וההוכחה הפשוטה ביותר שאפשר לטשטש את הריח לגמרי, הוא השיער הברזילאי, שהרי הא כו"ע מודו ולא פלגי שהשער ההודי האיכותי מגיע לברזיל, [וכפי שאמרו לנו מפעלים בהודו, וכן סיפרה לנו גם בעלת מפעל בסין הקונה שער מהודו, והכל מופיע בהקלטה תח"י], והמשגיח עצמו טען כן בפנינו שאי אפשר לזהות את השער ההודי הנמצא בברזיל מאחר שהם משנים אותו בשינויים שונים, וא"כ מה לנו ברזיל ומה לנו כו"ע, כשם שבברזיל שייך לטשטש הריח כך גם בכל העולם, ומי פתי יאמין שבשיטות המתוחכמות של ימינו, עדיין לא נמצא החומר שיטשטש את הריח.

ז] ובאמת כן מוכח מיניה וביה, שהרי לכל אדם יש ריח שונה בשער, ומדוע כל שער יש לו ריח אחיד בריח קבוע לפי מדינות - ואין ריח שונה בכל קוקו של כל אדם לפי ריחו הפרטי, וע"כ שהריח הפרטי של האדם יוצא על ידי שטיפות וחומרים שונים, וא"כ מדוע הריח של אופי המדינה לא יוכל לצאת באותה השיטה שיוצא הריח הפרטי של האדם, ובהכרח שבוודאי אפשר להוציא ריח של שער. [וכמה סוחרים וותיקים טענו לנו שיתכן שהריח שקיים בשער כיום - ואשר ניתן לזהות על פיו את מקור השער, אינו מחמת הריח המקורי אלא הוא ריח שהסוחרים מניחים בו בשעת התהליכים השונים שהשער עובר, וא"כ אם ירצו בעלי המפעל בהודו לטשטש את השער ולהיזהר לא להכניס בו ריח אחר, יוכלו לעשות כן בנקל].

ב] ואם יבוא הטוען לטעון שהריח של השער ההודי יותר חזק מריח שאר השערות ואינו ניתן לשיטה, הנה גם עבור המתעקשים הללו שאלנו סוחר גדול ובעל ניסיון ידוע בעניין הסרת ריח, והלה השיב לנו כדבר פשוט שנוכל להביא לו כל שער הודי והוא ינטרל את הריח לגמרי, וכששמע הסוחר הנ"ל על טענת המשגיח שאי אפשר לנטרל ריח של שער הודי, אמר לנו שהוא מסכים להתחייב על כל סכום להתמודד בוויכוח מול המשגיח, ולכשנביא לו שער הודי עם ריח, הוא יחזיר אותו לאחר זמן בלא שום ריח של שער הודי!³

ג] ושוב דיברנו עם אחד מגדולי הסוחרים הקונה ממפעל בסין שתחת ההשגחה, וסיפר לנו שהגויים בעלי המפעל בסין לועגים על המשגיח ואומרים, "מה אתם כאלו טיפשים, אתם חושבים שאיזה יהודי צעיר יבוא וילמד אותנו מה זה שער הודי - על פי הריח שלו? והרי אנחנו וותיקים חמישים שנה במקצוע ואנחנו יודעים היטב לטשטש את הריח, הוא לא יבוא וילמד אותנו מה זה שער הודי", עכ"ל, ואידך זיל גמור.

ד] ועוד דיברנו בזה עם כימאי אחד, ואמר לנו שאינו

³ ואם יש את נפשכם לדעת איך מנטרלים ריח משער הודי, אין זה ענייננו כ"כ, אך בתוך הביורוד נודע לנו על כמה שיטות ונדלה, ועלה בידינו לנלות רק חלק מהשיטות, כי ישנם עוד שיטות שהם בגדר 'סוד מקצועי' שלא נתגלה לנו, וזהו סדר החפיפה הידוע אצלנו:

השטיפה הראשונה היא במים רותחים יחד עם סודה לשתייה, ומכניסים בו כמויות גדולות של שמפו מסוים הידוע בכוח הריח וכן ריכוז של בשמים וזהו התרכיב שממנו מייצרים את הבשמים, וכן מריכב כביסה ועוד חומרים הידועים מסודות המקצוע שמנטרלים ריח, וכך משרים את השער לילה שלם, ולמחר מייבשים אותו, ואחר כך לפני שטיפה שניה מזוים את הגומיה למקום אחר, כדי שמקום הגומיה ששם נמצא ריכוז הריח, יישטף עכשיו בשטיפה השנייה, ואז שוטפים אותו כנ"ל, ועושים שטיפה אחר שטיפה, כאשר כל שטיפה היא השרייה של לילה שלם כולל הזזת הגומיות לאחריה.

ועוד נאמר לנו שאפשר לנטרל ריח על ידי חפיפה של שער אירופאי יחד עם השער ההודי, או שיעבירו שער הודי בשקים שהיו מלאים בשיער אירופאי, ואז השיער ההודי מקבל ריח של שיער סיני.

וסוחר אחד התחייב לנו בזה הלשון: "אני יכול להשרות את השער בבשמים נפלאים שבעה ימים ושבעה לילות ולהעביר הריח לגמרי".

הטענה השישית: בעלי המפעל עצמם טוענים שאינם יודעים להבחין על פי חוש הריח

המפוקפקים נמצאת תח"י, וא"כ מלבד מה שדבריה מעוררים שאלה גדולה על כל דברי המשגיח שאכן יש לשער ההודי ריח בולט, מלבד זאת, אין כאן שום 'מירתת' כלל, שהרי אם המשגיח יראה אצלה שער הודי, היא תוכל לומר כפשוטו שהיא קיבלה את השער מהסוחרים תחת שם של שער אירופאי, והיא לא ידעה להבחין בו.

בעלת מפעל בסין שתחת ההשגחה אמרה לנו בבירור, שהיא עצמה לא יודעת בכלל מה הריח של השער ההודי ורק הירבאי יודע... וזאת אע"פ שהיא מתעסקת עם שער הודי עבור הגויים שאינם תחת ההכשר, והיא המשיכה להתנצל שהאף שלה לא רגיש כמו האף של הירבאי... (ההקלטה מהשיחה המלאה שבה חשפה בעלת המפעל סודות רבים על דרכי ההשגחה

הטענה השביעית: היות שהבדיקה היא עניין של תחושה, הם לא מירתתי מיניה

אוֹכִיחַךְ וְאֶעְרַכֶּךָ לְעֵינֶיךָ

להפך, שהם טעו בהבחנה בין השערות ובטעות הכניסו שער הודי, ולא יוכל להוריד להם ההשגחה עבור זה, ולא מירתתי ממנו כלל.

וגם באופן כללי, היות שהבדיקה על פי הריח הוא עניין של תחושה ואינו דבר המוכרח, א"כ הם לא מירתתי כלל, שהרי לעולם הגויים יוכלו לענות לו שהוא טועה בכח המישוש והריח ואין זה שער הודי, או גם יוכלו לטעון

הטענה השמינית: השער נפתח במשך תהליך הייבוש – כך שגם לדברי המשגיח אפשר לנטרל את הריח

מהשערות, אמרו לנו הסוחרים כי חלק מתהליך הסרת הריח הוא הוזהות הגומיה הסוגרת של הקוקו ממקום למקום, כך שבמהלך כל השטיפות, נמצא שהשער נשטף כשהוא פתוח לאורך כל כל השער.

שמענו מהמשגיח שכאשר השער נפתח ללא גומיה, אז הריח פג מאיליו. [ולדבריו זהו הטעם שבפיאה מוגמרת אין ריח – היות שהשער פתוח], והנה מבירור שערךנו אצל סוחרים הבקיאים בתהליכי שטיפת שער והסרת ריחות

הטענה התשיעית: קלות דעת לסמוך על בדיקה שלא הוכחה מעולם על פי מומחים – ומנוגדת לדעת עשרות סוחרים

כל הבקיאים הסוחרים שיסכימו על ידו.

ויתרה מזו מצאנו על חכם אחד מזמן הבי"ח, שקיבל את חכמתו מפי החכמים איך לזהות על ראש בהמה מה מקורה – ואם היא שייכת לבהמת טריפה, וכתב על זה הט"ז יו"ד ק"ט ס"ק ט"ו וז"ל "ומו"ח ז"ל כתב וז"ל וקבלתי מחכם אחד שקיבל מפי חכמים אם נמצא מים בראש כבש א' דמיטרפא ביה ולא נודע מאיזה כבש הוא יש לבדוק בחוט השדרה של הכבשים וכל כבש שנמצא בו מים במוח שבראש, יהיה מים בחוט הנמשך מהמוח לשדרה, ותולין שהראש הוא מאותו כבש להתיר האחרות עכ"ל. ולעד"נ שאין בדבר זה כדאי להתיר עליו ספק טריפות כיון שלא נמצא בתלמוד ובפוסקים", עכ"ל, ועתה אם זה שהבי"ח מעיד עליו שהוא חכם וקיבל חכמתו מהחכמים לא נסמוך עליו להכריע ולקבוע מהו מקור ראש הבהמה כיון שחכמתו איננה מפורשת בשי"ס ובפוסקים, א"כ איך נוכל לקבוע ולהכריע על פי חכמה שלא נמצאת בתלמוד מהו מקור השער.

מתוך עשרות סוחרים הוותיקים בתחום ששאלנו, כמעט כולם אמרו שהם אינם מבחינים בריח, ורק המשגיח יודע להריח, וא"כ איך נקבל את דברי המשגיח הטוען על עצמו שהוא 'מבין' על פי ריח בלא לחקור אחר דבריו, והרי מעולם לא נבדק בפניי בי"ד ולא בפני מומחים האם הוא טועה בתוצאות או לא, ומה עוד שהוא החל לשמש כמשגיח טרם שהיה לו כל ניסיון – [וכפי שהודה בשיחה עמנו בריגע של גילוי לב, שעשה טעות גדולה בכך שהכשיר בהתחלה ללא שום ידע וניסיון], וא"כ איך יסמכו כל בית ישראל על בדיקה של מי שמעולם לא הוכיח רמת מומחיותו, ובפרט בשעה שהוא עצמו מודה שהכשיל רבבות מעם ישראל בבדיקה שאין בה ממש בתחילת הקמת ההכשר.

ויעויין ב"חכמת אדם" (כלל טו אות יא) שכתב וז"ל "וכן אם מקיף הראש לצואר של אחד מהכבשים ונמצא החתיכה דומה ומכוונת יפה יש לסמוך על זה להתיר האחרות ובלבד שיהיה מתון בדבר ויכנוף כל הבקיאים שלא יבוא לידי טעות חס ושלום", ואיך הקילו ראש כאן להכריע מדעת מומחה אחד על סמך פיו, בלא שיכנוף את

הטענה העשירית: הוכחות ברורות על אפסיות בדיקת הריח

ההכשר עפ"י חוש הריח, ומאידיך הכשיר עפ"י חוש הריח את השער שאינו תחת ההכשר, הא לך ליצנותא ד'עבודה זרה' במיטבה!

יש תחת ידינו (בהקלטה) עדות מסוחר אחד, שהביא לפני המשגיח שני חבילות של שער, האחד שתחת ההכשר והשני שאינו תחת ההכשר, והמשגיח פסל את השערות שתחת

הטענה האחת עשרה: שער מעובד במפעלים בסין

ואכן בהקלטות של המשגיח שומעים אנו איך המשגיח משתמש בנוסח מתוחכם, באומרו "אנחנו דורשים מהמפעלים לראות את זה כגולמיי", והרי שאינו טוען שהשער חייב להישאר גולמי אלא שהדרישה היא לראות אותו בשלב הגולמי, אך כמובן דבריו הבלבלים, שהרי הוא לא יכול לדרוש לראות את השער בשלב הגולמי, כאשר

המשגיח עצמו מודה שבשער מעובד אינו יכול לבדוק כלום היות שהעיבוד מנטרל לגמרי את הריח, ולדבריו כל ההכשר מושתת על כך שספקי השער מורשים להביא רק שער בלתי מעובד אשר ניתן לזהות עליו [לפי דבריו] אם הוא מהודו או לא, אולם מבירור שערךנו במפעלים בסין, הם אמרו לנו שהם משתמשים בשער מעובד גם ליהודים שתחת ההכשר.

הוא מגיע במצב הטוב ביותר פעם בשלושה חודשים.

הטענה השתים עשרה: שיטות רבות בלתי אחראיות לקבוע על השער כי איננו מעובד

אותם על הכתב:

פיאנית אחת סיפרה לפי תומה כי היא בודקת במישוש אם יש קשקשת על השער, [והיינו שמעבירה את היד על השער מלמטה למעלה, ואם היד עוברת בצורה חלקה ללא להיתקל בפגימות, זהו סימן שאין קשקשת על השער], ואם אין קשקשת על השער זהו סימן שהשער מעובד, - מאחר שהעיבוד משיר את הקשקשת, ואחרת אמרה שגם בשער מעובד יש קשקשת אבל הקשקשת פתוחה, ולכן אם הקשקשת סגורה זהו הוכחה גמורה שהשער לא מעובד, [והדרך לבדוק אם הקשקשת פתוחה או סגורה זהו על ידי הברק של השער, שכן כאשר הקשקשת פתוחה מתקבלים ברק של קווי אורך לאורך הפאה, ואילו כאשר הקשקשת סגורה יש ברק אחיד], ואחרת אמרה שהיא מסתייעת בחוש הריח, כי בדרך כלל למעובד יש ריח מסוים משלו, והאחרת אמרה שכאשר האורך בלתי אחיד, זה בוודאי לא מעובד, כי כשהוא מעובד הוא תמיד יוצא שער אחיד, ועוד אחרת אמרה שבדקת על ידי חפיפה כי אם השער אינו משתנה לאחר חפיפה בהכרח שהוא לא עבר טיפולים, ע"כ.

והנה מברור שערכנו אצל גדולי המומחים ובעלי ניסיון וותיקים בתחום הכימיה ועיבוד שער, נאמר לנו בבירור שכיום ישנם הרבה סוגי עיבוד, ורוב סוגי העיבוד הנעשים כיום אינם משירים את הקשקשת כלל, כך שהבדיקה אם קיים קשקשת איננה מוכיחה כלל. [ואמנם אם אין קשקשת זהו בדרי"כ הוכחה שהשער מעובד (ויכול להיות גם שהקשקשת ירדה עוד בעודה על הראש מחמת מיני שמפו חזקים), אבל מאידך אם יש קשקשת אין מזה הוכחה שהשער לא מעובד], והבדיקה השנייה עפ"י הקשקשת - אם היא סגורה או פתוחה גם היא אינה ראייה, כי המציאו כבר חומר מיוחד הנקרא "החלקה יפנית" הסוגרת את הקשקשת לשער שמגיע עם קשקשת פתוחה, וגם הבדיקה עפ"י ריח אינו ראייה כי ישנם חומרים לנטרול ריחות, וגם הבדיקה עפ"י אורך איננה הוכחה גמורה כי לפעמים גם שער מעובד מגיע באורכים שונים או גם להפך שער לא מעובד יכול להגיע שווה באורכו, וכמו כן ישנם שיטות עיבוד או השבחה העמידות בפני שטיפות.

ונמצא שבפועל אין ספק שהרבה מהשער הנקרא לא מעובד, הוא בעצם מעובד ועבר טיפולים שונים אלא שאין הדבר ניכר להרבה מהפיאניות עצמן. וכן שמענו גם ממומחית

כבר הקדמנו לעיל שכל ההכשר מבוסס על הנחה מוקדמת שהשער איננו מעובד, [שכן המשגיח מודה שאינו יכול להבחין בשער מעובד - היות שהעיבוד מנטרל את הריח], והנה מבדיקת מעבדה שערכנו - וכן גם משיחות טלפון שערכנו עם מומחי שער ועם כימאים מומחים בתחום, הוברר לנו שהרבה מהשער הנמכר בשוק כ'לא מעובד' הוא באמת מעובד אלא שהרבה פיאניות אינם יודעות להבחין היטב בתחום זה, שכן החילוק בין שער מעובד ללא מעובד הוא הרבה פעמים חילוק דק, וזהו 'חכמה' ומלאכה גדולה להכיר על השער אם הוא מעובד או לא, [ובשיחות טלפון מורחבות שערכנו בין הרבה פיאניות המצויות בשוק, הוברר לנו שישנם פיאניות שקובעות על השער שהוא לא מעובד על פי טביעות עינא שלהם או על פי 'הרגש' או על פי החלטות מסוימות שקבעו לעצמם שלא הוכחו מעולם ע"י בחינת בעלי המקצוע בתחום].

וכן אף הצהיר המשגיח בהודעה לציבור שכתב לאחרונה, (ע"י במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 10) בזה הלשון: **"גם טובי יצרני הפיאות שבטוחים שידעו לזהות שער האם הוא מקורי וטבעי, והאם השער עבר עיבוד והוא צבוע טועים בזה"**, ע"כ, ובשיחת טלפון הרחיב בזה המשגיח בזה הלשון: **"גם כאשר השער עדיין בשלב הראשוני שלו בתור קוקו טבעי, צריכים מומחיות גדולה להבחין על השער אם הוא מעובד או לא מעובד. פיאנית שתם לא יודעת להבחין בזה, רק מומחה גדול יודע להבחין. התפקיד של מוכרי השער בעולם לתת שער שאנשים ירצו לקנות אותו, ובשביל זה הם משחקים בשער ככל יכולתם בשביל שאנשים יקנו את השער"**.

והנה הדבר פשוט שא"כ נפל כל יסוד ההכשר, שהרי הפיאניות עצמן אינם יודעות להבחין על השער אם הוא מעובד או לא, ואף המשגיח בבדיקתו אינו בודק כל סחורה שמגיעה אלא בודק אחת לכמה חודשים, וגם מתוך הסחורה שמגיעה הוא בודק בדיקה מדגמית באחוז קטן מאוד וכמו שיבואר עוד לקמן, וא"כ נפל היסוד וממילא נפל כל הבניין.

ולהשלמת הדברים העתקנו כאן חלק מהתחקיר שערכנו במשאל טלפוני בין הפיאניות, בהם הוברר כמה שיטות בדיקה שהובררו שהם לא נכונות בעליל, מלבד כל מיני 'הרגשים' של פיאניות המנותקים מהמציאות שלא העלינו

אוֹכִיחַךְ וְאֶעֱרָכָה לְעֵינֶיךָ

גדולה וותיקה וידועת שם בתחום עיבוד השער – שרוב
הפיאניות אינם יודעות להבחין נכונה על השער אם הוא

הטענה השלש עשרה: כמעט כל השער עובר עיבודים מסויימים

ואחד מגדולי המומחים בתחום אמר לנו: "היכן יש לך שער כזה יפה כמו השער של הפיאנות? תראה לנו ילדה אחת עם כזה שער, אין זה אלא על ידי שיטות טיפול שונות שהשער עובר", ובדומה לזה אמר לנו אחד הסוחרים "מדוע כל השערות של הפאה דומים אחת לשניה ומשתלבים יחד, הרי הם באים מכמה קוקאים שונים, אין זה אלא על ידי החלקות והשבחות שונים", וסוחר אחד הגדיר לנו שבעצם מחמת החומרים הנ"ל וחומרים נוספים, הרי בעצם כל השער של הפיאנות הוא מעובד ברמה מסוימת, וא"כ נפל בבירא כל ההכשר שהרי כדי להבחין על פי חוש ריח או מישוש, אנו צריכים קודם להגיע למסקנא שהשער אינו מעובד, וזה אינו וכמו שנתבאר.

בנוסף, נתברר לנו בבירור גמור ע"י בדיקות מעבדה, (ע"י במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 2 א), וכן שמענו במהלך הבירור מסוחרים רבים, שגם השער הנקרא בשפת הסוחרים בתואר 'שער גולמי – לא מעובד', עובר טיפולים של דרגות קלות של עיבוד או השבחה, שכן כדי להביא את השער לתוצאות שלו עם כל הדרישות של הפיאניות, ומאידך גם לא לפגוע בקשקשת והציפוי של השער, מעבירים את השער תהליך השבחה המוגדר כ'עיבוד קל' בשיטות הידועות לסוחרים באופן שאינו פוגע בקשקשת והשער עדיין מוגדר כבלתי מעובד, אבל התוצאה שהם מביאים זה לשנות את השער – ולשפרו בכמה מיני שיפור⁷.

⁷ השיטות הללו הם רבות מאוד, וחלקם הם סודות מקצוע, ונכתוב כאן מספר שיטות:

הודרת נפח השיער ע"י השרייה בחומרים שונים נפט וכדו', החלקה יפנית שסוגרת את הקשקשת, החלקה אורגנית, החלקה כימית, בחלק מהתהליכים הנ"ל מרחים על השער "קרטיין" או "פורמלין" שמשמר את חיי השער, וכן יש תהליכים של תלתול השיער חלקו או כולו, יבוש השיער בשביל אנשים

הטענה הארבע עשרה: אין דרך לפקח על הסוחרים שלא יקנו שער מעובד

בתשובה מוזרה כי הבדיקה נעשית על ידי חשבוניות, והיינו שהסוחר שתחת ההכשר חייב להגיש חשבונות מהיכן הוא קונה כל שער, וכאשר יוכח על ידי החשבונות שמקור השער הוא ממפעל כשר אשר המשגיח נכנס ויוצא בו אז יוכשרו שערותיו. [עניין זה לסמוך על חשבונות להתייר איסור דאורייתא, הוא מפוקפק מאוד, שהרי הזיוף מצוי בזה, ואכמ"ל].

אולם מבירור שערנו אצל ספקי השער שתחת ההכשר, הוברר לנו בבירור כי מעולם הם לא נדרשו להציג חשבונות! והוסיפו לנו שמבחינה טכנית לא שייך בדיקה עפ"י חשבונות, כי רוב השוק של קניית השער בחו"ל הוא 'ישחור' – ללא שום קבלות מהסוחרים הגויים המקומיים, [וע"י לקמן בשער ג' – שם הובאו תמלולי שיחות עם הסוחרים בעניין זה].

אע"פ שלטענת המשגיח הוא אוסר על סוחריו השער לקנות שער מעובד, [היות שהוא לא יכול לזהות כלום על שער מעובד], מ"מ לדבריו הוא מאשר לסוחריו השער להחזיק ברשותם שער שהם עצמם מעבדים. וא"כ שוב אין דרך לוודא כלום על מקור השער, שהרי לא ניכר על השערות מי מעבד אותם, ונמצא שהסוחרים שתחת ההכשר יכולים לקנות שער הודי שער הודי לא מעובד, ולעבד אותו מיד, [זה תהליך שלוקח 5 דק' או רבע שעה ולא יותר, ולא מירתת לקנותו מאחר שבדעתו מראש היה לעבדו לאלתר], או גם לקנות שער הודי מעובד ולטעון שזהו אירופאי ועבר עיבוד על ידם.

וכשהצגנו טענה זו בפני ראשי מערכת הכשרות, התחמקו

הטענה החמש עשרה: אין מקום לתת הכשר לפיאניות הקונות פאות מוכנות

מוגמרות ישר מהמפעלים, והרי אין אפשרות של בדיקה על פי ריח ומישוש, והפיאנית יכולה לקנות ממקומות נוספים, ולעולם לא נוכל לדעת מה הוא מקור פיאנתייה, שהרי פיאנות מוגמרות בוודאי אי אפשר לזהות על פי הריח

בנוסף, המשגיח טען בפנינו שגם על פאה מוגמרת אין אפשרות לזהות על פי הריח מהו מקור השערות, היות שהשער כבר נפתח וריחו פג במשך הזמן. וא"כ יש לתמוה על סמך מה ניתנת כשרות לפיאניות שקונות פיאנות

והמישׁושׁ.

השיבו תשובה אחרת לחלוטין, ואמרו שהמשגיח סומך עליהם שלא יעשו עוולה, [ואמרו להדיא דלא מירתתני מהמשגיח כי יודעים שלא יוכל לעשות כלום ולא יוכל לתופסם], ויעווי לקמן – בשער הסמוך מה שנכתוב בס"ד בעניין זה שהמשגיח סומך בעיקר בכל ה'הכשר' על סמך נאמנות לסוחרים, ועיי"ש מה שנתבאר אם עפ"י הלכה יש מקום להעניק כשרות על סמך 'נאמנות' לסוחרים.

וכששאלנו את המשגיח שאלה זו החליף גירסתו קצת, והשיב לנו שלאחר זמן שהוא יכול לבדוק את השער גם לאחר שהוא מעובד וגם לאחר שהוא נעשה פאה, והוסיף שאע"פ שאין זו בדיקה הגונה כ"כ, מ"מ הוא סומך על זה, ודבריו מוכחים מהמציאות – ומדברי כל הסוחרים.

וכאשר אנחנו שאלנו את הסוחרים את השאלה הנ"ל,

שער שני

תחקיר מקיף על התנהלות ההכשר
ועל מידת ה'פיקוח' הנעשית במפעלים

טענה הראשונה: בירור על אופן ההשגחה הדליל והמפוקפק במפעלים בסין

הקדמה

את השער הנעשה במפעלים במשך כל השנה.

כמות הביקורים במפעל שנעשית בפועל בשנה

לעומת זאת, מפעל מסוים בסין שתחת ההשגחה אמר לנו, שהמשיגח כבר לא מגיע כמה שנים, מפעל נוסף אמר שהוא מגיע פעם או פעמיים בשנה, ועוד שתי מפעלים אמרו שהוא מגיע אחת לשלושה חודשים, וגם אז הוא בעיקר מודיע קודם שהוא מגיע. [המפעלים הוציאו את ה'מידע' כשהצגנו עצמינו כסוחרים, ואכמ"ל].

מפעל נוסף בסין אמר לנו שלפי המידע שהוא מקבל מהמפעלים האחרים המשיגח מגיע פעם בשלושה חודשים לביקורים במפעלים, אבל במפעל שלהם הוא לא נכנס בכל פעם שהוא מגיע לסין. [המפעלים מודיעים אחד לשני כשהמשיגח מגיע לביקור במפעל אחד, וכפי שיבואר לקמן].

הדרישה ההלכתית

והנה עפ"י הלכה אין צורך לדון אם המשיגח מגיע פעם בשנה או כמה פעמים בשנה או אחת לשלושה חודשים, כי עפ"י הלכה צריך להיות "יוצא ונכנס" וזהו כפשוטו, [וכמו שיבואר בסמוך], וכל זמן שאינו יוצא ונכנס כפשוטו ממש – ערב ובוקר וצהרים בהפתעות שונות, אין כאן יוצא ונכנס, שהרי מיד לאחר שיצא מהמפעל, כבר יודעים בעלי המפעל שהיום לא יגיע בשנית וגם למחר לא יגיע - ויש להם שקט של כמה חודשים, והדברים מפורשים בביאור הגר"א סי' קי"ח שאפילו אם הוא מודיע לגוי שבחנותו שהוא יוצא לביהכ"נ להתפלל, לא חשיב 'יוצא ונכנס', וכ"ש הכא שיוצא לכמה חודשים, והדבר פשוט בכל הפוסקים דיוצא ונכנס היינו כשמו – שבמשך כל העת הוא יוצא ונכנס, ולא כשמגיע לשם פעם בכמה ימים ולא פעם בכמה שבועות, וכ"ש לא פעם בחודשיים או פעם בחצי שנה שאין זה אלא חוכא ואיטולא מכל הפיקוח.

והאמת היא שלא הוצרכנו להביא לזה ראיות נוספות, כי הדברים פשוטים ומבוארים בפוסקים ומבוארים גם מצד הסברא, אך כדי לסתום פיות המתעקשים הבאנו בזה דברים מפורשים יותר שמצאנו בכמה מקומות, וכמו שיבואר:

ראשית דבר, יעוי' בשו"ת דברי מלכיאל ח"ה סי' קמ"ב לגבי יוצא ונכנס על חלב, שלאחר צירוף של כמה וכמה צירופים להוכיח שיש כאן מירתת, הוסיף שיש לסמוך על

המפעלים בסין שמקבלים השגחה, מייצרים פיאות משער של הלקוחות שנשלח למפעל לשם ייצור, או לחילופין משערות של בעלי המפעל. ובנוסף ישנם גם מפעלים בסין שמייצרים את החלק בפאה הנקראת 'סקין' – שזהו עבודת יד בחלק הקדמי של הפאה הנעשית בסין. (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 26).

החשש המציאותי

והנה הדבר פשוט שכיון שהעובדים במפעל הם גויים ואין להם שום נאמנות, הרי באנו בזה לכלל ההלכה הפסוקה בשו"ע יו"ד קט"ו – קי"ח, שחפץ של יהודי הנמצא תחת יד הגוי, צריך בו לעיכובא "יוצא ונכנס" – כדי שהגוי יפחד מהיהודי ולא יחליף החפץ בדבר האסור, ויתרה מזו מבואר בשו"ע (קי"ט א') דאפילו ישראל חשוד אי אפשר לסמוך עליו, וקי"ו גויים אשר פיהם דיבר שוא והם חשודים על הגזילה, וקי"ו בנידון דידן שהשער ההודי זול מאוד ביחס לשער האירופאי, ומה גם שהשער ההודי מצוי מאוד בכל מקום – שבוודאי צריך בזה השגחה מעולה כדת וכדין לוודא שהגויים במפעלים אינם מערבים או מחליפים בשער הודי.

גירסת נותן הכשרות על המפעלים

והנה המשיגח טוען (במספר הזדמנויות, ודבריו מוקלטים תח"ס) שהוא מגיע למפעלים אחת לכמה חודשים, לפעמים בהפתעה ולפעמים לא. ובשיחה עם רבנים מאמריקה הוסיף המשיגח כי הוא מגיע כשלוש פעמים בשנה בהפתעה, ולדבריו יש לו יכולת לזהות את השער ההודי עפ"י ריח ומישוש המאפיין את השער ההודי, ולכן בעלי המפעלים מפחדים במשך כל השנה לערב שער הודי, כדי שבשעת הביקור שהוא יערוך אצלם, הם לא ייתפסו על שער הודי ואז יורידו להם את ההכשר.

ובמסמך תגובה רשמי של המשיגח נותן הכשרות, הוסיף בזה דברים בזה הלשון: אנחנו נוסעים מספר פעמים בשנה לכל מדינה שמביאים משם שיער, זה כולל את סין במספר אזורים, בורמה, ווייטנאם, קמבודיה, אירופה במספר מדינות, ארגנטינה, ברזיל, פרגוואי, מדינות הקווקז וכו'. (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 5).

מסקנת הדברים לפי גירסתו, שהוא מבקר במפעל כמה פעמים בשנה, ועל סמך ביקורים נדירים אלו הוא מכשיר

אוֹכִיחַךְ וְאַעֲרֶכְהָ לְעֵינֶיךָ

שיבואר להלן בהמשך הדברים.

פירצה קוראת לגנב

ובאמת הדבר פשוט ומוכרע מתוכו שאין כאן השגחה כלל, כי תהליך ייצור הפאה במפעל הוא כשבועיים, וא"כ בעלי המפעל יודעים מיד לאחר יציאתו של המשגיח מהמפעל, שבכל מהלך ייצור הפאה בליין הנוכחי, וכן בכל הייצורים הקרובים אין חשש שהמשגיח יבוא, וא"כ יכולים הם בנקל לערב שער הודי כרצונם ללא שום פחד וחשש.

וביותר, שגם לו יצוייר שהתהליך של יצירת פאה היה לוקח שנה שלמה, מ"מ הרי מהרגע שהשער עובר תהליך עיבוד כבר אין המשגיח יכול לזהות, וא"כ מיד לאחר יציאת המשגיח – אין להם מניעה מלעבד את השער ולערב בו שער הודי, בידועם שעד ביקורו הבא של המשגיח הוא כבר לא יוכל לזהות כלום מאחר שהשער כבר יעבור תהליך עיבוד.

היות שהמפעלים עצמם מחזיקים שער הודי – החשש הוא קרוב מאוד

והחשש בניד"ד קרוב ביותר – משום שהמפעלים עצמם שתחת הכשרות מחזיקים שער הודי עבור שאר הלקוחות שאינם תחת הכשר, [וכמו שיבואר לקמן], וא"כ מאחר שיש תחת ידם שער הודי בהישג יד, בוודאי צריכים יוצא ונכנס בכל רגע, שהלא פעולת העירוב של שער הודי הוא לא יותר מרגע אחד, ומאחר שיש להם צורך למען הנאת מסחר להכניס שער הודי, הם בוודאי עושים כן.

ודע שרוב השער ההודי מגיע לסין - וכפי הנתונים המופיעים באתרי האו"ם והאטלס, [ועיי' בזה בארוכה בספר שיצא לאור לאחרונה "הישכם אוהבים את ה..."], ולקמן בסוף שער שני ייחדנו מאמר שלם אודות כמויות שער הודי המסתובב בסין ביחס לשער הסיני, עיי"ש, ואין ספק שחייבים שם השגחה צמודה כפשוטו.

הטענה השניה: מעיקר הדין לא מועיל 'יוצא ונכנס' בניהן אלא צריך גוי עושה וישראל רואהו

כי ישנם כמה מאות גויים במפעלים.

[ב] ושוב מצאנו בקונטרס "תל תלפיות" אשר יצא לאור על ידי בעלי ההכשר, [עיי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 6 ב], שם מעידים בעלי ההכשר על הוראת מרן פוסק הדור הגר"ש זצ"ל להעמיד את ההכשר באופן שהפיקוח יהיה צמוד ולא רק באופן של 'יוצא ונכנס', ולמרבית החרפה הוראה זו לא קוימה מעולם! וכדי ביזיון וקצף.

[ג] ועוד נראה דלפי המבואר ברשב"א (תורת הבית הארוך

כך דבכה"ג יחני יוצא ונכנס אם ייכנס כל שבוע, והכא בלא צירופים מתירים ומקילים ביוצא ונכנס של אחת לכמה חודשים או אחת לחצי שנה.

וכן ידוע דעת מרן הגר"ש זצ"ל (הובא בספר הליכות שדה במאמרו של הגר"י אפרתי, ובעוד מקורות) לגבי חליבת עכו"ם, שהתיר ביוצא ונכנס פעם בשבוע – אבל רק בצירוף שני צירופים, חדא, דהוי רפת של ישראל ולא ברפת של גוי, ורק משום שבלא"ה אין כאן חשש שמא יערב – משום הפיקוח ממשלתי, אבל במקום דבעינן ממש יוצא ונכנס, לא עלה על הדעת להתיר ביוצא ונכנס של פעם בשבוע, וכ"ש לא פעם בחודשיים.

ושוב מצאנו כדברים הללו בכתבי הרב המכשיר האחראי על המשגיח, אשר כתב בקונטרס "מבית לוי", ש"אפשר שאין לסמוך על יוצא ונכנס פעם בכמה חודשים בהכשר על פיאות", עיי"ש, [ואם כי הרב המתיר נסתפק בזה, אבל מרן הגר"ש זצ"ל וכל הפוסקים פשיטא להו דלא מהני, וגם לשיטתו של הרב המתיר דהוי ספיקא, מ"מ אינו מובן היאך התיר איסור דאורייתא מספיקא], עיי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 6 א.

והאמת שאין צורך להאריך בכל זה, אלא כל בר דעת יחשוב לעצמו אם גם במפעלים הגדולים כאוסם וכיוצ"ב היה מיישנהו ונתן הכשר כשהמשגיח בא לעיתים רחוקות – "כמה פעמים בשנה", והדבר ברור כשמש שבכשרות על בשר לא היו מעיזים לתת כשרות כזאת באופן זה של יוצא ונכנס פעם בשלושה חודשים או פעם בחצי שנה, וכאן הרי מדובר על איסור הנאה מתקרובת עבודה זרה שהוא חמור יותר ממאכלות אסורות, ולדעת כמה פוסקים הוא ביהרג ואל יעבור! והחשש גם חמור הרבה יותר, היות שבעלי המפעלים מחזיקים ברשותם גם שער הודי, ויש להם ריווח עצום בהחלפת שער, וכל השוק מושתת על רמאויות, וכמו

והנה עד כאן הוכחנו באופן ברור שאין כאן 'יוצא ונכנס', אמנם דע שמעיון בדברי הפוסקים נלמד, שבניהן דידן לא מועיל אפילו 'יוצא ונכנס', אלא צריך פיקוח צמוד כפשוטו וכמו שיבואר כמה טעמים בזה, [וכפי שאכן פסק מרן הגר"ש זצ"ל, וכמו שיבואר].

[א] לפי המבואר בשו"ע (יו"ד קכ"ט ב') דבאופן שישנם כמה גויים, לא מהני יוצא ונכנס כיון דחיישינן שהאחד יודיע לרעהו על ביאתו של היהודי, א"כ גם כאן אפילו לו יצוייר שהיה יוצא ונכנס כדת וכדין בכל היום כולו לא היה מועיל

היתר 'יוצא ונכנס' מיירי בגוונא שהגוי לא מתעסק בסחורה כלל. אלא הוא או שומר או שליח להעביר את הדבר ממקום למקום⁷.

[נביאור הדברים, שכאשר הגוי לא אמור לנעוץ בסחורה, והחשש הוא שמא יעבור על ציוויי הישראל וינעו בסחורה (חשש ראשון) וחליף את הטהור בטמא (חשש שני) - לזה מועיל יוצא ונכנס. אך כאשר הישראל נותן לגוי להתעסק בדבר, כגון שנותן לגוי בשר כדי שיבשל לו וכיו"ב, (החשש הוא אחד - שמא יחליף - ללא חשש ראשון של שמא ינעו, כיון שהישראל מאפשר לגוי לנעוץ) אז חלים כל הדינים האמורים אצל חשש אחד - והם 'ישראל עומד על גביו', 'בדוק הכלי טרם שמלאחו הנכרי' וכו'].

ה ומה שהזקל הש"ך בסק"ד שיעיל יוצא ונכנס, זה משום שהליבה יש בה שתי טיבותות; א. היא מצריכה משך של זמן (חליבה לוקחת זמן), ויש מירתת ע"י יוצא ונכנס (ובגנדי"ד שהחלפת השיעור היא ברגע אחד, ליכא מירתת ביוצא ונכנס). ב. בחליבה אין מי שכתב דמיירי שיש לו הנאה לחליב בהמה טמאה, אלא דעכ"פ חיישינן (אפי' שאין לו הנאה בכך), כיון דכאשר מתעסק בדבר, חיישינן גם אם אין לו טובת הנאה (כמבואר בס"י סק"ט ע"ג דרך אם לא חשוד על הגזל לא חיישינן שיהליף - אך אם חשוד על הגזל חיישינן שיהליף - אף שאין לו הנאה מכך!) אך באופן שיש לו הנאה אם יחליף, ודאי שצריך עומד על גביו (כפשוטו הש"ס ופוסקים) גם לש"ך, ופשוט.

בית ה שער ד דף נו עמוד ב) דבאופן שהיהודי מתגורר בעיר אחרת מהגוי, הרי שבעצם הדבר שהיהודי יוצא מהבית שהוא משיג בו, כבר חשיב כאילו מודיעו שהוא הולך לביתו ולעירו, אי"כ הכא נמי לא מהני יוצא ונכנס כיון שהמשיג המתגורר בארץ ישראל, חשיב כמודיע לבעלי המפעלים המתגוררים בסין, שמיד לאחר צאתו מהמפעל הוא לא יבקר במפעלים עוד בזמן הקרוב, [וכפי שאכן בעלי המפעלים בסין מצהירים בפה מלא - בהקלטות המלאות הנמצאות תח"י, ואשר חלקם הובאו לקמן בשער התמלולים], ולא מהני בזה יוצא ונכנס כלל.

[ד] ועוד יש מקום אתנו לדון - והוא העיקר, דלפי הנראה מדברי הפוסקים הרי שכל מה שמספיק יוצא ונכנס הוא רק באופן שהגוי לא מתעסק עם הדבר, אבל אם הוא מתעסק עם הדבר, צריך 'עומד על גביו', או בלשון אחרת 'גוי עושה ישראל רואה', ואכן כל הדוגמאות בש"ס ופוסקים לגבי

הטענה השלישית: הביקורים במפעלים מתוכננים מראש וכמעט אין 'ביקורי פתע'

יגיע הם יחביאו וברור את הכמות המועטת של השער הודי שלו, ויציגו למשיג סחורה חילופית על שמו].

ודע שמבירור שערכנו עם המפעלים בסין, התברר שתמיד הם יודעים על הביקור קודם, וכפי שכבר כתבנו קודם גם במקרים הבודדים שהמשיג מתכוון להפתיע את המפעלים, הוא לא מפתיע אותם בכלל כי כל המפעלים בסין מודיעים אחד לשני כאשר המשיג מופיע במפעל אחד.

ואך פתי יאמין שבעלי המפעל בסין שומרים נאמנות למשיג במשך כל השנה ואינם מכניסים שער הודי כאשר יש להם צורך וריווח ממון בכך, ובוודאי אין ספק שאם לפי חשבונות מסחריהם יהיה להם צורך להכניס שער הודי, הם יעשו זאת ללא חשש, וכמבואר בשו"ע (יו"ד קיד, ד), שכל שיש לנכרי רווח אילו יערב דבר איסור בסחרותו - ללא שיפגום הסחורה, חיישינן.

הטענה הרביעית: המפעלים מצהירים שהם בוחרים איזה שער להראות למשיג ואינם חוששים כלל מהמשיג

הודי - והם לא יבקשו מהמשיג לבדוק את השער, כאשר ביקשנו שתחביא את השער לפני ביקור המשיג, הם השיבו לנו שהם יכולים בנקל להחביא את השער מהמשיג, כי המשיג מודיע להם לפני הביקור!

ואי"כ אתה הראת לדעת איזה 'מירתת' יש כאן, ומי מפחד כאן? בעלי המפעלים שבעצמם בוחרים איזה שער להראות למשיג? אין זה אלא ליצנות.

המשיג עצמו מספר שהרבה ביקורים שלו במפעלים בסין הם בתיאום מראש עם בעלי המפעלים, והדבר ברור שהבדיקות הללו הנעשים בתיאום מראש אינם נחשבות בגדר יוצא ונכנס מאחר שהם יודעים מראש מביקורו.

ואנו שאלנו את המשיג איזה ערך יש לביקורים שלו בסין כשהמפעלים יודעים קודם מביקורו, והוא השיב שמדובר בכמויות אדירות של שקים על גבי שקים, ואין להם אפשרות להחביא הכל מהרגע שהוא מודיע עד הרגע שהוא מגיע.... ואשרי המאמין שאין להם מיכשור מתקדם לנייד את הסחורה שתחת הכשרות בתוך המפעלים ממקום למקום בתוך כמה שעות.

[וגם אם נקבל את דברי ליצנותו של המשיג שמדובר כאן בכמויות אדירות של שער שאי אפשר להוויזם... מ"מ עדיין יכול אחד הלקוחות להזמין ייצור של שער הודי רק בעבורו בכמות מועטת שמתאימה עבורו, ויתאם עם בעלי המפעל שלפני שהמשיג

בניסיון שערכנו עם בעלי המפעל שתחת הכשרות, הצגנו עצמינו כסוחרים וביקשנו מהם להכניס שער הודי שלנו למפעלים למחלקת הכשרות - לשם ייצור פיאות שיעברו לידיים של היהודים, והם הסכימו בחפץ לב ואמרו שהיות שיש להם לקוחות גויים שמשתמשים בשער הודי, אין המשיג בודק את כל השערות, אלא הם מראים לו מה לבדוק והוא בודק לפי בקשותיהם, ולכן נוכל להכניס שער

אוֹכִיחַךְ וְאַעֲרֹכָה לְעֵינֶיךָ

הטענה החמישית: המפעלים שתחת הכשר מחזיקים גם שער לא כשר

שערות בלא הכשר מעורבות בתוך המחלקה הכשרה! ומלבד זאת, הוברר לנו שכל דברי המשגיח הם רק במפעל מסוים גדול שיכול להרשות לעצמו מחלקה נפרדת ליהודים – לרוב גדלו, אבל במפעלים אחרים הקטנים יותר שתחת ההכשר, אמרו לנו בעלי המפעלים שאין להם מחלקה נפרדת ליהודים, אלא הכל מעורב יחד, ויש שם שער הודי מעורב עם שאר שערות, וכל אחד מהסוחרים שתחת ההכשר יכול להשתמש בשער הודי ולשלוח לייצור פיאות במפעלים שתחת ההכשר עצמם!

לפי גירסת המשגיח, יש למפעלים בסין שתחת הכשרות מחלקה נפרדת ליהודים, מלבד המחלקה של השער ההודי המיוצר עבור תוספות שער או פיאות לגויים.

ומבירור שערנו אצל מפעלים וסוחרים עולה, כי אכן יש מפעל אחד שתחת הכשרות ששם יש מחלקה נפרדת לייצור פיאות ליהודים, אך גם שם אין זה מיוחד רק לפיאות שתחת הכשרות, אלא לכל הסוחרים היהודים, [כי בשביל כמות מועטה יחסית של הספקים שקונים מהמפעל בכשרות הרב המשגיח, הם לא ייחדו מקום שלם במפעל], וא"כ לא הועילו חכמים בתקנתם, שהרי עדיין ישנם שם

הטענה השישית: אין בדיקה בכלים

כשרות הגונה הכל חייב להיות סטירלי, ואם בחלב חששו לזה, כ"ש שצריך לחשוש לזה בשערות שנדבקות והרגילות שתמיד נשאר רושם אחריהם בבגדים ובכל מקום, והם ניידים ונופלים ממקום למקום, וכאן אין שום פיקוח על הכלים, וכמוכן שהרי המשגיח אינו נמצא במשך תהליך הייצור.

מבואר בשו"ע בסי' קט"ו, א, שצריך לראות קודם את הכלים שלא הוכנס לשם דבר איסור, וזה מעכב בדיעבד, כמבואר שם בט"ז, ש"ך והגר"א. וא"כ צריך גם כאן משגיח שיבדוק כן, שהרי גם בשער יש לחשוש לזה, שכן שערות הוא דבר שנדבק בכל מקום, ויש לחוש אולי נכנסים שערות ממסרקים אחרים שמסרקים בהם שער הודי, וכדי ליתן

הטענה השביעית: אין השגחה על תהליך הייצור כגון השרייה בבריכות וסירוק השער

זרה, וכן גם מסתמא מסרקים אותו שהשתמשו בהם לשער הודי ואז מתערב בו מקצת מהשער ההודי, וצריך לזה השגחה צמודה שהשער מהאגף היהודי לא ייכנס לאגף הכללי כלל וכלל, והמשגיח עצמו סיפר לנו שכל מעשיו במפעלים הוא לבדוק רק את מקור השער על פי הריח, ואינו בודק את כל החומרים ואינו מפקח על כל תהליך הייצור. [וגם אין לו אפשרות לבדוק באיזה מסרקים וכי סירקו את השער כאשר הוא מגיע אחת לכמה חודשים].

היות שכבר נתבאר שבתוך המפעלים יש גם שער הודי, א"כ מלבד מה שיש לחוש לעירוב שערות הודיות או החלפת השער לגמרי – וכמבואר בשו"ע יו"ד קט"ו – ק"י"ח, הנה מלבד זאת צריכים אנו השגחה לכל תהליך הייצור לראות שהכל נעשה בנפרד – השער הכשר בנפרד מהשער ההודי, כי בלא השגחה לא נוכל לדעת שאינם מעבירים את השער או חלקו לטיפולים מסוימים בתוך המפעל הראשי, וכגון להשרותו בתוך בריכה עם חומרים מסוימים שיכולים להשרותו בתוך החומרים בהם היה הושרה שער עבודה

הטענה השמינית: אין דרך לוודא שהפיאות של היהודים מיוצרים מהליין הכשר

שהמפעלים נותנים לסוחרים היהודים מתוך ה'ליין' הכשר ואינם מביאים פיאות מה'ליין' הפסול.

מאחר שהמפעל עצמו מייצר פיאות גם משער הודי – יחד עם שאר הפיאות, א"כ המשגיח לעולם לא יוכל לדעת

הטענה התשיעית: נתינת הכשר על שער של המפעלים בסין ללא שום מידע מהו מקור השער

וכן עם לקוחות מהמפעלים שתחת הכשרות, הוברר לנו כי ישנו סוג של שער המכונה 'שער מונגולי' שעפ"י כללי הכשרות מותר לקנות את הסוג הזה מהמפעלים בסין.

[א לפי גירסת המשגיח, הכשרות ניתנת אך ורק על שער שנקנה ממקורות שתחת הכשרות, ואת השער הזה יש להעביר לייצור לידי המפעלים, אך אין לקנות שער מבעלי המפעלים בסין.

[ב וכאן הבן שואל מה נשתנה שער מונגולי משאר שערות, והרי אין לנו שום דרך לוודא את המקור האמיתי של השער

אמנם בשיחות שערנו עם בעלי מפעל בסין שתחת הכשרות

אוֹכִיחַךְ וְאַעֲרֹכֶה לְעֵינֶיךָ

השונים, שכו"ע מודו שאין זה שער ממדינת מונגוליה, אלא יש אומרים שזהו תשובת של סיני ומלזי, והשני אומר שזה מסין, והשלישי טוען שזה מהודו, ועכ"פ התואר "שער מונגולי" אינו מעיד עליו שאינו ממדינת הודו.

ה) אמנם העניין החמור יותר מהכל הוא מה שהוברר לנו כי רוב השער המונגולי או כולו הוא שער הודי, שכן שמענו בכלי ראשון מסוחר אחד מפורסם, (שמו שמור במערכת) שהוא עצמו ראה בהודו איך בעלי המפעלים שם מחליטים לכנות בתואר שער מונגולי את השער ההודי הגרוע שהיה שם!

ושב הגיעו לידינו הדברים כתובים מבעלי המפעלים בהודו, בתוך התכתבות של אחד המפעלים הגדולים בהודו יחד עם סוחר שביקש מהמפעל ליצור עמו קשרי מסחר במכירת שער או פיאות, (המסמך המלא מופיע במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 7 א). ולפניכם תמצית תוכן ההתכתבות: הלקוח מבקש מהמפעל "אני רוצה לקנות ממכם שער מונגולי", ובעלי המפעל עונים לו בזה הלשון: "בכדי להיות הספקים הבלעדיים והנאמנים שלכם ולבסס מערכת מסחר לאורך שנים, ברצוננו לגלות לפניכם את האמת... אין דבר כזה שיער ברזילאי או כל סוג שיער ממקור אחר, אך בגלל שהלקוחות שלנו מבקשים זאת, אנו משנים את שמות סוגי השיער לפי דרישותיהם", (בשלב זה הם מפרטים כיצד מעצבים את השיער שיראה בסגנון ברזילאי וכו', ומסיימים "אם אתה מחפש את השיער הכי איכותי שיש – הוא דווקא שיער מהתורמים מהמקדשים בהודו"), וא"כ הרי לפנינו עדות מושלמת של בעלי מפעל גדול בהודו המעידים כי השער המונגולי הוא בעצם שער הודי שמקבל שם אחר לצורך שיווקי בלבד.. וסוף דבר הוברר לפנינו שערוריה עצומה שמכשירים שער מונגולי בלא שום בירוור המתאים עפ"י כללי ההלכה לביורור מקור השער, ובעוד שהדעת נותנת להפך - שעכ"פ הרבה מהשער המונגולי או כולו הוא שער הודי.

ו) ולבר מן דין, הלא השער המונגולי הוא בלתי איכותי, ואינו ראוי לפיאות אלא ע"י עיבוד, וא"כ איך אפשר לתת עליו השגחה, והרי על שער מעובד לעולם אי אפשר לתת הכשר מאחר שאי אפשר להכיר עליו מהו מקורו, כי העיבוד מטשטש ומעביר לגמרי את הריח והמישוש, וכמו שכבר נתבאר לעיל בשער הראשון.

– כי הם יכולים גם לקחת שער הודי מסוג זול ולכנות אותו בתואר שער מונגולי, ופשוט שעפ"י הלכה אין שום מקור לסמוך על נאמנות הגויים שנתנו תואר לשער בשם "מונגולי" ועפ"י להיתר את השער, ובפרט שסין היא מקור התעשייה בשער הודו, וא"כ איך ניתן להכשיר שם שער ללא שום ידיעה על מקורו אלא על פי טענת בעלי המפעלים כי זהו "שער מונגולי".

ג) ואם יבוא הטוען לטעון שסוג השער המונגולי ניכר על פי צורתו או מישושו או ריחו – שדומה הוא לשער הסיני, הנה דע שבאמת זה אינו וכמו שיבואר בסמוך הרחבת דברים בזה מפייהם ומפי כתבם של מומחי השער בעולם, אמנם גם אם היינו מקבלים את הטענה הזאת מ"מ לא היה בכך כדי להתיר, ראשית – מפני שעדיין יש לחוש שעירבו בו מעט שער הודי בכדי לייפותו, והשני - מפני שהשער הסיני דומה בצורתו לשער של תושבי 'נפאל', ורוב תושבי נפאל הם מאמיני דת הינדו – וגוזזים שערות ילדיהם לעבודה זרה, [כפי שבררנו אצל יהודי תושב נפאל, וכפי המופיע גם ברשומות אשר ניתן למוצאם בחיפוש בכלים הטכנולוגיים (היום)], וא"כ גם אם נקבל את העובדה שהשער המונגולי דומה לשער הסיני, מ"מ השער הסיני עצמו אינו סיבה להתיר מפני שהוא דומה לשער הנפאלי שקיים בו כמויות ענק של שער עבודה זרה.

ד) ועתה נבוא לגופו של עניין לבאר מהותו ועניינו של השער המונגולי, ובזה נפתח פתח לקורא להבין מהו גודל השערוריה העצומה הנפרסת כאן מול עינינו:

דע שבאתר האו"ם מופיע שאין בכלל ייצוא של שער ממונגוליה לרחבי העולם, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 19), וכן שמענו מכמה מומחים וותיקים ומסוחרים המשתמשים בעצמם בשער המונגולי, שהשיער המונגולי אינו מעיד כלל על מקור המדינה שמשם מגיע השער, אלא זהו שם תואר לסוג מסוים של שער גרוע, כך שלעולם לא נוכל לדעת מהו מקורו!

ושב דיברנו על העניין עם המשגיח, והמשגיח לא הכחיש את הדברים, אלא שלדבריו השער המונגולי הוא שער סיני, אולם מאידך, בבירור שערנו עם המפעלים בסין, הם אמרו לנו שזה לא רק מסין אלא זהו שער גרוע ואינו דווקא מסין, וכן עולה מבדיקה שערנו עבורינו באתרי האינטרנט

הטענה העשירית: ההשגחה הדלילה אצל ספקי השער ויצרני הפיאות בלא ביקורי פתע

ככל החיזיון דלעיל שנתבאר כלפי המפעלים בסין, הכל

הקדמה

אוֹכִיחַךְ וְאֶעֱרָכֶה לְעֵינֶיךָ

לעיתים נדירות ביותר – כמה פעמים בשנה בלבד.

ואמנם לאחרונה שינה המשגיח קצת את גירסתו, והחל לטעון שהוא מגיע ליצרני הפיאות פעם בחודש או חודשיים. והנה לפניכם דברים ששמענו מהמשגיח (בשיחה המוקלטת תח"י): "אנחנו מגיעים פעם בחודש חודשיים לביקורי פתע אצל ספקי השער ויצרני הפיאות, לבדוק שלא נכנס אצלם שער הודי".

אך בין כך ובין כך, הרי הדבר פשוט שביקור נדיר של 'כמה פעמים בשנה' או 'פעם בחודש או חודשיים', אינו מוגדר כ'יוצא ונכנס', ואין כאן השגחה כלל. [ועי' בזה בהרחבה לעיל ב'טענה הראשונה' – על הפיקוח במפעלים בסיני].

המשגיח מודה שישנם מקומות בודדים שבדק פעם או פעמיים בשנה

ודע שאע"פ שהמשגיח טוען כיום שבאופן כללי הוא בודק פעם בחודש או חודשיים, מ"מ בשיחה פרטית שערכנו עם המשגיח לאחרונה, הוא הודה לנו ברגע של גילוי לב שבכמה בתי עסק לייצור פיאות הוא היה מגיע לבקר פעם או פעמיים בשנה. (אלא שלדבריו לאחרונה הוא תיקן את המצב והתחיל להגיע לעיתים תכופות יותר, זאת אומרת אחת לחודש – חודשיים).

מתברר שלא מדובר רק על מקומות בודדים

וביררנו הדבר אצל פיאות נוספות, וחלקם אמרו לנו שהוא מגיע רק כשהם קוראות לו לבדוק את השער שקנו – מתוך נאמנות מוחלטת שהן נותנות בבדיקתן להציל אותם מאיסור, ואחת אמרה לנו שהיא מזמינה אותו פעם אחת בחצי שנה, ושאלנו א"כ איך הוא יכול לדעת מה נעשה בתוך החצי שנה, והיא השיבה לנו שהוא סומך עליה אף שאינו יודע כלום מהנעשה שם, (ההקלטה נמצאת תח"י).

פיאות נוספות אמרו לנו בשיחת טלפון, שהמשגיח מגיע אליהם פעם או פעמיים בשנה!!! וכל זה אע"פ שאחת מהם איננה שומרת תורה ומצוות כלל.

וכעת דיברנו עם אחת העובדות של הפיאנית צ.פ., והיא אחת מאנ"ש מאחת החסידויות המפורסמות, וכמעט לא הסכימה לדבר בעניין ורק אמרה לנו בקיצור "אין לך מושג איזה חילול ה' זה גרם", ואח"כ סיפרה לנו שהוא היה מגיע פעם בשנה ומסתכל כמה דקות על השער והולך לו לדרכו, והם הרגישו תמיד שהכל עניין של כסף ואין כאן שום השגחה.

ויש עוד תחת ידינו הקלטה מפיאות שכאשר ראו את

חוזר על עצמו כלפי הספקים והיצרנים היהודים שתחת ההכשר, אלא שלצורך בירור הנתונים והמציאות הצגנו את הנתונים בפני עצמם גם כאן, והצגנו אף תמלולי שיחות בקצרה משיחות שערכנו עם ספקים ויצרנים שתחת ההכשר, וכל הרואה יחד ויבין מיד כי אין כאן שום 'הכשר'.

ביאור הצורך ב'הכשר' אצל ספקי השער ויצרניות הפיאות

כמובן שעפ"י הלכה יש לחשוש שספקי השער יכניסו שער הודי לתוך החנות, וימכרו את השער תחת שם בדוי של שער אירופאי או ברזילאי וכדומה, ולכן צריך השגחה ופיקוח הדוק לבדוק היטב שלא נכנס שער הודי לחנויות הכשרות.

ויש להדגיש שהפיקוח הנצרך כאן אינו רק כדי לבדוק שהסוחרים אינם מערבים במזיד שער הודי, אלא גם כדי לבדוק שלא נכנס שער הודי בשוגג שמשווק כשיער אירופאי, שהרי רוב השער ההודי בעולם משווק תחת שמות בדויים – כשער אירופאי וברזילאי או רוסי וכדומה, ורבים מהסוחרים אומרים בפירוש שהם עצמם אינם יודעים להבחין עפ"י חוש הריח והמישוש, וכי הם סומכים על המשגיח בלבד – שיהיה את השער ההודי בחוש הריח והמישוש, וכמו כן רוב הפיאניות אינם יודעות לוודא על השער אם הוא מעובד או לא, ולכן צריכים בדיקה מתמדת של המשגיח על כל סחורה שמגיעה, לבדוק שלא נכנס לרשותם שער הודי הנמכר בשוק תחת שמות בדויים – וכפי המצוי בכל העולם, וכן שלא נכנס לרשותם שער מעובד האסור לפי תקנון ההכשר.

אין ביקורי פתע

והנה תחילת דבר נציין מה ששמענו מכמה וכמה ספקי שער ופיאות שתחת ההכשר (בשיחות המוקלטות תח"י) שאין אצלם ביקורי פתע כלל!! כי המשגיח מוכרח להודיע קודם שהוא מגיע כדי לוודאות שהספק נמצא עכשיו בחנות וכו', וא"כ הוברר לפנינו שאין כאן גם תחילת השגחה, אמנם בדברים דלהלן נציג עוד את מחדלי ההכשר, כאשר יווכח הקורא הנעים כי אין שום פיקוח כלל וכלל:

לטענת המשגיח הבדיקה אצל הסוחרים היא כמה פעמים בשנה או אחת לחודש או חודשיים

המשגיח כתב במסמך רשמי מטעם בד"ץ חניכי הישיבות (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 5) "אנחנו מבקרים מספר פעמים בשנה אצל יצרני הפיאות", ע"כ. ומשמעות הדברים היא שהביקורים בבתיהם של היצרנים הוא

הליצנות של ההשגחה – והבינו שאין כאן שום השגחה, החליטו לעזוב אותו כי למה להם לשלם בחינם, וכן גם פיאניות שעדיין תחת ההכשר שואלות שאינם מבינות בעצם על מה הם משלמים?

וכמדומה שאין צורך להאריך יותר ממה שנכתוב את אשר שמענו מפי הסוחרים (השיחות כמובן מוקלטות תח"י) כי אין להם שום פחד ושום חשש מהמשגיח, היות שהוא מגיע לעיתים נדירות מאוד, וגם כאשר הוא מגיע הוא מודיע קודם ואין ביקורי פתע, (וסוחר נוסף סיפר לנו שהמשגיח מגיע אליו אחת לכמה חודשים, והסביר לנו שהוא חייב להגיע כדי לקחת את הצ"ק, ובמילים אחרות הוא יודע מפורש שאחרי שהמשגיח מגיע כעת יש לו שקט עד זמן הפירעון של הצ"ק הבא...)

דבר מעניין הוא שכל אחד מהסוחרים שתחת ההכשר, התנצל בפנינו התנצלות אחרת מדוע אפשר לסמוך עליו אע"פ שאין לו פיקוח – שהרי יכול הוא להכניס שער הודי כרצונו בלא שום פחד מהמשגיח, [האחד הסביר לו שהוא מקבל השער מסין מחבר גוי, והחבר הלז נאמן לו מאוד ובוודאי לא יכשילנו בשער הודי, והשני מספר שהוא יודע להבחין מהו שער הודי, וכששאלנו אם ראה פעם בחייו שער הודי, השיב בשלילה], וא"כ נתברר מתוך דבריהם שאין עליהם שום השגחה, והכל עורבא פרח.

קצת ציטוטים מתוך דברי הפיאניות – מצוטט מילה במילה מתוך הקלטה

"הוא לא מגיע מספיק פעמים, אנחנו משלמים הרבה כסף בשביל שהוא יגיע פעם בשנה. אני קונה בכל מיני מקומות, אבל הוא רק מגיע לפה לברזיל. הוא מסתכל בשערות שאני קניתי בכל מיני מקורות פה בדרום אמריקה. הוא רק מגיע פעם בשנה אולי פעמיים לא יותר (י.ג.)."

"את צריכה לשאול אותו את השאלה הזאת. הסיבה היחידה שאני משלמת להשגחה זה בגלל שיש לנו אנשים שרק יקנו עם השגחה. ביני ובינך זה לא הגיוני, בשבילי,

הטענה האחת עשרה: אין בדיקה על כל הזמנה של סחורה

בנוסף, סיפר לנו אחד הסוחרים, שהמשגיח אמר לו שאינו צריך לקרוא לו בכל פעם שהוא מזמין סחורה חדשה מיהודי, אלא אפשר לסמוך על המוכר בלא שום בדיקה.

ואף המשגיח עצמו אינו מתיימר לומר שהוא בודק כל

בגלל כמו שאת אומרת, אם הוא מגיע פעם בשנה, פעמיים בשנה, מאיפה הוא יודע מאיפה כל המקורות של השיער? אני ב"ה אישה נאמנה, אני רק קונה במקורות שהוא יודע שאני קונה, אבל ביני לבינך, לשלם כסף כל חודש, ובשבילו לבוא פעמים בשנה זה בדיחה (י.ג.).

"הוא בודק את המקורות שלנו, פעמיים שלוש פעמים בשנה. ואז הוא באמריקה, פעמיים שלוש פעמים בשנה, והוא מגיע רק לבדוק את השיער, לראות שזה נראה טוב. (א.ק.)"

"כשאתה בא לשלם על הכשר. אתה בעצם בא לשלם על משגיח שעושה עבודה. אתה לא בא לשלם על מישהו שלא בודק, לא עושה עבודה, ונותן לך חותמת שלא שווה כלום. אני ראיתי שהמשגיח לא בודק כמעט כלום! הוא יכול להסתכל על איזה שק בחוץ ויש 200 שקים בפנים או באמצע עבודה. (ג.ד.)"

"הוא אף פעם לא בא לבדוק את השיער, במילים אחרות, הוא מסתמך עלינו, אז הפסקנו לשלם לו, אז הוא הוריד את ההכשר, אבל זה לא שהוא פעם בא לבדוק את זה (י.ק.)."

"אני החלטתי לפני איזה חצי שנה להפסיק לשלם להם, שהם פעם בשנה שהם מגיעים אלי בשבילי זה לא הכשר, זה עבודה בעיניים זה רק לקבל כסף. בן אדם שרוצה לתת הכשר, הוא צריך להיות צמוד כל יום ולראות שלא נכנסת סחורה, ולראות איזה שיער נכנס, זה לא הכשר, וגם לא היה על מה. לא היה על מה. זה פשוט עניין של כסף אנשים הרוויחו. הוא היה בא, תופס קוקו, איזה שיער יפה, את באמת מבינה בשיער, והיו הולכים. שלום. מי רואה אותם בכלל. הכל עבודה בעיניים. אני באה מבית דתי, אני תלמידת חב"ד. הם נתנו לנו להרגיש כמה שהדת זה כסף. הם פעם בשנה הם באו רק לבדוק שאני הייתי קוראת להם אם איזה ארגז הגיע, אבל צ'קים כל השנה הם היו לוקחים לי. את יודעת מה זה? זה מאפיה, זה בפירוש מאפיה שלהם. כל ההכשר הזה זה בלוף, וזה כסף והם מרמים את האנשים, שיתחילו לפחד מה', שיפסיקו להתעסק עם זה. (צ.ב.)"

סחורה שמגיעה, אלא לדבריו הוא בודק לפי זמנים – "פעם בחודש חודשיים", ולא לפי הזמנת סחורה.

ואנו עומדים וצווחים ככרוכיא, אהה!! איך נסמוך על נאמנות הסוחרים בלא שום פיקוח על כל הזמנת סחורה?

אוכיחך ואַעֲרַכָּה לְעֵינֶיךָ

על ידי סוחרים רבים שבשרשור המסחר היו יכולים לערב שער הודי, וא"כ כל שער ושער היה צריך בדיקה בפני עצמו, ולא שייך בזה בדיקה רק על חלק מהסחורה!!

הלואת ייקרא הכשר? ומה גם שכבר נתבאר שהבדיקה הנצרכת כאן איננה רק עבור חשש 'מוזיד' דנימא דמהני בזה בדיקה מועטת מידי כמה זמן עבור 'מירתת' בעלמא, אלא צריך בדיקה כדי לוודא גם שלא נכנס 'בטעות' שער הודי –

הטענה השנים עשר: משלוחי הסחורה ללא שום פלומבה

הולגרמה וכו'.

ואם באו לתת כשרות הגונה עפ"י הלכה, אין דרך אלא כדרך שמשגיחים בכל הכשרויות בפקוח תמידי ולא בביקורים של כמה פעמים בשנה - אף במקומות שהדבר כרוך בקושי רב, וכמו למשל ההשגחה הנעשית כיום על מחלבות החלב בגרמניה, כאשר עשרה משגיחים מטעם בדי"ץ העדה החרדית יושבים בכל הרפתות ונמצאים בכל חליבה כפשוטו ואח"כ מניחים פלומבה וכו' וכו', ולא מגיעים רק אחת לחצי שנה...

הלכה פסוקה היא בשו"ע שכאשר מעבירים חפץ ביד גוי, צריך להעבירו בתוך חותם בתוך חותם כדי למנוע החלפה או עירוב בדבר האסור, ואכן כך נוהגים בכל הכשרויות, שכל משלוחי הסחורה נעשים עם הולגרמה, פלומבה, ושאר אמצעי אבטחה, אבל כאן אף שישנם הרבה תחנות של מעברי שער, דהיינו הן ממקורו במפעל, והן אח"כ לספקי השיער, יצרן פאות, שליחת הפאה מהיצרן לסין לייצור ה'סקין', שליחה חוזרת מסין ליצרן, ושוב שליחה לחנויות או לבתי הפיאניות, מ"מ אין שום השגחה שלא הוחלף ולא התערב שער הודי, שאין כאן לא חותם בתוך חותם, ולא

הטענה השלש עשרה: לא מועיל בניד"ד בדיקה מדגמית

במכולה הם עם קשקשת, אלא עליו לעבור דג דג לראות שיש לו קשקשת כיון שדגים טמאים מתערבים עמהם, וכמבואר ביו"ד קיד, י, ובשו"ע שם סקט"ז, והכ"נ בנידו"ד וכנ"ל.

גם הבדיקה הזעירה הנעשית על ידי המשגיח אחת לכמה חודשים, איננה בדיקה על כל השער אלא היא בדיקה מדגמית בלבד, באחוזים קטנים ביותר וכפי שיבואר.

ולא מצאנו 'בדיקה מגמית' אלא במקומות שאין חשש איסור מעיקר הדין, וכגון עלים ירוקים הגדלים בחממות, שהמגדלים עושים את כל מה שצריך בכדי למנוע היכנסות של חרקים, אך להרחיק כל חשש, עושים בדיקה מדגמית של 20 או 30 אחוז מהירקות, משום שאילו היה נכנס חרק הוא היה מתרבה, ולא היה 20 אחוז נקי, אבל במקום שיש חשש מבוסס של איסור – וכ"ש במקום רוב צדדים לאיסור בוודאי צריך לבדוק את הכל, וכן נוהגים בכשרויות בבדיקת הקטניות שבודקים אחד לאחד, ואינם מסתמכים על בדיקה מדגמית. [ניתן לראות זאת במפעל 'מיה' בגבעת שאול, שיושב משגיח העדה"ח ליד חבית גדולה, ועליה צלחת רחבה מאלומיניום, והוא בודק אחד אחד מהקטניות].

ובאמת הדבר תמוה מאוד מה מועיל בדיקה מדגמית, שהלא כבר נתבאר לעיל שבדיקתו של המשגיח איננה נצרכת רק בשביל ה'מירתת', אלא גם כדי לוודא שלא הגיע לכאן שער מהשוק שמקורו מהודו – מאחר שהסוחרים עצמם אינם יודעים להבחין שהוא מהודו, וכדי לבדוק חשש זה אנו מוכרחים לבדוק כל שער ושער, וא"כ איך נוכל להסתפק בבדיקת שער מועט, והרי אצל ספקי השער קיימים שערות הבאים מסוחרים רבים, [וגם בתוך כל סוחר וסוחר ישנם עירבובי שער, וכידוע שהסוחרים מערבים גם כמה מיני שער בקוקו אחד], ואיך נוכל לסמוך על בדיקה חלקית.

וכאשר דיברנו עם המשגיח על עניין זה, שאלנו איך הוא סומך על בדיקה מדגמית בנידון חמור כזה שצריך בו פיקוח מהדין על כל שעה ושעה, והמשגיח השיב לנו דהכא ליכא ריעותא כלל, כי יש רוב שערות שאינם מהודו, ואין זה אלא חששא בעלמא, ולזה מספיק בדיקה מדגמית.

והגע עצמך, וכי השולה דגים מן הים, יוכל לסמוך על בדיקה מדגמית לברר שלא נפלו בחלקו דגים טמאים, והרי אין שייכות בין דג לדג, וכ"ש הכא שרוב השער העולמי הוא מהודו וגם אין קשר ושייכות בין שער לשער – היות שהסוחרים עצמם קונים מהרבה מקומות, והם גם מערבים בתוך קוקו אחד כמה מיני שערות, [וכמו שהוכח מבדיקת מעבדה, ע"י לעיל בשער הראשון הטענה הראשונה], ובוודאי שאין מועיל בדיקה מדגמית ככה"ג, וכשם שהדבר פשוט שהקונה כמות גדולה של סרדינים מסוחר דגים, ורואה את הקשקשת שעליהם, אינו יכול לסמוך מכח זאת שכל הדגים

ואנחנו עומדים וצוחים טמ"ה טמ"ה אקר"א, איך ניתן לומר שאין כאן ריעותא, והרי סין בלבד מקבלת לפחות שלושת אלפים טון בשנה מהודו, וכמבואר באתר האו"ם,

וגם כל שאר העולם ניזון ברובו מהשער ההודי וכמבואר באתר האו"ם! (ועי' מש"כ לקמן בהרחבה – בנספח בעניין

הטענה הארבע עשר: גם לבדיקה מדגמית יש שיעור וגבול מסוים

מירתתי לערב שער הודי בתוך שערותיהם, והרי צא וחשוב כמה פעמים הוא מגיע בכלל למפעל, ומתוך כך צא וחשוב עוד כמה אחוזים מתוך השערות הוא בודק כשהוא מגיע, ונמצא בידך שפחות מאלפית אחוז מכלל השערות שבמפעל נבדקים, וא"כ היכן יש כאן מירתת? **וכדי שהמשגיח יתפוס את השער ההודי שנכנס לשם, צריך מופת ממש,** [וכל זה מלבד מה שנתבאר לעיל שהם יכולים לטשטש אותו על ידי שיטות שונות, ואכמ"ל].

ובלא"ה גם לבדיקה מדגמית יש שיעור מסוים, ואנחנו שמענו מסוחר אחד שהבדיקה אצלו נעשית בערך ביחס של אחת או שנים למאה, וזהו אחוז או שנים מתוך הכל, [וכאשר אנחנו שאלנו את המשגיח מה הם האחוזים של הבדיקה המדגמית הוא סירב להשיב על שאלה זו], ובוודאי שאין מספיק בבדיקה מזערית שכזאת. וכפי הידוע ב'עדה החרדית' בודקים עשרים אחוז בבדיקה מדגמית!

ועכ"פ הגע עצמך הגע בעצמך כמה בעלי המפעל הגויים

הטענה החמישה עשר: הסתמכות על נאמנות הסוחרים בלא פיקוח והסתמכות על חילונים ועל סוחרים המצהירים שלדעתם אין בכך איסור

וכמושי"נ.

[ד] ובנידון דידן הרי הדבר חמור יותר, שהרי כאן יש הוראת היתר גדולה מכמה רבנים הסבורים שאין כאן איסור ולדבריהם זהו רק חומרא דמרן הגרי"ש זצ"ל, וא"כ בנקל יכולים הסוחרים ליפול בהצעה מפתה שלא לנהוג כהוראת גדולי הפוסקים שאסרו, [ובפרט שהשער ההודי הוא השער הזול ביותר, ואפשר בנקל לרמות בזה ולמכור שער זה תחת שם רוסי או אירופאי].

[ה] ובלא"ה לא שייך לתת 'הכשר' על סמך זה, הן משום שלעולם לא נוכל לדעת מי הוא ירא שמים, ולא יימלט שמתוך כלל מקבלי הכשרות יהיו כמה שאינם גדושים ביראת שמים.

[ו] ומלבד זאת לא שייך לסמוך כאן על 'יראת שמים' של הסוחרים, כי הבדיקה הנצרכת לא רק בשביל לדעת שהם לא שיקרו במזיד, אלא גם בשביל לבדוק שלא טעו בשוגג, שהרי גם היראי שמים הגדולים ביותר אינם יכולים לזהות בעצמם מהו מקור השערות.

[ז] ומה עוד שמבירור שערךנו, ישנם סוחרים הרחוקים מאוד משמירת התורה, ואעפ"כ הם מקבלים הכשר! (השמות המלאים שמורים אצלינו), ומאחר שגם לדבריהם הרי עכ"פ צריכים לסמוך על נאמנות הסוחרים, איך נותנים הכשר לאנשים הרחוקים משמירת התורה.

[ח] ועוד, שהרי רובא דרובא דהפיאניות מוכרות גם פאות ארוכות, [ולדברי המשגיח בשיחתו עמנו, תשעים אחוז מהנשים לובשות פאות האסורות עפ"י הלכה!], וא"כ בוודאי שאינם מוגדרים בכלל "מוחזק בכשרות" שהרי הם

[א] במהלך הבירורים שאלנו כמה וכמה סוחרים אילו היו רוצים להזמין שער מהודו, אם ההכשר היה מהווה מגן ומונע מהבאת שער מהודו, והם השיבו פה אחד שההכשר אינו מונע מהם כלום, אלא שהמשגיח סומך עליהם שלא יעשו כן, וההכשר חייב להתבסס על אמינות הדדית, **וכמדומה שבה לבד היה די לסגור את כל ההכשר מתחילתו, שהרי הסוחרים עצמם מעידים שאין שום פיקוח עליהם,** ואין תואר 'הכשר' נופל על דבר כזה שאין להם שום מידע עליו.

[ב] והדבר ברור שעפ"י הלכה אין לסמוך על נאמנות הסוחרים, וכפי שהעלה הרמ"א (יו"ד קי"ט א') ד"אפילו ממי שאינו חשוד, רק שאין מכירין אותו שהוא מוחזק בכשרות, אסור לקנות ממנו יין או שאר דברים שיש לחוש לאיסורו, ו"מוחזק בכשרות" היינו מי "שאינו מכניס עצמו על הספק", (וכמבואר בראב"ד פ"ג מהל' מאכלות אסורות הי"ח, ובט"ז פ"ג י"א), וסתם סוחרים לא עמדו למבחן להיכנס לגדר זה, וכ"ש בסוחר השער תחת ההכשר בפיקוח של 'כמה פעמים בשנה' דבוודאי לא חשיבי "אינו מכניס עצמו על הספק".

[ג] ויתרה מזו הביא בלחה"פ (ק"י"ט ב') מתקנת פנקס ועד ארבע ארצות, שלא לאכול מאכל או יין אפילו ממי שמוחזק בכשרות, אלא אם יש לו כתב הכשר מאיזה אב"ד, ע"כ. וכן שמענו בשם מרן הגרי"ש זצ"ל שהורה כן להלכה ולמעשה שלא לסמוך על נאמנות הסוחרים אלא יש להצריך פיקוח שיעקוב מקרוב אחר מעשיהם של הסוחרים, וא"כ מלבד מה שסתם סוחרים הרי אינם מוחזקים בכשרות, הרי גם אם היו מוחזקים בכשרות לא היה אפשר לסמוך עליהם

אוכיחך ואַעֲרַכָּה לְעֵינֶיךָ

בבירור משיחות פנימיות, היו מקרים שמקבלי ההשגחה מכרו שער מהודו ממש, ומי"מ הם קיבלו הכשר על שאר הפיאות אשר אינם ידועים שבאו מהודו].

[ו] ולפנינו ישנם הקלטות משני סוחרים מהמשפחות הטובות ביותר בעיר התורה בני ברק, מסלתה ומשמנה, שהוכח איך הם משקרים במצח נחושה על מקור שערותיהם, והאחת מהם מחזיקה תחת ידה פאות משער הודי ממש! והרי שגם המשפחות הטובות ביותר המוחזקות ליראי שמים אי אפשר לסמוך עליהם.

מכשילים בנות ישראל באיסור חמור שכבר הזהירו עליו כל גדולי ישראל זצוק"ל ויבדלחט"א, ופשוט שאינם נאמנים בזה.

[ט] וכע"ז יש לתמוה לפי מה שראינו במסמך רשמי של הכשר 'בד"ץ חניכי הישיבות', (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 7 ב) ישנם חנויות שקיבלו הכשר רק על דגמים מסוימים, או על פאות שנקנו מתאריך מסויים, ותמוה איך יכול לסמוך על יראת שמים שלהם כאשר הם מוכרות דגמים נוספים ללא הכשר, [ובפרט שכפי הידוע לנו

הטענה השש עשרה: המשגיח בודק רק חלק מהסחורה או רק בשלבים מסוימים של הייצור

שאם סוחר רוצה לקנות שער ממדינה רחוקה שאין למשגיח אפשרות לנסוע לשם, הוא מאשר לו לקנות אך דורש ממנו שכאשר השער מגיע לסין הוא יודיע לו כדי שיבוא לבדוק שם את השער, וזה כמובן אע"פ שאין למשגיח שום אפשרות לוודא ולבדוק את כל השערות, שהרי הסוחר יכול בקלות להעלים חלק מהשער, ולשלוח רק חלק לבדיקה.

סיפר לנו כמה סוחרים שהמשגיח לא בודק אצלם כלל אלא רק הולך לבדוק במפעלים שם מייצרים את הפיאות, ואינו יודע כלל מה מתרחש אצלם, ולעולם אינו יכול לדעת איזה עוד פיאות הם קונים חוץ מהפיאות שנעשים במפעלים הנ"ל.

וגם המשגיח עצמו אמר כן בפנינו ובראיון לאחד הקווים,

הטענה השבע עשרה: המשגיח מעניק כשרות לכל החנות מכאן ולהבא מכוח קנייה חד פעמית בהכשר

הכשר מכאן ולהבא על כל השנה הבאה, ולא בא לבקר יותר אפילו פעם אחת במשך כל השנה הזאת, ורק לאחר תום השנה הגיע כדי לערוך הסכם חידוש מתן הכשרות והתחייבות לתשלום נוסף לשנה הבאה.

סיפר לנו סוחר אחד (ההקלטה נמצאת תח"י) שהמשגיח נתן לו תוויות כשרות על כל סחורתו שבחנות, מכח מה שפיקח אצלו בתחילת השנה על קניית שער במפעל אחד, וזאת בלא שום בדיקה על כל שאר הפאות שבחנות, ומה גם שנתן לו

הטענה השמונה עשרה: חנות מסויימת שתחת ההשגחה נתפסה בעליל כמוכרת שער הודי, ועד היום לא הוסר מהם ההשגחה!

וכאשר הצגנו בפני רבני מערכת הכשרות את הטענה הזאת, הם השיבו שמסרו להם שכיום השער מהדגם 'יורו קסטס' אינו מהודו אלא מאירופה, עכ"ד, אבל מאידך כאשר שאלנו באותה תקופה את המשגיח מה דינם של פיאות מדגם 'יורו קסטס', השיב לנו המשגיח שכל הפיאות הללו חייבים שריפה מיידית, ולא חילק שהפיאות יורו קסטס דהיום הם מאירופה.

ומה עוד, שמבדיקה פשוטה שערנו עולה שהמחיר של הפיאות הנ"ל יורו קסטס עומד היום כמו פעם - 2500 שקל. ומאחר שהמחיר נשאר היום כמו פעם, זה לבד הוכחה גדולה שמקור השער לא השתנה מהודו לאירופה, שהרי הבדלי המחירים ביניהם הם בפערים עצומים. [ומה גם שהמחיר הזה 2500 ₪ לא יתכן כלל לבוא משער אירופאי, שרק החומר גלם של פאה מ-3000 גרם שיער אירופאי, עולה בערך \$833, והיינו רק 4000 שקל חומר גלם ועבודה, ובהכרח שזהו שער הודי.

יש אצלינו הקלטות והוכחות ברורות כי חנות... .. שמקבלים השגחה, מוכרים פיאות מדגם 'יורו קסטס', שהמשגיח עצמו אמר לנו שהם פאות הודיים וחייבים שריפה!¹

בנוסף יש תחת ידינו הקלטות משיחות שנערכו עם בעלי החנות הנ"ל, שם נשמעים בעלי החנות מזלזלים ומבטלים את האיסור שאסרו מרן הגריש"א זצ"ל ושאר גדולי ישראל יבדלחט"א את השער ההודי, וא"כ פשוט שאין מקום להעניק להם כשרות כשידוע שהם מזלזלים באיסור. [ובודאי אין מקום להעניק להם כשרות כזאת של ביקורים פעם בכמה חודשים על סמך נאמנות].

¹ אגב, ת"ח מופלג אחד דיבר איתנו בעקר גדול על החנות הנ"ל, וסיפר שבתו הלכה לקנות שם פאה, ורצתה לקנות פאה כשרה: לפי האורך העומד בכללי ההלכה, אך מנהלי החנות הפציזו מאוד מבתו שתקנה פאה ארוכה ביותר שלא לפי גודל ההלכה לדעת שום פוסק, ותמה אותו תלמיד חכם איך שייך לתת הכשר למקום כזה המוכר פיאות אסורות.

מוכרים אותו כפי הצורך, ואנחנו כותבים כן בידיעה גמורה וברורה, ועד כאן יש לנו רשות לכתוב בזה.

שוב ערכנו בירור נוסף אצל השותפים של החנות הני"ל, והם הודו לנו בפה מלא כי עכ"פ עד השבועות האחרונים ממש היה קיים במחסניהם פיאות יורו קסטם משער הודי, והיו

הטענה התשע עשרה: אופן נתינת הכשרות לפני י"ד שנה

שמכרו להם משקרים גם עליהם¹

¹ עצם הדבר שהשער המשווק בעולם נמכר תחת שמות בדויים כאשר מקורו הוא מהודו, שמענו כן ממקורות רבים ללא ספור, וננסה לכתוב כאן מעט מן המעט מהעולה כן בויכוח, והשיחות מוקלטות תח"י.
ראשית, דיברנו עם מפעל בהודו שאמר לנו שהוא שולח את שערותיו למדינות רבות בעולם, ובשביקשנו שיאמר את שם הלקוחות, הוא סירב ואמר שהם לא מסכימים שיגלו, ושאלנו מדוע, הוא השיב כי הם מוכרים את השער תחת שמות בדויים של מדינות אחרות כדי להרוויח כסף, וכן נמצא תח"י מסמך ממפעל בהודו והוא בטמכים שבסוף הקונטרס מסמך 17 שכל השער העולמי הוא מהודו - והם עצמם משווקים אותו תחת שמות שונים לצורכי מסחר, וכן יש תח"י וידיאו מבעל מפעל נוסף בהודו המסביר בהרחבה כי כל השער העולמי הוא מהודו, וכל השמות ברזילאי וכו' הם רק שמות שהם עצמם מעניקים לצורכי מסחר בעלמא, ולפי מה שחקרנו בזמנו נודע לנו שיש רמות רבות של איכות - בשער מהטמפלים, ואיכות מסוימת נקראת שיער ברזילאי, איכות אחרת נקראת אירופאי וכן הלאה, וכמ"כ מזכירה של מפעל אחד אמרה לנו - שהתנית על חפישת הקוקיים, לא מצייתת היכן השיער נגזר אלא להיכן הוא מתאים.
ובנוסף, זהו מוכר ממוקט, שהרי להיכן הולך כל השער מהודו, הרי הם מייצאים מהודו יותר מחמם אלף טון כמבא באתר האו"ם, ולא מצאנו כמות של שער הנמכר תחת שם זה, וע"כ שמוכרים אותו תחת שמות בדויים, ובברזיל הוא נמכר תחת שם של שער ברזילאי, וכן בשאר מדינות הוא נמכר תחת שמות אחרים, וכן סיפר לנו אחד הסוחרים שהוא היה פעם בהודו, ושמע בעצמו את הסוחרים קובעים את שמות השערות המקומיות לפי מדינות שונות.
ובדקנו וחקרנו הדבר היטב במסמכים רבים ואצל כמה מומחים, והוברר לנו כי בהודו ישנם סוגים רבים של שער, והם מעניקים שמות נפרדים לכל סוג איכות וטיב של שער, וכפי שסיפר לנו סוחר אחד שהשמות ברזילאי וכו' אינם אמיתיים אלא כינויים של דמת דהנת איכות שער. וכמו שקפה סורקי איננו מנע מטורקיה אלא זהו צורת שיווק של קפה, וכן 'מכירה סינית' איננה בהכרח מסין, וגם 'מבחן אמריקאי' אינו בהכרח מאמריקה, כך גם שיער ברזילאי אין זה אלא צורה של שיווק של השיער.
וסיפר לנו סוחר אחד שכל המדינות שסביבות ברזיל קוראים לשערותיהם שער ברזילאי - למען השיווק - כי שם זה משווק היטב ועושה רושם טוב על הלקוחות, וכן אמר לנו המשגיח בשיחתו פעמנו, ששער רוסי עכ"פ רוב זה לא שער שמקורו באמת מרוסיה אלא זה שם שיווקי בעלמא, ואיך זיל נגמר.

ידוע לנו שלאחר שמרן פוסק הדור הגרי"ש אלישיב זצ"ל אסר את הפיאות לפני כט"ו שנה, לא היה שום דרישה מצד נותני הכשרות לוודא שהחנות ישליכו או ישרפו את הפיאות האסורים שהיו מוחזקים ברשותם עד אז, אלא כל הפיאות האסורים נשארו תחת ידם, וקיבלו הכשר על כל הסחורה, ולא כהנהגת כל הכשר שנותנים הכשר מכאן ולהבא על מה שמוצר מכאן ולהבא ולא על כל הסחורה.

בנוסף, כשיצאה הסערה לעולם לפני כט"ו שנים, נתנו בעלי כשרות "בד"ץ חניכי הישיבות", הכשר 6 ימים לאחר הוצאת האיסור, וזאת בשעה שגם לדבריהם לא היה להם שום מידע על חוש הריח והמישוש, וגם היו פאות מוגמרות אשר לדברי המשגיח כבר לא ניתן לבדוקם, ויתרה מכך גם נתנו הכשר למפרע לשש שנים אחורנית, והכל על סמך נאמנות הסוחרים, (עי' מסמך 7 במסמכים שבסוף הקונטרס), ובאופן זה הכשירו 150 חנויות בתוך ימים בודדים!

וזכור לכל את גודל הליצנות שעשו אז מכל האיסור, שהודיעו כבר בתחילה שכל הפיאות האירופאיות הכל מותר, ובדרך זו ביטלו את כל משמעות האיסור שאסרו גדולי התורה אז את הפיאות מהודו, שהלא כל הסוחרים משווקים את פיאותיהם וטוענים שהפיאות שלהם מאירופה, ולעולם לא נוכל לדעת מה הוא מקור השער האמיתי, [וגם הסוחרים עצמם אינם יודעים] - כי המוכרים

הטענה העשרים: רובא דרובא של ההשגחה בכל המפעלים נעשית ע"י משגיח אחד בלבד - שרוב עיסוקו הוא בעניינים אחרים

המפעלים הני"ל, ומי פתי יאמין שהמשגיח היחיד נמצא שם כל שבוע או שמשגיח אחד מסוגל לפקח על הכל!!! והלא צריך כאן 'יוצא ונכנס' כפשוטו, והיה צריך לזה צוות ענק של לפחות חמישים או שישים משגיחים, שישגיחו על אלפי הפיאות מכל רחבי העולם בכל התחנות הרבים שהשער עובר מעת מוצאו עד מקום הגיעו ליד הלקוח, והגע עצמך אם בבשר שייך לומר שאדם אחד יפקח על כל מערכת הכשרות של הבשר בכל העולם.
זאת ועוד, המשגיח הזה משמש כמשגיח גם בתנובה, ועל עלי ירקות, ועל עוד מוצרים יבשים, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 8), וגם על הפיאות הוא המשגיח היחיד,

על הכל יש לתמוה איך כל ההכשר מיוסד בעיקרו על פי אדם אחד בלבד, הלא ישנם הרבה מפעלים שהפיאות שתחת ההכשר מיוצרים שם, וצריך פיקוח בכל התחנות ושלבי הייצור במקומות השונים, [מפעלי שער, יצרני פיאות, יצרני ה'סקין', חנויות המוכרות פאות], וכן גם מקורות השער - [עכ"פ לפי דברי הסוחרים] פזורים במדינות לרוב על פני האדמה, וכגון: ברזיל, כפרים שונים בדרום אמריקה, בוליזיה, אורגוואי, פורגואי, ארגנטינה, וויטנאם, מלזיה, מדריד, בורמה, רוסיה, אוקראינה, סין, קמבודיה, מונגוליה, מפעלים בספרד, אירופה במספר מדינות, מדינות הקווקז, וכו', וא"כ היכן ההשגחה בכל

אוֹכִיחַךְ וְאֶעֱרָכֶךָ לְעֵינֶיךָ

הנמצאת תח"ל), שהפאות זה העיסוק הקטן שלו, ועיקר עיסוקו הוא בשאר עניינים, וא"כ איך יתכן שמשגיח אחד עסוק יהיה אחראי על כשרותם של כל פאות העולם בעוד שזהו העיסוק הקטן שלו? אהה!

[עכ"פ בחלק של המפעלים והספקים, וגם אצל הפיאניות הוא המשגיח העיקרי], ואיך ניתן לסמוך על אדם יחיד ומיוחד העסוק כל כך?

יתרה מזו, אמרה לנו המזכירה של המשגיח (בהקלטה

הטענה העשרים ואחת: שעוריית ייצור ה'סקין' ללא שום השגחה כלל

[הן ב'סקין' והן בשאר חלקי הפאה] גונבות הרבה פעמים שער איכותי, וכשהם רואות פאה העשויה משער 'אירופאי' משובחי הם מחליפות אותו בשער פחות איכותי, ויתרה מזו הוסיפו לנו שאפילו הסוחרים הגדולים העובדים בתדירות בכמויות גדולות יחד עם בעלי המפעלים בסין, רגילים הרבה פעמים לקבל שער שונה מהשער שהם שלחו, ועוד הוסיפו – שבדרך כלל כאשר העובדות בסין מחליפות את השער, הם שולחות חזרה שער פחות איכותי שלא ניכר עליו כ"כ ההחלפה אלא בעין בוחנת שהמומחה לשער יידע להבחין בו, עכ"ד.

ושבו קיבלנו גם עדות בכתב לזה מפיאנית וותיקה 18 שנה בתחום, שכתבה [בתרגום לעברית] בזה"ל (נ"י במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 9 א'), "יש שקר גס שמגיע עם הפאות ואני רוצה לידע את הנשים על כך. הייתי פאנית כמעט 18 שנה. למדתי מאחד המומחים הגדולים בתעשייה איך לזהות שיער. איך לקשור ידנית שער לפאה, איך לבנות פאה מהיסוד כולל שיטות של חיתוך, צביעה וכיבוס - טכניקות שידועה רק למקצוענים הגדולים. לפני כ-8 שנים התחלתי תהליך קשה של ייצור קו פאות אישי משלי. יצירת קשר עם סוחרים ובאי כח בסין וכו' זה לא משימה קלה. למדתי מהר שאין יושר בעסקים בסין. שער שנבחר ידנית מסוחרים שהגיעו ישראל מאוקראינה נשלח לסין וחזר מעורבב ומעובד עם שער שלא שלחתי ולא בקשתי. המפעלים תמיד הציעו תוויות לפאות עם כיתוב 100% שער אירופאי. אפילו אם דברנו על שימוש של שער ברזילאי, מונגולי או אוזבקי הם תמיד הציעו גם תוויות כשרות עם 'ברכות מהראבי' שהם אמרו בעצמם שהראבי לא קים. בשלב הזה קלטתי שלא שיד ליצר מוצר שהאמנתי בו ויכלתי לקחת אחריות עליו", ע"כ.

במשך תהליך עשיית הפאה, ישנו חלק מסוים של תפירת השערות הקדמיות של הפאה, שלב זה נקרא בשפת הסוחרים בשם "סקין". הסוחרים שולחים את השער שהם רוכשים מהודו או מברזיל או מאירופה וכדומה למפעל בסין, ובהרבה מפעלים מקובל שהמפעל שולח את השער יחד עם רשת לבתייהם של סיניות מקומיות, כדי שיתפרו את ה'סקין' בעבודת יד בבתייהם.

והנה בבתייהם של הסיניות המקומיות אין שום פיקוח וכמובן, [מדובר על עשרות או מאות עובדות העושות מלאכתם בבתייהם], ושאלנו את המשגיח איך הוא מעניק כשרות ללא פיקוח בחלק משלבי הייצור, והרי הלכה פסוקה היא בשו"ע (יו"ד קט"ו-קט"ז) דיש לחוש להחלפה או לעירוב של איסור בהיתר כשהחפץ נמצא ביד עכו"ם.

וכמו כן הוספנו לשאול גם על המפעלים המייצרים את ה'סקין' בתוך מפעל, שהרי בתוך המפעלים יש הרבה שער מעובד, [מאחר שהמפעלים מקבלים את השער מהרבה פיאניות הפזורות ברחבי העולם המתעסקות גם עם שער מעובד], וא"כ על סמך מה ניתן להכשר, והרי בעלי המפעלים יכולים להחליף בשער הודי מעובד שאי אפשר להכיר עליו על פי הריח.

ולמרבה הפליאה, המשגיח השיב לנו שבכלל לא צריך השגחה ופיקוח על ייצור ה'סקין' בסין, מכיון שהפיאנית תתפוס מיד אם יחליפו לה ועל כן מוכרח שהגויים בסין אינם מחליפים כי הם מירתתי מהפיאניות, עכ"ד התמוהים.

והנה מבירור שערכנו אצל כמה וכמה סוחרים וותיקים, העידו בפנינו מכלי ראשון שהרגילות היא שהעובדות בסין

הטענה העשרים ושנים: בדיקה על פי חשבוניות הנמצאות בידי בעלי המפעלים

פי הניירת בלבד.

ועתה הגע עצמך כמה זיופים יש בעניין חשבוניות בשביל מס הכנסה, ואין חילוק בין חשבונית הנמצאת ביד הסוחרים לחשבונית הנמצאת ביד המפעל היות שהסוחרים יכולים בנקל לעשות קנוניא עם בעלי המפעל ולתאם

בשיחה שערכנו עם המשגיח, הוא הבהיר שאמנם הוא לא סומך על חשבוניות שהסוחרים מציגים לו, אבל הוא אכן סומך על חשבוניות מקוריות שהמפעל מציג לפניו כאישור על טענת הסוחרים שהם קנו מהמפעל הזה. ובדבריו הוסיף וסיפר על מקרה שהשער העלה חשד בעיניו, אך הכשירו על

ביניהם על המצאת חשבונית, וכמובן, וכן שמענו מגדולי בעלי ההוראה. הרחוקות נעשה ב'שחור', ולא שייך כלל מושג של חשבוניות על דרך הכלל, ולא כתבנו כן אלא על מקומות נדירים בהם יש חשבוניות, והמשגיח מתיר על סמך הנ"ל).

(ודע שהמצאות היא שרוב הסחר בשיער בתוך המדינות

הטענה העשרים ושלוש: הסתמכות על שיחות טלפוניות המתאמים עמדות בין הפיאניות לספקי השער

וכל הרואה ישתומם הלזאת ייקרא 'הכשר'! אין זה אלא ליצנות, והרי זה כאותו ה'ניתן' לחתול לשמור על החלבי ואינו חושש לקנוניה ביניהם.

ועוד שגם אם הם קנו שיער ממפעל זה, אולם הם קנו גם מעוד מקומות רבים...

המשגיח סיפר לנו כי לפעמים הוא מסתמך בבדיקתו על פי בירורים טלפוניים לתאם עמדות בין הפיאניות לספקים, והיינו ששואל את הפיאניות מהיכן הם קנו שער, והם משיבים לו מסוחר פלוני, ואז הוא בודק אצל סוחר פלוני, ואם הסוחר מאשר את דבריה, הוא מקבל את דבריה ומכשיר את השער....

הטענה העשרים ושלוש: הסתמכות על הוכחה מפוקפקת מצבע הגומיות

אחה, איזו קלות דעת לסמוך עד עתה על גומיות להתיר איסורי תורה, וכי לא חשבו על ה'רעיון' הגאוני להחליף גומיות, וכי מישוהו היה סומך בבשר על היכר על פי גומיות, והרי צריך דווקא חותם בתוך חותם וכמבואר בשו"ע, והיכר גומיות אין לו מקום כלל על פי הלכה, ולא על פי מציאות וכפי שהוברר כיום על החלפת הגומיות".

אחת הפיאניות בירושלים סיפרה לנו שפעם היא הייתה נבדקת עפ"י צבע הגומיות, כי הצבע מוכיח על מקור השער – באשר בכל מדינה השער מגיע בצבע גומיות של אותה מדינה או אותו מפעל.

אמנם דע ששמענו במפורש מפי אחד מגדולי המבינים בתחום, שנודע שהסוחרים בברזיל מחליפים הגומיות כדי לטשטש את מקור השער, (וכן מתועד גם בווידיאו הנמצא תח"י שרואים איך בהודו כבר שמים גומיות ארופאיות לטשטש עקבות אח"כ).

וכשדיברנו על זה עם המשגיח, הוא השיב שאכן אמת הדבר שהם מחליפים גומיות, ומהתקופה האחרונה הוא הפסיק לסמוך על גומיות....

הטענה העשרים וארבע: שערוריית המפעל בספרד המקבל הכשר 'עם כאבי בטן'

שם בערך בכמות של שבעים אלף ילדים ליום!!! וכן עפ"י המופיע במסמכים מהטמפלים בהודו, הם מוכרים גם שער קצר. (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס – מסמך 9).

ולאחר שהטחנו בפני המשגיח את הטענות הללו, הוא השיב לנו שהוא מתיר את זה "עם כאבי בטן", כי זה מקור שער אדיר וחשוב, ואי אפשר לוותר עליו, עכ"ד.

ומה מאוד גדלה העוולה כאשר יחד עם זאת הוסיף המשגיח שאפשר לסמוך על ההכשר שלו בדרגה של לכתחילה ממש, וזהו כמו עדה החרדית, כי גם עדה החרדית עושים דברים עם כאבי בטן, ע"כ דבריו התמוהים המלאים בקלות דעת וליצנות.

ישנו מפעל בספרד שהוא מקור עצום למכירת שער, והם מוכרים גם שער הנקרא 'שער הודי' וגם שער הנקרא 'שער אירופאי', ובעלי המפעל מציגים ליהודים חדר פנימי הנעול במשך היום, ואומרים להם שהשער שם הוא נקי מכל חשש שער הודו, ועל פי הוראת המשגיח, מותר לקנות מהחדר ההוא כל שער כהה באורך עד 40 ס"מ, מתוך הנחה שהשער ההודי הוא ארוך דווקא, [כן שמענו מפי אחד המפעלים שתחת ההכשר, והמשגיח עצמו אישר את הדברים בשיחתו עמנו].

ואנחנו עומדים ושואלים, וכי שער קצר לא יכול לבוא מהודו, [ובפרט שמסתמא בעלי המפעל יודעים מההוראה הנ"ל והם מיד משנים וגוזרים חלק מהשערות], ואדרבה שער קצר מתאים מאוד להודו – לגזיזת הילדים הנעשית

הטענה העשרים וחמש: היתר מפוקפק של שער בהיר – נגד הצהרותיו של המשגיח שהוא נוהג לאסור בזה

בנוסף, המשגיח מאשר לקנות מהמפעל הני"ל בספרד כל שער בהיר מתוך הנחה שהשער הבהיר אינו מגיע מהודו. וגם זה שערויה גדולה שהרי מאן יימר שאינו צבוע, ובמכתב רשמי של המשגיח שיצא לאחרונה כתשובה לטענות נגדו, כותב המשגיח כי אין להתיר שער בהיר ללא הכשר, היות שגם המומחים הגדולים נכשלים ואינם מצליחים לזהות אותו שהוא צבוע, וז"ל המכתב: "נכון הדבר שגם שיער שאומרים עלי ושהוא אירופאי וצבעו בהיר או שער מדרום אמריקה מקורו מהודו ומהמקדשים, ואת זה פרסמו ברבים פעמים רבות, והודענו שעל כן אין לקנות שער ממקור לא מפקח כשרותי בגלל שגם סוחרי שיער המביאין ממדינת ברזיל וכדומה אינם יודעים להבדיל במקור השער, וגם טובי יצרני הפיאות שבטוחים שיודעים לזהות שער האם הוא מקורי וטבעי, והאם השער עבר עיבוד והוא צבוע טועים בזה", ע"כ. (יעו"ב במסמכים בסוף הקונטרס מסמך 10).

ובנוסף המשגיח אף סיפר לנו בשיחה שערכנו אתו, כי הוא עצמו נתקל בשער צבוע ברמה כה גבוהה, שגם בעלי המפעלים בסין לא הצליחו להבחין בצביעתו.

ומעתה ראה זה פלא, בעוד שמצד אחד המשגיח אוסר את השימוש בשער בהיר בכדי לחייב את הלקוחות לא לקנות שער בהיר ללא הכשר, הרי שביד השניה הוא עצמו מתיר לקנות שער בהיר ממקומות הגרוועים ביותר בהם נמכר להדיא שער הודי – כמו המפעל בספרד הני"ל, ואין זה אלא **שערויה גדולה**^ט.

לצבוע את השער ברמה כה גבוהה עד שלא יהיה ניכר כלל על השער שהוא צבוע, ולמעשה, מבירור שקרכנו אצל בעלי מקצוע, עלה דבר מעניין, שכן מצד אחד כמה פיאניות טענו שהם יודעות להבחין על השער אם הוא צבוע או לא, והיו עפ"י גונו הצביעה, כי השער הטבעי יש בו שינויים מתחילתו לסופו בנוון השער, ואילו בשער הצבוע כולו אחיד, וכן יש בו שינויים קלים בתוך הקוקו שבשער בין שורה לשורה, ומה גם שער מומחית תוכל להבחין שקיים בשער הצבוע איזה פיגמנט גייני המשווה לשער גוון ארמדם.

אולם כשהצענו הדבר לפני גדולי בעלי ההוראה ושאלנו האם ניתן להסתמך על קביעה זו של הפיאניות, ולהתיר על פי קביעה זו כל שער בהיר מתוך הבחנה שלהם שהשער אינו צבוע – וממילא גם אינו מהודו, השיבו לנו בעלי ההוראה כי בודד המתקדם של ימינו אי אפשר לנו לדעת בדיוק מה הם דרכי הצביעה השונות, ואולי ישנם מקומות בהם הצליחו לטעות בפיאניות ולפתח שיטת צביעה מתקדמות המצליחות לטעות גם את הפיאניות המומחיות, ועל כן אין דרך להתיר את השער הבהיר הני"ל, אלא אם המומחים לעניין וכימאים או מומחי שער יכתבו מכתב ברור כי ידוע להם שאין שום טיפה כיום לצבוע שער ברמה כה גבוהה הנראית כטבעית ממש.

קמנו ועשינו מעשה והחלטנו לברר הדבר אצל כמה מומחים, והנה סוחר גדול מאוקראינה השיב לנו שהוא מכיר צביעות שצובעים את השער שישתנה תחילתו מסופו – בדיוק כמו שער טבעי, ולאחר מכן דיברנו עם כימאית מומחית גדולה, שסיפרה לנו כי היא עצמה צובעת את השער בשיטות מתקדמות ומתחדשות, ובממוחיות רבה היא מבחירה את השער עד שהוא נראה טבעי ממש, והסבירה כי ישנם שני שיטות להבחין את צבע השער, או על ידי צביעה או על ידי חומרים מיוחדים השואבים את הפיגמנטים ומבדירים את השער ללא צביעה, ובשיטות המתקדמות שהיא משתמשת בהם להבהרת צבע השער, היא מצליחה לקחת שער חום (ולא שחור), ולהבדיר אותו לצבע בלונד, עד כדי כך שגם הפיאניות המומחיות הגדולות ביותר אינם מכירות על השער הצבוע שלה – שהוא צבוע! והוסיפה כי ישנם שיטות שונות היום לצבוע שער באופן שלא יהיו עליו שער צבוע, וכגון ערבוב בין כמה גווני שער, או אומברי שזה גורם תחושה שהשער עבר קצת גווני שמש טבעיים – ויש בו שינוי בגוון השער בין תחילת השער לסופו].

ולחלן תמליל של שיחה שערכנו עם חברת גרייט אקסנסשן שקונים רק ממקדשי הודו, כאשר השואלת הציגה עצמה כמי שפותחת תנות פאות ודיברה עם המומחה הגדול של התבריה. שאלה: האם השיער נראה צבוע, האם אפשר להבחין. ת: הוא נראה מאוד טבעי, כל השיער בחתולה מהודו שהוא שחור, ועושים העיבוד שלהם רק להוציא הגוון, נשאר השיער עם הקשקשים והוא רמי, הכי איכותי, נראה מאוד טבעי. שאלה: מי שיש לו עסק בשערות, מי שממוחה לדבר יכולים להבחין שזה צבוע? ת: נראה מאוד טבעי, כיון שהודו לעשות את זה מאוד טבעי, שרק מסיר השחרות".

ולאחרונה סיפר לנו סוחר גדול וידוע ממדינה שסוחרים בה בעיקר בשער בהיר, שלאחרונה נודע לו מספקי השער הגויים שלו, שהרבה מהשער הנמכר במדינתו תחת שם שער מקומי, הוא בעצם שער הודי צבוע שקונים אותו בודל ומוכרים אותו הלאה ביוקר, ורוב הסוחרים אינם מבחינים בזה שהשער צבוע, עכ"ד.

^ט לנפו של עניין - האם אכן ניתן להכשיר שער בהיר משום שהשער הבהיר אינו מגיע מהודו: הנה דבר זה תלוי האם ישנם שיטות צביעה מתחדשות שבכוחם

הטענה העשרים ושש: היתר מפקק בשער ממדינת וויטנאם

ובנוסף יש גם ייצוא של לפחות עשר טון פאות מוכנות מסין לוויטנאם, וכן לפחות שני טון שער ישיר מסין לוויטנאם!! [וסין היא הרי המקור האדיר של שער שמקורו מהודו וכידוע].

ואדרבה, מכאן ראה שהמשגיח אינו יודע להבחין על שער מה מקורו, שהרי המשגיח קבע את הקביעה הני"ל על פי בדיקת ריח ומישוש של השער הנמצא בוויטנאם, ומאחר שבפועל הוברר לנו שקיים שם שער הודי אלא שהמשגיח אינו מבחין בו, אם כן הרי לפנינו שתחת ידו עוברים הרבה שער הודי ואינו מבחין בזה כלל.

המשגיח יוצא מתוך נקודת הנחה שישנם כמה מדינות שהם בסדר גמור, והוא מאשר לייבא משם שער אפילו ללא בדיקה. לדוגמה אמר לנו המשגיח, שמדינת וויטנאם נקיה לגמרי משער הודי. [ואמנם הוא טוען שהוא בודק גם שער וויטנאמי, אלא שהוא מאשר למוכרו מיד, והוא בא לאחר זמן לבדיקה לרווחא דמילתא ואינו מקפיד לדבריו לעכב את השער שלא ימכרוהו טרם הבדיקה].

אך אנחנו בדקנו הדבר באתר הרשמי של האו"ם - אשר בו מופיע נתוני הייצוא מהודו לוויטנאם, ומצאנו שבשנת 2016 הודו ייצאה ישירות לוויטנאם 76 טון שער הראוי לפיאות בקוד 6703, (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 20),

"אני לא מביאה שיער, לא מווייטנאם ולא בורמה ששמה יש חשש, שמה זה בעיה, שמה זה מתערבב".

"הסינים מכנים את השיער ההודי בכינויים שונים, פעם ההודי הוא ברזילאי, ופעם קמבודי, ופעם מונגולי, ופעם ווייטנאמי".

ולהלן כמה ציטוטים מדברי כמה סוחרים (אשר שמותיהם שמורים אצילנו והחלטות נמצאות תח"י) הטוענים להפך, שדווקא השער הווייטנאמי הוא בעייתי ביותר:

"גם השיער מקמבודיה או ווייטנאם מגיע מאנשי אינדו, וגם מסביב הודו יש טמפלים... גם השיער מקמבודיה או ווייטנאם מגיע מאנשי אינדו.

הטענה העשרים ושבע: שערוריית ברזיל

ושאלנו זאת מהמשיגה איך אנו רואים פרסומים של חנויות שתחת פיקוחו שמוכרות שער ברזילאי, והשיב לנו שמדובר רק בשתים או שלושה סוחרים יהודים שיש להם אישור לקנות רק ממקומות מסוימים – בכפרים ולא בעיר.

אך דברי המשיגה מוכחשים מסוחרים אלו עצמם שחלקם אמרו לנו שהם קונים גם בעיר ולא רק בכפרים, וכפי שאמר לנו במפורש אחד מהסוחרים שתחת הכשרות, שהוא מביא מברזיל מכל המקומות – מהעיר ומהכפרים, והוסיף שבין כה וכה אין הבדל בין הכפרים לעיר, שכן הסוחרים בכפרים מביאים את שערותיהם גם מהעיר, והכל מעורבב זה בזה.

ודע שלאחר איזה זמן, כאשר שמעו מנהלי הכשרות על הודאת בע"ד הקיימת בידינו מפי הסוחר הנ"ל המביא שער מתוך העיר בברזיל הן מהעיר והן מהכפרים, החליפו מנהלי הכשרות את גירסתם וטענו שלסוחר הנ"ל ישנם שני קווי ייצור נפרדים, והשער המגיע מברזיל בתוך העיר מיועד לשיווק למקומות אחרים שאינם תחת ההכשר.

כששמענו על ה'תירוץ' המבריק, לא התמהמהנו והתקשרנו שוב לסוחר הנ"ל, ושאלנו בתמימות אם כל השער שלו מיועד להכשר או שיש לו שער שאינו נמכר תחת ההכשר, והסוחר הנ"ל השיב בפשיטות כי לא קיים אצלו שני פסי ייצור נפרדים, וכי הוא מוכר את השער הברזילאי מהעיר תחת ההכשר!

ודע שסיפרה לנו הסוחרת צ.ו. שהיא פעם הטיחה בפני המשיגה את הטענה איך הוא מעזיז לתת כשרות על השער מברזיל ומדרום אמריקה, והרי כולו מוצף בשער הודי ואי אפשר לדעת על השער מה מקורו, [דרום אמריקה וברזיל היינו הך בשפת הסוחרים], והוא השיב לה בזה"ל "את צודקת, זה לא בסדר", והלך לדרכו.

וכעין זה סיפר לנו בגילוי לב יהודי חרדי - מנהל מפעל לייצור פיאות העומד תחת ההכשר, שהמשיגה עצמו אמר לו פעם בדאגה, 'מה נעשה עם השער הברזילאי, והתחבט אם יוכל לאסור את השיער הברזילאי באומרו שאינו יכול

כנודע, ברזיל היא מקור אדיר של שער מהודו, והמשיגה עצמו מצהיר על כך שברזיל הוא מקום בעייתי, ולאחרונה אמר בראיון לאחד מקווי הטלפון בזה"ל "סגרנו את ברזיל", וכן כתב במסמך רשמי של תגובת בדי"ץ חניכי הישיבות "שיער הנקרא ברזילאי שחלק גדול ממנו הוא שיער שמקורו מהודו, אין אישור להביא שיער כזה". (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 11).

אולם למעשה, כיום ידוע לנו על הרבה סוחרים שתחת ההכשר המביאים שער ברזילאי, וכן יש תח"י פרסומים שונים על חנויות שתחת ההכשר המפרסמים עדיין על מכירת שער ברזילאי. (עי' מסמך 12, 13 שבסוף הקונטרס), וזהו מעשים שבכל יום – וניתן לראות זאת מידי פעם בפרסומים השונים של החנויות.

¹ עצם הדבר שהשער הברזילאי הוא בעייתי ביותר, שמענו כן מכמה וכמה סוחרים, וייתה מזו שמענו מבעלת מפעל גדול בסין שהשער ההודי האיכותי ביותר הולך לברזיל, וכן אמרו לנו בעלי מפעל הודי שהם שולחים שער לברזיל, ויש תחת ידינו הקלטה מסוחר ברזילאי שמספר שהוא קונה את השער בהודו ומוכר אותו אח"כ בברזיל בפי 6 מהמחיר שלו בהודו; גם קיבלנו מסמך מאתר של מכירות בברזיל, המצהיר באופן רשמי שרוב השער הנמכר בברזיל הוא שער הודי, וכן המציאו לנו סרט מגויה אחת בשם היילי, ועוד ספר שלם מסוחרת שער גדולה (במטרה של תחקיר לפרנסתם) שבדקו וחקרו הדבר היטב וכל השער הברזילאי מקורו מהודו, וכן סיפר לנו השליח אמיר דרומי שיצא לאחרונה להודו לבריקת עניין השער ההודי, וכשייבר עם הסוחרים שם, הם הראו לו סוג איכותי של שער הודי, ואמרו לו שסוג זה נקרא אצלם "שער ברזילאי" ושולחים אותו לברזיל ומוכרים אותו תחת שם שער ברזילאי.

בנוסף גם שמענו כן מסוחרת שער ותושבת ברזיל, שאמרה לנו שאין בכלל גזירה בברזיל, והשער שם אינו מקומי כלל, וכן נמצא תח"י צילום אתר של חברה בהודו שמתחייב לתת שער בחינם לכל מי שמוכיח שקיים כזה דבר שער מברזיל מקומי. וחקרנו ובדקנו הדבר באו"ם ונתגלה לנו דבר מזעזע ומחריד, שלפני י"ד שנה עוד לא הופיע כלל סחר של ייצוא וייבוא שער מברזיל ולברזיל, וכל הסחר במקום הנ"ל התחיל רק משנת תשס"ד אשר בשנה זו יצא האיסור להשתמש בפיאות מהודו, וכמיומנה שאין לך ראייה גדולה מזו שהשער הברזילאי הוא שער הודי, אלא שמעבירים אותו דרך דלת אחורית של ברזיל כדי לטהר את שמו ליהודים.

אולם למרבה הפלא, שמענו מסוחר אחד מקומי בברזיל, שהחילוק בין השער הברזילאי לשער ההודי הוא כרחוק מורח ממערב וכל סוחר מתחיל יודע להבחין ביניהם.... וזהו בנינו גמור לכל דברי סוחרים רבים לאין ספור שטוענים אחרת, אך כמיומנה שאין שום סתירה ביניהם, כי אמת נכון הדבר שיש חילוק בין השער הנקרא בשפת הסוחרים בשם "שער הודי" לשער הנקרא בשם "שער ברזילאי", אך זה אינו מעיד כלום שהשער הברזילאי אינו מהודו, אלא השער הברזילאי הוא עצמו מהודו, אלא שהוא סוג אחר של שער ואינו דומה לשער הנמכר בברזיל תחת השם "שער הודי", אלא הוא דומה לשער אחד הנמצא בהודו.

אוֹכִיחַךְ וְאֶעֱרָכֶה לְעֵינֶיךָ

לנעול את המסחר בשער הברזילאי שהוא מרכזי מאוד בשוק השער.

הטענה העשרים ושמונה: המשגיח משוכנע שאין כאן שום נידון של איסור אלא רק חומרא בעלמא

ועוד ראינו לנכון להזכיר מה שאמר לנו המשגיח, שלדעתו אחוזי השער ההודי בעולם הם כעשר עד חמש עשרה אחוז ולכן אין ריעותא על סתם שער לחשוש שהוא מהודו, עכ"ד, וברור שגם זה עומד כסיבה אצלו להקל ראש בכל העניין ולעשות ליצנות מההכשר ומכל ההשגחה, ומאחר שכבר הוברר האמת מעל כל ספק כי רוב השער העולמי הוא מהודו, וכמבואר להדיא באתרי האו"ם והאטלס, [ועיי במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 36], שוב לא נוכל לסמוך על המשגיח המקל ראש בעניין משום רוב.

ובעניין זה כבר צווח מרן הגר"מ שטרנבוך שליט"א בתשובה מיוחדת שנדפסה בתשובות והנהגות ח"ה סי' קס"א על תקלת ההכשר הנוכחי הניתן לפאות, וז"ל שם: "וישנם שסומכים על פאות שבאות ממדינות שלדעתם רוב השער שמגיע לשם אינו מהודו, ואמרינן כל דפריש מרובא פריש. ואני תמה, האם גם בחשש איסור טריפות נסמוך לומר שהבשר הגיע מרוב החנויות על אף שמצוי מיעוט טריפה, והלא ישראל עם קדוש ומתרחקים מכל חשש איסור, וכ"ש בע"ז, וידוע ונתברר שבסין קוריאה ואירופה מצוים הרבה שערות מהודו. [ואם הסוכן שמייבא השער ממקום קביעותו לאותה מדינה הוא יהודי שותו"מ הוא דין השער כקבוע לכאור"א, ולא יועיל כאן רוב]", עכ"ל.

המשגיח אמר לנו במפורש שאינו מובן כלל למה מרן הגר"מ אלישיב זצ"ל ושאר פוסקי הדור שידחלטי"א אסרו את השער ההודי, ורק מאחר שכך יצא מפיו לכן נוהגים כהוראתו אף שלפי כללי השו"ע זה צריך להיות מותר, [וכלשונו המוקלט אצלנו: "תשאל את הרבנים שלך אולי הם מבינים למה הגר"מ אסר, לפי השו"ע זה צריך להיות מותר"], ופשוט שא"כ אין לסמוך עליו שהרי אינו סבור שמדובר על איסור מעיקר הדין, וכמפורש בביאור הגר"א יו"ד סי' קי"ט על הא דאיתא שם בשו"ע סעי' ז' דמי שהוא חשוד בדבר – דלא משמע לאינשי שהוא עבירה אינו נאמן לאותו דבר, וכתב שם הגר"א דכיון שחושב אותו להיתר אינו נאמן, עיי"ש.

ומצאנו בעניין זה דברים הנוגעים לדין בשו"ת תשובות והנהגות ח"ב סי' שע"ז, מה שכתב וז"ל "ועובדא ידענא בסוחר אתרוגים מפורסם שקיבל הזמנה מחו"ל לאתרוגים בלתי מורכבים ורימה ושלח מורכבים, והודה לפני שמורכבים הם רק כיון שלדעתו זה רק חומרא ע"כ כשלא היה לו אחרים שלח מורכבים בלי פיטום, שלדעתו חומרות כאלו ראוי להחמיר רק לאנשי ירושלים וכדומה ולא לאנשים פשוטים, ושפיר הבאנו שלהאמין לאדם צריך שקודם יהיה האדם משוכנע בעצמו שזהו חיוב מדינה ולא שנוהג כן בתורת חומרא", עכ"ל.

הטענה העשרים ותשע: טבח שהוציא טריפה מתחת ידו

הממונים עליו מוטל עליו לעקוב מקרוב אחר כל הזמנת שער של כל אחד ממקבלי הכשרות, אך בתוכ"ד כתב שם כי למעשה לא עמד מעולם על כך שההוראה תבוצע בפועל, [ועיי במסמכים שבסוף הקונטרס במסמך 14].

ועפ"י הלכה הדין ברור שאם נתפס כאדם בלתי אחראי שגג או הזיד בעניינים סבוכים כאלו בחמורות שבחמורות, לא נוכל לסמוך עליו הלאה שלא יטעה בהכרעות נוספות עד שיעמיד עצמו מחדש על חזקת כשרות, וכמו שנפסק בשו"ע (יו"ד קי"ט י"ז) "טבח שהוציא טריפה מתחת ידו, אין לו התנצלות לומר לא ידעתי".

בשיחה שערכנו עם המשגיח, הוא הודה על מספר עניינים שעשה שלא כדין, א. שתחילת נתינת ההכשר בתשס"ד לאחר שישה ימים היה שלא כדין, כי לא היה לו עדיין מקצועיות. ב. הודה לנו שהיה נותן הכשר לשני מקומות ללא פיקוח כיון שהיה סומך על היראת שמים שלהם, ולאחרונה הוא התחרט על הפזיזות שלו... ג. הודה שמה שנתן למשגיחות (בתקופה שהיו משגיחות בודדות) לבדוק על פי הריח, היה שלא כדין, ובתקופה האחרונה הוא התחרט והפסיק לסמוך על משגיחות. ד. במכתב שפרסם המשגיח בחודש אלול תשע"ח, כתב המשגיח כי לפי הוראת

הטענה השלושים: המשגיח עצמו סוחר שער

נוהר ביותר והעמיד אדם שלישי שיקנה וימכור השער על שמו כדי להסוות את שמו בכל המסחר הנייל, ולמרבית החרפה – כאשר הצגנו את הטענות הללו בפני הרבנים הממונים עליו מטעם ב"ד

סיפרו לנו שלושה סוחרים שתחת ההכשר שהמשגיח עצמו סוחר שער! [ואחד הסוחרים סיפר שהוא עצמו היה משלם לפעמים למשגיח את משכורתו על ידי מכירת שער בזול, וסיפר עוד שהמשגיח היה

על המשגיח שיגיש את כל השאלות כדת וכדין ויכניע עצמו לדעת תורה, וכשמדובר בסוחר אי אפשר לסמוך עליו שיגיש את השאלות או שינהג כפי ההכרעות כשיפסיד מזה ממון, [ודרך משל, אם הוא עצמו סוחר בשער בוויאטנאם, הוא יכשיר את השער ללא שאלת חכם, וכו' על זה הדרך], והיות שכל מערכת הכשרות הרי בסופו של דבר תלויה בו, והוא הרי נוגע וחשוד בעניין, שוב אי אפשר לסמוך עליו וכמובן לכל, וזהו שערוריה גדולה.

חניכי הישיבות, הם אמרו לנו כי אכן ידוע להם הדבר שהמשגיח סוחר שער, אך אין הדבר מפריע להם כלל!!

וכמדומה שזה לבד ההוכחה הגדולה ביותר לליצנות שנוהגים בעלי ההכשר הנ"ל מהאיסור הנורא דתקרובת עבודה זרה, עד שאינם רואים שום חשש ושום תקלה להעמיד משגיח הנגוע והחשוד לניגוד אינטרסים, ובפרט לפי מה שנתבאר לעיל כל כך הרבה פרטים ושאלות ופרטי פרטים אשר צריך לזה הכרעת חכם, ובהכרח צריך לסמוך

הטענה השלושים ואחת: קניית שער בהודו

בעולם – גם השער שמגיע ממדינת הודו מותר, והעמידו על כך שלושה דיינים שיבדקו הטענות ולבסוף באה ההכרעה אשר הייתה מוסכמת על דעת מרן הגריש"א זצ"ל, שיש לאסור את כל השער שמגיע מהודו, כי מסתמא יש לדון כל שער הבא מהודו כשער הבא מבתי עבודה זרה משום שזהו רוב השער שם.

ועתה אם כן נתבונן מהו גודל השערוריה כאן, שכל יסוד התבססות ההכשר הנוכחי היה על כך שאין מתירים את השער מהודו, ואילו בפועל בעלי הכשרות עצמם לוקחים שער מהודו ומכשירים אותו.

הגדיל לספר לנו הגאון ר' צבי פרידמן שליט"א שידוע לו שהמשגיח עצמו קנה שער הודי ומכרו הלאה!! וכן סיפרה לנו סוחרת אחת. גם המזכירה של המשגיח סיפרה בשבחו והזכירה בדרך אגב שהוא טס הרבה גם להודו.. (כשנשאלה מה עושה שם גמגמה בתירוץ דחוק).

ודע שבחיי חיותו של מרן הגריש"א זצ"ל נערך דין תורה בין מערכת הכשרות דהיום למערכת כשרות אחרת שהחלה אף היא לתת הכשר על מקור השערות, ותורף הנידון ביניהם היה שמנהלי הכשרות השניה טענו שרק שער שידוע בבירור שמקורו מבתי עבודה זרה אסור, אבל כל שאר השער

הטענה השלושים ושנים: נאמנות המשגיח

אם זהו חכמה פשוטה ללמוד את הריח, אמר שזה דבר פשוט מאוד, לומדים את זה מהר מאוד, תוך עשר פעמים בערך, וכל אחד יכול ללמוד את זה בקלות. ג] בשיחה עם אחד מהרבנים החשובים שבירושלים טען המשגיח כי הוא נוסע לברזיל פעם בשבועיים, והדבר שקר גמור ומזויף מתוכו, וכפי שאמרו לנו הסוחרים שבברזיל שהמשגיח מגיע אליהם פעם או פעמיים בשנה. ד] אמר לנו שרוב עיסוקו בכשרות הוא בשאר עניינים ולא בפיאות, וכן חזר על זה בשיחה עם רבני אמריקה, ומאידך סיפר לנו אחד מגדולי הרבנים בירושלים שטען פעם למשגיח איך הוא יכול לשלוט על הפיאות כשזה רק העסק הקטן שלו, והמשגיח השיב שזה בכלל לא העסק הקטן שלו. ה] יש תח"י דבריו בהקלטה, כשהוא משיב לאחד שהציג עצמו כסוחר שרוצה לקבל כשרות רק בתנאי שהכשרות מהודרת, והמשגיח משיב לו שהוא עצמו רואה גזיזה, ומאידך בכל הזדמנות הוא אומר שאף אחד לא רואה גזיזה. ו] כמו כן השיב לאחד ששאל אותו אם הוא רואה בדיקה לפני הרחיצה, ואמר "אני רואה את זה לפני שזה רחויץ", דבר שהוא שקר גס.

האמת נאמר ולא נכחד, כי הוקשה עלינו מאוד לכתוב את סעיף זה, היות שמאוד מאוד נזהרנו בכל הדברים עד כאן לכתוב רק על גופם של דברים אך לא להיכנס לפגיעה אישית, אולם היות שנודע לנו בבירור כי המשגיח הולך ומסתובב בין הרבנים למסור גירסאות המנותקות מהמציאות לחלוטין, הוכרחנו להעלות על הכתב את הידוע לנו בכמה וכמה שקרים וגירסאות שונות שהמשגיח מחליף ומשנה לפי העניין, וכתבנו לפי מה שעולה כעת בזיכרון, [מלבד השקרים הגלויים על השער הברזילאי והשער הבהיר אשר כבר נתבאר לעיל].

א] המשגיח אמר לנו שהוא מגיע לספקים ולסוחרים פעם בחודש (מוקלט תח"י), ולרבנים באמריקה הוא אמר שהוא מגיע פעם בחודשיים, וכל היודעים בעניין שדיברו עם הסוחרים יודעים את השקר של שני הגירסאות. ב] בשיחה המוקלטת אצלנו, ניתן לשמוע אותו מסביר שהחכמה שלו בריח זה חכמה בפני"ע וזה סיפור של שנים ללמוד את המקצוע, ומאידך בשיחה עם רבני אמריקה כששאלו אותו

הטענה השלושים ושלוש: מחדל מידע חמור במערכת הכשרות

אוכיחך ואערכה לעיניך

[ההקלטה נמצאת תח"י] שמריאלה הנ"ל קונה ישירות מהכפרים ולא מספקי שער, ומאידך, בביור שערנו אצל מריאלה הנ"ל, היא מספרת שהיא מקבלת לביתה משלוחים של שער מספקי שער ואיננה הולכת לכפרים.

לגבי פיאות המיוצרים בברזיל אצל מריאלה א': המשגיח אמר לנו שהשער של מריאלה הוא אחד המקומות הבודדים שהוא יודע בדיוק את מקור השער ללא שום חשש, וזהו לכתחילה שבלכתחילה, ובשיחת טלפון הוא סיפר

הטענה השלושים וארבע: התנהלות מנהלי ההכשר בזריית חול בעיני הציבור ובסגירת כשרויות אחרות

ואכן לעומתם עומד הרה"ג ר' חיים כץ שהיה מעורב בהקמת ההכשר, ומצהיר בפה מלא לכל שואליו, כי ההכשר הוא ברמה של רבנות בערך אלא שאין ברירה אחרת... [והאמת היא שהלואי שההכשר היה לכל הפחות ברמה של רבנות], ותורה מונחת בקרן זוית בביוון.

ועוד נקודה שח בפנינו הגאון הרב רובין שליט"א מרחובות, שלאחר שיצא האיסור ממרן הגריש"א זצ"ל, הוא הצליח להעמיד לזמן מה הכשר צמוד על תהליך ייצור הפאות, אך המשגיח מטעם בד"ץ חניכי הישיבות בא לאיים עליו שיפסיק מיד לתת הכשר, כי הכל שייך לו, והוא הבלעדי המבין ואין עוד בלתו!, וכמובן גם זה מגדיל את הזעקה עד לב השמים, שלא זו בלבד שמעמידים 'כשרות' תלושה שאין בה שום יסוד ושום התחלה, אלא גם מונעים מאחרים מלהעמיד כשרות עם פיקוח צמוד, אהה!!

ומה שמגדיל כאן את העוולה הזועקת עד לב השמים, הוא שמנהלי הכשרות משכנעים את הציבור [כפי שנכתב בקובץ 'תל תלפיות' היוצא לאור על ידי בעלי הכשרות] שההשגחה שלהם מהודרת בכל ההידורים, וכן אמר לנו המשגיח במפורש שההכשר הוא לכתחילה ממש, וכן פסק לאחרונה אחד מרבני בד"ץ חניכי הישיבות (בדרשה בחוה"מ פסח תשע"ח) שההכשר הוא לכתחילה שבלכתחילה – ובדבריו הוסיף שגם לגבי חמץ בפסח אפשר לסמוך על כשרות כזאת... [וכל זאת עפ"י נתונים מעוותים שמסר לידו המשגיח כביכול הוא מגיע למפעלים בכל שבוע או שבועיים, וזאת בניגוד גמור לשאר הצהרותיו הכתובים וחתומים על ידו ואף מוקלטים אצלנו שהוא מגיע רק כמה פעמים בשנה וכפי שנאמר לנו על ידי כל הסוחרים שתחת ההכשר], וזה כמובן מגדיל את העוולה הזועקת כאן עד לב השמים.

הטענה השלושים וחמש: נתינת הכשר לחנויות דהיום – המוכרות פאות האסורות בלבישה לדעת כל הפוסקים

ד] ועוד השיב לנו המשגיח, שהיות שרובא דרובא דהנשים הולכות בפאות האסורות בלבישה משום גדרי הצניעות, אי"כ אם נימנע מנתינת כשרות מחמת צניעות, יימצא שרוב הפיאות לא יקבלו הכשר, וכדי להציל את רוב בנות ישראל הוא מוכרח לתת הכשר לרוב הפאות הפרוצות... ודבריו תמוהים דאדרבה אם רוב הנשים הולכות פאות האסורות בלבישה כ"ש שאסור לסייע להם.

ה] וכאשר הצגנו את הטענות הללו לפני אחד מגדולי פוסקי דורינו שליט"א, אמר לנו שעל פי הלכה אסור לו להכשיר שער פרוץ – כי בזה ממציא להם אפשרות ללבוש השער, ומשנה ערוכה היא בשביעית (פ"ה מ"ו) שאסור להמציא מחרשה בשביעית לעבור בה עבירה, ועובר בזה בלאו דאורייתא דלפני עיור.

ומה שהמשגיח טוען שזה כדאי כדי להצילם לכל הפחות מאיסור עבודה זרה, הרי זהו טענת המזרחי בהתלממותה ובטהרתה, שכונדע דרכם היה לסחור עם הקב"ה ולהעדיף לעשות עבירה ממקום אחד כדי להרוויח ממקום אחר.

ו] ויודגש שלא מדובר כאן על בנות ישראל מופקרות אלא על אנוש ועל בנות ונשות הרבנים החשובים ביותר

א] הכשרות נותנת הכשר גם לחנויות שמוכרות פאות באורך אסור, וגורמים בזה לסייע לחנויות למכור פאות האסורות, שהלא מבלעדי ההכשר לא היו יכולים לקנות, ונמצאו מכשילים את בנות ישראל באיסור, ועוברים בלאו דאורייתא ד'לפני עיור לא תיתן מכשול'.

ב] וכאשר נשאל המשגיח שאלה זו על ידי אחד העוסקים בעניין, השיב לו (ההקלטה נמצאת תח"י) שיש מחלוקת בין בעלי ההוראה בעניין פאות ארוכות, דלדעת רבני חב"ד מותר ללכת פיאות ארוכות... ודבר שפתיים אך למחסור.

ג] וכאשר אנחנו שאלנו שאלה זאת את המשגיח, השיב לנו על טענה זו שני תשובות, ראשית, אינו נותן הכשר על הפאה כי אם על כך שמקור השער אינו מהודו ואין לו עסק בפיקוח בענייני צניעות, ונדע מה שכתב מרן הגר"מ שטרנבוך שליט"א במכתבו בכ" חשון תשע"ח כנגד טענה זו, וז"ל: 'ורב שמעניק הכשר לכל סוגי פאות כולל פיאות ארוכות וכדומה – שהם ללא חשש עבודה זרה, הרי הוא כנותן הכשר על חזיר שאין בו איסור נבילה, ומסכן בזה עיקר קיומנו שמכניסים פירצות בבית ישראל ומטמאים עם ה"'. (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 21).

י"ג) – ליקוט פסקי הגריש"א זצ"ל: "אסור לתת הכשר לפאה ארוכה על כך שאינה מעבודה זרה, שא"א לתת הכשר על דבר שהוא נגד הצניעות", וכן מופיע בספר דברי שלם בשם מרן הגריש"א זצ"ל: "שמענו ממרן הגריש"א אלישיב שליט"א שפסק כי אין שום היתר לתת הכשר לפאות שאינן עונות לדרישות ההלכתיות בצניעות ובמניעת הכשלת הרבים בהרהורי עבירה", עכ"ל, וכן גם העיד תלמיד מרן הגריש"א אלישיב, הגרד"א מורגרשטרן שליט"א, ששמע מפי הגריש"א זצ"ל לאסור נתינת כשרות על פאה פרוצה. (עי' במסמכים שבסוף הספר, מסמך 16, 17, 18).

[ואולי יש לדון את בעלי ההכשר לכף זכות שטעו בהבנת דברי מרן הגריש"א זצ"ל, ולדבריהם יש לתלות שאלו את מרן הגריש"א על נתינת הכשר על **שער** כאשר הוא עדיין שער גולמי, ובזה הורה מרן הגריש"א זצ"ל לדבריהם שהשער בהיותו שער אינו חפצא דאיסורא כיון שיש בו עוד שימושים אחרים היכולים עדיין לשמש להיתר ולכן מותר, אך זה לא עלה על הדעת מעולם להעניק הכשר ליצרני **הפיאות** על הפיאות הפרוצות שהם מייצרים, ובוודאי לא הורה בזה מרן פוסק הדור הגריש"א זצ"ל להיתר, שזהו נגד משניות ערוכות בשביעית ועוד, וגם כל גדולי תלמידי מרן הגריש"א זצ"ל לא הוסיפו להיתר ששמו, וכמושי"נ].

שבעה"ר נכשלים בעוון פריצות שלא לפי גדרי ההלכה ושלא לפי תקנון הרבנים, והם משכנעים עצמם שכביכול מותר ללכת כך מצד הלכות צניעות, אבל אין להם הוראת היתר על עבודה זרה זולת ההכשר, ונמצא שההכשר ממציא לידם חפצא דאיסורא, והרי זה איסור לפני עיוור דאורייתא, וזהו גם ליצנות מתורתנו הקדושה, וכנותן הכשר על אייפון פרוץ שיש בו רק אלף אתרים פרוצים ולא אלפים...

[וידוע המכתב שכתב הגר"ש אויערבאך זצ"ל בדם ליבו נגד הכשר 'חניכי הישיבות' שפרץ גדר והעניק כשרות על פיאות פרוצות, וז"ל "ומה גדלה העוולה, שבמקום להוסיף חיזוק במצוות כיסוי הראש שיהיה ניכר לכל שמצוות כיסוי הראש מתקיימת בצניעות ובהידור בלא הערמה, **באים להכשיר פאות נכריות** כנ"ל הגורמות למכשול גדול ומסייעים בזה לעוברי עבירה ועוברים על איסור לפני עיוור", (עי' במסמכים שבסוף הקונטרס מסמך 15)].

[ח] והנה לאחרונה שמענו מרבני בדי"ץ חניכי הישיבות הטוענים שמרן הגריש"א זצ"ל התיר להם הדבר, אבל דע שכל גדולי תלמידי מרן הגריש"א זצ"ל מכחישים את הדברים, וכפי המופיע בספר הוותיק "אשרי האיש" (פרק

אוכיחך ואַעֲרָכָה לְעֵינֶיךָ

נספח בעניין רוב השערות בעולם

בעולם היא רק 15 אחוז – [ובמילים אחרות זהו בערך כפי כמות אנשי דת ההינדו ביחס לעולם], אי"כ נמצא שצריכים אנו להשלים את מקור השערות הנותר מעוד בערך שישה אנשים נגד כל הודי אחד, [שהרי כל הודי מגלח לפחות פעם בחייו את השער עבור תעשיית השער שבטמפלים, והאמת היא כפי שסיפר לנו השליח אמיר דרומי שיצא להודו לבדוק את הדבר, שכל אחד מגלח כמה פעמים בחייו, אך עכ"פ אפילו אם נניח שכל אחד מגלח רק פעם אחת יש כאן חשבון פשוט]. ומאחר שבאמת כנגד כל הודי ממחזיקי דת ההינדו, יש עוד שש אנשים בעולם, אי"כ נמצא שכל אדם בעולם, חייב כבר להיות ממגלחי שערותיו עבור תעשיית השער, וכמוש"נ וזה לא יתכן.

ועכ"פ עצם הדבר לומר שכמות שער הודי בעולם הוא 10 עד 15 אחוז, זהו מוכחש מתוכו, כי אי"כ אין שום משמעות לטמפלים שלהם, ואינם גדלים באחוזים שלהם ביחס לשאר אנשי העולם, וזה לא ניתן להיאמר, וכמוש"נ.

ומאחר שבוודאי אין ספק שהכמות של הטמפלים מגדילה את כמות תעשיית השער של הודו בפי כמה וכמה, [הרי ומתגלחים שם כמות אדירה ביום, ולא מצאנו בדומה לזה בשום מקום], אי"כ פשוט שיש כאן רוב, וצא וחשוב וכו'.

ועוד, שזהו דבר פשוט, כי כפי ברור שערך עם סוחרים, כל גוֹזֵז בדרך כלל מגיע לכמות של 3 עד 5 קילו בחודש, והיינו שכל טון שער מגיע בערך מעשר אלף נשים!! ומצוות ענק של כמה מאות גוֹזֵזים, ולא יתכן לתלות שממדינת אוקראינה או וויטנאם וכדו' יוצא יותר מטון אחד בחודש, והנה שוק השער בעולם הוא של אלפי טון, ומהיכן הוא כל השער אם לא מהודו, [ואין ספק שהמפעלים רוכשים מהודו את שערותיהם, דאל"ה מניין להם עשרות או מאות טונות לשנה].

וביותר, הרי הודו בלבד מייצאת כחמש אלף טון שער לעולם כמבואר באתר האו"ם, ואם הם רק 15 אחוז וכדברי המשגיח הנ"ל, הוי אומר שצריך להכפיל את הכמות שלהם ביותר משש פעמים, והיינו שיש יותר משלושים אלף טון שער בעולם, ומי הוא זה שימצא כמויות כאלו של שער בעולם, אין זה אלא הבל ורעות רוח, [ובפרט שכל טון מגיע מעשר אלף גוֹזֵזים, וכל אלף טון מגיע מעשרה מיליון איש, ואם נכפיל האלף טון הנ"ל בשלושים, אנו צריכים 300 מיליון איש שיגוזו שערותיהם בשנה, וזה בדוּתא].

בשיחה שערכנו עם המשגיח, טען המשגיח כי השער ההודי הוא מיעוט בעולם, והוא בערך כ-10 או 15 אחוז מכלל השער העולמי. וכמדומה שזהו אחד העיקרים ליחס המזלזל והמחפיר של הכשרות לכל האיסור החמור של הנאה מאיסור תקרובת עבודה זרה, ולכן אמרנו לייחד כאן פרק נפרד אודות נידון זה.

הנה ראשית כל כבר כתב מרן הגריש"א זצ"ל במכתבו להרב בלסקי זצ"ל, דגם אם היה כאן רוב, מ"מ חשיב קבוע ולא אזלין בתר רובא בזה עיי"ש, ועוד כתב בשו"ת "תשובות והנהגות", דגם לו יצוייר שהיה כאן רוב מ"מ לא אזלין בתר רוב משום ששערות דהודו נמכרות יותר בזול, ומבואר בר"ן בפ"ז דחולין דעיקר הדין כל דפריש מרובא פריש מיירי כשבשר כשר ונבילה מאותו סוג ומחיר בזה אמרינן כל דפריש מרובא פריש וכנראה לקח מהרוב, אבל אם בשר נבלה זול טפי ועכו"ם קונה נבילה שזול יותר, אף שהרוב כשר אמרינן שקנה דנבילה דזול טפי, ולא שייך בזה דין רוב.

אך למעשה אין צריך לזה, וזה ברור שרוב השער בעולם הוא מהודו, וכמבואר בפירוט למעיין היטב באתרי האטלס והאו"ם, והמבקש לדעת פרטים מדויקים יעיין בספר "הישכם אוהבים ה"י" שביררו שם הדבר היטב.

אך גם מלבד זאת, יש להוכיח באופן הפשוט שטענת המשגיח הנ"ל שכמות השער ההודי בעולם הוא כעשר עד חמש עשרה אחוז, זהו טענה מוכחשת מתוכה, וכפי שיבואר:

מחזיקי דת ההינדו שבהודו הם קצת יותר מ-14 אחוז מתושבי העולם, והא לכם ציטוט מאתר האוכלוסין של האו"ם: "כמות האוכלוסייה העולמית נכון ליום שלישי, 8 במאי 2018, - 7,632,819,325, והנה האוכלוסייה הנוכחית [מהתאריך הנ"ל] של הודו הוא 1,351,782,001, מה שאומר שאוכלוסיית הודו היא יחס של 17.74% מאוכלוסיית העולם.

והנה שמונים אחוז מההודים הם ממחזיקי דת ההינדו וכמופיע ברשימות ובאינטרנט וכו', וא"כ יותר ממיליארד בני אדם הם עובדי הדת הנ"ל, מה שאומר שכל אדם שביעי בעולם הוא ממחזיקי דת ההינדו הנ"ל.

ומעתה בואו חשבון, לדברי המשגיח שכמות השער ההודית

נספח בעניין רוב השער במפעלים בסין

והמשגיח שפרנסתו תלויה בטענה זו, אך לא ימצא שום סוחר שיעזו לומר כדבר הזה.

ואמנם בעבר כשהעניית בסין היתה גבוהה מאד והמסחר בשיער ההודי היה פחות נפוץ (והיה נשרף או נורק לנהר) היה ידוע שיש גזיזה בכמות מסוימת בסין, אך כיום אין לנו מידע בכלל שקיים שם גזיזה. אולם אנחנו כן נוכל לתת את הגבול עד היכן אפשר לתלות בשער הסיני, מה שמחייב שמדובר על כמות מזערית ביחס לשוק השער העולמי, וכדלהלן:

דיברנו עם סוחר שער בוויטנאם ואמר לנו שבויטנאם כל קילו זה בערך עשר קוקוקאים, והנה השער הסיני הוא שער קצר ומדולל ביותר, [ויתכן גם שהקילו שם הוא יותר מעשרה קוקוקאים מחמת שהוא קצר ודליל], אך זה וודאי שעכ"פ כל קילו של שער סיני כולל בתוכו לפחות עשרה קוקוקאים אם לא יותר, ומעתה נמצינו למדים לפי חשבון זה, שכדי להגיע לטון שער סיני, אנו צריכים לפחות עשר אלף נשים סיניות שימכרו את שער ראשם. [ואכן בהודו שער הנשים ארוך ודחוס, ושלושה קוקוקאים שוקל קילו כפי ששמענו מהסוחרים ואכמ"ל].

והנה השער בתעשיית השער למסחר מגיע מנשים עניות. ואחוז העוני בסין זה שש וחצי אחוזי עוני, והיות שהאוכלוסייה הכוללת בסין זה מיליארד 400 מיליון, אי"כ שש וחצי אחוז זה 84 מיליון עניים, צא מהם חצי שהם גברים, ועוד חצי שהם נשים מבוגרות, לא נשאר בידינו אלא 22 מיליון נשים לכל היותר הראויות לתת שערותיהם למסחר הפיאות.

והנה כבר נתבאר שכל טון מיוצר מכל הפחות עשר אלף נשים, ואי"כ 22 מיליון נשים יכולות לכלכל לשנה אחת יותר ממאתים טון שער, וכמדומה שדי בזה לסגור את העניין, כי מאתיים טון הוא כמות מזערית ביותר ביחס לכמויות הענק של הסחר העולמי בשער וכמבואר באתר האו"ם, וסין היא הרי מקור אדיר של אלפי טון שער וכמבואר באתר האו"ם.

אמנם לרווחא דמילתא נסיף עוד, שכל המאתיים טון הם רק לשנה אחת, והיות שבסין יש איסור ילודה – ואין ללדת שם יותר מילד אחד למשפחה, אי"כ אין לנו נשים חדשות כמעט בכל שנה לגזיזת שערות, [אלא רק חצי (תינוקות ולא תינוקים) מהתינוקות החדשות שהם אחד למשפחה שנולד

בשיחה שערכנו עם המשגיח, טען המשגיח כי רוב השער בסין הוא שער סיני מקומי, והשער ההודי המסתובב בסין הוא בערך חמישית מהשער הסיני המקומי.

אולם דע שבנתוני המכס באו"ם ובאטלס מופיע שסין מקבלת כחמש אלף טון שער מהודו בשנה! (ע"י במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 25), וכן גם יש תח"י מסמך ממפעל בהודו שמפרסם שהוא מוכר יותר מאלף טון שער בשנה לסין, ואם באנו לומר שזהו רק חמישית מהשער הסיני, אי"כ צריכים אנו למצוא בשנה כעשרים אלף טון שער סיני... דבר המופרך מתוכו.

ולרווחא דמילתא הוספנו כאן בירור על השער הסיני, כדי להודיע ולגלות שטענת המשגיח הנ"ל מופרכת מיסודה, והוא על פי איכות השער, ולפי כמות השער.

איכות השער: השער הסיני הוא הכי עבה בשוק, הוא קוצני וישר כמו קוף, ולא מתאים כלל לפיאות מצד טבעו, ועובדא היא לפנינו שמעולם לא ראינו אשה ההולכת עם פאה שעשויה משער סיני, [וחזותו מוכיח עליו], וגם עובדא היא שאין ביקוש לשער הסיני בעולם, וזה לא משווק בשום מקום כמותג מה שמוכיח שזה זיבורית, [וכן סיפרו לנו סוחרים יהודים שבזמנו לאחר שיצא האיסור על השער ההודי, התחילו לנסות לעשות פיאות משער סיני, אך מהר מאוד ראו שזה לא מתאים].

הצורה היחידה להתאים שער סיני לתעשייה, היא לתוספות שער, או להארכות שער עבור הסינים עצמם כיון שהם צריכים שער הדומה לשער שלהם, אך במה שנוגע לתעשייה עבור כלל העולם, אין השער הסיני מתאים אלא אם יעבור עיבוד כבד שישנה אותו לגמרי ויקלף את כל הסיבים, ואז מצפים אותו בסיליקון כדי לתת לו ברק ויופי, ובאופן זה הוא לא מחזיק זמן רב כיון שהסיליקון יורד לאחר זמן ואז הפאה מאבדת את הברק שלה. והיות שסין היא מקור עצום של תעשיית השער לעולם כולו ולא רק לסין, לא יתכן שרוב השער הנמצא בה הוא שער זיבורית שאינו מתאים לפיאות העולמיות באיכות נורמלית.

כמות השער: לגבי הכמויות המדויקות של השער הסיני, לעולם לא נוכל לדעת, [וגם המשגיח הנ"ל לא יכול לדעת הוא רק זורק מספרים באויר, או בודון או במשוגה], ואדרבה אנחנו לא מכירים כיום גזיזה בסין רק משמועות, והיחיד שטוען שרוב השער בעולם הוא מסין זהו הסוחר

אוֹכִיחַךְ וְאַעֲרֹכֶה לְעֵינֶיךָ

חששות נוספות על השער הסיני: במזרח הודו קיים הרבה שער הדומה לשער הסיני, וכמו כן גם השער הנפאלי דומה לשער הסיני, כך שמסתבר שהשער הסיני הקיים, חלקים גדולים ממנו הוא מהמקורות של הגזיזה לעבודה זרה.

יתרה מזו שמענו מאחד הסוחרים, שהיות שהשער הסיני קשה לעיבוד ואינו ראוי לפיאות אלא ע"י עיבוד קשה שיזיק לו משמעותית, לכן הפסיקו את עיקר השימוש בשער סיני, והשער המשוק כיום תחת השם של שער סיני, הוא באמת שיער הודי ממזרח הודו שהוא גרוע ודומה לסיני אך הוא קל לעיבוד ושורד היטב את העיבוד, וממנו עושים את הפאות הזולות משיער מעובד במחירים של כ-1500-4000 ש"ח וזה שיער מצופה סיליקון כשבמשך הזמן הסיליקון יורד ואז הפאה מאבדת את את הברק ה"טבעי" שלה.

עוד יש לדעת, שגם בתקופות שאכן היה שיער סיני בשוק, היו מערבים בו שיער הודי בשביל ליפות אותו ובשביל הנפח, וכן בגלל המחסור בשיער סיני ובפרט בשיער ארוך. וכן כתב בתשובות והנהגות ח"ה סי' ר"ס בסוף התשובה.

להם תינוק פעם בחיים], ופחות או יותר אנו נשארים על הכמות של 22 מיליון נשים עניות שהם הפונטציאל לשער הסיני, וכמובן שאין לתלות שכולם מתגלחות בכל שנה ושנה, ובפרט שהשער הסיני קצר ומדולל מאוד, ולוקח לו זמן רב לגדול עד שיעור כזה שתוכל לגזור אותו פעם נוספת לאחר הגזיזה הראשונה, ומה גם שכמובן כל זה מדובר רק על אותם הנשים שבפועל גוזזות את הראש, אבל לא כל הנשים בסין גוזזות אלא רק חלקם... [סין היא מדינה ענקית המתפרסת על שטחים רחבים, וסוחרי השער אינם מגיעים לכל פינה ופינה], וא"כ אין אנו יכולים לתת כמות מדויקת אלא רק להניח שאפילו לו יצוייר שקיים בסין סחר חזק של שערות בגזיזה מקומית, מדובר לא יותר בחמישים טון לשנה... זה כמות אפסית ביותר ביחס לשער העולמי המסתובב בסין.

ובכלל, כשקיים מאגרי ענק של שער בלי סוף מהודו המתקבץ מיותר ממאה אלף מתגלחים ביום! והשער שם איכותי ביותר במחיר זול, מי הוא זה ואיזהו טיפס כזה שיסתובב להשיג שער זיבורית של סין... ומסתבר שהכמויות של השער הסיני היום הוא כמות קטנה ומזערית ביותר ובוודאי שהוא קטן ביחס לשער ההודי.

נספח אודות הפרחת טענת ההיתר בשער בלתי מעובד

אליך קורא יקר!

היסודית בהיתר' תלוש זה, כי מלבד מה שעצם הקביעה שהשער ההודי אינו מתאים לפיאות בהיותו לא מעובד הוא משולל כל בסיס והוא כנגד דברי מומחים גדולים בתחום השער וכמו שיתבאר עוד לקמן, הרי שאפילו לפי דבריהם מ"מ לא היה בזה בכדי להתיר כי לא נוכל לקבוע על השער בהחלט כי אינו מעובד, וכפי שיבואר מכמה טעמים.

א] במשאל טלפוני שערכנו בין הרבה פיאניות וכימאים, עלה בידינו שישנם וויכוחים בין הפיאניות כיצד לקבוע על השער אם הוא מעובד או לא, והרבה מהפיאניות קובעות על השער שאיננו מעובד על פי הנחות יסוד המשוללות כל בסיס, ולטענת הרבה פיאניות וכימאים הרבה מהשער שנקרא 'לא מעובד' הוא באמת מעובד אלא שהפיאניות אינם יודעות להבחין בהם, וכל זה כבר נתבאר לעיל בטענה השניים עשר בשער הראשון של הקונטרס, עיי"ש וקחנו משם.

ב] הוברר לנו על ידי בדיקות מעבדה ועל ידי בירור אצל מקצוענים בתחום העיבוד, שגם השער הנקרא בוודאות 'לא מעובד', עובר תהליך מסוים של עיבוד קל, כך שבאמת כל השער הנמכר בשוק הוא בעצם שער מעובד, וכל הנידון הוא איזה דרגת עיבוד, וכל זה נתבאר לעיל בטענה השלושה עשר בשער הראשון של הקונטרס, עיי"ש וקחנו משם.

ג] הוברר לנו על ידי בדיקות מעבדה ועל ידי בירור אצל סוחרים וותיקים ובעלי ניסיון, שהסוחרים רגילים לערב סוגים ומינים שונים של שער בכל קוקו וקוקו של שער. (ועי' בזה בהרחבה לעיל בטענה הראשונה בשער הראשון), ואם כן נמצא שגם אילו היה צדק בדבריהם ששער לא מעובד אינו מתאים לפיאות, מ"מ אין מקום להכשיר שער לא מעובד, שהרי יש לחוש שמא עירבו בתוכו שער מעובד מהודו – באופן שאינו ניכר על השער, [ואין זה רק חשש בעלמא אלא זהו גם מילתא דמסתברא, היות שמצוי גם שער מהודו ביחס של כעשירית מהמחיר של שער אירופאי, וזהו דבר רווחי מאוד לסוחרים לערב שער מהודו בתוך קוקו של שער אירופאי].

ד] מלבד זאת, הלא בכל זה אנו צריכים להגיע לינאמות' של הפיאנית המוכרת ולסמוך עליה שאכן השער הוא לא מעובד, ואיך נוכל לסמוך על נאמנות של הפיאנית, והרי הלכה פסוקה היא בשו"ע יו"ד קי"ט א' דאין מוכר נאמן להעיד על סחורתו כל זמן שלא הוחזק בכשרות, [ובפרט

לאחר שהתוודעת לחומר המזעזע שנפרס לפניך על פני אורך כל הקונטרס, בוודאי מציף את ליבך הדאגה והמחשבה "מה למעשה"? איך מתמודדים עם הנתונים המציאותיים? מה עושים בכדי להימלט מהאיסור דאורייתא להכניס תקורבת עבודה זרה לבית?

והנה כותבי הקונטרס אינם מתיימרים לפסוק הלכה למעשה מה צורך יש לעשות למעשה בשעה כזאת. עיקר מטרתנו היא להציג את הנתונים העובדתיים היבשים גרידא, ומכאן והילך כל אחד יערוך חשבון עם נפשו אם היה סומך על 'כשרות' שכזאת במוצרים אחרים, ואין ספק כי כל דורש אמת לא ייתן מרגוע לנפשו עד שימצא פיתרון הוגן עכ"פ לעצמו ולאנשי ביתו היאך למצוא פאה נכרית כשרה כדת וכדין בלא חשש איסור הנאה מתקרובת עבודה זרה.

אמנם לצערינו, כיון שעדיין לא נמצא פיתרון הלכתי הגון למציאת הדרך הסלולה לוודא על מקור השער שאינו מהודו, אזי בכל זמן קצר מסתובבים מפה לאוזן כמה השערות ואומדנות היאך יוכל כל אחד להחליט מעצמו על הפאה הנמצאת בביתו אם היא משער הודי או לא. [והאמת שכולם מחוסרי בסיס, אלא שתפסו קצת תאוצה מחמת המבוכה ששרויים בה הציבור והחיפוש אחר איזה טצדקי תלתות בו את ההיתר].

ונציג כאן בפני הקוראים טענה שנשמעת לאחרונה לפיה "כל פאה המיוצרת משער לא מעובד אין בה שום חשש". לדבריהם של אותם טוענים, השער ההודי גרוע ואינו איכותי לפיאות - וכדי שהוא יתאים לפאות הוא צריך לעבור עיבוד, ולכן כל השימוש בשער ההודי הוא לפאות מעובדות, אבל עבור שוק הפיאות שמחזיקים שנים רבות העשויים מהשער האיכותי – הנקרא שער לא מעובד, אין משתמשים כלל בשער הודי אלא בשער אירופאי וכדומה, ולכן כל פאה העשויה משער לא מעובד, בהכרח שמקור השער אינו מהודו, עכ"ד.

והנה היות שטענה זו קנתה שביטה בליבם של כמה וכמה מציבור היראים לדבר ה' שאינם בקיאים במציאות הדברים בסחר השער, ומחוסר פיתרון אחר קיבלו את הדברים אף שהם תלושים לחלוטין מהמציאות, ראינו חובה לנפשינו להתייחס לדברים ולבאר את הטעות

אוֹכִיחַךְ וְאֶעֱרָכָה לְעֵינֶיךָ

הישער האירופאי המתאים לפיאות לכו"ע בלא עיבוד, הוא גופא שער מהודו.

ועל דרך זה הרי גם השער הנמכר בשוק תחת השם 'שער ברזילאי' אשר נתברר כיום בבירור גמור כי הרבה ממנו הוא שער הודי, הוא נמכר בתואר שער לא מעובד, ואעפ"כ הוא מתאים לפיאות, והרי לך ששער הודי לא מעובד מתאים לפיאות.

ה) ושוב דיברנו עם מפריחי ההמצאה הנ"ל ושאלנו על פי מה קבעו את קביעתם המשונה, ואם יש על כך אישורים מהמומחים לשער, או עכ"פ ביררו את טענתם אצל סוחרי שער הודי, ולמרבה האבסורד הם השיבו לנו כי מעולם לא ביררו טענתם אצל סוחרי שער הודי! אלא דבריהם מתבססים על דברי שני סוחרים מברזיל שסיפרו להם שהשער הנמכר בברזיל תחת השם 'שער הודי' הוא שער לא איכותי, ומה הסיקו [על אף שהם מעולם לא ראו שיער הודי גולמין] שהשער ההודי אינו איכותי. ועוד טענו כי אם השער ההודי היה איכותי לפיאות, א"כ יקשה מאוד להבין מדוע כה קשה להשיג שער איכותי, ומשיגים אותם לאט לאט בדרך של כמה עשרות קילו בחודש והרי ממדינת הודו יוצאים כמויות ענק של אלפי טון שער בשנה, וע"כ שהשער ההודי איננו איכותי, והוא מוכר לעבור עיבוד, ולכן בשוק השער הלא מעובד כה קשה להשיג שער, עכ"ד.

אולם דבריהם הבל הבלים, כי מה שבדקו הדבר אצל סוחרי השער בברזיל אין זה כלום, ומכמה טעמים, האחד מפני שכאמור לעיל בוודאי יש סוג שער הודי שאינו איכותי, וא"כ מה יוסיף לך מה שבברזיל מוכרים שער הודי לא איכותי, והרי אין זה הוכחה שכל השער ההודי איננו איכותי, והשני, כי מה שנמכר תחת השם 'שער הודי' אינו בהכרח מגיע מהודו, וכפי שאמרנו לנו הרבה סוחרים לאין ספור, שהשמות אינם מעידים על המקור האמיתי אלא הם סוג מסוים של שיווק, [וכבר נתבאר בתוך הקונטרס בהרחבה], וא"כ יתכן בהחלט שהשער הנמכר בברזיל תחת השם שער הודי אינו מהודו אלא הוא סוג שער גרוע ממקום אחר.^{יא}

יא. וכן מוכרח מיניה וביה, כי רבים הם הסוחרים הזותיקים והרגילים בשער הברזילאי, שאמרו לנו שהשער הברזילאי דומה מאוד לשער הודי וכמעט אי אפשר להבחין ביניהם, ובניגוד נמורה לדברי שני הסוחרים הנ"ל שסיפרו שהחילוק בין השער הברזילאי לשער הודי הוא כרוחק מודח ממערב וכל סוחר מתחיל יודע להבחין ביניהם....
וע"כ שאין שום סתירה ביניהם, כי אמת נכון הדבר שיש חילוק בין השער הנקרא בשפת הסוחרים בשם "שער הודי" לשער הנקרא בשם "שער ברזילאי", אך זה אינו מעיד כלום שהשער הברזילאי איננו מהודו, אלא השער הברזילאי הוא עצמו מהודו, אלא שהוא סוג אחר של שער ואינו דומה לשער הנמכר

כאן שגם ללא שייכות לכשרות השער, יש לה נגיעה להעיד על השער שאינו מעובד, היות ששער שאינו מעובד נמכר בשווי רב יותר, וע"י מש"כ בזה לעיל בעניין נאמנות לסוחרים בשער השני, הטענה החמש עשרה, עיי"ש.

א] ועיקר דבריהם שהשער ההודי אינו איכותי ולכן אינו ראוי לפיאות בהיותו לא מעובד, הוא הפך המציאות, ויש תחת ידינו עדויות ומסמכים של מומחים גדולים לשער בעולם, שהשער ההודי הוא האיכותי ביותר – יותר מכל שאר שערות העולם, [והרבה מסמכים בעניין הובאו בספר "הישכם אוהבים את ה"י], וכן יש תח"י מסמך ממומחה גדול לשער הכותב להדיא שהשער ההודי הוא איכותי לפיאות גם כשהוא לא מעובד.

ב] ואמנם אמת הדבר שיש בשוק הרבה שער הודי שצריך לעבור עיבוד או השבחה בכדי לייפותו, אבל מאידך יש גם הרבה שער הודי איכותי הראוי בלא עיבוד, ולא יתכן לקבוע על מדינה של כמליארד וחצי בני אדם שכל שערתיהם שווים אלא ישנם סוגים רבים ודרגות שונות של איכות, [וכפי המופיע במסמכים רשמיים מהטמפלים בהודו – דירוג שונה של סוגי שערות לפי איכות], וכן שמענו מכמה סוחרים וותיקים בתחום השער, שאפילו אם נניח שמתוך כל שתי טון שער הודי לא ימצא אלא מאה קילו של שער איכותי לא מעובד, מ"מ די במאה קילו כנגד כל שתי טון בכדי להיות מופץ היטב בשוק בכל העולם, שהרי הודו מייצאת בשנה אלפי טון שער כמובא באתר האו"ם.

ג] ודע שהחברה היוקרתית "גרייט לינקס" מייצרת את כל מוצריהם משער הודי – וכפי שהם מצהירים באתריהם ובכל פרסומיהם, ומוצריהם זכו בעשר שנים ברציפות בתחרות עולמית כחברת השער היוקרתית ביותר! והם מייצרים פיאות יוקרה על ידי חברת בת הנקראת "הייר יו ווייר" משער הודי של החברה, ובהכרח שזהו שער לא מעובד, [כי השער המעובד איננו יוקרתי ואינו מחזיק לאורך זמן], והדבר גם ידוע שהפיאות ההודיות מחזיקים זמן רב, ובהכרח שהשער ההודי בלתי מעובד איכותי ביותר לפיאות, ואין החי מכחיש את החי.

ד] ומלבד זאת, הרי כפי שידוע, הרבה מהשער האירופאי הנמכר בשוק תחת השם 'שער אירופאי', הוא באמת שער הודי, [וע"י במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 37], וא"כ גם אם נקבל את הטענה שהשער הנמכר בשוק תחת השם 'שער הודי' אינו מתאים לפיאות בלא עיבוד, מ"מ הרי עדיין

רוסיה, ולדבריהם תעשיית השער שם מתפרסת על פני שבעים כפרים, ומכל שבעים הכפרים יחד הם מגיעים לבערך שלושים קילו בחודש!! וא"כ מהיכן מגיעים כמויות הענק של השער ה'אירופאי' וה'ברזילאי' בכמויות של אלפי קילו לחודש אם לא שנאמר שהרבה מהשער מגיע מהודו?

ומה גם שהשערות הללו מברזיל וכדומה נמכרים בצורה זהה אחת לחברתה בלא שינוי, דהיינו שמכל מחוז מקטלגים את השערות לפי סוגים שונים, וכל סוג נמכר בצורה אחידה וזהה בעשרות או במאות קילו, והרי אם השער הנקרא ברזילאי וכדומה הוא שער מקומי ולא מעובד, א"כ היה צריך להיראות בצורות וגוונים שונים כפי שהשער של כל אשה שונה מחברתה עוד בהיות השער על הראש, ואיך נעשו עשרות קילו לאחידות במראיהם, וע"כ שהוא מגיע בצורה מסחרית ועובר שינויים ועיבודים שונים, ואכמ"ל אף שיש להרחיב בזה הרבה, וע"י עוד בספר "הישכם אוהבים את ה'", שיצא לאור לאחרונה.

ומה שטענו מדוע השער העולמי יקר כל כך בשעה שיש הרבה שער איכותי מהודו, תשובתם בצידם כפי ששמענו מסוחרים - שאכן מתוך כמויות הענק של השער ההודי [אלפי טון בשנה] ישנם דרגות שונות של איכות, והאיכותי ביותר הוא בכמות יותר קטנה, ועל השער הזה מתבצע עיקר המיקוח כי כידוע הדרישות של בנות ישראל ושל הפיאניות כיום הוא להשיג את השער האיכותי ביותר מכל הבחינות, ואכמ"ל, אבל גם הכמות המצומצמת הזאת ביחס לכמויות של שער ההודי, עדיין היא כמות גדולה וכנבדה המציפה את שוק המסחר בשער.

[ו] ואנחנו שואלים להפך - מניין קיימים כמויות גדולות של שער בעולם? וכעת דיברנו עם סוחר שער גדולים בדרום

ברזיל תחת השם "שער הודי", אלא הוא דומה לשער אחר הנמצא בהודו. עוד נקודה חשובה התבררה שישנם אינדיינים הנרים בברזיל אשר שערם גרוע, ובאנגלית קוראים להודים גם אינדיינים, וזה דבר שגרים את הטעות, שהסוחרים הללו ראו שיער אינדייני מברזיל שהוא נקרא גם אותו דבר - ועליו הם ראו שהוא לא ראוי לפאות....

נספח אודות טענת בירור על פי בדיקת המישוש

בנוסף, ביררנו הדבר במעבדות גדולות בעולם, וקיבלנו תשובה ברורה כי הבדיקה על פי מישוש איננה אלא בגדר השערה ואיננה קביעה גמורה, (וע"י לעיל בהקדמה לשער הראשון שהרחבנו בזה).

[ב] וכמדומה שאותם סוחרים הטוענים שהם יודעים לזהות על פי מישוש, אין זה בזדון אלא בשגגה ומחוסר ידיעה, היות שהם לא מכירים את השער ההודי על כל גווניו וצורתיו, אלא הם מכירים רק סוג מסוים של שער הודי הנמכר בשוק תחת השם "שער הודי", וחושבים הם כי כל שער שאינו נראה כאותו שער אינו מהודו, אבל לפי מה שנתברר לנו האמת שהרבה מאוד מהשער הנמכר תחת השם "שער אירופאי" או "שער ברזילאי" הוא באמת מהודו, כי שמות השערות ניתנים לפי סוגים שונים ללא שום קשר למקור השער, א"כ פשוט שאין מקום לבדיקה על פי מישוש, שכשם שכל אחד מאתנו יודע לזהות במראה ובמישוש בין קפה טורקי לקפה נמס, אך אין מזה שום הוכחה שהקפה הטורקי צמח בטורקיה אלא זהו שם מוטג בלבד, כך גם היודע לזהות על השער אם הוא מהודו או מאירופה, אין מזה שום הוכחה שהשער אכן בא ממדינות אירופה, אלא הוא יודע לזהות בין סוגי שערות שונים בתוך הודו, וכן מופיע באתר החברה היוקרתית "גרינט לייקס"

עוד טענה נשמעה לאחרונה מכמה פיאניות, כי הם יודעים בבירור לזהות על פי מישוש השער אם הוא מהודו או לא מהודו, כי לשער ההודי יש סוג מגע מסוים וניכר עליו מיד אם הוא מהודו או מאירופה וכדומה, עכ"ד. וראינו להתייחס לטענה זו בכדי להציל רבים ממכשול, ולהראות קבל עם ועדה כי בטעות יסודה, וכפי שיבואר:

[א] דע שהחילוק בין הודי לאירופאי הוא דק מאוד ואינו נבחן כלל על פי מישוש, וכפי שכבר הבאנו לעיל שכך מופיע במסמך רשמי של אחת החנויות הגדולות לשער, שכותבים הסבר על כל סוג של שער מה הוא, ובדבריהם הם כותבים כך: "שער אירופאי הוא שם נרדף לסוגי שיער בעלי מבנה זהה, ואין הכוונה בהכרח לשיער שמקורו במדינות אירופה. למשל שיער הודי ודרום אמריקאי ייחשבו שיער אירופאי", ע"כ. והרי דבריהם ברור מיללו שהרבה מהשער האירופאי דומה בצורתו לשער ההודי, וכן שמענו לאחרונה מפיאנית וותיקה שהייתה סוחרת הרבה בשער הודי, שעל פי מישוש ניתן להבחין רק על החילוק בין שער סיני לרוסי וכדומה משני הקצוות, אבל הודי ואירופאי הם קרובים מאוד, וכן יש שער הילדים מהודו, שהוא דק מאוד ונראה אירופאי. וכן שמענו מכמה מומחים שהשער הברזילאי דומה מאוד לשער ההודי.

אוֹכִיחַךְ וְאֶעְרָכֶה לְעֵינֶיךָ

שהשער עובר עיבוד, נפגע כוח המישוש והשער משתנה בצורת מגעו.

ד] כבר נתבאר לעיל שהוכח לנו מבדיקות מעבדה ומבירור אצל סוחרים שמצוי מאוד עירבובי שער שונים בתוך אותו קוקו, וא"כ האבחנה על פי מישוש איננה ראייה כלל, שהרי עדיין יש לחוש שמא יש כאן כמות קטנה של שערות מהודו.

ה] - שיטת בדיקה זו איננה נותנת מענה לשער מאנשי דת ההינדו הנמצאים במדינות אחרות, ועיי לעיל בשער הראשון בטענה השנייה.

שהשער האירופאי הוא בדרך כלל שער הודי – כי כמעט אין בנמצא שער אירופאי אמיתי, (עיי במסמכים שבסוף הקונטרס, מסמך 38).

וכדברים הללו שמענו ממומחה המתעסק עם שער הודי, שהיות שתושבי מדינת הודו הם קרוב למיליארד וחצי בני אדם, והם פזורים בשטחים נרחבים במזרח ובצפון ובדרום הודו, הרי שלמעשה יש בהודו את כל סוגי השער, עבה, דק, בינוני בצורותיהם השונות, וכן מופיע בוויקיפדיה שיש בהודו כאלפיים גזעים שונים! זאת אומרת שסוגי השערות שם שונות ואינם אחידות. וא"כ כל ההנחה לקבוע את השער ההודי כסוג מסוים בלבד, זהו טעות מיסודו.

ג] השער יכול לעבור עיבודים שישנו את צורתו באופן ששמו יישאר עליו "לא מעובד" וכמו שנתבאר לעיל, ובאופן זה

שער שלישי

קומץ מזערי מתוך חלק מהראיונות שערכנו

עם מפעלים בחו"ל, סוחרי שיער ופאניות

רוב השמות הוחלפו כדי לשמור על פרטיותם

הראיונות צוטטו מילה במילה מתוך סרטי ההקלטה

האם ניתן לקנות שיער מקומי מכל מקום בעולם

מלבד מדינת הודו??

הוכחות שרוב השיער בעולם אכן מגיע מהודו!!

מפעל ר.: "הם מעבדים מחדש! אתה לא היית יודע! האם אתה רואה הבדל - שיער הודי יהיה בו מראה מט, מבריק, אבל הפיניש של השיער ברזילאי יהיה רך כמשי. זה כאילו השיער הוא ברזילאי... הם יאמינו שזה מברזיל! **הנשים הברזילאיות לא מגלחות את הראש! הם צריכות שיער, למה שהם יגלחו שיער?!"**

מפעל ענק בהודו ל.א.

מודה שכל השיער בעולם אך ורק מהודו!

מתורגם מאנגלית

המראיין: "השיער סיני. השיער הסיני הוא מהודו?"

המפעל: "גברת תראי, כל השיער בעולם הוא מהודו! יש להם שמות שונים, זה רק טכניקה בשביל למכור!!!"

המראיין: "אז השיער המונגולי הסיני... הם אומרים שהשיער המונגולי, השיער העבה וישר, זה גם מהודו?"

המפעל: "גברת, תראי, כמו שאמרתי לך, כל קווצות השיער שאתה קונה בשוק מכל מדינה, עם כל שם, זה יהיה 100% מהודו! כי אין מקור אחר של שיער אדם! אז אתה יכול לקבל את השיער מהודו, אין כזה ייצוא בכל מדינה אחרת. והשמות מונגולית, מלזית, פרואווי, וכל זה, זה רק טכניקה בשביל למכור!!! אלה יהיו שיער לא רמי (שיער הפוך), שכל השיערות הולכים בכיוונים שונים), אלא מעובדים. אלה מעובדים כימית כדי לשנות את המרקם והתחושה של השיער. הם תהליך כימי שעושים לשיער ומוכרים אותו בצורה שונה."

המראיין: "אה, אבל אתה יודע בסין, כאשר התקשרתי למפעל בסין אז הם אמרו לי שיש להם שיער מונגולי לא מעובד. שיער עבה ישר, לא מעובד."

המפעל: "לא, לא, לא, לא לא לא! אני יכול לומר את אותו הדבר! אני יכול להגיד את אותו הדבר. אבל בפועל אם אתה רוצה לדעת את האמת, כך, גם שיער אלה יהיה 100% מעובד כימית! כי במונגוליה וכל זה, אין מקור כזה של שיער אנושי! כפי שאמרתי לך, מלבד הודו, אין מצב כזה שבו אנשים תורמים את השיער ואין מקור אחר כמו בהודו שבו אנשים אוספים את השיער!!!"

המראיין: "אבל כל השיער הרמי הולך לברזיל! כל השיער הרמי (שיער שהולך באותו כיוון)?"

המפעל: "כל מדינה קונה, כל מדינה קונה, אבל מה ששונה הוא כוח ההוצאות בגלל שכמו באפריקה הם לא קונים את השיער הרמי כי כוח הקניה שלהם נמוך מאוד. אבל באירופה יש להם כוח קניה טוב כי הכלכלה שלהם היא גבוהה, בארה"ב הם קונים את השיער רמי..."

מפעל א. אקס

מתורגם מאנגלית

המראיין: "האם אתה יודע אם יש באמת שיער ברזילאי, שיער אירופאי, שיער רוסי, האם זה באמת...?"

המפעל: "גברתי, כל השיער זה אותו דבר, גבירתי, זה הכל שיער הודי, שיער הודי בלבד! אין דבר כזה ברזילאי, אין דבר כזה מלזי, אין דבר כזה שיער פרואגי! זה שיער גולמי רמי הודי בלבד!!!"

המראיין: "באמת! איזה בן אדם בברזיל אמר לי שהוא הולך -"

המפעל: "אבל הוא עושה לשיער איזה תהליך ומוכר לך כאילו שזה מלזי, שיער ברזילאי... ככה. אבל אין שיער מלזי או שיער ברזילאי!"

מפעל ר.

מתורגם מאנגלית

המראיין: "האם יש באמת שיער ברזילאי?"

מפעל ר.: "לא, לא, לא, לא, לא ככה! תראי, כל השיער מיוצא מהודו."

המראיין: "כל השיער?"

מפעל ר.: "כל השיער, כל השיער מיוצא מהודו! הבעיה היא, שלמשל אם אתה לוקח את השיער הברזילאי, אין שיער ברזילאי! הם קונים שיער מהודו, הם עושים תהליך קטן כדי לעשות את זה יותר רך, ומבריק יותר, לתת יותר מרקם לשיער, והם ממתגים את זה שיער ברזילאי. והם מוכרים אותו ללקוחות שלהם. אין שיער ברזילאי! כל אלה השמות: מונגולית, פרואווי, מלזי ... כל השמות שאתה משתמש בהם ... אבל בעצם כל השיער מיוצא מהודו!"

המראיין: "זה שיער של בית ע"ז הודי?"

מפעל ר.: "תראה, הכל מגיע משיער של בית ע"ז הודי! כל השיער מגיע מבתי הע"ז שם, הם קונים את זה בכמויות גדולות והם מעבדים את זה לפי בקשות הלקוח שלהם, והם ממתגים את זה לפי כל מה שהם רוצים. ואז הם מוכרים אותו ללקוחות שלהם. זה הכל."

המראיין: אז אם משהו אומר לי שהם הולכים ברחבי ברזיל והם אוספים שיער מהנשים שם?"

מפעל ר.: "לא, לא, לא, לא!"

המראיין: "לא, אין נשים בברזיל-?"

מפעל ר.: "אין שיער מגיע מברזיל, או מלזי, מונגולית, פרואווי ... אין שיער! כי כל השיער מגיע מהודו!"

המראיין: "מה עם רוסיה?"

מפעל ר.: "אנשים רוסים שבאים לכאן והם קונים שיער והם פשוט לוקחים את זה לארצם. לכל מדינה יש תהליך של עיבוד שונה. כמו לנו ההודים, יש איזשהו תהליך של עיבוד, הברזילאים יש להם גם איזשהו תהליך..."

המראיין: "אה, בסדר! עכשיו אני מבין את זה! אז השיער הוא הכל מהודו אבל כולם מעבדים את זה אחרת."

מפעל ר.: "כן, כן. הם קונים את חומרי הגלם מהודו. תראה, חומר הבסיס הוא מהודו, העיבוד שונה. לרוסים יש סוג מסויים של תהליך העיבוד, לברזילאים יש סוג שונה של תהליך, לסינים גם יש פרוצדורה אחרת..."

המראיין: "אז כל התיוג שגוי, זה באמת רק שיווק, נכון?"

מפעל ר.: "הם שמים תוויות חדשות לפי המגע!!!"

המראיין: "אז באמת אין עוד נשים שמוכרות את השיער שלהן במדינות אחרות כמו בברזיל ובאירופה ... הם פשוט לא עושים את זה...?"

מפעל ר.: "לא, זה לא שם. החומר הבסיסי הוא מהודו, אבל העיבוד הוא שונה."

המראיין: "מה עם, יש אנשים שמוכרים את הפאות האלה לנשים יהודיות אבל הם לא רשאים ללבוש את השיער של בית ע"ז הודי. אז איך הם מקבלים את השיער?"

המראיין: "נתונים אני בדקתי באתר של האו"ם כתוב שם שמקבלים אלפי טון של שיער מהודו."

המראיין: "אז השיער עובר מהודי לברזיל?"

המפעל: "כן! דבר ראשון זה מגיע מהודי. שיער גולמי הודי, זה הכל. זה שיער מבתי ע"ז בהודו בלבד. גברתי, הכל זה שיער מבתי ע"ז בהודו בלבד!!!"

המראיין: "הברזילאי הוא שיער מבתי ע"ז הודו בלבד? בסדר."

המפעל: "אין שיער ברזילאי בכלל! הדבר עובר עבוד והברקה ולאחר מכן נמכר כמו שיער ברזילאי! אין שיער ברזילאי...!"

המראיין: "אתם שולחים את השיער לסוכנים בברזיל?"

המפעל: "כן גברתי, אנחנו שולחים. הם קונים מאיתנו."

ח.נ. פאנית מהמרכז

ח.נ.: "אני אגיד לך משהו, אני כל הזמן אומרת שכל הזמן יש רבנים שיושבים על זה ומנסים לחפש היתרים ודברים. אני לא מאמינה שכמויות כאלו גדולות של שיער יכולות להגיע מכל מקום בעולם! רק, כמו שאת אומרת, שם מבתי עבודה זרה- רק שם יש היגיון בזה! אף בנאדם לא ילך להסתפר ולמכור שיער ארוך בגלל כסף! כמה כסף הוא כבר מקבל...!!!"

אליקס מור - סוחרת שיער ענקית בארה"ב מהראשונות בעולם! חקרה את נושא "תעשיות השיער בעולם" וחיברה ספרים על הנושא.

מתורגם מאנגלית

המראיין: "את חושבת כשאנשים אומרים שהם אוספים שיער מהכפרים מדרום אמריקה, שזה שקר? אני מתכוונת האם אפשר להאמין לזה?"

אליקס מור: "זה שקר וכזב...!! בדרום אמריקה רוב הנשים אוהבת את השיער שלהם. אם היה מצב שנשים מוכרות את השיער לא שייך שיהיה מספיק בשביל כל העולם. להודים יש מיליארדי נשים שמגלחות את שערן בגלל דת!!!"

המפעל של גופטא

אמר שכל השיער שלו מגיע מבתי הע"ז בהודו, שלמעשה לפני כ-14 שנה שיקר להרבה סוחרים ופאניות בארץ שהשיער שלו מגיע ממקום אחר. (לדאבוננו, חלק מהסוחרים/ות "ניצלו" את הרעיון של ההמצאה השקרית שלו)

ד.ר. סוחר מהמרכז יותר מ-20 שנה בעסק היה לו תעודת הכשר

סוחר מהמרכז: "גם, שיער הודי, שיער אוזבקי, שיער סיני, מאוד קשה להתחקות על הרמה. אני יכול להגיד לך שאני יכול להביא שיער הודי ולדחוף לשוק והם לא ידעו, אם זה היה העבודה שלי היום. אבל זה לא העבודה שלי. אבל אם הייתי רוצה, נוסע, מביא שיער, בוחר את ההכי יפים, משחק איתם, מסדר אותם, ומוכר אותם! לא יעלו עליו! עכשיו זה מה שעושים הרבה סוחרים היום באוקראינה כי אין להם משאבים מאיפה לקחת!! והשוק דורש אירופאי, מה הם עושים...!!!"

חלק ב'

חלק מהפאניות החרדיות חושבות ששיער הודי הוא אינו איכותי

הוכחות שיש שיער מהודו איכותי!!

המפעל רדי טו ויר: "ה"קוטור לייך" זה חלק מ"רדי טו ויר". ה"קוטור לייך" הוא בהחלט רמי (גולמי) בעיקר שיער מבתי ע"ז בהודו ועוד קצת שיער סיני (שעבה יותר) עבור נפח. זה שיער טבעי יוקרתי רמי! זה שיער מאוד יפה. זה טווח [במחיר] מ \$1550 ל \$2800."

המראיין: "האם אתה אומר כי השיער הוא באיכות גבוהה מאוד?"

המפעל רדי טו ויר: "איכות גבוהה מאוד! באיכות גבוהה מאוד!"

המראיין: "אז היית אומר כי השיער משתמשים ב"קוטור לייך" הוא באותו איכות כמו השיער ש"גרייט לענגטס" משתמש לתוספי שיער?"

המפעל רדי טו ויר: "אה, בהחלט!"

המראיין: "האם אנשים יכולים לזהות כי השיער היה צבוע או שזה נראה מאוד טבעי?"

המפעל רדי טו ויר: "זה נראה מאוד טבעי!!!"

המראיין: "נניח מומחה או מישהו שיש לו ניסיון עם השיער היה מסתכל על פאות, זה ברור כי הוא צבוע או שזה נראה באמת טבעי?"

המפעל רדי טו ויר: "זה טבעי, זה טבעי מאוד."

המראיין: "האם הם מורידים את הקשקשת (סיבי השערה)?"

המפעל רדי טו ויר: "לא, הקשקשת נשארת שלימה!!!"

הם משתמשים בשיטה שנקראת אסמוזה. בשיטה זו, קושרים בתחילה את השיערות כדי לשמור על כיוון אחיד למנוע היווצרות קשרים. את קבוצות השיערות משרים באמבטיות אסמוזה למשך 10-20 יום. התהליך הזה מסיר את הפיגמנטים של הצבע השחור של השיער. ככל שהשיער שורה יותר, הוא מבהיר יותר. הוא הופך להיות חום ואחר כך בלונדיני. מוציאים אותו בשלב שבו השיער הגיע אל הגוון שרוצים לקבל. לקבלת מראה טבעי יותר, מערבבים כמה גוונים ביחד. התהליך העדין הזה לא

שם החברה: Hair U Wear

מפעל ענק (עם יותר מ-50 סניפים בכל רחבי העולם) עם פטנט עולמי שמעבד ומבהיר את השיער ומשאיר אותו במראה גולמי טבעי, ומשאיר את סיבי השערה ונקרא בפי הסוחרים - "שיער לא מעובד". הם זכו לפטרס "השיער האיכותי בעולם" עשר שנים ברציפות!!!

מפעל זה מצהיר שכל השיער שלו מבתי ע"ז שבהודו! והוכח לנו שכבר נודע למשגיחי ההכשר על מפעל זה עוד בשנת תשס"ד!

"היר יו ויר" (HairUWear) הוא שם של החברה כולה; יש שלש חטיבות תחת חברת האם: גרייט לענגטס (Great Lengths), אמריקן הירליינס (American Hairlines), ורדי טו ויר (Ready 2 Wear).

מתורגם מאנגלית

גרייט לנגטס (Great Lengths) הוא תחת חברת האם ומייצר תוספי שיער.

גרייט לנגטס: "השיער שלנו הוא שיער מבית ע"ז הודי."

המראיין: "האם אתה יודע על איכות השיער של שיער מבית ע"ז ההודי?"

גרייט לנגטס: "אנחנו ידועים בטיב מקור השיער שלנו - זה שיער באיכות גבוהה מאד!"

גרייט לנגטס: "שיער אירופאי הוא בדרך כלל זמין רק בכמויות קטנות מאוד וזה בדרך כלל טופל כימית ולכן זה לא מתאים לתוספות באיכות גבוהה! שיער הודי דומה מאוד למרקם של שיער אירופאי!!!"

רדי טו ויר (Ready 2 Wear) הוא תחת חברת האם ומייצר פאות יוקרתיות.

אוכיחך ואַערכָה לְעִינֶיךָ

ע.ה.: "מצויינת!"

פוגם בעטיפה חיצונית של השיער (קשקשת), והשיער המתקבל נראה כשיער בלונדיני אירופאי טבעי גולמי!!

סוחר ענק ב.נ.

סוחר ענק ב.נ.: "השיער ההודי הכי הכי הכי דומה לאירופאי- הוא הכי טוב ובצביעה הוא מגיע הכי יפה לאירופאי" (הספקית י' ברקע מסכימה איתו)

מפעל בהודו ב.

הוא טוען שהשיער שלו מאוד איכותי ומשווק כשיער אירופאי.

מפעל בהודו ש.

כשדברנו איתו על איכות השיער, ציין שיש כמה רמות של איכויות. והרמה הכי טובה, היא השיער הדק של הנערות, שעולה יותר יקר מכיוון שהוא הכי איכותי. והוא מכר את זה לישראלים עד שנת 2016!

המראיין: "האם אתה מוכר שיער לארץ ישראל?"

המפעל: "אני מכרתי לא"י בעבר, אבל לא עכשיו. בגלל השיער שהם רוצים זה שיער של הבנות הצעירות – שיער מבנות צעירות גולמי שזה מאד יקר. אבל אם יש לי לקוח שיכול לשלם לי סכום יפה, אני יכול להשיג את השיער הזה. אבל המחיר הוא מאד יקר בשביל זה."

המראיין: "האם השיער של הבנות הוא מאד דק?"

המפעל: "יש לי הרבה הרבה קשרים בהודו אז אני מכיר את המקום שהבנות הצעירות מנדבות את השיער שלהם. אם יש לי הזמנה של מישהו שרוצה כזה סוג שיער, אני יכול להשיג את השיער הזה."

המראיין: "האם השיער הזה הוא שיער יותר דק?"

המפעל: "זה מאד מאד דק! זה דק במיוחד!"

המראיין: "האם אפשר לעשות מזה בלונדיני?"

המפעל: "בוודאי!"

ז. ש. - ספקית שיער גדולה בעל תעודת הכשר ומנהלת בתי ספר לפאנות

המראיין: "ואת לא ראית אף פעם שיער הודי?"

ז.ש.: "שיער הודי אני בקשתי מהרב שלזינגר, משהו שהוא יכול לחתום לי שהוא שיער הודי. הראו לי כבר כמה אנשים, הוא למעשה דומה לברזילאי! הוא מאוד דומה לברזילאי, מאוד...!!"

ת.נ. - פאנית עם תעודת הכשר

(היא לא מגלה מהיכן מביאה - זה סוד! ולדבריה הספק שלה לא קשור לתעשיית הפאות, {אולי לתוספות...})

המראיין: "את פעם נפגשת עם שיער הודי?"

ת.נ.: "אמ..כן!"

המראיין: "את אומרת שטורקי והודי דומים מאוד?"

ת.נ.: "כן!"

פאנית וותיקה צ. עם 40 שנות ניסיון

שנים רבות היה לה תעודת הכשר

המראיין: "שיער הודי אין לו אופי אחר?"

פאנית צ.: "הודי אתה יכול לראות שיער מהמם!! אז מה!! והם מוכרים אותנו! ואמרת לי פעם, אמרת לי "תגיד, איך אתם נותנים אישור על דרום אמריקה שיש בתוכו שיער הודי?"

אתה יודע מה הוא ענה לי? הוא אמר לי-

"את צודקת! יש בעיה עם זה!!!"

בעל סלון פאות עם הכשר ב.ד. עם תעודת הכשר

המראיין: "שמעתי שזה לא טוב שיער הודי לפאות, זה נכון?"

ב.ד.: "לא! לא! זה לא נכון!! בעבר היו משתמשים בשיער הודי!!"

המשגיח שלזינגר - בשיחה עם רבנים באמריקה

אחד הרבנים שואל: "השיער מהודו, זה יותר זול? זה יותר...יש ענין להחליף?"

המשגיח שלזינגר: "כן! יש עניין, יש עניין להחליף! אני אגיד לכם למה. השיער מהודו, האיכות שלו - המחיר שלו בערך כמו השיער הסיני - והאיכות שלו יותר טוב!!"

המזכירה של ההכשר גב' מ. זלזניק

המראיין: "שיער הודו ראית אותו פעם?"

זלזניק: "כן."

המראיין: "מאוד יפה נראה לך, לא?"

זלזניק: "... הוא מאוד עבה, ואיכותי. כלומר, שאפשר לעבד אותו ולהתעסק איתו והוא לא מאבד את הערך שלו, לעולם נשאר יפה! מה שקורה בשיער אחר שהוא שיער חלש ואז פשוט מאבד את כל היופי שלו. זה היתרון של השיער הודו."

המראיין: "שיער הודו יחזיק הרבה שנים?"

זלזניק: "כן! כן!"

ע.ה. - מעצב שיער

המראיין: "האם יש לכם ניסיון גדול עם תוספות שיער או פאנות?"

ע.ה.: "כן."

המראיין: "כמה שנים?"

ע.ה.: "14!"

המראיין: "האם יצא לכם לעבוד עם תוספות שיער או פאות מהזן ההודי?"

ע.ה.: "כן, בעיקר!"

המראיין: "מה יש לכם לומר על האיכות של השיער?"

חלק ג'

מפעלים בהודו מגלים שספקים ישראלים קונים אצלם שיער!!!

מפעל קצת תמים. למעשה, כשנשאל האם יש לך לקוחות מישראל! הוא ענה בפשטות: "כן" והחל לציין שמות...

מפעל בהודו ק.ה.

שם אחד שציין התברר כשם של ספק במרכז הארץ שעבד בשיתוף פעולה עם אחת הפאניות מההכשר. שם נוסף שציין צירף לשמו את המילה "אמשינוב". ותיאר את הערים שבו מתגוררים עם עוד שמות של סוחרים.

מפעל ג'

כשנשאלה אם יש לה לקוחות בישראל, ואם אפשר לקבל טלפון שלהם? ענתה: "כן, יש לקוחות בישראל, אבל אנחנו לא נותנים מספרי טלפון, זה סוד."

המפעל של גופטה

אחד הקניינים הגדולים של בתי הע"ז בהודו, שנחקר לפני כ-14 שנה לאחר פסקו של מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל... התקשרנו אליו שוב לברר אם יש לו לקוחות בישראל- עבור שיער המתאים לפאות, הוא אמר שיש לו כמה לקוחות בישראל אבל הוא לא מוכן לתת שמות של לקוחותיו בישראל. כי זה סודי!

מפעל ענק בהודו ל.א.

מודה שמוכר גם ללקוחות בישראל.

מתורגם מאנגלית

המראיין: "האם יש לכם לקוחות בישראל המשתמשים בשיערי?"

המפעל: "כן, יש לנו. יש לנו יותר מ-85 מדינות עכשיו!"

המראיין: "הו וואו! האם יש מקום בישראל שבו אני יכול לראות את השיער שלך?"

המפעל: "אה גברתי, האמת היא שזה נגד זה המדיניות שלנו לחשוף את השמות של הלקוחות שלנו! כי כולם הם קמעונאים וסיטונאים, כך שאנחנו לא יכולים לספר את השמות והפרטים! את גם לא אהבת שנספר את השם שלך, נכון?"

חלק ד'

האם יש שיער ברזילאי??

הוכחות שאין שיער מקומי בברזיל!!!

האלה יש הודים שמוכרים להם שיער הודי! אין בברזיל דבר כזה בתי ע"ז שגוזזים שם שיער. בקיצור, אין דבר כזה שיער ברזילאי!!!

טוב, אני יגיד לכם עוד דבר: אין שיער פרואווי, מרוקאי, סוהילי, ויורו אסיאתי!!! יש בתי ע"ז מפוזרים בעולם שגוזזים שער כמו הגדולים בהודו. חלק מהמדינות הם אנדונזיה, בנגלדש וכו'."

ו.ד. ספק שיער הראשון שפתח את 'דרום אמריקה' ולימד את ההכשר בתחילת דרכו "מה זה שיער" ובעקבות כך, קבל תעודת כשרות הראשון!

כיום מודה על האמת...

(הופיע ברשימת 'הספקים הכשרים' בעבר)

להלן התגלית הגדולה מי רבץ וסייע בפתיחת 'ההכשר'

ו.ד. היבואן הראשון שפתח את שעריה של דרום אמריקה לאחר הפסק, מודה שאין שיער ברזילאי!!!

ו.ד.: "הרב שלוינגר? אנחנו היינו בקשר איתו במשך כל השנים. בעקרון אנחנו היינו הראשונים שבכלל הבאנו שיער דרום אמריקאי. הראשונים! אחרי שהייתה פסיקה של הרב אלישיב ז"ל שקבע ששיער הודי לא מביאים. אנחנו היינו ראשונים ראשונים! שבכלל אף אחד לא הביא שיער מארגנטינה ודרום אמריקה!!! אנחנו היינו הראשונים, אנחנו היינו הראשונים שקבלנו הכשר כשרות בכלל!"

ו.ד.: "פעם הייתי הכי גדול. אני הייתי הראשון, אז ברור שהייתי הכי גדול!...אני כבר לא הכי גדול, אני לא רוצה להיות הכי גדול. אפילו אם נתנו לי את האפשרות לחזור למה שהייתי, אני לא רוצה! לא מעניין אותי כבר... שמרתי על פרופיל נמוך. עבדתי עם הלקוחות שלי ו...אני ידעתי שברגע שאני אתחיל לעשות יותר מידי קולות של "גדול" ו... הם מגיעים אלי. אנשים שמבקשים להגיע אלי, אני אמרתי שאני שולחת, אני לא רוצה שיבואו. כי ברגע שיגיעו..."

ו.ד.: "סלון --- ר.ע.? (אותה מנהלת סלון שלקחה יחד עם ההכשר שיער מצפון הודו) בטח ר.ע. מכירה אותי המון שנים! היא הייתה אחת הראשונות שסדרו את העניין של הכשרות יחד עם האחים שלוינגר. אז היה שם גם אח שלו..."

ו.ד.: "אני הייתי מראה להם בדיוק את הכל... הכל! עוד לפני שהם הכירו את השיער, אני הראיתי להם את הכל! זה היה סיפור מוזר

אליקס מור - סוחרת שיער ענקית בארה"ב מהראשונות בעולם! חקרה את נושא "תעשיות השיער בעולם" וחיברה ספרים על הנושא.

תגלית חשובה ביותר!

אליקס מור ולקוחה שלה היו הממציאות הראשונות של השמות "שיער מלזי" ו "שיער ברזילאי"!!!

(צטוטס מתוך הספר שלה מתורגם מאנגלית)

"תני לי להסביר לך משהוא על כל התהליך, איך הגיעו כל השמות האלו של השיער! כשהתחלתי בתחילת שנת ה-90 מחשבים ומכשירי פקס רק יצאו לאור. הדרך שיצרתי קשר עם הודו היה דרך הפקס. הייתי קמה כל לילה בחצות, הולכת לחנות "קינקו", ומנסה ליצור קשר עם הודו. לקח לי כמעט שנתיים להשיג שם ומספר טלפון (של סוחר שיער). כשסוף סוף קבלתי שם ומספר הייתי צריכה לחשב איך ליצור איתם קשר, ואיזה סוג שיער כדאי לי לקנות. בשנת 1998 כבר בררתי את כל מה שהיה דרוש לי והתחלתי ליבא שיער. בעגלת סחורה ניידת, בצידי המדרכה באיזור "קרנשאוו", פרסמנו בפלקט גדול שהיה כתוב עליו "שיער טבעי הודי ומלזי!" אני יודעת בודאות שאני המצאתי את השם "שיער מלזי"! באותה תקופה לא רציתי שאנשים ידעו מהיכן השיער מגיעה. הדרך שהשם "שיער מלזי" נהיה פופולרי היתה מכיון שאחד מהספקים שלי בארה"ב כתבו על השיער שלהם "שיער במרקס מלזי"! גם השתי בתי עסק בקלפורניה החלוצים הראשונים בעסק הזה לא פרסמו שיער הודי אלא "אירופאי ואטלקי"!!!

בסביבות 2002 כבר בקרתי בהודו כמה פעמים ואחד מלקוחותי (שבמקום לעבוד ביחד איתי, התחילה להתחרות איתי) שאלה אותי איפה המקורות הטובות לשיער טוב. אמרתי לה איפה לקנות ואיפה לא לקנות.

אחרי כל זה היא פתחה חנות והתחילה לקרוא לשיער ההודי "ברזילאי" ואנדונזי!!! רק בכדי להיות שונה ממני. אני המצאתי את השם "מלזי" והיא המציאה "ברזילאי"!!! אני משערת שזה בגלל שזה היה נשמע אקזוטי ושונה ממה שהיה לי!

זאת למודעי שברזילאים לא מוכרות את שערן! הן יותר חיצוניות מהכושיות וגם אוהבות לשים תוספי שיער. למה שהברזילאיות יחתכו את שערן?! הן לא הינדואיות! אני נמצא פה כדי לאמר לכם שהברזילאיות לא גוזרות את שערן, לא בשביל כסף ולא בשביל דת! לא מעניין אותי מה שאנשים אומרים לך!! יכול להיות שאנשים יאמרו לך שהם מקבלים את השיער מברזיל. הם באמת מקבלים את זה מברזיל. אבל ממש ליד הספקים

שבאים אלי לעשות את הביקורת. אני יכולתי ללמד את כולם פה.....!!

הסוחר ב.נ.: "שיער ברזילאי זה זיוף! כל השיער הברזילאי הוא הודי! אין שיער בברזיל!" רק אחרי תשס"ד שאמרו "שיער הודי אסור" נולד לפתע המושג 'שיער ברזילאי'!!! וכך כל שנה שנתיים מוצאים היבואנים כל פעם שם אחר לשיער ההודי. פעם ההודי הוא ברזילאי, ופעם קמבודי, ופעם מונגולי, ופעם ווייטנאמי... וכן על זה הדרך. ברור לכל היבואנים שהכל מהודו!"

ב.ג. הספקית מברזיל עם תעודת הכשר (מתגוררת וסוחרת בתוך ברזיל!) (18 שנה פאנית)

המראיין: "השיער של דרום אמריקה והשיער של ברזיל הוא לא אותו דבר? לא דומה?"

הספקית מברזיל: "לא לא! אין! אין שיער פה בברזיל! כמעט אין שיער פה בברזיל! אנחנו קונים חוץ מברזיל. מי שקונה פה בברזיל ממש בד"כ זה מגיע ממקום אחר!! מי שמבין בשערות יודע שאין שיער פה בברזיל! ראיתי אנשים כותבים שיער ברזילאי. אין כזה דבר שיער ברזילאי! אין שיער ברזילאי!"

"...אנשים ואפילו הגברים שנותנים לשיער לגדל הם לא עושים כלום לשיער הזה. זה לא עם פן ולא עם צבע, זה שיער ממש וירגין (גולמי), זה בלי כלום. פה בברזיל אין כזה דבר! לא משנה מאיפה את! אפילו העובדת שלי שעובדת אצלי עושה צבע בשיער, עושה פן בשיער... הם אנשים יותר ברמה, יותר קדימה..."

המשגיח היחיד - שלזינגר

(ציטוט מהמשגיח שלזינגר בכתבה שמופיע ב"הלכה ומעשה")

המשגיח שלזינגר: איך מזייפים שיער? ישנם מספר מפעלים בעולם וכיום זה מתרכז בעיקר בברזיל!! שיודעים לקחת שיער אסיאתי ולעבד אותו בצורה כזו שהוא נראה כאירופאי לכל דבר!!!

גיוות מברזיל - התגיירה לפני 5 שנים (שאלנו גיוות נוספת שהתגיירה לפני מס' חודשים, וענתה אותו דבר)

הגיוות מברזיל: "אחרי זה כשהגעתי, ראיתי את כולם משתמשים בפאות. רבניות נשות של רבנים. ואז קניתי פאה, אבל כשהגעתי ראיתי כולם עם פאות. כל הרבניות כולם... ואז רציתי פאה. ואז קיבלתי פאה. זה יותר יפה, למה לא? אמרתי לעצמי, אני לא יותר טובה מאף אחד, ואז השתמשתי איזה תקופה, בערך שנה אולי. ואז אחרי זה הפסקתי, וביררתי יותר על העניין."

"ואז אחרי זה הפסקתי עם זה... אח"כ שמרתי את זה בבית לתחפושות, למורים בשביל הילדים, לצחוק...."

"אבל אחרי זה, כשהתחלתי לקרוא את העניינים האלה, כ"כ פחדתי, אמרתי "וואי ד' ישמור אני מחזיקה את זה בתוך הבית שלי! אני לא יודעת מאיפה זה הגיע!" התקשרתי למספר שראיתי. אמרתי להם "בואו תקחו את הפאה שלי, תשרפו אותה!!!"

"לפי ההיגיון זה לא יכול להיות!! שכל השיער הזה זה שיער מברזיל! אני אומרת לך, זה לא יכול להיות! כל הביקוש שיש, כל כך כמות שיש, זה לא יכול להיות! אני גרתי בברזיל, מעולם לא ראיתי שמישהו שיער לגזור.... מעולם...!! יכול להיות אולי בעיירות הגדולות, אבל זה לא יכול לענות על הביקוש! זה לא יכול להיות!! זה לא יכול להיות!! זה וודאי! זה לא יכול להיות!... גם זה רק אנשים מאוד עניים. בגלל שבברזיל, מי שלא יודע, השיער שלהם זה כל הגאווה שלהם!!! מה את חושבת!! שהם יהיו מוכנות לגזור את השיער שלהם ולמכור!!! הם לא עד כדי כך עניות!!... זה לא יכול לענות על הביקוש שיש היום...!!!"

אליקס מור - סוחרת שיער ענקית בארה"ב מהראשונות בעולם! חקרה את נושא "תעשיות השיער בעולם" וחיברה ספרים על הנושא.

מתורגם מאנגלית

ד.ד.: "תראי, אני מנסה להסביר לך, את מנסה להמציא את הגלגל וזה לא יכול ללכת!! כי ברגע שאת רוצה 50 ק"ג, יראו לך גזיזה של 3 צמות, אז מה!! את יודעת איפה גזזו את השאר!!... אין טעם שתבואי! באמת, זה סתם, זה מיותר לגמרי!!"

המראיין: "יש פאנית שיש לה שיער אמשינוב והיא רואה את הגזיזה, שהיא הולכת למספרות. זה נכון שהיא הולכת למספרות ורואה את הגזיזה? אתה מכיר אותה?"

ד.ד.: "תשמעי, הכל שטויות! את מדברת על מריאלה מברזיל! קשה לי לשמוע את השטויות האלה! אמת! אני ממש... לא שטויות שלך ח"י, אבל של הדברים שמספרים לך. כי מכל ק"ג, בשביל לעשות את צריכה 10-12 צמות. כן את בוחרת... נניח שהיא קונה 100 ק"ג, 100 ק"ג זה אומר 1200 נשים. כל בחורה נמצאת במקום אחר. היא הולכת לראות 1200 מקומות בשביל לראות שחתכו להם את השיער, זה אפשרי!!! אין דברים כאלה! זה גם לא במספרות, גם לא קונים במספרות בכלל!! במספרות זה מעט מאוד - אין כמעט כלום!! אין לראות את הגזיזה. זה הכל קשקושים! וגם שלזינגר יודע את זה. וגם בטח שזה לא בא מברזיל!! זה לא בא מברזיל! זה גם שטויות!"

המראיין: "אני ידעת שאנשים קונים 400 קילו בחודש?"

ד.ד.: "אנשים שקונים 400 קילו בחודש...? תראי 400 קילו... למכור 400 קילו בחודש נראה לי קצת מספרים לא ריאליים לגבי דרום אמריקה... זה לא הודו!! בהודו יש טונות כל חודש!"

(הערה: הספק שיער ענק מארה"ב בעל תעודת כשרות, קונה 400 קילו בחודש בדרום אמריקה!!!)

סיכום ותובנות חשובות ביותר!

ד.ד. (ממוצא ארגנטינאי) הוא הראשון שמכר שיער מדרום אמריקה לאחר הפסיקה של הגרי"ש אלישיב זצ"ל, ומצהיר שאף אחד לא עשה זאת לפניו. ולמעשה כשנסגר הודו נפתח דרום אמריקה....

א. לטענתו גם היבואנית המוסמכת ביותר מ.א. אינה רואה גזיזה.

ב. אין שיער בברזיל מקורי, הכל מהודו.

ג. לטענתו הוא זה שלימד את שלזינגר וסלון --- איך עובד המסחר של התעשיית השיער בדרום אמריקה.

ד. ובד בבד הוא מספר שהוא קיבל תעודת כשרות הראשון.

ה. כאשר ביקשו להתלוות אליו לראות את הגזיזה, הוא דחה בטענה: "יראו לך גזיזה של 3 צמות, אז מה!! את יודעת איפה גזזו את השאר!!" (ולא מציאנו אף יהודי שאפילו ראה את הגזיזה של 3 צמות מתוך 50 קילו!!)

ו. הוא אמר שמי שמוכר 400 ק"ג שיער בחודש זה לא ריאלי! רק בהודו יש את הכמויות האלה! תחשבו מכמה נשים בערך ניתן לאסוף כמות זו... (בערך מ 4,800 נשים!!) וזה רק ספק אחד מתוך מאות ספקים שנוסעים לדרום אמריקה כל חודש לקנות שם שיער!

ז. הוא למד במהרה את תכסיסי רמאות המחסר שצריך להראות חסר, כדי למכור ביוקר בטענה שזה שיער מקומי! ולכן הוא פחד מאוד לעשות רעש כ"סוחר גדול"...

הסוחר ענק ב.נ. - הבין שעובדים עליו!

הסוחר ב.נ.: "...לפני כמה שנים היה כתבה, שמכס בברזיל עצר כמה טון שיער שהגיע מהודו! כי הם אומרים שעולה 15 דולר לקילו ובעצם זה עולה 300 דולר. בעצם הגיע טונות שיער מהודו לברזיל! כשאני שאלתי את החבר'ה של שלזינגר, "מה אתה רוצה? אנשים מקומיים מוכרים את השיער שלהם ושמים שיער הודי במקום!... נו, ר'בה, כמה אפשר להיות טיפש? אתה יכול לעשות ממני אדיוט אבל לא עד כדי כך...!!!"

המפעל ש.: "השיער שאני שולח לברזיל זה שיער רמי. אני מוכר כ-300 קילו כל חודש לברזיל. לשיער הבלונדיני, אנחנו קונים שיער אפור מדרום הודו ואז אנחנו עושים מזה שיער בלונדיני שזה מספר 613."

המראיין: "האם יש לך מאד ארוך? איזה ארוך יש לך?"

המפעל ש.: "הכי הארוך הוא 28 או 30 אינץ. זה 70 ס"מ."

המראיין: "היכן בברזיל אני יכול לראות את השיער שלך? האם יש לך מספר טלפון, כתובת?"

המפעל ש.: "אני לא יכול לתת לך את שמם כי הם כמו מפיצים גדולים. הם קונים 300 ק"ג בכל חודש והם משוקים אותו בשוק."

מפעל ר.

מתורגם מאנגלית

המראיין: "האם יש באמת שיער ברזילאי?"

מפעל ר.: "לא, לא, לא, לא! לא, זה לא ככה! תראי, כל השיער מיוצא מהודו."

המראיין: אז אם מישהו אומר לי שהם הולכים ברחבי ברזיל והם אוספים שיער מהנשים שם?"

מפעל ר.: "לא, לא, לא, לא!"

המראיין: "לא, אין נשים בברזיל-?"

מפעל ר.: "אין שיער מגיע מברזיל! או מלזי, מונגולית, פראווי ... אין שיער! כי כל השיער מגיע מהודו!"

מפעל בהודו ב.

מפעל ענק ואגדי, יצרנו איתו קשר כמה פעמים וסיפר לפי תומו שיש לו שותף בברזיל. הזכיר רבות את עיר הבירה "סאו פאולו" ששם הוא עובד. וכשביקשנו לדעת מי השותף שלו- הוא לא היה מוכן לתת את שמו והתחמק, כך קרה שיחה אחר שיחה. הוא ציין בהתלהבות המון שמות של מדינות שעובד איתם והסחורה שלו מסתובבת כמעט בכל העולם.

א.א. – ספק שיער ראשי של המשגיח שלזינגר

רק לו ניתן אישור לקנות שיער מכל מקום שירצה!

המראיין: "אני שואל, כשאתם קונים שיער בברזיל זה לא משנה מאיפה הוא מהכפרים או מהעיר? זה לא זה הנושא?"

א.א.: "זה לא משנה, לא. זה אותו שיער מגיע, בחנות שלי בעיר. יש רחוב של ספרים לידינו, שמה, אותם קוקואים שנמצאים שם מגיעים מאלה שמביאים מהכפרים..."

המראיין: "אלו שמביאים מהכפרים מביאים גם מהעיר? אלו שמוכרים בכפרים, הספרים הסוחרים הכול זה סחר אחד או שזה כמו שתי מדינות?"

א.א.: "לא! זה הכול סחר אחד! הכול ביחד, הכול מתערבב!"

ציטוט מפרסומת של אינדיין היר שופ - IHS

95% מהשיער הרמי בעולם באים מהטמפלים בהודו - זאת עובדה! פשוט, בשאר המדינות, ברזיל, פרו, מלזיה וכו' הנשים לא גוזזות את שערן!

אל תאמינו לגימיקים!! חשבון פשוט. בהודו לבד, יש יותר נשים הינדיות שמאמינות בהינדו, ומקריבות את שערן, מכל

אוכלוסיית ברזיל, מלזיה, ופרו ביחד! ואתן ציבור הנשים, עדיין חושבות שאנשים שמוכרים מה שנקרא "ברזילאי" במחירים נמוכים, יש להם שיער רמי אמיתי שהגיע מראש של אשה ברזילאית!! אנחנו מאוד מפקקים בזה!

המראיין: "מה עם השיער של דרום אמריקה? האם זה יותר עבה של מההודי?"

אליקס מור: "אבל מי בדרום אמריקה מוכר את השיער שלהם!?"

המראיין: "את חושבת כשאנשים אומרים שהם אוספים שיער מהכפרים מדרום אמריקה, שזה שקר? אני מתכוונת האם אפשר להאמין לזה?"

אליקס מור: "זה כזה שקר...! בדרום אמריקה רוב הנשים אוהבות את השיער שלהם! אם היה מצב שנשים מוכרות את השיער לא שייך שיהיה מספיק בשביל כל העולם. להודים יש מיליארדי נשים שמגלחות את שערן בגלל דת."

התרמית מתגלה: מנהלת המפעל בסין ו. מגלה מה מקור השיער בברזיל ויודעת שליהודים אסור שיער הודי

מנהלת המפעל עובדת יחד עם ההכשר שנים רבות

מתורגם מאנגלית

המראיין: "נכון, אני רוצה את השיער הכי טוב, אבל אני יודעת שהשיער ההודי מבית עבודה זרה זול יותר. אז אני מחפשת משהו זול אבל איכותי מאוד מאוד."

המפעל: "זה קשה מאוד, זה סותר, כולם רוצים איכות מעולה במחיר זול, אבל זה סותר, אז צריך לאזן."

המראיין: "נכון, אולי נוכל לערבב שיער הודי עם שיער מברזיל, שיער אירופאי?"

המפעל: "אבל את יודעת ששיער מברזיל זה לא באמת שיער מברזיל! זה מכל מיני מדינות! הם מייבאים שיער. אז מאוד קשה לדעת מאיפה השיער כשהמדינות מצמידות תוויות. בדרך כלל אנחנו מצמידים תוויות לפי האיכות! אם את רוצה... אפשר להשתמש בשיער הודו... אפילו בשיער אירופאי יש סוג א' וסוג ב', תוויות שונות... השיער האיכותי מהודו משווק לברזיל.!!!!"

המראיין: "אה, זה הולך לברזיל השיער ההודי המעולה?"

המפעל: "כן, הרבה משווק לברזיל."

המראיין: "אה, קשה לכם להשיג שיער הודי מעולה בסין? רק האיכות הזולה יותר של השיער ההודי מגיע?"

המפעל: "כן.."

המראיין: "אה, אז שולחים לברזיל את השיער מאיכות סוג א'?"

המפעל: כן, יש להם בהודו משהו כמו סוג א', סוג ב', סוג ג', אבל את הטוב יותר הם לא מוכרים לסין."

המראיין: "אה, אני מבינה."

המפעל: "כן. אבל ברזיל מוכרת את השיער הזה כשיער אירופאי!!! הם לא מגלים שזה מהודו כי הם רוצים להרוויח יותר!"

לאחר תקופה ערכנו שיחה נוספת איתה. וגירסתה שונתה להפליא, היה די ברור לנו מי נתן לה הנחיות. נקודת התורפה הייתה, שהיא שינתה את מקום מקור השיער שלה, והתחילה לומר שכל השיער שלה מגיע מברזיל.. וכבר לא מהסטודנטים בסין...

מפעל ענק בהודו ל.א.

מתורגם מאנגלית

המראיין: "האם אתה מוכר גם לברזיל?"

המפעל: "כן. אנחנו מייצאים לברזיל גם. יש לנו איכויות שונות של השיער שלנו."

מפעל בהודו ש.

מתורגם מאנגלית

באמתחתנו כתבות שלמות שהתפרסמו, גם ממס הכנסה של ברזיל, על הברחות של טונות שיער הודי לתוככי ברזיל.

תוכיחו אותנו שטעינו שיש דבר כזה שיער ברזילאי וכדו' וניתן לכם שיער בחינם!!!

ההכשר מצהיר בתוקף ששנים רבות הוא אוסר על הפאניות של ההכשר לקנות שיער בברזיל כיון שהמקום מוצף בשיער הודי!!! ולמעשה רוב ככל הפאניות עדיין קונות בברזיל!

מרשים בשום אופן לקנות שיער מברזיל! שנכון, **ברזיל זה היום מרכז גדול של שיער הודי!!!** וכל מי שמביא שיער מדרום אמריקה בסמיכות לברזיל אז הוא יודע שהוא צריך להודיע לנו קודם. צריך להראות לנו את זה... **אז לכן סגרנו את ברזיל!!!**

(ציטוט מהמשיגה שלזינגר בכתבה שמופיע ב"הלכה ומעשה")

המשיגה שלזינגר: "מה הבעיה עם שיער ברזילאי? **ברזיל כיום מייצאים לעולם כולו שיער באיכות גבוהה מאד.** הבעיה שרוב השיער שם אינו מדרום אמריקה אלא מאסיה בכלל **והודו בפרט!!!**"

בידינו הקלטות רבות של פאניות וספקים שמצפצפים וקונים בברזיל, הבאנו רק חלק קטן...

א.א.: "אני מביא מברזיל, כן!"

המראיין: "כל השיער שאתה מביא מברזיל, כל השיער הזה עומד תחת ההכשר?"

א.א.: "יש על זה הכשר. זה משווק כשיער שיש לו כשרות!!! אין לי שתי לייז'ס, כשר ולא."

המראיין: "בעצם אתה קונים, אין לכם איזה הגבלה מסויימת לקנות מפלוני או פלוני? אתה יכול לקנות מכל ספק בברזיל או מכל מקור שיער שאתה רוצה? אתה יכול לקנות מכל מקום שיער ברזילאי?"

א.א.: "כן! כן!"

המראיין: "טוב. הבנת... יכול להיות שיהיה סוג של שיער צבוע שאנחנו לא נוכל להכיר עליו שהוא צבוע – ואז יכול להיות שמשתילים שיער בהיר הודו בשוק? ואנחנו לא יכולים לראות שזה צבוע?"

א.א.: "זה שאלה שאתה צריך לפנות אותו יותר לפאניות שמתעסקות בצבע ויודעות להבדיל טוב בין שיער צבוע ושיער לא צבוע. אני, המומחיות שלי לא כל כך בשיער צבוע....!"

"...בדרום ברזיל קצר ממש 30 ס"מ בלונדיני, אין בעיה, כמה שאתה רוצה!"

פאנית א.ש. – עם תעודת הכשר

הפאנית: אני קונה שיער חלק ממדריד וחלק מברזיל...!"

נ.ז. יבואנית שיער גדולה שמשווקת שיער לסולני פאות מפורסמות בעלי תעודת הכשר

נ.ז.: "אני בעצמי נוסעת לברזיל, אני בעצמי נוסעת לברזיל! עד כמה שידוע לי השיער ברזילאי...!"

מריאלה מסאו פאולו בתרמית "שיער אמשינוב"

מריאלה: "אנשים חותכים בשבילי בברזיל...!"

הרב חיים כץ ממייסדי ההכשר

המראיין: "זה מאוד דומה לשיער ברזילאי השערות?"

הרב חיים כץ: "ודאי! אין דבר כזה בכלל שיער ברזילאי! כל השיער הברזילאי הוא הודי בעצם!!!"

המשיגה היחיד - שלזינגר

המשיגה שלזינגר: "יכולים לבדוק אצל כל הפאניות אצלנו שאנחנו כבר כמה שנים מתריעים שאסור לקנות שיער מברזיל! אנחנו לא

ב.ס.

פאנית 11 שנה עובדת עם שיער ברזילאי עם תעודת הכשר

המראיין: "מאיפה אתם מייבאים את השיער? השיער שלכם מברזיל?"

ב.ס.: "כן!"

המראיין: "ואת מכירה את השיער הברזילאי?"

ב.ס.: "כן!"

המראיין: "כמה שנים אתם מייבאים? סליחה שאני שואל..."

ב.ס.: "כמה שנים... 11 שנה!"

ח. - ספק שיער ענק בארה"ב של ההכשר

המראיין: "מאיפה מגיע כל השיער שלך, מאיזה מדינות?"

הספק ח.: "מברזיל!"

המראיין: "מברזיל?"

הספק ח.: "זה לא דוקא ברזיל. זה גם ברזיל וגם מהמדינות הקרובים לברזיל."

א.א. – ספק שיער ראשי של המשיגה שלזינגר

רק לו ניתן אישור לקנות שיער מכל מקום שירצה!

א.א. הוא ספק ענק שניתן לו רשות לקנות מאיפה שהוא רוצה (כנראה בגלל שיש לו תפקיד גדול בניהול הסחר של ההכשר בברזיל ובמקומות נוספים שלפני 14 שנה לא דרכה רגל שם, וידוע לכל הסוחרים הותיקים שלפני תשס"ד לא שמענו על שיער ברזילאי ולא על פרגוואי ולא בארגנטינה כפי שהוכח ע"י ו.ד.). והוא מודה שהוא אפילו לא יכול להבחין אם השיער צבוע וטען שאף פעם לא ראה שיער הודי!!!

המראיין: "אתה מביא מברזיל את השיער?"

חלק ה'

ההכשר טוען כי הם בודקים את השיער לפי מישוש וריח ולפי חשבונות.

הוכחות שאין דרך לבדוק את השיער!!!

...וגם אז אנחנו מתפללים לה' שאנחנו לא טועים...!!

המשגיח שלזינגר: "תן לי שער הודי תוך שניה אני יגיד לך. הפוך, תביא לי שער לא הודי אני לא מבטיח לך שאני יודע להגיד שהוא לא הודי!"

המשגיח שלזינגר: "אין לנו דרך בעולם לבדוק את כל השיער, טכנית לא!"

"...בהתחלה היה רעיון שלעשות עם השגחה צמודה. ניסו, היה אפילו יהודי שהיה חודש שלם בסין, מה הוא הצליח לעשות? שלושים פאות!"

סוחר שיער מ' - ממודיעין עילית

סוחר מ': "פעם הבאתי לו שיער, אז הבאתי לו 2 חבילות. אבל בזמנו, הבאתי לו מקור אחד שלא היה הכשר ומקום שהיה הכשר. ודווקא מה שהיה הכשר... שניהם לא היה 'בעיה', שניהם הגיעו מדרום אמריקה, אני יודע מאיפה זה הגיע. **חבילה אחת, זה שהיה לו הכשר, אמר שזה בעייתי. והחבילה השניה, זה שלא היה הכשר, הוא אמר שזה בסדר!!!**"

המראיין: "בעיניים שלכם זה היה נראה בדיוק אותו דבר. 2 השקיות?"

סוחר מ': "אותו דבר!"

המראיין: "אותו דבר בדיוק?"

סוחר מ': "כן!"

המראיין: "אז מה הוא אמר?"

סוחר מ': "אמרתי לו, 'למה אתה חושב ככה?' אז הוא אמר לי, 'לא יודע, זה נראה לי שזה יותר...'. התחיל להגיד 'זה יותר טוב ו...'. אמרתי לו: 'מעניין מאוד...!'"

המראיין: "שזה יותר מה...?"

סוחר מ': "לא, אני לא רציתי לבייש אותו. אבל ברעיון דווקא מה שהיה לו הכשר אמר לי שזה בעייתי! אני רציתי להביא 2 חבילות ואמרתי לו שיגיד לי מה בסדר ומה לא בסדר."

המראיין: "אבל הוא אמר מה ההבדל?"

סוחר מ': "לא יודע. לא נכנסתי לזה, לא נכנסתי לזה. אי אפשר לתת לזה הכשר...!!"

מפעל בהודו א.ק.

מתורגם מאנגלית

המראיין: "האם יש ריח לשיער, כמו הריח של הודו?"

המפעל: "לא, לא, לא! אני שוטף את השיער עד 8 פעמים לפני שליחתו. אז אני צריך זמן אספקה 8-9 ימי עבודה כי אני צריך לשטוף 8-9 פעמים לפני שאני שולח לך. **אז אין ריח בשיער!!!**"

מפעל בסין ס.ה. בעל תעודת הכשר

המפעל טוען שמחמירים שכל המפעל לגמרי כשר!

מתורגם מאנגלית

המראיין: "האם אתה יכול להוציא את הריח מהשיער שלי כשאני שולח לך את השיער כדי להוציא את הריח?"

המפעל: "לשטוף את הריח? כן כן! אנחנו יכולים! אנחנו יכולים לשטוף עם השמפו כך שאנשים אחרים הם לא יודעים שזה מהודו!!!"

מנהלת מפעל בסין ו. טוענת שיש לה 2 מחלקות: כשר ולא כשר- היא עובדת יחד עם ההכשר שנים רבות.

בעלת סלון פאות ותיקה בבני ברק עם 60 שנות נסיון!

עם תעודת הכשר, וסייעו בהקמת ההכשר בהתחלה

לקחו ג'כ שיער מצפון הודו יחד עם ההכשר!

עזר להקים את ההכשר בתחילת דרכו והיה איתו בכל תהליך החקירה בתשס"ד אומרת היום: "אי אפשר להבחין מאיפה השיער הגיע! **לא שידך!!!**"

המראיין: "זה לא נכון? יש פאניות שאומרות שהן יכולות למשש, והן יודעים מאיפה השיער מגיע?"

בעלת הסלון: "זה לא נושא שאפשר לדעת, מה פתאום! יש שיער רך יותר, פחות רך יותר, אז איך אפשר לדעת מאיפה זה מגיע? זה לא בהיגיון, תחשבי בהיגיון. דבר שנוגעים בו כמו נייר..."

המראיין: "הם אומרים שלפי הריח, לפי כל מיני..."

בעלת הסלון: "לא, מה פתאום!"

המראיין: "זה לא..."

בעלת הסלון: "לא! אי אפשר לדעת על פי מישוש! **רק מהאימון** שאנחנו נותנים בהם!"

המראיין: "גם ההכשר, זה של הרב גרוס מההכשר, הוא אומר שהוא ממשש את השיער."

בעלת הסלון: "אנחנו לא מאמינים בזה!"

המראיין: "אתם לא מאמינים שאפשר למשש ולראות מאיפה השיער מגיע? כי בכל מקום יש שיער יותר דק, שיער יותר עבה, איך אפשר לדעת בדיוק, שזה...?"

בעלת הסלון: "לא! יש בכל ארץ, כמו בארץ ישראל, יש לך את כל סוגי השיער, ככה יש בכל מקום. בכל מדינה יש את כל סוגי השיער."

(הראיון נעשה לפני שהיה לה הכשר, לאחרונה חידשה את ההכשר)

המראיין: "כן, אבל אין לכם הכשר? היה לכם הכשר?"

בעלת הסלון ע': "לרוב כתוב הכשר. אבל הם שלחו לנו (תויות) שאנחנו נתפור את זה לבד!! לפעמים הם שוכחים לתפור או מה, אבל הכל עם הכשר."

הרב חיים כץ ממייסדי ההכשר

הרב חיים כץ: "זה באמת לא הגיוני שיש רק הכשר אחד ורק **איש אחד** שעוסק בזה...!"

"נושא הפאות קשה מאוד מאוד לבדוק...!!"

"אני לבני ביתי אנחנו לוקחים בצורה מסוימת, עוד יותר מהודרת מהכל!"

"מה רבנות זה טרף! זה לא טרף אלא מה הם סומכים יותר. אז בהידור אנחנו עוד יותר מהדרים ואפשר עוד יותר להדר אבל כשאינו לנו ברירה זה מה שאנחנו עושים!!!"

המשגיח היחיד - שלזינגר

המשגיח שלזינגר: "ואנחנו למדנו היטב היטב להבחין שיער, אנחנו מכירים בעיניים עצומות (!!)" **מה זה שיער הודי ומה לא שיער הודי!"**

[בשיחה אחרת סותר את עצמו!!!]

המראיין: "חשבתי שזה משהו יותר קל, זה יותר פשוט ללמוד את זה, לדעת איך להבחין."

המשגיח שלזינגר: "בדקנו טונות רבים של שיער,

מתורגם מאנגלית

המראיין: "אבל את, את עובדת בזה כבר הרבה שנים. את מרגישה שיש ריח בשיער ההודי?"

המפעל: "אני, לא כל כך, אין לי אף רגיש!"

המראיין: "אבל זה מריח כמו שיער אירופאי, זה אותו ריח?"

המפעל: "גברת, זה ריח, אה... אז מה את רוצה לעשות? את רוצה לשים את השיער ההודי בפאות של הילדים?"

המראיין: "רציתי לדעת אם השיער ההודי שאתם מוכרים, אם יש לזה ריח או לא?"

המפעל: "תלוי באף של אנשים! אם הם יכולים להריח את זה. אצלנו לא מצאתי ריח מאוד חזק אבל המשגיח מצא!"

המראיין: "הוא מצא, אבל את לא מצאת שיש הבדל בריח?"

המפעל: "כן! אנחנו לא מצאנו זאת!"

מפעל בסין ש. – העובד עם מספר פאניות וסוחרים בעלי תעודת הכשר

מתורגם מאנגלית

המפעל: "אבל אפילו המשגיח לא יודע שהשיער ההודי הוא אירופאי, המשגיח לא יודע!"

המראיין: "המשגיח לא יודע מאיפה השיער?"

המפעל: "נכון!"

המראיין: "אז מה המשגיח עושה כשהוא מגיע? האם הוא מריח את השיער? כי מישוהו אמר לי שהוא מריח את השיער? מה הוא עושה כשהוא בודק את השיער?"

המפעל: "השיער, אתה יודע, לפעמים, לכל מקום יש ריח שונה. הוא מריח - אבל כבר עיבדנו. הוא לא יכול להריח שום דבר!!!"

המראיין: "נכון, כשזה מעובד ושטוף אי אפשר להריח את השיער. נכון?"

המפעל: "כן, הוא לא יכול לדעת!"

המראיין: "אתם שוטפים את זה? אפשר להוציא את הריח? לשטוף?"

המפעל: "כן, כן! אנו נשתמש בתמיסה, אל תדאגי גברת! אנחנו נשטוף כל פאה עם כל שיער. אנו מעבדים לפני שמכינים את הפאה. אנחנו מעבדים את השיער המקורי עם תמיסת השיער ואחרי שאנחנו מסיימים את הפאה אנחנו גם נשתמש בתמיסה לשטיפה. אתה לא יכול להריח! את לא תדעי מאיפה השיער! רק אנחנו יודעים את זה... אבל הלקוחות לא יודעים! אם הם מריחים, הם לא יודעים מאיפה זה! כבר אין ריח!"

המראיין: "איך אתה שוטף אותו? מהי התמיסה הזאת?"

המפעל: "אנחנו מכינים את זה בעצמנו."

המראיין: "נכון התמיסה חזקה מאוד?"

המפעל: "הו, כן!"

המראיין: "ואז הוא מוציא את כל הריח. והריח הוא טוב?"

המפעל: "כן, כן!"

פאנית ותיקה צ. עם 40 שנות נסיון

המראיין: "הוא אומר שהוא מריח?"

פאנית צ.: "היום כבר הפסיקו עם זה. הוציאו איזה חומר להוציא את הריח מתוך החפיפות מהשערה. אז שלא יספרו סיפורים!"

המראיין: "אין לזה ריח? הוא אמר שיש לזה ריח לשיער ההודי?"

פאנית צ.: "סיפורים! פעם זה היה, היום הם למדו!"

המראיין: "היום הם מנקים את זה?"

פאנית צ.: "היום? בטח! הם יותר חכמים ממה שאנחנו חושבים!!!"

המראיין: "הטכנולוגיה השתפרה, אז...?"

פאנית צ.: "נכון! נכון!"

הרב חיים כץ ממייסדי ההכשר

הרב חולק על דברי המשגיח של הכשרות בטענה שלא ניתן לזהות שיער לפי מישוש וריח אלא לפי חשבוניות בלבד!!!

הרב חיים כץ: "היה שם כל מיני אנשים שמכירים במישוש היד, אין אפשרות להכיר מה זה שיער הודי ולא הודי! אין אפשרות! מי שאומר דבר כזה מדבר שטויות! מי שאומר לפי השווי הכספי – עוד שטות! פשוט טפשות ושטות אחרי שטות! ... ואני אומר לכם את זה חד משמע, אין מי שיוצע לבדוק שיער אם הוא הודי או לא הודי! ... יודעים את זה לפי החשבוניות... מאיפה זה מגיע."

סוחר י. ב. - ירושלים

המראיין: "אז אתם לא לבד, כמו משגיח, בודק בדיוק בדיוק. אתם קונים מסוככים?"

סוחר י. ב.: "תראי אם את רוצה אני יכול לשקר, לשקר זו לא בעיה. תקשיבי, אין דרך! אנחנו עושים את המקסימום... מעבר לזה אי אפשר לעשות. גם ההכשר לא יודע לבדוק יותר ממה שאנחנו בודקים. הוא בודק פחות הרבה פחות."

המראיין: "אבל הם אומרים שלפי החשבונית, אז הם בודקים את החשבוניות שלו איפה הם קנו?"

סוחר י. ב.: "כן, עכשיו אמרת בדיחה יפה! אין חשבוניות!"

ד.ר. סוחר מהמרכז יותר מ-20 שנה בעסק הכשר היה לו תעודת

המראיין: "הוא נותן להם הכשר, הוא טוען שהוא נותן להם הכשר על שיער לא מעובד."

סוחר מהמרכז: "אהח... הם יעבדו עליו! בסדר. אבל תשמע, מה אתה יכול לעשות? אין לי תשובה לתת, זה מאוד קשה. בגלל זה כמה אנשים מגנחים לך. אומרים לך, איך הוא יכול לדעת?! אתה מבין, כי זה באמת אי אפשר לדעת!"

"האמת שבזמנו זה היה בתחילת הדרך שלהם, ראיתי שזה לא רציני... אז מה אני אגיד לך, הוא לא ידע הרבה לבדוק...!"

המראיין: "ואז בנוסף הוא בדק את המסמכים את הקבלות שלכם?"

סוחר מהמרכז: "לא, הוא לא יכול! להתחקות מאיפה אתה מביא, כי זה הכול שחור! זה שוק מאוד שחור, זה שוק שאתה מביא במזוודות. זה שוק שאתה מביא מסוחרים שאין להם חשבוניות! זה לא מפעלים מסודרים, זה לא שום דבר מסודר."

המשגיח שלזינגר טוען שהדרך היחיד שהוא יכול לבדוק את השיער זה רק לפני שמנקים ומטפלים בו.

המשגיח שלזינגר: "שיער כשהוא גולמי, לפני שמנקים אותו, לפני שצובעים אותו, לפני שמטפלים בו, אפשר לזהות אותו מה המקור שלו. כן. ברגע שהשיער מתחיל לעבור טיפולים, למעשה הוא לא ניתן לזיהוי כמעט. גם עין הכי מומחית לא יכולה להגיד בוודאות מוחלטת!"

הפאניות מודות שכל השיער שהם קונים עבר שטיפה וטיפול! הוכחות שאף אחד לא רואה את השיער כשהוא באמת גולמי! גם לא ההכשר!!!

המראיין: "הוא אמר לי שאחרי השטיפה אי אפשר לראות הבדל."

הספקית מברזיל: "אני לא מבינה את זה! **כי כל השיער שלי כבר שטוף!!!** לך תביני! אני לא יודעת!"

ב.ס. פאנית 11 שנה

עובדת עם שיער ברזילאי עם תעודת הכשר

המראיין: "ז"א שזה לא בהכרח שלא עבר איזשהו ניקוי, אלא עבר ניקוי אבל לא ניקוי משמעותי ומקצועי!"

ב.ס: "זה עבר משהו, זה עבר משהו, אבל קליל..."

פאנית ש. פ.

המראיין: "אתם מקבלים את זה כבר נקי?"

פאנית: "אנחנו מקבלים את זה נקי וכן, ואנחנו מנקים את זה שוב, פעם אחת..."

סוחר שיער מ' - ממודיעין עילית

המראיין: "את השיער שהבאתם לו (המשגיח שלזינגר כדי לבדוק) זה היה כבר נקי? זה היה רחוף?"

סוחר מ': "זה עובר ניקוי שהם מנקים. אבל זה לא עבר ניקוי. זאת אומרת, יש שני סוגים של ניקויים. יש ניקוי שכביכול לוקחים את זה וזה עובר ניקוי בקוצר, שזה אנחנו עושים את זה פה, ויש ניקוי שהם עושים, ניקוי שהם עושים זה כנראה כן עבר."

המראיין: "השיער שקונים בדרך כלל, הם תמיד רוחצים את זה שם בפרגוואי?"

סוחר מ': "מסתבר שרוחצים את זה, כן!"

המשגיח היחיד - שלזינגר

המשגיח שלזינגר משקר שהוא כן רואה את השיער לפני שטיפה כדי לשכנע פאנית לקנות שיער מההכשר!!!

מתורגם מאנגלית

המשגיח שלזינגר: "כל השיער שמר נ. (סוחר ענק בארה"ב בעל תעודת הכשר) מוכר, זה 100% לא מגיע מהודו."

המראיין: "בטוח? אני לא צריכה לדאוג?"

המשגיח שלזינגר: "100%! 100%! אני בקרתי. הלכתי ביחד לכפרים בארץ. הנה איפה שהוא קונה את השיער בדרום אמריקה. אני בודק את האזור הזה. זה 100% לא מהודו."

המראיין: "זה לא שטוף כשאתה בודק את זה? אתה רואה את השיער כשהוא לא שטוף?"

המשגיח שלזינגר: "אני רואה את זה לפני השטיפה, כן!"

פאנית ר' מומחית בגילוי לב

צברה ידע וניסיון עשיר בסלוני פאות ידועים

הפאנית המומחית: "ברור, ברור! הכל עובר תהליך! אבל מאוד עדין. אף אחד לא ידע, אף אחד לא ידע - לעולם!!!"

אליקס מור - סוחרת שיער ענקית בארה"ב

ספקית שיער י'

המראיין: "אני מדבר עם הרבה פאניות בארץ וכולם אומרות "אנחנו מקבלות מהספק שיער גולמי לא שטוף!" כ-ו ל-ס אומרות לי את זה!"

ספקית י': "לא קיים דבר כזה! מה זה גולמי לא שטוף?"

המראיין: "אז אחרי טחנתי נורא נורא חזק פאנית אחת, בסוף היא אומרת לי "נכון שאני עושה חפיפה וזה לא שטוף אבל זה עובר איזהו שטיפה קלה!" ככה היא אומרת לי בסוף!"

ספקית י': "בוא אני אגיד לך משהו. לרוב, הן לא יודעות כלום!"

א.א. - ספק שיער ראשי של שלזינגר

המראיין: "הוא שטוף, הוא עובר איזשהו שטיפה?"

א.א: "בד"כ הסוחרים מי שמוכר לי, כל אחד רוצה לייפות את זה כמה שיותר. אז הם שוטפים אותו, בהחלט! וודאי!"

המראיין: "השיער שאתה מקבל אותו, הוא מופיע בצורה קוקואים או בצורה של שיער מסודר, יפה, בתוך קופסה? אין קצר, הכל באותו אורך, הכל מסורק?"

א.א: "זה מגיע בקוקואים, אבל קוקואים שקשורים בגומיות. (כמה גומיות) לא קוקו אחד. גומיה אחד על כל השיער. לוקחים כל קבוצה של שיער קטנה בגומיה וכל קבוצה ביחד שמים בקוקו אחד בגומי אחד."

המראיין: "זה ממיון? זה לא טבעי? זה לא ישר מהראש של האשה אליכם? זה כבר עבר תהליך מסויים?"

א.א: "תהליך רציני! ששוטפים את השיער, נותנים אותו להתייבש, ושמים אותו בגומיות!!!"

ב.ג. הספקית מברזיל עם תעודת הכשר

מתורגם מאנגלית

הספקית מברזיל: "בדרך כלל זה שיער שהם כבר עבדו! את לא תראי את המקור!"

המראיין: "זה כבר עבר פרסר, את השטיפה?"

הספקית מברזיל: "הם כבר שטפו, כבר הכינו. אני רואה אותם באים עם השיער ממקומות שונים. הם באים כבר עם השיער וזה שטוף! וזה כבר מאורגן בתוך הגומיות!!!"

המראיין: "מה הוא יכול לראות אם זה נקי או שטוף?"

הספקית מברזיל: "אני לא יודעת, הוא מריח, הוא מסתכל, ונוגע בזה, אני לא מבינה בזה!" (פאנית וספקית שיער שעובדת 18 שנה עם שיער יום יום...!!)

המראיין: "הוא מריח את זה? אבל אם זה שטוף אז זה כבר לא מריח?"

הספקית מברזיל: "אני לא יודעת מה להגיד לך! אני מאוד אמיתית, ופתוחה איתך. אני בדרך כלל לא מדברת פרטים פרטיים של העבודה שלי, אבל אני פשוט פתוחה ואמינה איתך, ואומרת לך את האמת!"

המראיין: "חשבתי שאולי אפשר לקנות שיער לא שטוף, שלא ניקו, ולקחת לשלזינגר שהוא יכול להריח לנו או לבדוק בשבילנו. אבל אני לא מאמינה שאם זה שטוף הוא יכול להריח."

הספקית מברזיל: "הם תמיד שוטפים את זה, תמיד מבדילים [באורכים], ותמיד שמים את זה בגומיות אחרות! לא תקבלי את השיער... לא מוכרים את זה כן."

מהראשונות בעולם! חקרה את נושא "תעשיות השיער בעולם" וחיברה ספרים על הנושא.

מתורגם מאנגלית

אליקס: "אי אפשר לשווק בסיטנאות שיער גולמי! אי אפשר לעשות את זה! כי השיערות לא נראים זהים אחד לשני ואינם במראה אחיד! אנחנו כבר לא מוכרים שיער גולמי!! הפתגם שלי היתה "כמה שתשתמשי עם זה יותר, הוא יהיה יותר יפה." בגלל שרק אחרי 4-5 חודשים של חפיפות עם שמפו רואים את היופי. אז זה באמת יקח הרבה זמן עד שתאהבי שיער גולמי. אולי לא תאהבי את זה מיד שתלבישי את זה. איך זה נראה

למראית עין של הקונה או לנשים הרגילות לרכוש שיער מעובד – זה נראה כמו שיער משומש! אז מה שאנחנו עושים היום, אנחנו מנקים את השיער גולמי, אנחנו מבצעים פעולות תרכבית מסויימת שמנקה את השכבה העליונה, עד שניכר היופי של השיער. ואז אנחנו מורחים שכבה של סיליקון, שזה נותר להשיער מראה שיווקי יפה שלכן הרוכשות רגילות לראות. כשמורחים את השיער, זה יורד עם הזמן. כשירד משיער שמעובד לגמרי, או משיער מעובד שהוא לא רמי, נהיה מלא קשרים, מקורזל, ומט (ללא ברק). אבל בשיער שלנו, כשזה מגיע לשלב שהסיליקון יורד – תרגישי אחרת. אז זה מתחיל יפה – וגם אחר כך זה נשאר יפה!!!"

(בחלק הבא מובא עוד הרבה הוכחות שכל השיער בעולם עובר תהליך של השבחה ועיבוד לפני שזה מופיע בשוק למכירה.)

חלק ו'

ההכשר טוען שיש אפשרות לבדוק את השיער רק כשהוא לא מעובד כלל.

הוכחות שכל השיער הגולמי בעולם עובר כל מיני תהליכים ופטנטים של עיבודים שמשאיר את השיער במראה גולמי

(ועדיין זה נקרא "שיער לא מעובד!")

סוחר ענק ב.ג.

המראיין: "זה נקרא שיער לא מעובד, אבל למעשה האמת היא שהוא עובר עיבוד!"

הסוחר ב.ג.: "בטח שהוא נקרא עיבוד. כשאני באתי לאנשים, חבר'ה שיער מעובד, זה שיער צבוע... בעצם הסוחר, אה. הפאנית, היא יודעת שיש פה איזה משוה. תלך ברחוב, 100 בנות, אבל לא תראה 2 בנות עם אותו קוקו?! זה יהיה, איך שאומרים, משוה מוזר, דומה. (אשתו: דומה אבל לא אותו דבר) אבל לא אותו גלגול של השיער, אותו... שמה הכל אותו מגע, אותו דקות, הכל אותו דבר... איך יכול להיות 10 ק"ג הכל אותו מגע, אותו דבר...?"

המראיין: "מדובר על שיער שטוף?"

הסוחר ב.ג.: "לא, לא שטוף! מדובר על שיער מ-ע-ו-ב-ד! נקודה!"

(הערה חשובה: בשיחה זו חקר המראיין את צורות העיבוד והתשובה שקיבל ששיער שנקרא "גולמי- לא מעובד" בפי הפאניות, הכוונה לשיער שבהחלט מעבדים אותו בעיבודים קלים ומיוחדים שלא מבחינים בהם. והראיה לכך, שבפאה אחת המורכבת מ-4-5 נשים יוצרים פאה במראה אחיד וחלק ומבריק. מכיוון שאם היינו לוקחים שיער של 4 נשים בצורה "גולמי" באמת, הפאה היתה נראית רע מאוד. ולא כדאי לעבוד עם שיער "גולמי"- ללא שום התערבות של חומרים, כי הפאניות לא ירצו כזה שיער. זאת שמענו מפי פאניות וסוחרים שמנוסים מאוד בנושא.)

ה.ר. פאנית עם תעודת הכשר

ה.ר.: "...ראה שהשיער הוא בעל אותו אופי, אותו דבר, אותו קוקויות, אותו אופי של שיער, ..אותו סגנון, אותו מרקם, אותו טקסטורה..."

ד.ר. סוחר מהמרכז יותר מ-20 שנה בעסק

היה לו תעודת

הכשר

המראיין: "זה שתי דברים אמרת לי- גם קראטין וגם החלקה אורגנית? נכון, שתי דברים!"

סוחר מהמרכז: "נכון. זה שני דברים שאתה לא עולה עליי! שאני עושה אותם אתה רואה את השיער ואתה אומר לי "וואוו!!!"

המראיין: "קראטין זה סוג של שמן, והחלקה אורגנית מה זה? זה לא שמן זה..."

סוחר מהמרכז: "אני יכול, אם יש לך ווצאפ, אני יכול להביא לך תמונות, של שיער מתולתל. איך הוא הפך להיות עם איזה ברק מדהים ושיער חלק! והוא לא יוכל לדעת מהו! אני יכול לתת לך תמונות מה עושה החומר."

המראיין: "מה אני אראה?"

סוחר מהמרכז: "אני יכול, אתה תראה ילדה נכנסה למספרה, מה עושה החומר, אני נותן לך. עם שיער מתולתל ויבש, שאתה יודע מה זה, ישראלית שלנו, השיער מתולתל. ואז אני אשלח לך, אתה תראה את אותה אחת אחרי שהספר עשה לה לשיער שלה איזשהו חומר של.... כאילו עבד עליו עם חומר של החלקה אורגנית נקרא לזה. אתה תגיד לי "וואוו!!" השיער נראה כמו אירופאי הכי יפה שיש! עכשיו תגיד לי אתה, אם זה אירופאי, הודי או סיני...הבנת?!"

המראיין: "בקלות, לגמרי, מהקצה לקצה!"

סוחר מהמרכז: "אם זה על ראש של לקוחה, אז מה זה משנה, אני לוקח שיער וגזרתי אותו, אתה יכול לעלות עליי? אין מצב!"

המראיין: "ככל זה שיער שנקרא "לא מעובד"?"

סוחר מהמרכז: "כל זה נקרא לא מעובד!!! זה שיער אירופאי...הוא קורא לזה אירופאי מאה אחוז! אתה לא יכול לעלות עליי!"

המראיין: "מה זה החלקה אורגנית הזאת, איזה חומרים?"

סוחר מהמרכז: "היא חומר כימי. אני לא יודע מה שמו שם, אולי אורגני באמת, משוה טבעי..."

המראיין: "מה בעצם הסברת לי בהתחלה? עוד לא הצלחתי להבין מה שאמרת לי בהתחלה, שהדתיים יש להם דרישה יותר גבוהה מכולם - למה זה באמת ככה?"

סוחר מהמרכז: "כי הן רוצות שיער מאוד יפה!"

המראיין: "הדתיים רוצים יותר יפה מחילוניים?"

סוחר מהמרכז: "מאוד!! הן רוצות שיער תראה עם ברק והיא תיפול מאוד יפה, וזה כאילו..."

המראיין: "יש בזה היגיון מסויים, שהחרדים רוצים...?"

סוחר מהמרכז: "אני אומר לך, אני בתור אחד שמבין בשיער יחסית... (סיפר סיפור על פאנית אחת שבאה לחנות...) וצחקתי בלב, אם הן יודעות לבחור שיער, והן יודעות מה זה שיער, אז אני לא מבין בשיער! הן חוץ משיער שהם לוקחים וקונים אותו עם חומר, ואז הם רואים אותו יפה, ואז זה עובד. אבל, אתה מבין, בגלל זה, הן מחפשות את השיער המאוד יפה..."

סוחר מהמרכז: "עכשיו תסתכל על הפאות, אתה מכיר שיער כזה יפה, בריא???"

המראיין: "הכל חייב שזה עובר טיפול מסוים?"

סוחר מהמרכז: "זה עבר איזשהו קראטין אני קורא לזה, אוקיי? קראטין נותן ברק לשיער, אוקיי!"

המראיין: "כל הפאות שאני רואה היום ברחוב כולם עוברים טיפול מסוים?"

סוחר מהמרכז: "אני לדעתי כן! כי אין שיער כ"כ כ"כ כ"כ בריא! האירופאיות כבר אין אותם, זה שקר! זה הכל עובר תהליכים... אתה מבין? ואתה רואה את השערה משי, כאילו נופלת... יש שיער כזה?! תסתכל על קוקו של ילדה, תמצא אותו אחת ל...!"

סוחר מהמרכז: "עכשיו היום הסוחרים מכניסים... שמע, קשה לעלות!! מחפשים את הכי טוב ואת הכי זול..."

המראיין: "אז מה שכן, שלערבב, ודאי שהם יערבבו שיער הודי?"

סוחר מהמרכז: "כן! דרך אגב, אומרים שכשאתה מערבב שיער זה הדבר הכי יפה שיוצא! זה עם הודי, עם סיני, קח שיער מ...לא משנה איפה, אתה מערבב כמה סוגים אתה מקבל יופי של קוקיות! אז מאוד מאוד..."

המראיין: "יכול להיות שאם למשל השיער ההודי עולה 350 דולר לק"ג והאירופאי עולה 1500 דולר, אז הכי משתלם לו זה לחסוך בכל קוקו לשים קצת הודי...?"

סוחר מהמרכז: "בוודאי! בוודאי! זה מה שהם לפעמים יכולים לעשות! בטח!! הם אלופים היום! עזוב, זה לא... זה שוק מאוד קשה, מאוד!!!"

המראיין: "הוא סוג של שמן, לא הבנתי?"

סוחר מהמרכז: "הוא גם סוג של שמן, שקוראים לו קראטין. שיצרו אותו כאילו מהשכבה הטבעית, קוראים לו קראטין. ושמים אותו שיראה בריא יותר! בפועל, מה שעושים, לוקחים את הפרומולין, אוקיי? שזה חומר שאתה משמר חיות, אתה מכיר את הפרומולין? גופות אתה רוצה לשמר, נכון? אתה שם אותו בפרומולין... נגיד אתה רואה תוכי שהוא מקובע, אתה רואה את התוכי ממש... אז לקחו פרומולין, פורמלין הוא לא בריא בפועל (מסרטן) אבל בעולם השלישי זה לא מעניין. שמים את זה טיפה ומרטיבים את השערה עם זה, ואז השיער נראה טוב...!!!" (טכניקות טבעיות לייפות שיער הודי- גם ללא עיבוד)

סוחר מהמרכז: "והשוק הזול- אני יעשה את זה באוקראינה אני אביא לך פאה. אתה תעביר את היד עם החומר, אתה לא תאמין איזה יפה היא, והיא יכולה להיות הודית!!!"

סוחר מהמרכז: "שמע, היום, מאוד קשה! מאוד מאוד קשה לדעת מה ההבדלים! בגלל זה אנשים לא מאמינים גם. שיער הודי, שיער אוזבקי, שיער סיני, מאוד קשה להתחקות על הרמה. אני יכול להגיד לך שאני יכול להביא שיער הודי ולדחוף לשוק והם לא ידעו! אם זה היה העבודה שלי היום, אבל זה לא העבודה שלי. אבל אם הייתי רוצה, נוסע מביא שיער, בוחר את ההכי יפים, משחק איתם, מסדר אותם, ומוכר אותם! לא יעלו עליו!!! עכשיו זה מה שעושים הרבה סוחרים היום באוקראינה כי אין להם משאבים מאיפה לקחת!! והשוק דורש אירופאי, מה הם עושים...!!!"

המראיין: "יש מפעלים.. שמעתי שיש מפעל בספרד..."

סוחר מהמרכז: "יש 'דלגדו' (Delgado), מפעל מוכר בספרד, הרבה פאניות בארץ עובדות איתם) וכל אלה. כן, אלה גם מייבאים שיער... הרי, אתה מבין מאיפה...! הם ידעו לפני כולם לעשות לשיער חומר ולמכור אותו מאוד יקר! (המראיין: איך?) היו מצפים אותו במשהו בקראטינים המיוחדים האלה, ומוכרים אותו בתור אחלה שיער! כן, ככה הם היו עושים! תשמע, אתה לא יכול לעלות עליהם!!!"

המראיין: "בעצם אתה אומר שאנחנו כולנו קונים חתול בשק?"

סוחר מהמרכז: "כן! היום, כן! היום, שמע, אתה קונה חתול בשק, אתה לא יכול להיות בטוח מה יש שם!"

סוחר מהמרכז: "תלוי, איך שאמרת, מאיפה לקחו את השיער ההודי מאיזה איכות לקחו אותו...אם לקחת שיער הודי של ילד, הוא איכותי! ואם לקחת שיער הודי של מבוגרת הוא פחות איכותי והוא עבה. והוא פחות איכותי לפאות."

סוחר מהמרכז: "כי קשה להשיג! כל העולם התחיל לעשות אקסטיישינים- הארכות שיער. אתה מבין, כל העולם עובד. עכשיו נהיה ביקוש עצום לשיער."

אז מה עושים? לוקחים שיער מעובד או שיער הודי, שיער זול או כזה שיער אחר, משדרגים אותו, ואז אתה לא עולה עליו!! מאוד מאוד קשה...!!!"

סוחר מהמרכז: "כל אלה שאומרים לך שיש קשקשת והן מרגישות... אז דווקא ההפך! שהן רוצות את זה מבריק ויפה, שלא יהיה קשרים. אתה מבין? אז כששמים חומר אין קשרים, ואז השיער יפה יותר! מאוד קשה, תיאמת... מאוד קשה! באמת מאוד קשה לדעת! אתה יכול להיות הכי מקצועי, אתה לא תעלה על זה!!!"

פאנית ר' מומחית בגילוי לב

צברה ידע וניסיון עשיר בסלוגי פאות ידועים

המראיין: "אמרו לי כמה (משווקי שיער), שגם שיער שנקרא כלא מעובד- עובר איזשהו תהליך?"

הפאנית המומחית: "עובר איזשהו תהליך, כן...!"

המראיין: "זה לא ישר מהראש של האישה?"

הפאנית המומחית: "זה לא ישר!! אני אגיד לך גם למה. פשוט מה שבעצם קורה, בן אדם שרוצה למכור לך שיער, הוא לא יכול לבוא לך עם סחורה שהיא "כמעט" יפה! לכן, לפני שבכלל הסוחרים של הארץ, ולפני שבלל שמגיע לידים של מישהו... ברגע שהקוקו נגזר מי...א... - אני אגיד לך איך זה עובד... ספציפית בברזיל אני יודעת ואני מכירה פחות או יותר, יש איזשהו מאפיה שאנשים מברזיל ארגנו. לפני שהם מוכרים את השיער, הם שופכים את החומר שאחת מהפאניות כאן שמות."

המראיין: "את יודעת איך קוראים לזה?"

הפאנית המומחית: "זה פורמלין."

המראיין: "פורמלין, שמעתי על זה, וודאי!"

הפאנית המומחית: "שמעת על זה, אבל אף אחד לא משתמש בזה בארץ כי הוא בעייתי, לי יש אותו ספציפי!" (היא ספרה שגלית איטליה קונה ומוכרת בבקבוקים לפאניות)

המראיין: "מה זה עושה החומר הזה?"

הפאנית המומחית: "כן, זה חומר שמרכך את השיער ומזין אותו, ונותן ברק ועושה את השיער יותר טוב!"

המראיין: "זה סוד? כל פאנית מכירה את זה?"

הפאנית המומחית: "לא, לא! הם מכירים את הקראטין, זה הנקודה."

המראיין: "אגב, הערובוב זה שיטה טובה, נכון?"

הפאנית המומחית: "כן, כן!"

המראיין: "אני דברתי עם כמה אנשים, שמעתי שלערבב זה משהו אדיר...?"

הפאנית המומחית: "לערבב זה משהו שיותר טוב מבחינת השיער של איך שהפאה בנויה אח"כ. זה גם יותר יפה בעיניי, כי היא יוצאת עם גוונים טבעיים!!!"

המראיין: "אז למה שלא... איך אני יכול לדעת, אבל אולי מי שמכר לפאניות מכר כזה דבר? אולי זה שמוכר משקר עליהם, מכניס קצת שיער מעובד פה ושם, וזה יותר זול?"

הפאנית המומחית: "בטח! חד משמעית!"

המראיין: "כן?! אז אני שואל, האלה שמוכרים את השיער לפאנית, מערבבים להם שיער מעובד בתוכו?"

הפאנית המומחית: "כן! חד משמעית! אני ראיית כמה פעמים, סוכנת שיער באה אליי, היא רצתה שאני אעזור לה למכור את השיער האיכותי. יש שיער שהיה מעובד מה שהבנאדם אמר לה שהוא לא מעובד, וזה שיער הכי טוב שקיים. ובעצם זה לא נכון, כי אתה רואה שהשיער עבר איזשהו השבחה - לאו דווקא איזה עיבוד מאוד חזק, איזשהו משהו שמרענן את השיער!!!"

המראיין: "אז למה אנשים לא קונים שיער מעובד?"

הפאנית המומחית: "נשים לא יודעות מה הן קונות, הן לא יודעות בד"כ...! יש כאלה ששמות לב שיש משהו שונה בשיער, הן לא יודעות להגדיר... זה שיער עבר איזושהו השבחה - **כל השיער האירופאי עבר השבחה!!**"

הפאנית המומחית: "לדוגמא יש לי פאות שזה שיער ברזילאי, עשו עליהם השבחה ובנוסף לזה עשו לזה עיבוד של תלתלים. **כל הפאות שיש לי כאן כ-ו-ל-ם גליות מתולתלות פתאום! עכשיו למצוא שיער כזה בברזיל... כל התלתלים בעצם פריזים** (שערות קטנות קופצות- לא אסטטיות) ומתנפח... פה פתאום, אתה רואה שיער מהמם...! **איך זה יכול להיות???** הכול באותו צבע!! הכול באותה צורה!! אתה אומר רגע, כמה בנות בברזיל יש להם אותו שיער כזה יפה...? **חייב תהליך של השבחה שזה יוצר רכות...!!**"

צ. ב. - ספקית שיער של ההכשר

צ.ב.: "בשיער גם שאת אומרת בפרגוואי, אם את כבר מזכירה את השיער מפרגוואי, גם בברזיל וגם בפרגוואי עצמו מורחים כל מיני חומרים על השיער לעשות אותו יותר יפה. ואז עם הזמן הרבה פעמים זה יורד..."

המראיין: "כי זה שיער הפוך. כנראה שהם קנו את זה שיער הפוך. כי זה שיער לא יפה אז מורחים..."

צ.ב.: "לא, לא! זה לא בטוח! זה לא שיער הפוך. הרבה פעמים אני רואה שם שיער שהוא לא יפה, ואז הם יכולים להראות שהם עושים אותו יפה..."

ז. ש. - ספקית שיער ומנהלת בתי ספר לפאות, של ההכשר!

המראיין: "אלה של המפעלים זה שיער מעובד, כן?"

ז.ש.: "לא!! לאו דווקא! אלה נגיד הברזילאים, הם מוכרים לך הודי ומערבבים ערבוב מאוד מקצועי ואת רואה שזה עבר איזה חומר לאחד את הכל!!!"

ב.ס. פאנית מההכשר 11 שנה עובדת עם שיער ברזילאי

ב.ס.: "לא יודעת להגיד לך בוודאות בהודי, אבל כבר קרה לי לא אחת, שאנשים הגיעו והציעו לי פה סחורה או שאני נקראת היום מישהי שמאוד מבינה בסחורה אז שאנשים מבקשים ממני טובה שאני אעבור להם על סחורה של שיער, קרה לי לא אחת, שהגיעה לי סחורה, שלא הריח לי וזה לא היה נראה לי, כאילו כל השיער היה דומה מדי אחד לשני או כל מיני דברים שזה..."

ב.ס.: "זה קורה, אני לא אומרת לך, יכול להגיע לפעמים שאני מריחה שזה עבר תהליך, וודאי שמגיע לפה..."

מעצבת שיער בתל-אביב - 40 שנה מומחית להחלקות שיער מכל הסוגים

המראיין: "ד"א, את עבדת הרבה עם החלקות. ההחלקות מעלימות חלק מהקשקשת כאילו?"

המעצבת: "לא, לא מחייב!"

המראיין: לא מחייב?

המעצבת: "לא, לא!"

המראיין: "את יודעת מה עובר עיבוד ומה לא?"

המעצבת: "ברור, ברור!"

המראיין: "הפאות קאסטם נראה לך שזה עובר עיבוד? כל הפאות היפות המבריקות האלו?"

הפאנית המומחית: "יש פאנית בארץ שיש לה איזושהו מחסן בסלון שלה. ומה שהיא בעצם עושה מביאה חומר, ממש חומר השבחה, שהיא מצפה בו את השיער. ואז כל הלוקחות חושבות שזה השיער הכי מושלם בעולם! והכי יפה! וכאילו בעצם, משלמות על זה הון עתק ובעצם השיער רגיל לכל דבר! והיא עושה איזושהו השבחה, פעולה כימית פשוטה!!!"

המראיין: "והפעולה הזו באמת מצליחה להביא את השיער לרמה ממש איכותי?"

הפאנית המומחית: "כן! זה שיער חבל על הזמן!! קונים בלי סוף ממנה.....!"

המראיין: "חומר שהם פתחו?"

הפאנית המומחית: "לא פתחו - זה חומר שהוא לא כ"כ חוקי בארץ! ומצליחים להעביר את זה איכשהו!"

המראיין: "מסוג החומרים המסרטנים?"

הפאנית המומחית: "כן!!!"

המראיין: "פעם ראיתי איזה כתבה, שפאניות משתמשות בחומרים מסרטנים."

הפאנית המומחית: "כן, אבל זה לא בדיוק. יש כמה סוגים, היא לא משתמשת בסוג שהן משתמשות בו."

המראיין: "איך שאני מבין ממכם, בעצם, לא כל הפאניות יודעות להבחין אם השיער מעובד או לא."

הפאנית המומחית: "בכלל לא!! אולי כמעט ולא!!!"

המראיין: "וגם הם לא מבחינים אם מעורבב בו שיער מעובד אפילו אם ידעו להבחין אם השיער לא מעובד. אבל לפעמים אפשר לערבב להם שיער מעובד...?"

הפאנית המומחית: "כן לפעמים אפשר, בדיוק!!!"

המראיין: "לכן צריך פיקוח על זה..."

הפאנית המומחית: "בדיוק, חייב!!!"

המראיין: "למה לפאות הדרישה היא אחרת, לשיער לא מעובד, מה ההיגיון?"

הפאנית: "את האמת שאין לזה כ"כ היגיון. אני יכולה להגיד לך היום שמלא בנות קונות שיער אירופאי שעבר עיבוד והן לא יודעות שזה עבר עיבוד! הן לא יודעות את זה...!!!"

המראיין: "מי הפאניות עצמן?"

הפאנית המומחית: "גם הלוקחות!"

הפאנית: "הפורמולין זה בעצם חומר... זה נמצא בקראטין אבל מערבבים אותו בכמויות גדולות. זה נמצא בארץ... כמובן מערבבים אותו עם חומר יותר עדין. יש מקום שעבדתי בסלון... הם מקבלים חומר דומה. מקבלים בסין אחד שקוראים לו ג'ו. הוא מביא להם חומר בבקבוק חלב, כי אסור להביא בטיסות. אני לא יודעת איך הוא עושה את זה, אולי דרך משלוח כלשהו או שמבריה! ומביא להם ליטר בחודש. והם בעצם מוכרים את זה בבקבוקים קטנים, לפאניות שרוצות...!"

הפאנית המומחית: "זה חומר שבעצם מורחים על פאות שעושים בהם עיבוד בבית חרושת."

הפאנית המומחית: "פה בארץ לא יודעים ממה מכינים אותו. זה חומר שמורחים ל"ע על גוויות כדי לשמר אותה."

המראיין: (לאחר שדיבר עם סוחר מהמרכז וציטט דבריו) דברתי עם --- ואמר לי ככה: "תראה לי שיער כזה יפה!"

הפאנית המומחית: "ברור, ברור! הכול עובר תהליך!! אבל מאוד עדין. אף אחד לא ידע! אף אחד לא ידע - לעולם!!!"

המעצבת: "ברור ברור! (המראיית: כן?) ברור, ברור! זה עובר הבהרות, זה עובר קראטין, ברור!"

המראיין: "עוד שאלה קטנה, יש חומר שמשמר את השיער קוראים לו פוליאמין משהו כזה...?"

המעצבת: "פורמולין."

המראיין: "שמים אותו בהחלוקת נכון?"

המעצבת: "כן, וזה מה שמשמר את הפאות שעושה אותה מבריקה ויפה!!!" (הערת שוליים: יש הרבה שיטות ל"שפר" את השיער ההודי)

קובץ ראיונות של מעצבי שיער לתקשורת

באמתחתנו קבצי וידאו מהתקשורת, מציגים קוקיות שלמות של שיער המגיע מחברת "גרייט לנט"- המצהיר שעובד עם שיער הודי ומשבחים אותו וגאים להציג עצמם כהמעצבים של החברה.

אופק אהרוני ורוני חתוכה- מומחים להחלוקת שיער- ראיונות שלמים לדבריהם: " נושא ההחלוקת שיער הוא דבר פרוץ מאוד היום."

סוחר ענק ב.נ.

הסוחר ב.נ.: "זה קל מאוד לבוא להגיד, תשמע, הנה זה הודי וזה וזה, תערבב לי ואני אדע. אבל אחרי שאני לוקח את השיער ומסדר את השיער 3-4 ימים ואז אני אביא לך את השיער, אתה תוכל לדעת! לא! במפעלים עושים את זה. אין מפעל היום בסין שאתה שולח לו שיער שלי, הכי טוב, והם לא מעבדים אותו! הם חייבים לעבד אותו, בשביל לתפור את הסקין, לתפור את זה. הם חייבים לעשות עיבוד של 5%...."

המראיין: "איפה במפעלים בסין?"

הסוחר ב.נ.: "מה? אבל שמה מעבדים אותו ב-5% בשביל שיוכלו לתפור אותו, שלא יהיה לו קשרים. זה סודות מה שאני מספר לך, זה דברים שהמפעלים לא מספרים את זה! אני כ"כ בפנים והם צריכים אותי, אז אני יודע דברים שאף אחד לא יודע!! הם חייבים לעבד את השיער ב-5 אחוז, להוריד לו קצת את הקשקשת, (אשתו ברקע: אפילו שזה שיער הכי טוב) אפילו שזה שיער הכי טוב!"

ספקית שיער י'

ספקית י': יש הרבה ניואנסים. רוב הפאניות בשוק - אני לא רוצה להיכנס לשמות אבל זה לא בעיה - שהיו לפני 30 שנה שראו את השיער... שפעם באמת לא היה את הדרישות המטורפות מה שהיום מבקשים מהשיער... שצריך להיראות טבעי אבל הוא לא! כי לא קיים חיה כזו בטבע!!"

המראיין: "אז מה בעצם, כל הפאות עוברים עיבוד?"

ספקית י': "לא כל הפאות, כל השיער!! אחרת לא יקנו אותם!" "מי שמתמודד איתם זה הספקים. כי היום הדרישות של פאניות, אנחנו רוצים טבעי". אבל טוב, עכשיו אני יודעת מה הן רוצות... אבל שלא יראה כמו טבעי - שיראה "וואוו!" לא קיים כזה דבר!! צריך לפתוח חממה לגידול למה שהיא רוצה...!"

ספקית י': "המצב לשים כשרות יש דרך אחת! שאתה עומד, גוזר את הקוקו, ומלווה אותו עד התפירה. הקוקו עובר כ"כ הרבה תהליכים, הקוקו המסכן הזה, וכ"כ הרבה ידיים... בעצם לעשות את התהליך הזה זה בלתי אפשרי!!"

"לפני הרבה שנים לא היה שיער ברזילאי! אנשים היו מייצרים משיער הודי, נכון; סיני, פאניות לא היו אוהבות להשתמש... יצא פסק, ונשים עם פאות של 1000 דולר, 2000 דולר, שרפו את הפאות. ומה קרה לאחר מכן? אני מניחה שאחרי זה הגיע שיער ברזילאי, בשם "שנקרא" ברזילאי!!"

המראיין: "אם הוא לא מעובד יש לו שיניים כאלה מאוד דקות ואז אתה יכול לבדוק את השיניים..."

ספקית י': לא נכון!

המראיין: ואז היא אומרת, אם אתה מעביר את היד מלמעלה למטה- זה חלק. ואם אתה מעביר מלמטה למעלה אז אתה בעצם נתקל בכל השיניים האלה. אתה בעצם מרגיש, מי שמיומן. ואם השיער מעובד, אז השיניים יורדים ואז אין לך שום הבדל במגע אם אתה מעביר את היד מלמעלה למטה ומלמעלה למטה."

ספקית י': "זה אתה מדבר על עיבוד ממש אגרסיבי, מורידים קשקשת. היום כשמעבדים שיער... בוא, כל הספקים כבר יודעים מה שפאנית רוצה להרגיש השיער. כבר לא מורידים קשקשת, השיער לעבד בלי להוריד קשקשת! ואם תוריד 10 אחוז מקשקשת עדיין תרגיש שיניים!! זה היא מדברת במצב שהורידו 100 אחוז מקשקשת, אבל זה שיער שלא צריך להיות מומחה, אתה תזהה אותו."

המראיין: "זאת אומרת, גם השיער שעובר עיבוד עדיין לא יורד קשקשת?"

ספקית י': "לא!"

המראיין: "וגם אם יורד עדיין ישאר לו..."

המראיין: "אני מדבר עם הרבה פאניות בארץ וכולם אומרות "אנחנו מקבלות מהספק שיער גולמי לא שטוף!" כ-ר-ל-ם אומרות לי את זה!"

ספקית י': "לא קיים דבר כזה! מה זה גולמי לא שטוף?!"

המראיין: "אז אחרי טחנתי נורא נורא חזק פאנית אחת, בסוף היא אומרת לי "נכון שאני עושה חפיפה וזה לא שטוף אבל זה עובר איזהו שטיפה קלה!" ככה היא אומרת לי בסוף!"

ספקית י': "בוא אני אגיד לך משהו. לרוב, הן לא יודעות כלום!"

"היה סיפור שאני ו-... כ"כ.. אנחנו כדי ללמוד על שיער אני ו-... היינו בכל העולם. בתחילת העסק אנחנו אוהבים ואנחנו סקרנים... הגיע שיער ברזילאי, יש שיער בלונדיני ברזילאי. הפאניות כולם אמרו להם סיפור מאוד יפה, ספרו להם סיפור שהגיעו גרמנים לברזיל. וזה היה מאיזה מושבה ואז בעצם יש שיער בלונדיני. עכשיו בוא, האנשים הגרמנים שהגיעו לברזיל זה לא אנשים שהגיעו ממעמד נמוך אלא זה אנשים ממעמד גבוה. זה לא אנשים שימכרו את השיער שלהם אבל זה הסיפור שמסתובב! אם תשאל פאנית, מאיפה יש שיער בלונדי? היא תענה לך (מספרת בלעג) "הגיע קבוצת גרמנים ומהקבוצה הזו, אתה מבין גוזרים, ומוכרים שיער בהיר... זה תמוהה, זה באמת אגדה... איזה גרמני במעמד, ימכור את השיער שלו!! זה מצחיק...!!!"

א.א. – ספק שיער ראשי של שלזינגר

פאניות מקבלות שיער לא איכותי – ומשפרות אותו אצל סוחרים

א.א.: "אז אני אומר אין לי ניסיון עם כל מיני חומרים בשיער האסיאתי! יכול להיות שיש איזשהו חומר מיוחד, שכן מצליח להוציא את הריח בצורה כזאת מקצועית. אבל גם, עדיין, האיכות היא איכות אחרת. אני חושב שזה כמעט בלתי אפשרי, יכול להיות שאני טועה! אני לא יכול להגיד לך ב-100 אחוז!"

המראיין: "או עיבוד קל מסוים, עיבוד קל ש... איך אמר לי נ.ד.? 3-4 דקות אני שם בתוך איזה חומר, משנה לך את הצורה שלו, עיבוד קל." (אתה אף פעם לא תבחין אפילו" הוא אומר לי. אתם יודעים למה הוא מתכוון? אתם יודעים על מה שהוא מדבר? איזה חומר זה?"

א.א.: "אני יודע שהוא יש לו איזשהו חומר, נ.ד., אני לא יודע איזה חומר זה. הוא גם לא יגיד לאף אחד איזה חומר זה..."

המראיין: "הוא אמר לי "אני יכול לשנות לך כל שיער שאתה רוצה!" הוא צחק עליי. אמרתי לו שיש הכשר. "זה שטויות!" הוא אמר לי. הוא ביקש ממני להעמיד מולו את שלזינגר."

א.א.: "קודם כל זה חומר שהוא המציא! וכל הכבוד על זה הוא טוען שהוא המציא את זה. אוקיי, וזה ברור. ויש לו חומר מסוים שמשפר שיער! גם פאניות שנתקעות עם שיערות שעושות להם בעיות, שיער יבש וזה,

הזאת, אז זה יהיה 100% גולמי. לא יהיה שום דבר מרוח על השיער, זה יהיה 100% שער טבעי."

מראיין: "אני רוצה לדעת, ראיתי את השיער מברזיל שהוא מבריק והקשקשת שלימה?"

מפעל: "כל שיער שאת מוצאת שהוא מאוד מבריק ורך, הוא לא שיער גולמי! זה בכלל לא שיער גולמי! זה 100% שמשוה מרוח על השיער!"

מראיין: "כשאתם הופכים את השיער לבלונדיני ולחום האם הקשקשת נשאר שלימה?"

מפעל: "אם את רוצה להפוך את השיער ל613 (מס' של צבע בלונדיני), זה מאוד בהיר, ולכן זה רק שייך לעשות את זה על שיער גולמי, כי צריכים קשקשת כדי להחזיק את הצבע."

מראיין: "הקשקשת נשארת שלימה, נכון?"

מפעל: "כן, הקשקשת נשארת שלימה!"

מפעל ר.

מתורגם מאנגלית

מפעל ר: "כל השיער, כל השיער מיוצא מהודו!! הבעיה היא, שלמשל אם אתה לוקח את השיער הברזילאי, אין שיער ברזילאי! הם קונים שיער מהודו, הם עושים תהליך קטן כדי לעשות את זה יותר רך, ומבריק יותר, לתת יותר מרקם לשיער, והם ממתגים את זה שיער ברזילאי! והם מוכרים אותו ללקוחות שלהם. אין שיער ברזילאי! כל אלה השמות: מונגולית, פרואווי, מלזי ... כל השמות שאתה משתמש בהם... אבל בעצם כל השיער מיוצא מהודו!!!"

המראיין: "זה שיער של בית ע"ז הודי?"

מפעל ר: "תראה, הכל מגיע משיער של בית ע"ז הודי!! כל השיער מגיע מבתי ע"ז שם. הם קונים את זה בכמויות גדולות והם מעבדים את זה לפי בקשות הלקוח שלהם. והם ממתגים את זה לפי כל מה שהם רוצים!!! ואז הם מוכרים אותו ללקוחות שלהם. זה הכל."

המראיין: "מה עם רוסיה?"

מפעל ר: "אנשים רוסים שבאים לכאן והם קונים שיער והם פשוט לוקחים את זה לארצם. לכל מדינה יש תהליך של עיבוד שונה. כמו לנו ההודים, יש איזשהו תהליך של עיבוד. הברזילאים יש להם גם איזשהו תהליך..."

המראיין: "אה, בסדר! עכשיו אני מבין את זה! אז השיער הוא הכל מהודו אבל כולם מעבדים את זה אחרת."

מפעל ר: "כן, כן! הם קונים את חומרי הגלם מהודו. תראה, חומר הבסיס הוא מהודו, העיבוד שונה. לרוסים יש סוג מסויים של תהליך העיבוד, לברזילאים יש סוג שונה של תהליך, לסינים גם יש פרוצדורה אחרת..."

המראיין: "אז כל התיוג שגוי, זה באמת רק שיווק, נכון?"

מפעל ר: "הם שמים תוויות חדשות לפי המגע!"

המראיין: "אז באמת אין עוד נשים שמוכרות את השיער שלהן במדינות אחרות כמו בברזיל ובאירופה ... הם פשוט לא עושים את זה...?"

מפעל ר: "לא, זה לא שם. החומר הבסיסי הוא מהודו, אבל העיבוד הוא שונה!"

המראיין: "מה עם, יש אנשים שמוכרים את הפאות האלה לנשים יהודיות אבל הם לא רשאים ללבוש את השיער של בית ע"ז הודי. אז איך הם מקבלים את השיער?"

מפעל ר: "הם מעבדים מחדש! אתה לא היית יודע! האם אתה רואה הבדל - שיער הודי יהיה בו מראה מט, מבריק, אבל הפיניש של השיער ברזילאי יהיה

הוא עושה להם שירות תמורת תשלום ומעביר את החומר ומשפר להם את השיער...!!!"

ספקית שיער ת.ר.

של 'ההכשר'

המראיין: "הם עושים את זה באיטליה ובהרבה מקומות... באיטליה אני יודעת שעושים את זה"

ת.ר: "אני יודעת, אבל..."

המראיין: "שמים את זה באמבטיה בערך 20 יום - השיער שלא מעבדים להשאיר גולמי בשביל לעשות את זה לקאסטם. אז פשוט עושים באמבטיות של אוסמוזה..."

ת.ר: "נכון! זה מה שעושים בשיער הברזילאי! ולכן התחיל להיות שיער ברזילאי בהיר!!!"

פאנית וותיקה צ. עם 40 שנות ניסיון

היה לה תעודת הכשר שנים רבות

המראיין: "עכשיו, אפשר להעביר תהליך של עיבוד לשיער ולא להוריד את הקשקשת? יש כזה דבר?"

פאנית צ.: "כן!"

מנהלת מפעל בסין ו. טוענת שיש לה 2 מחלקות: כשר ולא כשר- היא עובדת יחד עם ההכשר שנים רבות.

מתורגם מאנגלית

המראיין: "אני לא רוצה זורח, אני רוצה שיראה בלונדיני טבעי לילדים, שיער של ילדים לא בגוונים זורחים, בלונדיני טבעי, טבעי. יש לכם?"

המפעל: "צריך לערבב כמה צבעים, לא רק צבע אחד, חלק בהיר יותר חלק כהה יותר, אולי שלוש צבעים מעורבבים!"

המראיין: "כן, אבל זה נראה טבעי? אני לא רוצה שיראה צבוע."

המפעל: "מאוד טבעי, מאוד טבעי!!"

המראיין: "זה לא מעובד? הקיוטיקלס נשארים?"

המפעל: "כן."

המראיין: "אה, אתם מלבינים את זה? איך אתם צובעים את זה?"

המפעל: "זה מסובך, זה תלוי איזה צבע, תלוי מה הצבע הסופי. בדרך כלל או צבועים את השיער ישירות או שקודם מלבינים ואז צובעים, זה טכניקות שונות."

המראיין: "אה, כשמלבינים הקיוטיקלס (הקשקשת) יורדים?"

המפעל: "חלק אבל רובם נשארים!"

המראיין: "אז אפשר לייצר מהם פאות קאסטם?"

המפעל: "כן, רוב הזמנות הלקוחות הם של פאות קאסטם."

מפעל ענק בהודו ל.א.

מראיין: "האם אתם מעבדים את זה קצת? האם זה מבריק? (השיער)

מפעל: "תראה גברת, אם את קונה שיער שהקשקשת שלו שלימה, הוא לא יהיה מבריק. זה יהיה 100% איכות טבעי. את צריכה למרוח מרכז שיער וחומר מיוחד לעשות אותו יותר רך ומבריק!"

מראיין: "אז אתם לא עושים את זה לפני שאתם שולחים לי את זה?"

מפעל: "כמו שאמרתי לך, יש לנו איכויות שונות. אם את קונה את האיכות הכי גבוהה, שיער גולמי, שיער הודי מבתי הע"ז, אם תקני את האיכות

ךך כמשי. זה כאילו השיער הוא ברזילאי... הם יאמינו שזה מברזיל! הנשים הברזילאיות לא מגלחות את הראש! הם צריכות שיער, למה שהם יגלחו שיער?!"

כל המפעלים - נשאלו וענו שיש להם שיער רמי עם מגוון ענק של צבעים, והקשקשת נמצאת והשיער נקרא בפיהם - "שיער לא מעובד".

חלק ז'

הדרך היחידה לדעת את מקור השיער בכדי לתת הכשר היא השגחה משעת הגזיזה.

הוכחות שאין דרך לראות את הגזיזה! (רק בהודו!!)

ב.ג. הספקית מברזיל עם תעודת הכשר

המראיין: "אי אפשר לראות?"

הספקית מברזיל: "אי אפשר, אני אף פעם לא ראיתי את הגזיזה...! אני הולכת למקומות שאפילו אני לא רואה את הגזיזה ואני לוקחת שומר איתי!"

המראיין: "למה לא רואים?"

הספקית מברזיל: "כי הם מביאים שיער גזור!"

"אני לעולם לא ראיתי את הגזיזה! את לעולם לא תצליחי לראות! הייתי כ"כ הרבה פעמים במקומות שונים, בארגנטינה, בוליביה, פרגוואי, ויורוגוואי... אני לעולם לא ראיתי את הגזיזה!! את לא תראי את הגזיזה! אם ראיתי גזיזה פעמיים בתוך 18 שנה, זה הרבה!! את רוצה לשמוע את האמת את רוצה להתקשר לי. ה, אבא שלה הוא רב כאן, היא גם עוסקת בשיער, את יכולה להתקשר אליה, היא גם תגיד לך את אותו הדבר!"

המזכירה של הפאנית ר.י. היה לה בעבר תעודת הכשר

ר.י.: "אני לא יודעת אם היא תמיד רואה מאיפה גוזזים את השיער. אבל היא פוגשת את האנשים בכפר... יש סוכני ביניים שהיא מקשרת איתם ביניהם.."

סוחר י. ב. - ירושלים

סוחר י.ב.: "הכל זה סיפורים, הכל זה סיפורי סיפורים! מי שאומר שהוא קונה ממספרות, הוא משקר!! כי כמה הוא יכול לקנות ממספרה?! 2-3 ק"ג!! זה שטויות!! כולם קונים אותו דבר. יש סוחרים בברזיל, ויש סוחרים באוקראינה... אבל על סוחרים גדולים הוא לא יכול לשלוט, מאיפה הם קונים ומה הם קונים...!"

ח.ג. פאנית מהמרכז

פאנית: "לא אז זהו. מה שיש לי בברזיל, זה שיער של מישהי שגרה בברזיל. היא סוכנת. היא גרה בברזיל, והיא קונה, גם מסוכנים וגם ממספרות. אז זה, את השיער שהיא מוכרת היא קוראת לו "אמשינוב". היא קונה במספרות. אני אגיד לך את האמת, באמשינוב היה תקופה שאמרו שאפשר ללכת גם עם שיער של מריאלה שהיא אומרת שזה של "אמשינוב". כי יש לה שיער כאילו שהיא טוענת שזה של "אמשינוב" שזה מתאים לאמשינוב. וז"א שזה שמור. עכשיו היה תקופה כזאת, ואני בתקופה הזאתי קניתי ממנה שיער. עכשיו זה מופרד אצלי בקופסאות זה לא נמצא ביחד עם הישראלי, למזל! והיא.. בסדר התקשרתי אליה, וקניתי שיער. אני אגיד לך את האמת. כשפגשתי אותה וראיתי את הכמויות של השיער, והיא באה עם 80 ק"ג, לא יודעת כמה, זה המון המון שיער, אני לא, לא יודעת. הרגשתי שאני לא יכולה להאמין לה! אבל אמרתי לעצמי, אם יש ביקוש וסוכמים על זה, אז אני מביאה לאלה שמבקשות. אני אישית לעצמי לא אעשה מזה!! כי אני כבר מזמן החלטתי שאני לא סומכת על זה מספיק! היא באה עד אלי הביתה. היא הייתה אצלי בבית, מכרה לי שיער. המון המון המון כסף שילמתי לה. היא ניצלה את זה שזה ק"ג שיער היקר והשמור!! ואני תכלס גם לא מאוד אוהבת את השיער וגם לא מספיק סומכת על זה!!!"

ו.ד. - ספק שיער הראשון שפתח את 'דרום אמריקה' ולימד את ההכשר בתחילת דרכו, כיום מודה על האמת... (הופיע ברשימת הספקים הכשרים בעבר)

הרב חיים כץ ממייסדי ההכשר

הרב חיים כץ: "מי שכותב שעל פאות צריכה להיות השגחה מאז שמורידים את השיער מהראש של הבן אדם... פשוט מדבר דברי שטות והבל! בגלל שאין אפשרות לעשות דבר כזה! ... מי שחשב שאפשר לעשות מרגע הגזיזה - זה לא שייך בעולם! ...האם יש שם השגחה במקום? אין אפשרות לדבר כזה! זה גם ייקר את הפאות בצורה בלתי רגילה, וזה גם לא מעשי."

המשגיח היחיד - שלזינגר

המשגיח שלזינגר: "אין דרך בעולם לפקח משעת הגזיזה, אין דרך בעולם!!!"

"... אף אחד לא רואה איך שגוזזים את השיער! גם הסוחרים לא רואים כמעט איך שגוזזים."

"הסוחרים מפרסמים, אנחנו מגיעים עכשיו לאסוף שיער, ואז מגיעה אישה אחת ושתיים באמת מגיעות, אבל זה גם כן לפעמים לא מגיעות בכלל...!!!"

"המקום היחיד שבאים נשים להסתפר זה במקדשים בהודו!"

"...אני לא מבין את הדבר מגזיזה, איפה יש בשולחן ערוך דין שצריכים לראות בשעת גזיזה, איפה יש דין כזה?!"

המשגיח שלזינגר משקר שהוא כן רואה את הגזיזה כדי לשכנע פאנית לקנות שיער עם ההכשר!!

מתורגם מאנגלית

המשגיח שלזינגר: "כל השיער שמר נ. (סוחר ענק בארה"ב בעל תעודת הכשר) מוכר, זה 100% לא מגיע מהודו."

המראיין: "בטוח? אני לא צריכה לדאוג?"

המשגיח שלזינגר: "100%! 100%! אני בקרתי. הלכתי ביחד לכפרים בארץ הזה איפה שהוא קונה את השיער בדרום אמריקה. אני בודק את האזור הזה. זה 100% לא מהודו."

המראיין: "אתה רואה את הגזיזה? אתה ממש רואה אותם גוזרים את השיער אז אתה יודע ב100% שזה לא מהודו? אתה רואה אותם גוזרים את השיער שלהם? אתה רואה את הנשים גוזזים את השיער?"

המשגיח שלזינגר: "כן, בטח! וודאי!"

המראיין: "אה, אתה רואה? או קי, זה מרגיע אותי."

בעל סלון פאות ב.ד. עם תעודת הכשר

המראיין: "אתם לא נוסעים לבד להביא את השיער?"

ב.ד.: "לא אף אחד לא נוסע לבד! עכשיו כל מי שיאמר לך שהוא עצמו הולך לחתוך את השיער זה לא נכון, זה לא נכון!"

המראיין: "אתם בטח לא רואים שמה נשים...?"

ב.ד.: "אף אחד לא רואה! מי שאומר לך את זה אז הוא משקר!!!"

המראיין: "אין אפשרות כזאת?"

ב.ד.: "...בעבר אנחנו ניסינו... לא הצלחנו להגיע לרמה כזו ששליח של כשרות יצא ויראה כל אחד ואחד שמסתובב באיזה שהוא כפר נידח וגזור... ובא איתם חזרה לסוכנים המרכזיים. זה הכל!"

מריאלה: "לא, לא תשכחי מזה! זה יכול לקחת חודשים להשיג שיער יפה! את צריכה להבין, אחת יש לה מתולתל, אחת יש, אחת מספר 4, אחת מספר 8... זה לוקח חודשים לעשות פאה אותו הצבע!"

המראיין: "ויש פעמים שאף אחד אפילו לא מגיע? בעלי ילך ואף אחד לא יהיה שם?"

מריאלה: "כן, נכון! המספרה מפרסמת שאנשים יבואו למכור את השיער. אבל לפעמים הם באים ולפעמים הם לא באים. ולפעמים זה שיער לא יפה."

המראיין: "אני רציתי שבעלי ואני נבוא לראות את הגזיזה כי אנחנו עושים הכל לבד."

מריאלה: "לא את אף פעם לא תוכלי לעשות את זה!! אם את רוצה לעשות פאה ככה, אני צריכה שלושה ארבעה חודשים, לנסוע ולחזור. כי לא מתקבל שיער טוב בבת אחת."

המראיין: "הם מביאים את זה אליך? הם שולחים לך את זה עם מישהו, בדואר?"

מריאלה: "כן, כן, לפעמים בדואר!!!"

המראיין: "זה נקרא שיער מאמשינוב. בארץ ישראל יש שיער אמשינוב. זה מהמספרות שאת הזמנת מהם והם שלחו לך?"

מריאלה: "כן! זה מהכפרים הקטנים."

חשוב לציין: אחרי שנים שסומכים על מריאלה התגלתה התרמית ולאחרונה האדמו"ר מאמשינוב שליט"א הורה שאסור לקנות שיער ממנה!!

ר.ק. - פאנית

ר.ק.: "אם היא רוצה אני יכולה לקנות לה שיער ממריאלה, שעליה סומכים. היא אומרת שהיא מביאה משעת קצירה. להגיד לך אם זה הכי אמין, אני לא יודעת!! אבל עליה סומכים!"

המראיין: "אבל היא אומרת שאין דבר כזה, איך זה יכול להיות?!"

ר.ק.: "עליה סומכים!"

המראיין: "אבל איך זה יכול להיות שהיא כן משיגה, המאפיה נותנים לה לראות וללכת?"

ר.ק.: "זהו, לכן אני לא יודעת עד כמה זה אמין! אבל אנשים סומכים עליה! אז אם את רוצה, ואת סומכת עליה, גם אפשר להביא ממנה."

כל שוק השיער בעולם (חוץ מהודו!) נשלט על ידי מאפיה ואך ורק דרכם אפשר לקנות שיער. (כולל שיער של ההכשר) ולא נותנים לאף אחד לראות גזיזה וסומכים עליהם שהשיער הוא שיער מקומי! (בהשגחת "המאפיה" למהדרין!!)

ג.ז.: "את בשום פנים ואופן! את לא יכולה! לא את, ולא אני, ולא אנשים מאוד גדולים. הם אנשים מאוד מאוד מסוכנים!"

המראיין: "יש אנשים שאומרים שהם הולכים, פאניות והם גוזרים לבד, זה לא נכון?"

ג.ז.: "אהה שקר וכזב!!! שקר וכזב!!! אוי ואבוי למי שאומר כזה דבר, זה ממש שקר!!! (פונה למישהי מצידה = היא אומרת שיש פאניות שאומרות שהם הולכים וגוזרים, והם קונים מאיפה שהם בעצמם גוזרים שיער, תשובה: אם היא הייתה רואה את הדברים המפחידים היא לא הייתה מאמינה בשום פנים ואופן!!)"

המראיין: "אז זה לא נכון?"

ג.ז.: "זה לא נכון, זה שקר וכזב!! (ברקע: זה איזורים מפחידים, עניים) זה מדינות העולם השלישי, זה משהו לא זה..."

המראיין: "מה עם ארגנטינה?"

המראיין: "יש פאנית שיש לה שיער אמשינוב והיא רואה את הגזיזה, שהיא הולכת למספרות. זה נכון שהיא הולכת למספרות ורואה את הגזיזה? אתה מכיר אותה?"

ג.ז.: "תשמעי, הכל שטויות! את מדברת על מריאלה מברזיל? קשה לי לשמוע את השטויות האלה! אמת! אני ממש... לא שטויות שלך ח"ו, אבל של הדברים שמספרים לך. כי מכל ק"ג, בשביל לעשות את צריכה 10-12 צמות. כן את בוחרת... נניח שהיא קונה 100 ק"ג, 100 ק"ג זה אומר 1200 נשים. כל בחורה נמצאת במקום אחר. היא הולכת לראות 1200 מקומות בשביל לראות שחתכו להם את השיער, זה אפשרי!!!! אין דברים כאלה! זה גם לא במספרות, גם לא קונים במספרות בכלל!! במספרות זה מעט מאוד. אין כמעט כלום! אין לראות את הגזיזה. זה הכל שקששים! וגם שלזינגר יודע את זה. וגם בטח שזה לא בברזיל! זה לא בא מברזיל, זה גם שטויות!"

מריאלה מסאו פאולו בברזיל: בהודאה - 15 שנה משת"פ בשקר של "שיער אמשינוב"

ספקית שיער גדולה בהכשר "חניכי הישיבות"

שנים שטוענת שהשיער שלה "שיער אמשינוב" – שהיא רואה את הגזיזה, ובשיחה איתה מודה שהסוחרים בכלל מגיעים עד אליה!!!

שלזינגר אומר שהיא בעצמה מסתובבת לקונה בכפרים, וכעת היא מודה שכל השנים הספקים הביאו את השיער גזוז עד אליה. משלמת לסוחרים בית מלון וטיסה. (לפי דבריו של הסוחר לשעבר מ. והמזכירה של שלזינגר)

מתורגם מאנגלית

המראיין: "כמה שנים את הפסקת ללכת?"

מריאלה: "אני פאנית שלושים שנה ולקנות שיער כבר 15 שנה שאני קונה שיער."

המראיין: "הרבה שנים הפסקת?"

מריאלה: "כן, הרבה זמן! בהתחלה אני עשיתי את זה בשביל לעשות את הפאה שלי. אבל אחרי זה, היו הרבה אנשים שרצו לקנות את השיער שלי. ואז הפסקתי, ולימדתי את הספרים איזה שיער הם צריכים לגזוז בשבילי וככה זה עובד!!"

המראיין: "אז אין מצב שבעלי יכול לבוא? אני חשבתי שיש מספרות ואפשר לבוא ולראות את הגזיזה והם באים כל היום."

ג.ז. יבואנית שיער גדולה שמשווקת שיער לסולני פאות מפורסמות בעלי תעודת הכשר

ג.ז.: "אני חייבת לענות את האמת, אני קונה את השיער בברזיל. אני לא יכולה לומר לך מאה אחוז שיער ברזיל, שיער מאישה ברזילאית! אני לא יודעת, לא אני גזרתי את השיער! אנחנו קונים מסוחרים, אנחנו לא יכולים להגיע למקומות של לגזור שיער וכאלה... אף אחד לא הולך לעיירות, מי שהולך לעיירות חוזר בשקית עם רגליים וידיים!!! כי זה קרימינלים שמה, אי אפשר ללכת לעיירות שם! אני הולכת לשם איפה שהמקומות הגדולים. אני לא הולכת וגוזרת שיער זה מה שאני באה להסביר לך."

המראיין: "את לא הולכת לעיירות, כי יש מאפיה?? כי זה מסוכן ללכת לשם?"

ג.ז.: "בדיוק, בדיוק, לגזור שיער אני לא הולכת."

המראיין: "אני יכולה ללכת לשם לגזור שיער בשביל עצמי?"

מבניה? הרבה! זה שוק שמגלגל מליונים, באמת, מאות מליונים בשנה!!

המראיין: "אבל לסוע לאיזה מספרה ולשבת שמה ולחכות שכולם מסתפרים ואז לקנות וללכת הביתה?"

ה.ר.: "זה לא אפשרי! זה לא אפשרי! הכל עניין של אמון!"

פאנית ר.ק. עם תעודת הכשר

המראיין: "אז רציתי לדעת אם היא רואה שגוזרים את השערות היא קונה ממספרות?"

ר.ק.: "אף אחד לא רואה שגוזרים את השיער! אין כזה דבר! זה סוכנים שקונים את זה אצלם שם. אף אחד לא רואה את גזיזת השיער, אין מצב לראות את זה!!"

המראיין: "זה לא ממספרות? שהם מספרים?"

ר.ק.: "מה זה מספרות? זה סוכנים של שיער שהם בחו"ל."

המראיין: "וזה שקר שהם אומרים הפאניות שהן לבד הולכות ורואות שגוזרים להם את השיער?"

ר.ק.: "אין מצב כזה! המקומיים בברזיל לא נותנים לראות את השיער מאיפה שגוזרים אותם, ממש לא! אף אחד, אין מצב כזה!"

המראיין: "למה?"

ר.ק.: "כי זה מאפיות שם, נו. זה לא אנשים..."

המראיין: "הם שולטים שמה על המקום, והם לא נותנים לאף אחד לגזור...?"

ר.ק.: "לא גוזרים קוקו ומביאים לך את זה... את מבניה זה לא משהו הגיוני בכלל! זה מדובר באלפי קילו!"

המראיין: "אז אין אפשרות לאישה ללכת למקום פרטי ולראות בדיוק?"

ר.ק.: "גם הסוכנים הישראלים הגדולים שמביאים שיער לא יכולים לראות את זה! הם לא נותנים, הם לא מאפשרים! המקומיים שם בברזיל לא מאפשרים את זה! זה רק דרך סוכנים מקומיים. זה לא משהו שאפשר באמת ללכת ולראות ולבדוק את זה... מי שאומר לך את זה, זה פשוט שקר! אני אומרת לך הכי בכנות!"

ר.ל. יבואנית שמשווקת שיער לסלוני פאות החרדיות בב"ב

ר.ל.: "הרי הבעיה זה הודו. אני קונה את השיער מדרום אמריקה. אני נוסעת לארגנטינה, אני נוסעת לברזיל, אני נוסעת לפרגוואי. אני נוסעת לכל מיני כפרים וכל מיני מקומות שמה, ואני קונה את השיער. לכל מקום שאני מגיעה, אני הולכת עם מישהו מקומי, גוי, שאני משלמת לו כסף, שהוא בא איתי. ואז הם מכירים אחד את השני, הם מפחדים שאני... הם כאילו שולטים על זה! הם גם עושים על זה כנראה כסף. לכן הם מפחדים שמישהו יגיע ולא יעבור דרכם..."

המראיין: "כן? אז לא נותנים לאף אחד להכנס לשם? כאילו זה מסוכן?"

ר.ל.: "נכון! אבל אם את מגיעה עם מישהו מקומי... אני לא יודעת אם זה שווה לך... אני גם משלמת להם מראש כסף שישמרו לי. הם יודעים שאני מגיעה ואני משלמת להם מראש!!"

"אני רוצה להגיד לך, שאני שמעתי סיפור שמישהו נסע לדרום אמריקה, והוא כתב כתבה מי שרוצה שיבוא לגזור אצלו. ואז הוא הסתבך מזה, כי אנשים לא רצו שיבואו ישר אליו!"

המראיין: "מה הוא הסתבך? לא שמעתי?"

ר.ל.: "הוא פרסם מודעה בעיתון, שהוא רוצה שיגזרו... הוא קונה שיער, כן? ואז הוא הסתבך מזה. בגלל שהם, האנשים ה... כמו מאפיה! אני לא יודעת אם זה מאפיה. אז אמרו לו אתה לא יכול לשלוט על השיער עכשיו, זה צריך לעבור דרכנו! זה אנשים שרוצים את הכסף לדעתי."

נ.ז.: "גם בארגנטינה אני יודעת, גם בארגנטינה, שוב קונים את זה מספקים שהם הולכים לעיירות. זה אנשים שהם יותר מקומיים. אבל אנשים כמונו, כמוני יהודיות, אנשים אפילו יהודים, זה מאוד מאוד מאוד, מסוכן!! מאוד מאוד, מסוכן!! איפה אפילו שאני הייתי גם היו הרבה דברים מסוכנים! קל וחומר קל וחומר מהמקומות שם!"

המראיין: "אז בארגנטינה אין שמה מאפיה? זה יותר בטיחותי ללכת? לגזור לבד?"

נ.ז.: "לגזור לבד בארגנטינה אי אפשר גם! קונים שם מספקים. את צריכה להבין, זה מדינות עולם שלישי, זה מדינות עולם שלישי! זה מאוד מאוד מאוד מסוכן, אם הולכים...!"

המראיין: "באוקראינה?"

נ.ז.: "באוקראינה גם! באוקראינה גם!"

המזכירה של ההכשר גב' מ. זלזניק

זלזניק: "את אבא שלו רצחו שהוא נסעה פעם לאוקריינה לקנות שיער!!!"

המראיין: "מה את אומרת?"

זלזניק: "כן, כל העניין של השיער בעולם זה סך הכל מאפיות! זה ממש עולם התחתון!"

המראיין: "ברור."

זלזניק: "אני לא יכול להבין איך אנשים משלנו נותנים לנשותהם להסתובב בכאלה מקומות! למשל יש בברזיל ספקיות שיער חרדיות ממש משלנו שמסתובבת..."

המראיין: "אומרות שמסתובבות עם שומרי ראש, אני דברתי איתם."

זלזניק: "הם תמיד מספרות לי כמה שזה פחד מוות... ב, היא אמרה לי, 'אני נמצאת במלון, ובאים אלי, ושומרים והכל...'... פחד מוות להסתובב שם!!"

ה.ר. פאנית עם תעודת הכשר

ה.ר.: "הוא לא ירא שמים, הוא גוי! הוא לא ירא שמים, את מבניה. אני אומרת לך את האמת, הוא לא..."

המראיין: "זה אתם קונים מגוי?"

ה.ר.: "כן!"

המראיין: "ואתם צריכים לסמוך עליו שהוא באמת מביא מאיפה שאתם רוצים?"

ה.ר.: "כן!"

המראיין: "את לא שמעת מפאניות שאפשר להשיג אצלם שיער, שהם לבד רואים שגוזרים?"

ה.ר.: "שגוזרים? וואי! זה נורא מסוכן הדבר הזה לראות! מאוד מסוכן! התעשיות בעולם לא מאפשרות לזה!.. קרטל את מבניה?!"

המראיין: "כאילו שולטים על זה?"

ה.ר.: "שולטים! יש להם שליטה!! מדובר בהרבה מאוד כסף, הרבה מאוד! אם גם את רוצה עכשיו ליסוע לרוסיה או למקומות כאלה, ולהגיד אני פונה למספרות מבקשת מהם, את נמצאת בסכנת מוות!! כי זה כנופיות. כנופיות! זה נורא מפחיד. מאוד מאוד! תקשיבי איפה שיש כסף יש את הדברים האלה, את מבניה?"

המראיין: "יש מאפיה?"

ה.ר.: "יש מאפיה גם! בטח, וודאי!... זה באמת נעשה יותר ויותר קשה, כי באמת אנשים חמושים משתלטים שמה על המקומות האלה!... השיער הטוב נמצאים אצל האנשים החזקים. הם לא יאפשרו לך כ"כ מהר להתעשר על חשבונם! אל תשכחי שמדובר פה בהרבה מאוד מאוד מאוד כסף! את

אוֹכִיחַךְ וְאַעֲרֹכָה לְעֵינֶיךָ

המשגיח שלזינגר: "הסוחרים שהחברות שלנו הולכים, הם קונים שם ישירות. אבל אני לא יכול..."

המראיין: "ישירות מהמאפיה? אבל אי אפשר לקנות! אדם פרטי לא יכול..."

המשגיח שלזינגר (בגמגום): "אני לא אמרתי מאפיה, מאפיה לא מאפיה! אני לא אמרתי מאפיה, מאפיה לא מאפיה! אמרתי אה.....(חושב הרבה) אמרתי אאאאה..."

"אה... איך קוראים לזה!! שזה...אה.....אה.....כתובות של הסוחרים!" (עונה בלי קשר)

המראיין: "ג.ו. אמרה לי שהמקומות שהיא יודעת, שהכל נשלט על ידי סוחרים כפריים. כן? מסוכנים! שהם מהעולם התחתון, ואי אפשר לאדם פרטי לקנות מהם!!"

המשגיח שלזינגר בגילוי לב: "זה נכון!!" אז לכן הדרך היחידה זה דרך הסוחרים שיש להם קשרים שם, והם יודעים איך להגיע ואיך לעשות.

אין דרך אחרת!!

וכששאלו את המשגיח שלזינגר מהיכן מביאים שיער והיכן ניתן לראות גזיזה...

המשגיח שלזינגר: "מאיפה השיער? שישאל את החברות, אנחנו לא יכולים. אני לא יכול לתת סודות של החברות מאיפה הם מביאים. אני לא יכול לעשות כזה דבר. (מתחמק) אבל אני מחויב לחברות שיש להם הכשר וכתובות שהם נותנים אני לא יכול לתת. כן? אני לא יכול לתת כתובות. ואני לא רואה דרך שמישהו פרטי..."

"יש כל מיני פאניות שאומרות 'אנחנו הולכים', קשקוש! וודאי שאת לא תצליחי לעשות את זה! בשביל למצוא 2 ק"ג שיער!! כן? אין סיכוי שבעולם שתצליחי!!" (בסוף גילה...)

המראיין: "הם רוצים שזה יעבור דרכם? לשלם להם? הם השתלטו על השוק?"

ר.ל.: "כן, הם השתלטו על השוק!!"

פאנית ר' מומחית בגילוי לב

צברה ידע וניסיון עשיר בסלוגי פאות ידועים ועם הכשר

הפאנית: "ספציפית בברזיל אני יודעת ואני מכירה פחות או יותר, יש איזשהו מאפיה שאנשים מברזיל ארגנו. לפני שהם מוכרים את השיער, הם שופכים את החומר שאחת מהפאניות כאן שמות."

להלן התשובות הגדולות - מהיכן מגיע השיער!!!

הרב חיים כץ – בפליטת פה מצמררת!

מגלה את השקר הגדול – למה מחביאים הסוחרים המקומיים את מקום הגזיזה!!!!

המראיין: (באכזבה) "הם לא נותנים להיכנס לתוך הערים, המושבים, הכפרים הנידחים שמה לראות את הגזיזה. הם לא נותנים להיכנס שם, צריך לקנות מסוכנים..."

הרב חיים כץ: "הסיבה שהם לא נותנים היא סיבה מאוד פשוטה, כי מביאים הרבה דברים מחו"ל!!! ולא רוצים שתדע מה מכאן ומה מכאן!! כי הם מביאים לך את הדברים!!!"

המשגיח שלזינגר - מספרים לו על התגלית שיש מאפיה ששולטת על שוק השיער ומתחיל להתבלבל ולגמגם...!!!

המראיין: "אני רוצה לדעת אם הסוחרים, אם אפשר לקנות ישר מהמאפיה, או חייבים דרך הסוחרים לקנות את השיער?"

חלק ח'

מערכת הכשרות של הפאות מתנהלת בצורה בלתי אחראית

הוכחות על עוצמת מחדלי הכשרות!!!

ב.ג. הספקית מברזיל עם תעודת הכשר

המראיין: "את מחכה שהוא יבוא לראות את מה שקנית?"

הספקית מברזיל: "אני לא מחכה!! כי הוא לא מגיע מספיק פעמים! הוא רק מגיע פעם בשנה, אולי פעמיים, לא יותר!"

המראיין: "אז איך הוא יודע לבדוק? כאילו אם הוא בא רק לעיתים נדירות... אני מתכוונת שאת עובדת כל כך הרבה שנים (!18) עם שיער...?"

הספקית מברזיל: "את צריכה לשאול אותנו את השאלה הזו! הסיבה היחידה שאני משלמת עבור 'ההשגחה' היא כי יש לי אנשים אשר רק יקנו את זה עם השגחה. אבל ביני לבינך, זה לא הגיוני! כי כמו שאמרת, אם הוא מגיע פעם בשנה, פעמיים בשנה, איך הוא יודע מאיפה כל המקורות של השיער שלי? אבל ביני לבינך, משלמים כסף מדי חודש, ואני לא יודע בשביל מה! כדי שיבוא לכאן פעמיים בשנה? זה בדיחה!"

פאנית וותיקה צ. עם 40 שנות ניסיון (היה לה הכשר)

פאנית וותיקה צ.: "שהם פעם בשנה מגיעים אלי בשבילי זה לא הכשר! זה עבודה בעינים! זה רק בשביל לקבל כסף. בן אדם שרוצה לקבל הכשר צריך להיות צמוד כל יום לדעת שלא נכנסת סחורה ולראות איזה שיער נכנס. זה לא הכשר!! הוא היה בא תופס קוקו 'איזה שיער יפה, את באמת מבינה בשיער' והיו הולכים!"

זה הכל כסף! זה מה שהיה. מי ששילם קיבל, מי שלא שילם לא קיבל הכשר!!

סלון ע.ה.

סלון ע.ה.: "אני לא חושבת שבאמת הם יכולים לראות, אני חושבת שזה מאוד מאוד מסובך לבדוק את זה באמת!"

"אני רק אומרת לך סתם שתדע, באמת סתם בתמימות לא קשור לעסקים ולא קשור לפאות ולא קשור לכלום, באמת באמת באמת!! אין יכולת לרבנים, גם אם הם הולכים למפעלים, באמת לבדוק מה קורה במפעלים! אולי הם חושבים שהם יודעים אבל הם לא יודעים...!!"

סלון פאות מפורסם ה.ג. עם תעודת הכשר

ה.ג.: "הוא נותן הכשר. הוא שואל אותנו מאיפה אנחנו... הוא שואל כמו שאת שואלת את מבינה, על זה הוא מביא הכשר!"

"... היה לנו הכשר של הרב גרוס..... אבל גם הוא עצמו אני אומרת לך את זה בכנות מלאה, גם הוא עצמו הוא לא יודע בדיוק מאיפה מגיע השיער, הוא לא רואה!"

המזכירה של הפאנית ר.י.

המזכירה: "והוא אף פעם לא בא לבדוק את השיער. במילים אחרות הוא היה מסתמך על ---- (היא ציינה את השם של הבוסית) אז היא הפסיקה לשלם, אז הוא הוריד את ההכשר, אבל זה לא שהוא פעם בא לבדוק את זה!"

המראיין: "מי קרא לך, הם, שלזינגר?"

הסוחר מהמרכז: "בזמנו שרצו לדעת איך מה ובזמנו גם סלון הפאה התערבה שמה וניסו להבין מאיפה כל זה מגיע, אבל קשה, מאוד קשה לדעת, מאוד! מאוד מאוד קשה לדעת מאיפה זה ואיך זה, בגלל זה, שמע... אז בהתחלה עשו כולם, והיום שמע, אנשים שותקים בשביל לגלגל את זה, אתה לא יכול לתת הכשר שיהיה מאה אחוז, אין דבר כזה!!"

"בינינו, הוא יכול למכור שיער הודי והוא ירשום עליו הכשר, ויתן לי הכשר והוא לא יכול לדעת מהיכן זה מגיע! הוא לא יכול! אין מצב!"

המראיין: "איך זה עובד כשהוא מגיע אליך?"

הסוחר מהמרכז: "הוא הגיע פעם אחת למפעל, כי הייתי צריך, רציתי לייצר בכמויות. הבאתי אותו למפעל, אפילו אלי, הראנו לו, אבל ראינו שזה לא..."

המראיין: "הוא נסע טיסה מיוחדת למפעל?"

הסוחר מהמרכז: "אני שילמתי הכול! מה זה הוא נסע! יש משהו בחינם? הכל, הכל, גם בית מלון, הכל נתתי לו שם."

המראיין: "וכשהוא נותן לך את הכשרות, בפעם הראשונה, הוא דרש ממך להוציא את כל השיער ההודי שהיה עד אז?"

הסוחר מהמרכז: "הוא נתן לי אישור שאני עובד כשר, בסדר? הכל בסדר!! אני עכשיו אביא שיער מהודו הוא יכול לדעת!!! נו באמת...אתה לא יכול לעלות עליי?! אין מצב כזה בחיים!"

מפעל בסין ש. – העובד עם מספר פאניות וסוחרים בעלי תעודת הכשר

מתורגם מאנגלית

ציטוט מהנהלת המפעל: "אבל אפילו המשגיח לא יודע שהשיער ההודי הוא אירופאי, המשגיח לא יודע!!"

המראיין: "המשגיח לא יודע מאיפה השיער?"

המפעל: "נכון!"

המראיין: "האם הוא בא לבקר את המפעל? כמו פעם בשנה?"

המפעל: "כן, כן."

המראיין: "הוא מגיע פעם בשנה?"

המפעל: "אמ... יותר לא. כמה שנים המשגיח כבר לא בא יותר. אבל המשגיח נותן את התוויות שיש לו לפני כן כי אנחנו עושים רק פאות ליהודים."

המראיין: "אבל המשגיח לא בא עוד?"

המפעל: "לא."

המראיין: "הוא לא מגיע השנה?"

המפעל: "לא. הוא לא בא. השנה הוא לא בא!"

המראיין: "הו, הוא לא מגיע השנה? בסדר, כי אני לא רוצה שהוא יראה את השיער ההודי!"

המפעל: "כן, כן. שנתיים, כבר שנתיים, שלוש שנים שהוא כבר לא בא!"

המראיין: "כאשר המשגיח היה בא לבדוק, הוא היה מגיע כל שנה? פעם בשנה או כל שלושה חודשים?"

המפעל: "לא, שלוש שנים הוא לא בא. רק שנה אחת הוא בא, פעם אחת, אבל שלוש שנים הוא כבר לא בא!"

בשיחה נוספת היא ציינה עם מי היא עובדת, וחלק עשיר מאוד מלקוחותיה, הם פאניות וסוחרים מההכשר! הרשימה שמורה במערכת.

ת.נ. פאניות עם תעודת הכשר

ת.נ.: "כן, אבל בוא ניקח דוגמה, בהודו הרי האנשים, שבאים שתורמים שם זה לא בהכרח רק מהודו. מגיעים לשם מכל העולם.. אז איך אתה יכול לדעת אם זה שיער עבודה זרה או לא? אי אפשר לדעת!"

המראיין: "אבל מה כן, איך כן אפשר לדעת בכשרות? איך הכשרות יכולה לדעת?"

ת.נ.: "אני חושבת שיש פה בעיה מרכזית הרבה יותר גדולה מאשר... אני לא חושבת שאפשר באופן וודאי במאה אחוז לדעת אם השיער מע"ז או לא ע"ז...."

ש.ו. - חברה שמשווקת פאות בארה"ב

מתורגם מאנגלית

המראיין: "עשיתי מחקר והם אומרים שמעבדים הרבה שער מהודו ומוכרים את זה בהרבה מפעלים כבר מעובד. אז אין להם מושג שזה אפילו מגיע מהודו!"

ש.ו.: "אז בא נשאל אותך שאלה: אתה צודק! אבל מה עם הכשר? איך הם יכולים להוכיח שהשיער לא מעורבב?! אתה צודק!!"

המראיין: "אז איך אפשר להוכיח שזה לא מעורבב, אתה יודע איך זה עובד עם ההכשר?"

ש.ו.: "אני יודע בגלל הארגון שנותן את ההכשר התקשרו אלי והציעו לי הכשר."

המראיין: "הציעו לך הכשר? על איזה בסיס?"

ש.ו.: "על שום בסיס!! בגלל שהם לא בודקים את הספקי שיער שלי! הם לא בודקים את המפעל שלי!"

המראיין: "איך הוא יכול לעשות ככה?! מה, הם אמרו לך שהם לא יורדים! אני לא מאמין! וואו! הם היו מוכנים לתת לך את זה רק דרך הטלפון?"

ש.ו.: "כן!!!"

המראיין: "אז למה בכלל יש צורך בהכשר?"

ש.ו.: (צוחק) "אז אתה מבין! אבל בא אני יגיד לך משהו..."

המראיין: "מיהו בעל ההכשר?"

ש.ו.: "אני אומר לך, הרב של ההכשר אליי מבני ברק."

המראיין: "הוא התקשר אליך, שמה? הוא הולך להביא לך הכשר, על איזה בסיס? על הבסיס שמה שאתה אומר?"

ש.ו.: "כן!!!"

המראיין: "אבל אני בטוחה שהוא תכנן להביא משגיח שיבדוק?"

ש.ו.: "איך הוא יעשה את זה בשביל המחיר שהוא גובה? הוא ישלח אנשים להשגיח על האספנים שלי ברוסיה. אחרי זה הוא ישגיח איך שהסחורה טסה מרוסיה עד המפעל שלי בשביל העיבוד. ולהשגיח במהלך כל העיבוד. איך זה שייך?! כל ההכשר הזה 'ותיכת זבל'! או שאתה סומך על מישהו, או לא!!!"

ד.ר. סוחר מהמרכז יותר מ-20 שנה בעסק היה לו תעודת הכשר

הסוחר מהמרכז: "אני לפני הרבה שנים כשהיה את הבלאגן אז גם הייתי בעניין הזה, ובזמנו לקחתי את אברהם...."

המראיין: "שלזינגר?"

הסוחר מהמרכז: "כן.. לקחתי אותו איתי לאיזה מפעל שהיה לי "----" (המראיין: איפה ב...?) ב---- במדינה ----, לא משנה, והוא היה איתנו ובדק וכביכול "בדק" אבל בוא אני אדבר איתך אמיתי, אי אפשר לעלות על זה!"

"כשקרה, קראו לי להסביר לעשות את הבדיקות, אי אפשר! זה מאוד קשה!"

מפעל בסין ס.ה. בעל תעודת הכשר

המפעל טוען שמחמירים שכל המפעל לגמרי כשר!

מתורגם מאנגלית

המפעל: "במפעל שלנו יש רק שער מונגולי, אסיאתי. אין לנו אירופאי או ברזילאי, או שום ארץ אחרת. יש לנו רק שער אסיאתי. הסוג השני של השער הקליינטים שולחים לנו."

המראיין: "הרוב בסין מוכרים רק שער מונגולי, או גם שער הודי?"

המפעל: "אני לא יודעת. אבל החברה שלנו מוכרים רק שער כשר. אנחנו לא מוכרים הודי! אנחנו לא עושים עסקים עם שער הודי! בגלל שאנחנו מפעל כשר."

המראיין: "כל המפעל כשר?"

המפעל: "כן."

המראיין: "אין לכם הבדלה? אני יודעת על כמה מפעלים שיש להם מפעל מיוחד לכשר ולשיער שלא כשר?"

המפעל: "לא, אין לנו. אנחנו רק מוכרים שיער כשר כי אנחנו מאוד מחמירים!"

המראיין: "בגלל שאתם מוכרים ללקוחות יהודים?"

המפעל: "כן. אבל כשאת שולחת לנו את השיער לא איכפת לנו אם זה כשר או לא!! בגלל שאנחנו לא לוקחים על זה אחריות אז זה לא משנה. למשל את יכולה להשתמש עם שיער הודי ואנחנו יכולים לייצר! אין בעיה בגלל שזה לא החובה שלנו!!"

המראיין: "אמרו לי שיש משגיח שמגיע למפעל שלכם?"

המפעל: "כן בטח."

המראיין: "המשגיח מריח את השיער?"

המפעל: "תיראי הוא בודק את השיער רק אם הלקוח צריך כשר. אם ללקוח לא איכפת מכשרות הוא לא יבדוק! זה לא עסק שלא! למשל עם את צריכה פאות כשרות הוא יבדוק בשבילך- הרבה לקוחות לא איכפת להם מכשרות. הם לא אנשים דתיים אז הוא לא בודק את זה! אנחנו לא נגיד לו והוא לא יבדוק!!"

המראיין: "המשגיח, כשהוא בא, האם צריך להתקשר לפני שמגיע? הוא צריך להתקשר? מזמין פגישה?"

המפעל: "כן!! אז אתה יכול לומר לי –"

המראיין: "אני רוצה לדעת אם המשגיח, האם הוא בא פתאום, האם הוא בא פתאום או שהוא מודיע לפני שהוא מגיע למפעל לבדוק?"

המפעל: "אתה יכול להגיד לי, אתה יכול פשוט להגיד לי אם אתה רוצה שהמשגיח יבדוק או לא. האם אתה רוצה?"

המראיין: "אני לא רוצה שהמשגיח יבדוק, אני לא רוצה שיבדוק. אני לא רוצה שהוא יהיה שם כשהשיער שלי—"

המפעל: "בסדר, אתה יכול להגיד לי ואני יכול להסתיר את זה! אני יכול!! אם אתה רוצה שהוא יבדוק אני יכול לארגן שיבדוק את הפאות שלך. אבל אם אתה לא רוצה אז אתה יכול להגיד לי ואני יכול, איך לומר, אני לא אתן את הפאות שלך לבדיקה. הוא לא ידע מהפאות שלך!!"

המראיין: "אבל האם פתאום הוא בא או שהוא צריך להודיע לפני שהוא בא?"

המפעל: "הוא מודיע לי קודם."

המראיין: "אה, הוא אומר לך קודם. הוא לא רק עושה ביקור הפתעה ואז..."

המפעל: "בעיקרון לא!"

פאנית וותיקה צ. עם 40 שנות נסיון עם תעודת הכשר

פאנית צ.: "הילדים שלי היו בטיול בהודו, ואנחנו נסענו. הגענו לשם, מה אומרים לנו? "את מכירה את הרב שנתן את ההכשר?" "כן", "האיש שלהם היה פה, קנה, נתן לאנשים לעבוד, לקחו שיער, ולא שילם להם!!"

מראיין: "מי זה הם? האחים שלזינגר?"

פאנית צ.: "כן! כן! וכשאתה צלצלתי מהודו אליהם, אחד ענה לי: "לאאא, זה עובר דרך אנגליה..." תגיד לי, על מי אתם עובדים?! אמרתי לו פעם "אתם לא מפחדים מאלוקים!!!!!!" אתם תתנו את הדין שלכם!" זה לא מעניין אותם, מעניין אותם כסף היום. קנו.. תאמין לי, אל תאמין בכל הדבר הזה! אל תאמין!"

פאנית צ.: "האדון שלזינגר", הבן שלי היה בהודו שנה. הוא אמר לי, "תשאל את הבן שלך אם הוא רוצה לעשות עסקה במיליונים עם השיער!" אמרתי לו, "אתה לא מתבייש?! אתה רוצה לעשות עם הבן שלי עסקה במיליונים בשיער?"

מראיין: "סוחר פאות, ונותן כשרות לחנויות?"

פאנית צ.: "גם וגם!! והיום שמעתי שהוא רושם על שם מישהו אחר!"

המזכירה של ההכשר גב' מ. זלזניק

המזכירה גילתה מעט מן האמת. כיון שבהמשך נוכחנו לדעת, לאחר שיחה עם המשגיח בנפאל ובשיחה עם הרב צבי פרידמן, שהשיער הגיע מצפון הודו... והעביר אותו לנפאל – שהיא ארץ צפונית להודו. כמו שתוכחו בהמשך ליתר דיוק...

זלזניק: "היתה תקופה שהביאו שיער מנפאל. לקחו שמה את הנציג של חבד... לקחו אותו כמשגיח שהוא השגיח שמה במקום כי באמת היה צריך שמה השגחה... והיתה תקופה שהביאו משם שיער והשיער נפאלי הוא ממש דומה להודו... באמת נקרא שיער בעייתי כי הוא היה דומה, מאוד דומה למרקם לשל ההודו."

מראיין: "נפאל זה מאוד דומה להודו, לא?"

זלזניק: "כן, כן."

מראיין: "מאוד קרוב להודו, אני מתכוון."

זלזניק: "מאוד קרוב, ולכן השיער הוא במרקם מאוד דומה."

שליח חב"ד שגר בנפאל ("המשגיח הזמני")

בגילוי לב מחריד

השליח בנפאל: "זה היה בעבר, כשהנושא הזה התפרסם בארץ אז הגיעו לפה כמה פעמים. ז"א זה לא מרכז גדול של יצור שיער פה בנפאל. הביאו מהודו, לפני 12 שנים..."

המראיין: "היא אמרה לי שאת הנקודה הזאת היא גילתה כשהיית בנפאל, אתה זוכר כזה דבר?"

השליח בנפאל: "אני זוכר שהיא הייתה פה, יכול להיות שהיא הייתה פה ואולי זה היה אחרי שהוא היה (שלזינגר), והיא שמעה על זה."

המראיין: "אבל אתה לא זוכר כזו נקודה? את הנקודה, שהם קנו פה שיער? היא אמרה לי שלזינגר קנה כאן משהו או בהודו או בנפאל אבל אני לא בדיוק הבנתי את מה שהיא אמרה..."

השליח בנפאל: "אני רק זוכר שהם התקשרו בזמנו והם בקשו שנשגיח על שיער שכבר היה פה בנפאל."

המראיין: "לא, אבל סתם, שהוא קנה את זה. אתה זוכר?"

השליח בנפאל: "אני מאמין שהם קנו פה, קנו את זה. השיער היה פה! הם לא קבלו את זה בחינם. בטח הם קנו את זה!!"

המראיין: "מי הביא לך את השיער? שלזינגר בעצמו הביא את זה, או שקנו את זה סוחרים?"

המראיין: "מה הם לקחו?"

הרב צבי פרידמן: "שיער מצפון הודו! והמשגיח גר בנפאל,

שמה לקחו את השיער."

המראיין: "מה הם לקחו משמה?"

הרב צבי פרידמן: "אני לא יודע... שם משגיח... אמרו תראה מסמכים, אמרו אין מסמכים..."

המראיין: "הרב זוכר את הדבר הזה שלקחו? מי זה המשגיח שהיה שם?"

הרב צבי פרידמן: "לא יודע, הוא גר בנפאל."

המראיין: "הם לקחו שיער כדי להכין פאות?"

הרב צבי פרידמן: "וודאי, מה...!"

השליח בנפאל: "לא. הם התקשרו אליי. יכול להיות שלזינגר .. בעצם מי שהתקשר אליי, נראה לי שרשת פאות מבני ברק התקשרה אלי, ---ר.ע.ר.ע." "

המראיין: "אה, ר.ע., ר.ע., זה סלון ----, כן, כן, ר.ע. זה סלון ה- ----, כן..."

השליח בנפאל: "והם התקשרו, ואמרו... אני בכלל לא רציתי להתעסק עם זה כ"כ. אבל היא התקשרה אליי וביקשה שאני אעשה לה טובה. כי הייתה לי שמה מישיהי מהמשפחה שם... אז היא בקשה שאעשה לה."

הרה"ג צבי פרידמן שליט"א – מגלה את ההונאה הגדולה בהסטוריה-ההכשר לקח שיער מצפון הודו!

המראיין: "הרב אויערבך מאוד מאוד כאב לו שהוציאו את ההכשר הזה. יש מכתב שכתב בתשס"ד.. הוא כבר דיבר עם משה איראם..."

הרב צבי פרידמן: "ההכשר ההוא אני יודע. יש איזה משגיח שגר בנפאל. הם לקחו שיער מצפון הודו!"

חלק ט'

מאות סיניות לוקחות הביתה שיער מההכשר לתפור את השיער לרשת הפאה - תהליך הנקרא "סקין".

הוכחות שאין השגחה כלל בתהליך הסקין על מנת לשמור שהשיער אינו מוחלף!

הסוחר ענק ב.נ.

הסוחר ב.נ.: "הבחורה שתופרת בבית ושמה לך סקינים, כמה פעמים אנשים מתלוננים שלא קבלו את השיער שהם שלחו. אנשים טוענים "לא קיבלתי את הסחורה!" "החליפו לי שיער!" וזה קורה. אי אפשר להגיע למצב אחר!!"

הסוחר ב.נ.: "בחורה סינית שלוקחת קוקו אצלה בבית לעשות סקין על פאה אחת - זה לוקח לה שלושה ימים של עבודה מאומצת ורצופה. הסינים עושים את זה ידני. מי יכול לבדוק מה הסינית עשתה בבית?!"
"אין מצב לעשות סקין בארץ ישראל. אבל צריך לדעת שהסינים גונבים תמיד!"

סוחר מ.ע. בעניין הסקין (תפירת השיער לרשת)

הסוחר: "שלא יהיה לך חשש שמחליפים את השיער לסקין."

המראיין: "בסין?"

הסוחר: "כן. למעשה, כל פעם למעשה גנבו לנו שיער!"

פאנית ש. פ.

ש.פ.: "אני אגיד לך, היא שוקלת כל שיער. כל שיער שמגיע לעשות סקין, היא שוקלת את זה, שלא יגנבו או שלא יסחטו או שלא יוסיפו. אז מה שהיא נותנת היא מקבלת בחזרה בתור סקין. כל השיער שהיא שולחת."

המראיין: "למה? לפעמים הם היו כן מערימים? כאילו שולחים פחות?"

ש.פ.: "שולחים פחות, בעיקר. היו גונבים!!"

חלק י'

המשגיח שלזינגר והמייסד של ההכשר הרב חיים כץ מצהירים שלוקח שנים רבות ללמוד כיצד לבדוק מהו מקור השיער.
השאלה המתבקשת: כיצד בשנת תשס"ד נתנו הכשר לכל הפאניות וסוחרי שיער שרצו תעודת כשרות (חרדיות וחילוניות)
תוך שבועיים אם לוקח שנים ללמוד כיצד לאבחן בשיער???

שאלה: "בעלי מאוד רוצה אם מישהו יכול ללמד אותו איך לבדוק שיער?"

הרב כץ: (פורץ ומתגלגל מצחוק) "זה מומחיות שלימה!!!"
 "אה...אה.. זה לא כדורים... זה צריכים ללמוד הרבה שנים!! את מבינה? זה מצחיק בכלל הרעיון!"

(תזכורת: ההכשר הוקם כעבור שבועיים מהפסק של הגרי"ש אלישיב זצ"ל, והנ"ל מכריז שזה לא כדורים...אלא שצריך ללמוד זאת הרבה שנים... ודי למבין!)

המשגיח שלזינגר - בשיחה עם רבנים באמריקה

המשגיח סותר את עצמו ומשקר לרבנים בחו"ל שזה קל ללמוד לאבחן בין סוגי שערות!!

אחד הרבנים שואל: "צריכים להיות מומחה לאבחן?"

המשגיח שלזינגר: "לא!"

אחד הרבנים שואל: "או כל אדם יכול לעשות?"

המשגיח שלזינגר: "קצת ללמוד, כן? קצת ללמוד את ההבדל, למי שלא למד כלום. קצת ללמוד ותראה את זה מיד כזה "טרי", כל אחד יכול להבדיל!"

שאלה: "רציתי גם לשאול אם יש איזה משגיח, או מישהו, או משגיחים, שיכולים ללמד את בעלי איך לבדוק את השיער אם זה לא מהודו? ללמד אותו איך? אם הוא יכול להבחין? ללמד אותו?"

שלזינגר מתגלגל מצחוק ברקע

המשגיח שלזינגר: "אהה, זה דבר שעובדים על זה שנים ללמוד את זה!!! תקשיבני. זה...אה.. זה שיחה....בואי אני ממש מתנצל...אה...."

שאלה: "זה לוקח שנים ללמוד את זה?"

המשגיח שלזינגר: "זה לוקח הרבה זמן עד שלומדים ולהכיר! את רוצה שאיזה מישהו שיש לו איזה ג'וק בראש? אנחנו... באמת אני אומר... יש הכשר, שיעבוד עם ההכשר. ימצא איזה סוחר שהוא מאמין לו מההכשר, שיקנה מההכשר!!! אין לי דרך לכל מיני דברים שהם על מנת לעלות לרקיע לעשות את זה."

כששואלים את הרב כץ מההכשר האם מישהו יכול ללמד כיצד בודקים שיער???

חלק יא'

נותני הכשרות על פאות ללא חשש תקרובת ע"ז, טוענים שאין בכלל חשש תקרובת ע"ז!

ללא בושה כנגד פסקו של עמוד ההוראה הגרי"ש אלישיב זצוק"ל!!!

איך אפשר לסמוך על הכשר שלא מאמינים בעצמם שהשערות מהבתי ע"ז הם אסורים!?

הרב חיים כץ - שותף בעצה ביסוד ההכשר

המשגיח שלזינגר: "אין צד להתיר שיער שיש בו ספק שהוא בא מבית ע"ז." (סותר את עצמו באותה שיחה!) "אף אחד לא יכול להגיד שזה ברור שזה תקרובת ע"ז!! אבל זה בוודאי מגיע מבתי ע"ז שבהודו!"

ובהזדמנות אחרת אומר שלזינגר בגילוי לב: "לדעתי לפי השולחן ערוך זה צריך להיות מותר, תשאל את הרבנים למה זה אסור, יתכן שהרב אלישיב אסר רק לכתחילה משום דמאיס אבל לא מעיקר הדין."

גם הפאניות משכנעות לקוחות (נגד הפסק של הגרי"ש

מגלה סופסוף מה עומד מאחורי ההכשר!

הרב חיים כץ: "זה לא פשוט שזה עבודה זרה, שזה אסור מדין ע"ז, זה חידוש של הרב אלישיב! ורוב השיער בעולם הוא לא הודי, אז ע"פ הלכה, יש לנו כאן הרבה מקום לסמוך... זה לא שאנחנו נופלים כאן בגדול!!! בעצם אנחנו הולכים ממש ומשתמשים בתקרובת ע"ז, זה לא נכון, זה לא נקרא תקרובת!!...אני לא רואה שום עצה וברירה..."

המשגיח של ההכשר - שלזינגר

אלישיב זצוק"ל) שאין לשיער ההודו דין של תקרובת ע"ז

בעלת סלון וותיקה בבני ברק עם תעודת הכשר

המראיין: "כן, אני אומרת שמצד השיער מגיע להם כמויות יותר גדולות מהודו, רוב השיער היום הוא מהודו, כי שמה זה זול, אנשים מקריבים, הם לא מוכרים."

בעלת הסלון: "אני לא מאמינה שהם מקריבים, גם אומרים שזה גם כן היה, **מישהו פיברק את זה!** הם לא מקריבים את השיער. כולם מוכרים. לא מקריבים, אפילו אם זה בא מהודו הם לא מקריבים."

המראיין: "אה, באמת?!"

בעלת הסלון: "אין היום קרבן כזה, אין היום אלילות כזאת... אפילו אם זה מהודו נגיד, אז גם שם זה לא שיער שעבר עבודה זרה."

המראיין: "אז בעצם לדבריך אפשר גם מהודו, אם כך."

בעלת הסלון: "כן, האמת שאין היום את הסיפור של עבודה זרה... בזמנו הרב אלישיב הוא התיר את הכל!... מצאתי פה המון חומר שהרב אלישיב אמר שאין מה לחשוש לעבודה זרה! ... אני לא רוצה שתעשי לי פרסום על דברים כאלה, לך הסברתי בשבילך. אל תפרסמי בשמי דברים, טוב? מה שפחות לדבר על זה, זה יותר נעים לי!!"

פאנית ר.ק.

ר.ק.: "על עבודה זרה שזה כמות מאוד מאוד קטנה, זה כמו שיגידו שכל החרדים הולכים עם שאלים ושורפים פחים וזורקים בקבוקים על מכוניות, זה בדיוק אותו הדבר, זו כזוטי כת קטנה... שהם מקריבים את העבודה זרה... שהכמויות של השיער פה זה לא הגיוני שהן מגיעות משם."

פאנית ז. עם תעודת הכשר

פאנית ז.: (בעזות מצח): "מה שהאכילו את הרב אלישיב זה מה שהוא אומר. מה חשבת, שהוא הלך ובדק את זה...?!"

חלק יב'

יש רבנים שאומרים שאפשר לסמוך ולקנות אצל פאניות "יראות שמים" בלי לחשוש!

הוכחות שהפאניות "יראות שמים" מעלימות את האמת כדי להרוויח כסף!!

מ.ר.: "יבטח, הנה ל.ר. עכשיו בחו"ל ל.ר., היא נוסעת לבד לכפרים הנה עכשיו היא בחו"ל .. נ.ז. גם נוסעת."

נ.ז. (הספקית של מ.ר.) מוכיחה שאין כזה דבר שיודעים בוודאות מאיפה השער מגיע!

נ.ז.: "אולי "מ.ר." קצת תכעס אלי שאני אומרת אבל עוד הפעם אני חייבת לענות את האמת. אני קונה את השיער מברזיל. אני לא יכולה לומר לך מאה אחוז שיער ברזיל, שער מאישה ברזילאית, אני לא יודעת, לא אני גזרתי את השיער. אנחנו קונים מסוחרים, אנחנו לא יכולים להגיע למקומות של לגזור שיער וכאלה."

"...אם את שואלת אותי במאה אחוז שזה לא שיער הודי, אני לא, אסור לי לענות כזה דבר. את מבינה? כי אני לא ראיתי למי הם גזרו!! וזה חוסר אחריות שמישהי תבוא ותגיד לך כזה דבר, אוקי? זה חוסר אחריות"

נ.ז.:"אני אומרת את האמת, כל הזמן אני אומרת את זה ל"מ.ר.!!!"

חברת פאות מפורסמת בארה"ב בעלת תעודת הכשר

בעלת החברה: "כל הפאות שלנו עם הכשר."

מראיין: "האם יש כל הזמן השגחה במפעל?"

בעלת החברה: "כן, תמיד!"

מראיין: "האם יש לכם משגיח "תמיד" כל הזמן?"

בעלת החברה: "כן! את יכולה להיות רגועה לגמרי!! ואם את באמת רוצה להיות משוכנעת אני יתן לך את המסי' טלפון של הרב המכשיר... ותתקשרי אליו."

סלון ר.ע. מב"ב עם 'הכשר'

שקנו שיער מהודו יחד עם שלינגר והעבירו לנפאל דרך המשגיח חזקי ליפשיץ (תמלול זה פורסם בחלק ב' בקונטרס)

המראיין: "אומרים ששיער הודי לא טוב לפאות?"

ר.ע.: "אני פשוט אף פעם לא ניסיתי אותם! אני לא יודעת!"

המראיין: "את ראית פעם שיער הודי?"

ר.ע.: "לנו אף פעם לא היה שיער הודי!"

המראיין: "את ראית פעם שיער הודי?"

ר.ע.: "לא, לא!"

(דיין בב"ב אומר בוודאות שיש להם שיער הודי ועדיין משווקים אותו על אף שהבטיחו לו שיפסיקו – שיחה זו ג"כ מוקלטת)

הפאנית מ.ר. קונה שיער אצל היבואניות המפורסמות ר.ל. ו"נ.ז."

(הם גם משווקות שיער לסלוני פאות מפורסמות בעלי תעודת הכשר)

הפאנית מ.ר.: משכנעת את המראיין שהשיער שלה בוודאי כשר מכיון שהספקית החרדית שלה "נ.ז." נוסעת בעצמה לדרום אמריקה.

המראיין: "את לא קונה שיער?"

מ.ר.: "אני לא קונה שיער, אני לא מייצרת. מייצרים בשבילי, אבל מה שאני מבקשת אני מרכיבה את מה שאני רוצה..."

המראיין: "שמעתי שהמאפיה השתלט על כל השוק השחור, זה נכון, יש פאניות שהן נוסעות לבד?"

הערת שוליים: hairuwear & great length המפעלים שלהם נפוצים כמעט בכל העולם, רק בברזיל יש כ-40 מפעלים ונקודות מכירה שלהם!!! - ומפעל זה "בעל-הפטנט העולמי" מצהיר שמייצר אך ורק משיער הודי! לכן יש חשש לסוחרים שהיהודים יגלו את המפעלים האלו...

ת.ר: "אני יודעת, אבל..."

המראיין: "שמים את זה באמבטיה בערך 20 יום, השיער שלא מעבדים להשאיר גולמי בשביל לעשות את זה לקאסטם.. אז פשוט עושים באמבטיות של אוסמוזה..."

ת.ר: "נכון, זה מה שעושים בשיער הברזילאי ולכן התחיל להיות שיער ברזילאי בהיר." (גילתה איך התחיל להיות שיער ברזילאי בלונדיני! הודות לפטנט העולמי של המפעלים המייצרים משיער הודי!)

ת.ר: "אני שמעתי על זה, אבל אני פשוט לא נכנסתי לזה! כי זה פשוט לא מעניין אותי!..."

סיכום קצר ותובנות: מדובר על ספקית-ענק, שבהתחלה היא הסתירה את המידע, כיצד ניתן לצבוע שיער מבלי לפגוע בעטיפה החיצונית של השיערה. אחרי ששמעה את הידע של המראינת - הודתה, ואף גילתה איך נהיה שיער "ברזילאי" בהיר! (מהמדינה איפה שכמעט כל הפאניות מההכשר קונות) ולאחמ"כ אמרה שזה לא מעניין אותה! כי אם היא תמשיך את השיחה, המראינת תגלה שהיא יודעת שאלו מפעלים שמייצרים רק משיער הודי! אז כבר לא מעניין ההמשך...

הערת שוליים: היא טוענת שכל החזון-אישניקים והגריינמנים הכי הכי מחמירים קונים רק ממנה וקבלה אישור מרב פלוני ואלמוני וכי...רח"ל.

המשגיח היחיד - שלזינגר

המראיין: "יש מקדשים שמה? בנפאל גם קיים מקדשים שלהם?"

השליח הב"ד שגר בנפאל: "כן!"

המראיין: "וגם שמה מגלחי שיער?"

השליח הב"ד שגר בנפאל: "כן!! תראה, בנפאל יש מיליון הודים..."

שלזינגר משקר לרבנים בחו"ל: "גם ההינדוים עצמם, אלה שמאמינים בדת ההינדו, במקומות אחרים, כאלה שבאים בנפאל למשל... 90% שמה ההינדוים, הם לא הולכים לטמפל להוריד שיער! שמה לא עושים את זה. רק ההינדוים שבאים מהודו."

המראיין- שלח לסוחר ב.נ. את הרשימה של הספקים והפאניות של הכשר "חניכי הישיבות"

הסוחר ב.נ.: (עבר על הרשימה הארוכה של שמות הפאניות והספקים של הכשר ואמר): "ריואל קאסטם.....טדדדה..גלית איטליה, גולדי,....."

"בוא, אני לא אגיד לך שמות, אני מכיר פה

אנשים שקונים שיער לא כשר וקונים..."

המראיין: "שיער מהודו?"

הסוחר: "כן!"

הסוחר (בהתחמקות, כי הבין שעשה טעות) ואמר: "אתה לא... אתה, אתה.. השאלה מה מה אתה רוצה...."

(ניתן לקבל את הרשימה של הפאניות והספקים, את המסמכים של ההברחות שיער מהודו לברזיל, שיחות של סוחרים בהודו שיש להם קליינטים בארץ ולא מוכנים בשום אופן לתת שמות של הלקוחות שלהם היהודים- אפילו את שמות השותפים שלהם בברזיל (גויים) - לא מוכנים לגלות)

מראיין: "לא, אני מאמינה לך, רק רציתי לדעת איך זה עובד."

המזכירה של ההכשר גב' מ. זלזניק

(התעסקה במסחר הפאות עבור שלזינגר) ובנוסף, אחותה פאנית של ההכשר ב.ס.

זלזניק: "ספרד זה לא איזור..."

המראיין: "ספרד זה לא שיער מקומי? זה לא שיער מקומי שם?"

זלזניק: "כן, כן!" (בנימת אישור דבריו של המראיין)

המראיין: "זה שיער "כאילו רוסי" "כאילו רוסי..."

זלזניק: "כן, כן!"

המראיין: "היום השיער הרוסי זה הכל שטויות!"

זלזניק: "כן נכון! בתחילת הדרך השיער הכהה היה מטורקיה" (הפאנית ב. אמרה שההודי דומה לטורקי) והבהיר מרוסיה! (זלזניק בעצמה אמרה שהכל שקר) טורקיה היה את השיער הכהה..

המראיין: "טורקיה זה בלוף! טורקיה זה בלוף!"

זלזניק: "כן! אבל היו שנים שעבדו עם שיער טורקי אמיתי היתה משפחת שטרלינג שהיו מביאים שיער אוטנטי."

המראיין: "כמו שיש איך קוראים לזה, איטליה, איטליה...."

זלזניק: "לא! איטליה זה שקר אמיתי! זה הכל מפעלים ש..."

זלזניק: "כן היתה תקופה היתה תקופה לפני 13 שנה, בטח איזה שנתיים-שלוש שהביאו שיער טורקי אמיתי... תראו אני לא מתמצאת מספיק, אני לא מתמצאת בכלל..." (בהתחמקות)

ספקית שיער גדולה מאוד - ת.ר.

הספקית של 'ההכשר'!

בתחילת השיחה מכחישה שהיא מכירה את "תהליך האוסמוזה" (תהליך טבעי שמבהיר את השיער באופן שמשאיר את השיער גולמי ונקרא "שיער לא מעובד", כי הקשקשת, "הקורטיקולה", נשארת ולא יורדת). בסוף השיחה היא מודה שהיא כן שמעה על זה.

המראיין: "אבל היום עושים את הצביעה הזאתי."

ת.ר: "אבל הצביעה את רואה שזה צביעה, עזבי..."

המראיין: "לא! היום יש את האמבטיות אוסמוזה שעושים שזה מוריד את הפיגמנטציה בשיער..."

ת.ר: "אבל זה נקרא עיבוד כבר..." (מנסה להתחמק, כביכול פאת קאסטם זה משיער שנקרא בפי הפאניות "לא מעובד", אבל השיטה הזו משאירה את השיער "כלא מעובד" אפילו לאחר צביעה!)

המראיין: לא לא, החמצון. יש את השיטה החדשה, האוסמוזה, שזה משאיר את השיער בצורה הגולמית שלו

ת.ר: אני אגיד לך את האמת... (עד עכשיו מה זה היה)

המראיין: "שזה משאיר את השיער בצורה הגולמית שלו זה לא מוריד את הקורטיקולה (קיוטיקלס= קשקשת)"

ת.ר: "את הקורטיקולה, אבל מה זה כן עושה?" (בודקת את המראינת עד כמה היא מבינה או יותר נכון "גילתה אותם...")

המראיין: "זה רק מוריד את הצבע מבפנים אבל זה לא פוגע בעטיפה החיצונית של השיער."

ת.ר: "איך הוא יכול להוריד את הצבע מבפנים מבלי להוריד את העטיפה החיצונית? (הספקית ממשיכה לבדוק...)

המראיין: מה לא שמעת?!?!"

ת.ר: "לאאא! אני שמעתי!!! אבל אני לא מקבלת את זה!!! איך??"

המראיין: "הם עושים את זה באיטליה ובהרבה מקומות.. באיטליה אני יודעת שעושים את זה."

מפעל בסין ס.ה. בעל תעודת הכשר

המפעל טוען שמחמירים שכל המפעל לגמרי כשר!

מתורגם מאנגלית

המפעל: "אתה יכול להגיד לי, אתה יכול פשוט להגיד לי אם אתה רוצה שהמשגיח יבדוק או לא. האם אתה רוצה?"

המראיין: "אני לא רוצה שהמשגיח יבדוק, אני לא רוצה שיבדוק. אני לא רוצה שהוא יהיה שם כשהשיער שלי—"

המפעל: "בסדר, אתה יכול להגיד לי ואני יכול להסתיר את זה!! אני יכול! אם אתה רוצה שהוא יבדוק אני יכול לארגן שיבדוק את הפאות שלך, אבל אם אתה לא רוצה אז אתה יכול להגיד לי ואני יכול, איך לומר, אני לא אתן את הפאות שלך לבדיקה. הוא לא ידע מהפאות שלך!"

מפעל א.ק.

מתורגם מאנגלית

מפעל זה שולח לאיטליה, צרפת, וגם לרוסיה ואוקראינה. וכשגילינו שהוא שולח גם לרוסיה ואוקראינה הוא מיד אמר שהם לא רוצים שידעו מי הם.

וכשניסינו לשאול מי מוכר את השיער שלו ברוסיה כדי לראות את איכות השיער שלו, הוא לא היה מוכן לתת שמות, הוא אמר שהסוחרים לא מרשים לתת את השמות שלהם כי הם לא רוצים שידעו מה מקור השיער שלהם. וגם כי הם מוכרים יותר יקר.

המפעל: "מאיזה מדינה אתה מתקשר?"

המראיין: "אני מתקשר מישראל."

המפעל: "הו, זה רע!"

המראיין: "יש לכם לקוחות באוקראינה, ברוסיה?"

המפעל: "אני שולח לאיטליה. אני מוכר לאיטליה, לצרפת, ככה."

המראיין: "יש לך לקוחות באוקראינה?"

המפעל: "כן, כן, יש לי. אבל אני לא יכול להגיד את שם הלקוחות כי הם צריכים להסתיר מאיפה הם קונים!"

המראיין: "למה הם רוצים להסתיר מאיפה זה מגיע?"

המפעל: "כי ברגע אחד הם יקנו ישירות ממני אז הם צריכים להסתיר את זה."

המראיין: "סליחה?"

המפעל: "כי אם הם יודעים איפה הם קונים מ - אותי - הם יקנו ישירות ממני ולא יקנו מהם אז הם צריכים להסתיר את זה. כי המחיר הוא כל כך שונה אז הם אמרו לי שהם צריכים להסתיר מאיפה הם קונים!"

א.א. – ספק שיער ראשי של שלזינגר

רק לו ניתן אישור לקנות שיער מכל מקום שירצה!

המראיין: "אתם ראייתם פעם שיער הודי, הודי אמיתי? אתם ראייתם אותו פעם?"

א.א.: "הודי אמיתי, אני לא ראיתי!"

א.א.: "אני לא מומחה גדול בתחום הזה של שיער מהמזרח..."

א.א.: "עכשיו אני אומר לך שאף פעם לא נתקלתי בברזיל, בברזיל, אני לא מדבר במקום אחר!! בברזיל אף פעם לא נתקלתי בשיער הודי בין הסוחרים שבאים למכור שיער לפאות! מעולם לא היה אחד שניסה למכור לי קוקו אחד של שיער הודי! אני נמצא שם 12-13 שנה שמה, אף פעם זה לא קרה!"

א.א.: "אם לא יכול להתחמק איזה קוקו!! יכול להיות, יכול להיות!"

ח. ר. נקראת פאנית מאוד מלומדת

המראיין: "מריחים את זה (השיער) או מבחינים לפי הגומיות?"

פאנית ח.ר.: "לא! הגומיות היום זה לא אומר כלום!!"

המראיין: "למה?"

פאנית ח.ר.: "כי הספקים שם בברזיל כבר מכירים את "הטריקים" ומחליפים גומיות!! לא! גומיות זה כלום! על גומיות אי אפשר לסמוך!!!"

מפעל שיער הודו - מפעל ש.

השקר בשוק – מחליפים גומיות להסתיר את מקור השיער אמיתי! משווקי שיער החרדים סומכים על הצבע של הגומיות כהיכר שהשיער לא מהודו.

מתורגם מאנגלית

מפעל הודי: "אני לא יכול לתת לך את השם של הסוכן. הדבר היחיד שאני יכול להגיד לך הוא שזה השיער שיש לה את הגומייה הכחולה על זה. זה שיש את הגומי הכחול הוא השיער שלי. נהגתי לעשות את זה אדום, עם גומי אדום, אבל הספק שלי שינה אותו לכחול. אז זה עם הכחול הוא עכשיו שלי."

המראיין: "זה היה אדום ושניתה אותו לכחול?"

מפעל הודי: "כן, כי הקונה שלי ביקש ממני לשנות את הגומייה!"

המראיין: "מדוע? למה?"

מפעל הודי: "אני לא יודע, זה הבחירה שלו. אולי הוא חושב שאנשים התחילו להעתיק ולעשות גומייה אדומה. זה הפך להיות מאוד נפוץ. אז הוא ביקש ממני לשנות אותו לכחול!! עכשיו הכחול התחיל להיות נפוץ אז הוא מבקש ממני לשנות אותו לגומייה לבנה!! אז השיער שיש לו עכשיו את הגומייה הכחולה בשוק, הוא השיער שלי."

ר' איד: האם היית סומך על הכשר ש:

יז] היית סומך על משגיח שהודה בפה מלא כי העניק כשרות לחלק מהמפעלים על סמך נאמנות ללא פיקוח?

יח] היית סומך על הכשר שממשיך בנתינת הכשר לחנות שנתפסה על מכירת מוצרים האסורים עפ"י תקנת ההכשר?

יט] היית סומך על הכשר המסתמך באיסורים דאורייתא על סמך 'חשבוניות' ואינו חושש לצד זיוף?

כ] היית סומך על הכשר המעניק כשרות גם על חלק מהייצור הנעשה בבתי גויים מקומיים בסין ללא שום בדיקה וללא שום אפשרות לדעת מה נעשה בבתי העובדים הפרטיים?

כא] היית סומך על הכשר המסתמך להתיר איסור דאורייתא על סמך אומדנות קלושות [על פי צבע גומיות הארוזות את המוצרים, ועל פי החלטה מנותקת כי אין חשש בשער קצור] המנוגדות לדעת המומחים לתחום?

כב] היית סומך על הכשר המתיר את כל המוצרים המגיעים ממדינת וויטנאם ללא שום פיקוח, וזאת בניגוד גמור לדעת המומחים המופיעים באתרי האו"ם והאטלס?

כג] היית סומך על הכשר המצהיר כי המוצרים המגיעים ממדינת ברזיל אסורים בהנאה, ומאידך ביד השניה ההכשר עצמו מתיר את המוצרים המגיעים מברזיל?

כד] היית סומך על הכשר המצהיר כי שער בהיר אסור בהנאה ללא פיקוח, ומאידך ביד השניה ההכשר עצמו מתיר שער בהיר ללא פיקוח?

כה] היית סומך על משגיח שבעצמו סוחר שער - לשמש כמשגיח ראשי ולקבוע כללים לענייני מסחר בשערות?

כו] היית סומך על משגיח שנתפס על שקרים רבים בפומבי?

כז] היית סומך על משגיח שהודה על התרשלויותיו בענייני הכשרות במספר נושאים החל מהקמת הכשרות ועד התקופה האחרונה ממש?

כח] היית סומך על משגיח המצהיר על אחת מייצרני הפיאות שהוא יודע בבירור מהיכן היא קונה את השער, בעוד שהייצרנית מכחישה בתוקף את דברי המשגיח?

כט] היית סומך על משגיח המעניק כשרות לפאות האסורות בלבישה לדעת כל הפוסקים מחמת אורכם?

ל] אם היית יודע כי המשגיח מצהיר בפה מלא כי הוא סבור שאין שום חשש איסור בשער אדם שמקורו מהודו [ובניגוד לדעת מרן הגריש"א זצ"ל ושאר פוסקים], היית סומך עליו לפקח על השער שלא יגיע מהודו?

א] בעלי המפעלים עצמם אומרים בפה מלא כי ה'הכשר' אינו מפריע בעדם מלמכור תחת ההכשר מוצרים אסורים בהנאה?

ב] המשגיח עצמו מספר כי הוא מגיע למפעלי הייצור רק כמה פעמים בשנה, ואף בעלי המפעלים טוענים כי המשגיח מגיע אחת לחצי שנה בלבד?

ג] בעלי המפעלים עצמם [חלקם חילוניים] אומרים בפה מלא כי ההכשר ניתן להם רק על סמך נאמנות ולא על פי פיקוח?

ד] בעלי מפעלים נתפסו ב'הקלטות' איך הם מתכננים למכור תחת ההכשר מוצרים האסורים בהנאה תחת אפו של המשגיח?

ה] משגיח אחד ויחיד מפקח על עשרות מפעלים בעשרות מדינות ברחבי העולם, כאשר אף עיקר עיסוקו של המשגיח הוא בתחומים אחרים לחלוטין?

ו] הביקורים של המשגיח אצל היצרנים נעשה אך ורק בתיאום מראש ללא ביקורי פתע?

ז] בעלי המפעלים לועגים בפה מלא על המשגיח וטוענים כי הכל כסף, וכי שיטת הבדיקה שלו אין לה שום בסיס.

ח] היית סומך על שיטת בדיקה מחודשת שהומצאה על ידי משגיח ולא הוכחה בשום ספרי המדע, ומנוגדת לחלוטין לחוות דעתם של כל בעלי המקצוע בתחום?

ט] היית סומך על משגיח הבודק בדיקה מדגמית ביחס של אחד למאה?

י] היית סומך על משגיח שהחליף את גירסתו פעמים רבות במשך התחקיר נגד ההכשר?

יא] היית סומך על הכשר השולח את מוצריו על ידי גויים ללא שום פלומבה כמקובל בכל הכשרויות.

יב] היית סומך על הכשר שאינו מפקח כלל על תהליך הייצור ועל המוצרים בהם משרים את החומרים?

יג] היית סומך על הכשר המניח לגויים לייצר 'ליין' כשר בצמוד ליד 'ליין' טרף ללא פיקוח?

יד] היית סומך על הכשר המניח לבעלי המפעל הגויים לרכוש לבדם את המוצרים לצורך הייצור - ללא שום פיקוח וללא שום מסירת דו"ח על מקור המוצרים?

טו] היית סומך על משגיח המעניק כשרות מכאן ולהבא למשך שנה שלמה ללא שום בדיקה בחנות במשך כל השנה?

טז] היית סומך על משגיח שאינו מבקר כלל בחלק מפעלי הייצור אלא מסתמך על עדכון בעלי המפעל דרך הטלפון?

"על כל זאת ועוד, בקונטרס החדש "אוּכִיחַךְ וְאֶעֱרַכְךָ לְעֵינֶיךָ" המציג את המחקר מקיף שנערך בהכוונת הרבנים הגאונים שליט"א על התנהלות ההכשר ל'שערות אדם' שע"י בד"ץ הניכי הישיבות"